งานวิจัย

เรื่อง

การสืบทอดเพลงไทยบ้านบางลำพู : วัฒนธรรมมุขปาฐะ

หนังสือทั่วไป

โดย

รองศาสตราจารย์มานพ วิสุทธิแพทย์

รองศาสตราจารย์ภาณุจนา อินทรสุนานนท์

อาจารย์สุรศักดิ์ จำนงค์สาร

อาจารย์เมธี พันธ์วราทร

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

781.629591
ก525
ร.2

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ประจำปีงบประมาณ 2543

410	การสืบทอดเพลงไทยบ้านบางลำพู : วัฒนธรรมมุขปาฐะ	มานพ วิสุทธิแพทย์ ... [และคนอื่น ๆ].	781.629591 ก525 ร.2	31011103251567

781.629591
ก525
ร.2

งานวิจัย

เรื่อง

"การสืบทอดเพลงไทยบ้านบางลำพู : วัฒนธรรมมุขปาฐะ"

05 ธ.ค. 2546

โดย

รองศาสตราจารย์มานพ วิสุทธิแพทย์
รองศาสตราจารย์กาญจนา อินทรสุนานนท์
อาจารย์สุรศักดิ์ จำนงค์สาร
อาจารย์เมธี พันธุ์วราทร

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ประจำปีงบประมาณ 2543

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง "การสืบทอดเพลงไทยบ้านบางลำพู : วัฒนธรรมมุขปาฐะ" นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวัฒนธรรมด้านดนตรีที่เกี่ยวข้องกับบ้านบางลำพูและศึกษาบทเพลงไทยต่าง ๆ ที่มีการสืบทอดจากครูเพลงมายังลูกหลานและนักดนตรีวงดุริยประณีตโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจบทเพลงจากครูอาวุโสบ้านบางลำพูในปัจจุบัน จำแนกบทเพลงตามประเภทบทเพลง จำแนกบทเพลงตามทางครูเพลง และบันทึกโน้ตบทเพลงที่ถือว่าเป็นเพลงครูที่ถือปฏิบัติตามประเพณีนิยมโดยบันทึกทั้งโน้ตไทยและโน้ตสากล พร้อมทั้งวิเคราะห์โครงสร้างของบทเพลงเหล่านั้น

จากการศึกษาพบว่า บ้านบางลำพูเป็นบ้านดนตรีไทยที่มีความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยสืบทอดกันมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งวงดนตรีไทย ผู้ที่ก่อตั้งวงดนตรีไทยบ้านบางลำพูคือ ครูศุข (2428- 2506) และ นางแถม (2433 - 2515) ดุริยประณีต นอกจากครูศุขจะเป็นผู้สอนดนตรีให้กับลูกหลานแล้วยังเชิญครูที่มีชื่อเสียงมาสอนลูกหลานและสมาชิกในวงดุริยประณีตอีกด้วย ครูคนสำคัญที่ถือว่าเป็นครูของบ้านบางลำพูคือ พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) (2409 – 2493)

นอกจากลูกของครูศุขทุกคนมีชื่อเสียงทางด้านดนตรีทุกคนแล้ว ทั้งเขยและสะใภ้ก็เป็นผู้ที่มีความสามารถทางดนตรีทั้งสิ้น ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้บ้านบางลำพูเป็นศูนย์รวมนักดนตรีไทยแหล่งใหญ่ที่สุดแหล่งหนึ่ง

ครูโชติ ดุริยประณีต และครูสุดจิตต์ (ดุริยประณีต) อนันตกุล เป็นผู้ที่สืบทอดความรับผิดชอบดูแลวงดนตรีบ้านบางลำพูต่อจากครูศุข ตามลำดับ และในปัจจุบันนี้บ้านบางลำพูยังมีนักดนตรีครบเป็นวงดนตรีที่สมบูรณ์ และยังรับงานการบรรเลงดนตรีเป็นบางโอกาส

ปัจจุบันนี้ครูสมชาย ดุริยประณีต (2479 - ปัจจุบัน) ถือว่าเป็นครูด้านปี่พาทย์ที่อาวุโสที่สุดของบ้านบางลำพู ซึ่งจากการสำรวจบทเพลงกับครูสมชายแล้วพบว่ามีบทเพลงที่ปรากฏชื่อเพลงที่ครูสมชายได้รับการถ่ายทอดมามีทั้งหมด 899 เพลง แยกเป็นประเภทบทเพลงได้ดังนี้ เพลงหน้าพาทย์จำนวน 109 เพลง เพลงเรื่องจำนวน 31 เรื่อง เพลงเถาจำนวน 209 เถา เพลงตับจำนวน 7 ตับ เพลงโหมโรงจำนวน 55 เพลง เพลงเกร็ดจำนวน 442 เพลง เพลงมอญจำนวน 52 เพลง เพลงเดี่ยวจำนวน 18 เพลง เพลงต่างชาติจำนวน 2 เพลง

บทเพลงที่เป็นเพลงครูสำหรับการเรียนดนตรีไทยได้แก่เพลงชุดโหมโรงเย็น และเพลงฉิ่งพระฉันเช้า ส่วนเพลงมอญได้แก่เพลงประจำวัด เพลงประจำบ้าน เพลงเชิญศพ และเพลงยกศพ

เพลงชุดโหมโรงเย็นเป็นเพลงหน้าพาทย์ซึ่งใช้บรรเลงเพื่อความเป็นศิริมงคลแก่งานพิธีนั้น ๆ โดยเป็นการเชิญเทพต่าง ๆ ให้มาประชุมสโมสรกันในมลทลพิธี บทเพลงชุดนี้ใช้หน้าทับเฉพาะเพลงบรรเลง โดยใช้ตะโพนไทยควบคู่กับกลองทัด

เพลงฉิ่งพระฉันเช้า เป็นเพลงประเภทเพลงเรื่อง ไม่มีหน้าทับตีประกอบเพลง ใช้บรรเลงในขณะที่พระสงฆ์เริ่มฉันเช้าในงานพิธีนั้น ๆ

เพลงมอญเป็นเพลงที่บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์มอญใช้บรรเลงในพิธีศพ โดยเพลงประจำวัดใช้ประโคมเมื่อจัดงานศพที่วัด เพลงประจำบ้านใช้ประโคมศพเมื่อจัดงานศพที่บ้าน เพลงเชิญศพใช้บรรเลงประโคมในงานศพ เพลงยกศพใช้บรรเลงในขณะที่มีการเคลื่อนย้ายศพจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

Abstract

Topic: Thai traditional music transmission at Banglampoo typical music school: the oral tradition.

Researchers: Assoc. Prof. Manop Wisuttipat
Assoc. Prof. Kanchana Intarasunanont
Lect. Metee Punvaratorn
Lect. Surasak Jamnongsarn

Objectives:
1. To investigate and survey the repertoires transmitted through the Banglampoo typical music school ancestries.
2. To classify the repertoires according to the type of music and the composers.
3. To transcribe and notate the masterpieces for music learners.
4. To analyze the structure of the masterpieces for music learners.

The founder of Banglampoo typical music school is a couple namely Mr. Suk (1885-1963) and Mrs. Tham (1890-1972)Turyapranita. "Banglampoo" music group has long been revealed its prominence since the name "Banglampoo" music group was established. Besides Mr. Suk himself was the master of the group, he also invited Phra-ya Sanor Duriyang (Cham Soontornvatin, 1866-1950), a Thai music virtuoso, to teach the members in the group. Mr. Chote Turyapranita (1909 – 1963), one of Mr. Suk's son, was succeedingly responsible for "Banglampoo" music group and presently is Mrs. Sudchit Turyapranita's turn. Mr. Somchai Turyapranita (1936 - present), a grand son of Mr. Suk, is recognized as the present master of "Banglampoo" music group.

The result of this study has shown that there are 899 song names transmitted through Mr. Somchai Turyapranita. Those song names can be classified by type of music with their numbers; 109 in Na-pat type, 31 in Ruang type, 209 in Thao type, 7 in Tab type, 55 in Homrong type, 442 in Kred type, 52 in Mon type, 18 in Diew type, and 2 in foreign type.

Among those number of song names, Homrong Yen and Phleng Ching Phra Chan Chao are considered the basic repertoires and essential for percussion learners. Homrong Yen is a kind of suite classified as Na-pat type with 15 numbers of song. Homrong Yen always accompanied by Ta-pone and Klong That playing specific drum patterns while Phleng Ching Phra Chan Chao is classified as Ruang type with no drum accompaniment. Both Homrong Yen and Phleng Ching Phra Chan Chao are played in Thai ceremonial custom.

Pipat Mon is also playing an essential role in Thai cremation ceremony. Pracham Wat, Pracham Ban, Chernsop, and Yoksop are 4 main pieces played in the ceremony.

กิตติกรรมประกาศ

การทำงานวิจัยเรื่อง "การสืบทอดเพลงไทยบ้านบางลำพู : วัฒนธรรมมุขปาฐะ" ฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก ส่วนงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2543 คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณและถือเป็นเกียรติอย่างสูงที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยดังกล่าว

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยการได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากศิลปินและวิทยากรหลายท่านดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ ครูสมชาย ดุริยประณีต ครูเพลงอาวุโสของบ้านบางลำพูในปัจจุบันที่ท่านกรุณาบันทึกเสียงบทเพลงที่ใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัย และให้ข้อมูลตัวบุคคลทั้งศิลปินสายดุริยประณีต และศิลปินที่สังกัดวงดุริย-ประณีต รวมทั้งให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบ้านบางลำพู

ขอขอบพระคุณครูสุดจิตต์ (ดุริยประณีต) อนันตกุล ผู้รับผิดชอบดูแลวงดนตรีดุริยประณีตในปัจจุบัน และขอขอบพระคุณครูชม รุ่งเรือง ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของบ้านบางลำพูที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ครูธีรศักดิ์ ชุ่มชูศาสตร์ ครูมนู เขียววิจิตร ครูอนันต์ ดุริยพันธ์ ครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต และครูทัศนัย พิณพาทย์ ครูดนตรีทายาทสายสกุลดุริยประณีต ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ครูบุญชู สุวะยะ ครูสุชาติ คล้ายจินดา ครูศิริ วิชเวช ครูวิเชียร พรหมจรรย์ ครูชลอ ใจชื้น ครูเฉลิม ทองละมุน ครูดนตรีสังกัดวงดุริยประณีตที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร ที่ได้กรุณาถอดเทปเพลง บันทึกเป็นโน้ตสากลซึ่งใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

และท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ อาจารย์สมโภชน์ ฉายะเกษตริน ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบงานวิจัยครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

(รองศาสตราจารย์มานพ วิสุทธิแพทย์)
หัวหน้างานวิจัย

(รองศาสตราจารย์กาญจนา อินทรสุนานนท์)
ผู้ร่วมโครงการวิจัย

(อาจารย์สุรศักดิ์ จำนงค์สาร)
ผู้ร่วมโครงการวิจัย

(อาจารย์เมธี พันธุ์วราทร)
ผู้ร่วมโครงการวิจัย

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

	หน้า
บทที่ 1	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
วิธีการเก็บข้อมูล	4
การเรียบเรียงข้อมูล	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
บทที่ 3	13
วิธีการดำเนินการวิจัย	13
การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล	13
การเก็บข้อมูลภาคสนาม	13
การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	14
บทที่ 4	98
สรุปและข้อเสนอแนะ	98
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก ก. โน้ตไทย	104
ภาคผนวก ข. โน้ตสากล	167
ประวัติผู้วิจัย	210

บทที่ 1

ภูมิหลัง

ชนชาติไทยเป็นคนกลุ่มหนึ่งแถบเอเชียอาคเนย์ที่มีการสืบทอดทางเผ่าพันธุ์มาหลายชั่วอายุคน คนกลุ่มนี้แม้จะมีการอพยพย้ายถิ่นฐานไปมาด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น ความแห้งแล้ง เกิดโรคภัยไข้เจ็บ ภัยธรรมชาติ หรือเกิดศึกสงคราม แต่ในที่สุด คนไทยก็ตั้งรกรากเป็นปึกแผ่นซึ่งก็เป็นประเทศไทยในปัจจุบัน ปัญญา รุ่งเรือง (2533 :126) กล่าวว่ามนุษย์ชาติมีความแตกต่างด้านชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นไปตามกำเนิดของมนุษย์ที่ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและมีความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรมซึ่งมีพื้นฐานมาจากสภาพทางด้านภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ พืชพรรณธรรมชาติ ที่เป็นตัวกำหนดความเป็นอยู่ การทำมาหากิน การแต่งกาย และเป็นพื้นฐานต่อแนวความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ ก่อให้เกิดเอกลักษณ์ประจำถิ่นแต่ละแห่ง แต่ละเผ่าพันธุ์สะท้อนให้เห็นถึงความเจริญก้าวหน้าในอดีตโดยพิจารณาจากปัจจุบัน ความแตกต่างกันในด้านชาติพันธุ์ มีผลกระทบถึงประสาทสัมผัส ความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรมมีผลถึงด้านพฤติกรรมทั้งทางกาย ความคิดและพฤติกรรมทางด้านสังคม

การสืบทอดทางเผ่าพันธุ์ของคนไทยมาหลายชั่วอายุคนนี้ ได้มีการสืบทอดขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ และปัจจัยอื่น ๆ ทั้งทางด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามาอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่คนไทยมีความภาคภูมิใจก็คือการได้มีวัฒนธรรมประจำชาติที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทยและได้มีการถ่ายทอดกันมาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งสุมาลี นิมมานุภาพ (2535 : 133) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมไว้ว่า วัฒนธรรมเป็นการดำรงชีวิตหรือการดำเนินชีวิตที่ประกอบด้วยพฤติกรรมอันสลับซับซ้อน เช่น ความรู้ทางวิชาการแขนงต่าง ๆ ความเชื่อ ศิลปะ ภาษา วรรณคดี ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี ความสามารถเฉพาะตัว ตลอดจนอุปนิสัยของมนุษย์ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีการแสดงออกในกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด เกิดเป็นการแสดงออกที่เป็นลักษณะพิเศษบางชนิดของพฤติกรรมที่บ่งบอกว่าเป็นกลุ่มหรือสังคมเดียวกัน เช่น ภาษา การแต่งกาย ดนตรี ศิลปการวาดรูป เครื่องปั้นดินเผา การแสดง การประกอบอาชีพ การนับถือศาสนา การประกอบพิธีกรรม

พูนพิศ อมาตยกุล (2527 : 5) กล่าวว่า มนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ไม่ว่าจะเป็นเผ่าที่ล้าหลังหรือชนเผ่าที่มีอารยธรรมทั้งที่สูญชาติพันธุ์ไปแล้วหรือยังสืบทอดเผ่าพันธุ์อยู่ในปัจจุบันต่างก็มีวัฒนธรรมทางดนตรีซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะขององค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรมของตน พัฒนาการทางดนตรีของชนเผ่าต่าง ๆ จะสัมพันธ์กับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของชนเผ่าเหล่านั้นด้วย

สุมาลี นิมมานุภาพ (2535 : 133) ได้กล่าวไว้ว่า ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและเป็นสมบัติของสังคม สังคม คือกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกัน มีความสัมพันธ์ติดต่อซึ่งกันและกัน มีการกระทำโต้ตอบกัน สังคมเป็นสถาบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อันเป็นผลมาจากพฤติกรรมของคนในสังคมที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ภายในกฎเกณฑ์ที่คนกลุ่มนั้นกำหนดขึ้น

ดนตรี เป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวโยงกับขนบธรรมเนียม ประเพณีอย่างใกล้ชิด ซึ่งมนตรี ภู่งาม (2530 : 7) ได้กล่าวถึงดนตรีว่า ดนตรีมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายอาจเกี่ยวข้องในรูปแบบของการบันเทิงโดยตรง เกี่ยวข้องโดยขนบธรรมเนียมประเพณีและโดยลักษณะอื่น ๆ

ศรีศักร วัลลิโภดม (2535 : 2) ได้อธิบายถึงการสืบทอดทางดนตรีว่า การดนตรีมีการพัฒนาไปตามกาลเวลาจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะคนในแต่ละยุคแต่ละสมัยต่างเรียนรู้และมีแนวคิดที่

เกิดจากสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม จารีต ประเพณี ที่แตกต่างกันไปตามกาลเวลา จึงมีผลทำให้การดนตรีมีความแตกต่างกันไปในทุกสมัยทุกสังคม

ศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นเมื่อหลายร้อยปีก่อน ในการสืบทอดของวัฒนธรรมทางด้านนี้ มีการเปลี่ยนแปลง พัฒนา มาโดยลำดับทั้งทางด้านเครื่องดนตรี วงดนตรี บทเพลง การสืบทอดดังกล่าวเป็นการสืบทอดโดยการจดจำ บอกเล่าจากปากต่อปาก ซึ่งนักวิชาการเรียกการสืบทอดนี้ว่า "มุขปาฐะ" โดยผ่านสถาบันทางสังคมในระดับทั้งบ้าน วัด และวัง ปัญญา รุ่งเรือง (2517 : 1) อธิบายว่า ดนตรีไทยเป็นศิลปวัฒนธรรมที่มีวิวัฒนาการมายาวนานคู่กับคนไทย แสดงถึงความรุ่งเรืองทางอารยธรรมเก่าแก่ ที่มีการสืบทอดมรดกทางสังคมและภูมิปัญญาในการค้นคิดแสวงหาวัสดุธรรมชาติมาสร้างเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ และสามารถประพันธ์ทำนองดนตรีให้เหมาะสมกับเครื่องดนตรีที่ผลิตขึ้นมา

การดนตรีที่มีการพัฒนาโดยได้รับการอุปถัมภ์ค้ำชูจากเจ้านายตามวังต่าง ๆ นั้นมีรูปแบบ ระเบียบ พิธีการที่เคร่งครัดกว่าดนตรีที่สืบทอดมาทาง บ้าน และ วัด ซึ่งกาญจนา อินทรสุนานนท์ (2532 : 63)ได้กล่าวถึงดนตรีที่รับใช้สังคมว่า ดนตรีเป็นมรดกทางของวัฒนธรรมที่รับใช้สังคมทุกชาติ ทุกภาษา ทุกชนชั้น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในความเชื่อทางสังคมศาสตร์นั้น มนุษย์ยังกำหนดให้ดนตรีเป็นสื่อกลางระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า

การดนตรีที่สืบทอดมาทางวังมีความวิจิตรพิสดาร ประณีตงดงามกว่า ทั้งนี้เพราะสถาบันวังเป็นสถาบันที่มีความมั่นคงแข็งแรง สร้างคุณค่าให้กับชีวิตได้มากกว่า ศิลปินผู้มีฝีมือทั้งหลายจึงมุ่งมองหาวังเพื่อเข้าสังกัดในขณะที่เจ้านายทั้งหลายก็เสาะหาศิลปินฝีมือเยี่ยมเข้าสังกัด แม้ว่าศิลปินส่วนใหญ่จะได้เข้าสังกัดตามวังเจ้านายต่าง ๆ ก็ตาม แต่ศิลปินเหล่านั้นส่วนใหญ่มีพื้นเพในการศึกษาเล่าเรียนการดนตรีจาก "บ้านดนตรี" ที่มีการถ่ายทอดจากการสืบตระกูลมาโดยลำดับ วัฒนธรรมด้านดนตรีที่ถ่ายทอดมากับ "บ้านดนตรี" นี่เองที่มีบทบาทสำคัญ และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการดนตรีที่เกี่ยวข้องกับศาสนา วัด จึงเป็นอีกสถาบันหนึ่งที่เป็นที่เพาะความเจริญงอกงามให้กับศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทย วีรชาติ เปรมานนท์ (2532 : 1) กล่าวว่า ดนตรีไทยมีวิวัฒนาการมาพร้อมกับคนไทยควบคู่ไปกับศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาพูดและพิธีกรรมทางศาสนามาเป็นเวลาช้านาน ดนตรีนอกจากจะแสดงออกถึงความประณีต วิจิตรพิสดารแล้วยังสะท้อนถึงความงามด้านจิตใจ และอารมณ์ของมนุษย์แต่ละสมัย ทั้งยังเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของชนชาติไทยที่รู้จักสร้างสรรค์ดนตรีไทย

บ้านดนตรีที่ได้มีการสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีมาเป็นเวลานาน มีลูกศิษย์มาก มีศิลปินที่มีฝีมือเยี่ยม และยังดำเนินกิจกรรมทางดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันบ้านหนึ่งคือ "บ้านบางลำพู" เมื่อกล่าวถึง "บ้านบางลำพู" แล้ว ผู้ที่อยู่ในแวดวงดนตรีไทยทุกระดับย่อมต้องรู้จักบ้านดนตรีบ้านนี้ไม่มากก็น้อย โดยมีตระกูลทางดนตรีที่ยิ่งใหญ่ตระกูลหนึ่งเป็นสืบทอดเพลงไทยไว้คือ ตระกูล "ดุริยประณีต" ซึ่ง สุจิตต์ วงษ์เทศ (2541 คำนำเสนอหน้า 11) ได้กล่าวว่า บ้านบางลำพู คือชุมชนดนตรีไทยชาวบ้านที่ยิ่งใหญ่และเก่าแก่แห่งหนึ่งของกรุงเทพ ฯ มีเครือญาติสืบเชื้อสายนักดนตรีไทยจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าร้อยปีมาแล้ว

บ้านบางลำพูมีประวัติอันยาวนานโดยมีผู้ก่อตั้งคือ ครูศุข (มีชีวิตอยู่ระหว่าง พ.ศ. 2428-2506) และนางแถม ดุริยประณีต หลังจากที่ครูศุขลาออกจากราชการ เมื่อ พ.ศ. 2461 ครูศุขเริ่มตั้งวงดนตรีไทยเป็นของตัวเองชื่อว่าวง "ดุริยประณีต" และมีลูกหลานที่เป็นนักดนตรีฝีมือดีสืบทอดเพลงไทยไว้มิได้ขาด ณรงค์ เขียนทองกุล (2539) กล่าวว่า ครูศุขรับราชการอยู่ในกรมมหรสพจนถึง พ.ศ. 2461 ก็ลาออกมาตั้งวงดนตรีไทยเป็นของตนเองชื่อว่า "ดุริยประณีต"

ครูสมชาย ดุริยประณีต เป็นครูดนตรีทางด้านปี่พาทย์ของวงดุริยประณีตที่อาวุโสที่สุดในปัจจุบัน ครูสมชายเกิดเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2479 ชีวิตตั้งแต่วัยเด็กครูได้คลุกคลีอยู่กับวงการดนตรีมาตลอด โดยได้เรียนดนตรีไทยจนท่านมีความรู้และมีความสามารถอยู่ในระดับ "ครู" ตลอดชีวิตของท่าน ท่านทำงานรับราชการหลายหน่วยงานโดยงานที่ท่านรับผิดชอบเป็นงานทางด้านดนตรีไทยทั้งสิ้น

เพลงไทยที่ตระกูลดุริยประณีต ได้สืบทอดมาเป็นเวลานานจนเป็นที่ยอมรับกันว่าเพลงไทยเหล่านั้นเป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติที่มีคุณค่ายิ่งแขนงหนึ่ง ดนตรีไทยเป็นการสร้างสรรค์ของครูดนตรีและมีการถ่ายทอดสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคนเป็นผลงานอมตะที่มีอยู่นับไม่ถ้วน เพลงไทยจำนวนมากที่ถ่ายทอดมาจากคนรุ่นก่อนและมีเพลงไทยอีกจำนวนหนึ่งที่มีการสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ วัฒนธรรมการถ่ายทอดเพลงแบบ "มุขปาฐะ" นี้มีปัจจัยและองค์ประกอบหลายอย่างที่สำคัญทำให้มรดกทางวัฒนธรรมด้านนี้คงอยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านาน องค์ประกอบดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นองค์ประกอบทางวัฒนธรรม ประเพณี และอีกส่วนหนึ่งเป็นองค์ประกอบที่เป็นเนื้อหาทางดนตรี

ดนตรีไทยอยู่คู่กับคนไทย รับใช้สังคมไทย ตามแบบแผนวิถีชีวิตของคนไทยมาอย่างเป็นระบบ วัฒนธรรม-บางอย่างหายไป บางอย่างแปรเปลี่ยนไป และบางอย่างพัฒนารูปแบบไป ทำให้บทเพลงจำนวนหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นผลงาน "อมตะ" ถูกถ่ายทอดไปยาวนานเท่าที่สังคมได้ตีค่าความสำคัญของมันไว้ อย่างไรก็ตามมีเพลงไทยจำนวนมากสูญหาย ผิดเพี้ยน และถูกหลงลืมไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องสูญเสียบุคลากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีความสามารถที่เป็นคลังหรือเป็นขุมแห่งสรรพศาสตร์ทางดนตรี ทุกคนที่เห็นคุณค่าและอยู่ในวงการดนตรีไทยจะกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า "เสียดาย" เพราะว่าสิ่งที่สูญหายไปนั้นมิอาจประเมินค่าได้

ปัจจุบันนี้มีหน่วยราชการหลายแห่งรวมทั้งองค์กรเอกชนอีกหลายองค์กรที่ได้ตระหนักถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่เป็นมุขปาฐะนี้ ทั้งทางด้านการสืบทอดในด้านวัฒนธรรม การเชิดชูเกียรติครูดนตรีที่สำคัญ การจัดกิจกรรมทางดนตรี การสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้าวิจัย การอนุรักษ์ดังกล่าวได้มีความพยายามหาวิธีที่จะบันทึก เก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ ๆ ทางดนตรีไว้ ทั้งข้อมูลบุคคล เหตุการณ์สำคัญ รวมทั้งบทเพลงต่าง ๆ แต่สิ่งที่ทำกันส่วนใหญ่มักเป็นเพียงการรวบรวมประวัติครูดนตรี รวบรวมชื่อเพลง รวบรวมเนื้อร้อง แต่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็น "ทำนองเพลง" ยังมีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีอยู่ อย่างไรก็ตามการเก็บข้อมูลดังกล่าวเป็นการรวบรวมข้อมูลที่ยังไม่ครบถ้วนเพื่อเป็นฐานของการทำวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ทั้งทางด้านวัฒนธรรมและทางด้านดนตรี

ทางด้านดนตรีนั้น ข้อมูลที่เป็น "ทำนองเพลง" นับว่าเป็นข้อมูลสำคัญมากที่สุด การรวบรวมเพลงไทยมักจะรวบรวมเป็นแถบบันทึกเสียง และจดบันทึกเป็นโน้ตไว้โดยที่ทำกันเป็นการส่วนตัวเสียเป็นส่วนใหญ่ การบันทึกโน้ตเพลงไทยก็กระจัดกระจายอยู่ในวารสาร หนังสือ ตำรา เอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตามมีการบันทึกเพลงไทยตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ เมื่อระหว่าง พ.ศ. 2473 - 2475 และ พ.ศ.2479 - 2485 ได้มีการจดบันทึกไว้เป็นโน้ตสากลจำนวนหนึ่งโดยมีเพียง "โน้ตเพลงชุดโหมโรงเย็น" และ "โน้ตเพลงเรื่องทำขวัญ" ที่สามารถพิมพ์ออกเผยแพร่ได้ แต่เป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งที่ต้นฉบับของโน้ตเหล่านั้นเป็นจำนวนมากมายหลายเพลงอยู่ที่ต่างประเทศ นอกจากนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้มี "โครงการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย" โดยสามารถบันทึกโน้ตทำนองหลักเพลงไทยในขั้นที่ 1-6 ไว้เป็นโน้ตสากลและได้จัดทำแถบวีดิทัศน์กลวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยไว้ด้วย

การเก็บข้อมูลเพลงไทยนี้ในวงการดนตรีไทยถือว่า "ทางฆ้อง" ซึ่งเป็น "ทำนองหลัก" ของเพลงไทยทุกเพลงนั้นเป็นข้อมูลที่สำคัญ การรวบรวมทำนองเพลงไทยที่เป็น "ทางฆ้อง" บทเพลงต่าง ๆ จากวงดุริยประณีตจึงเป็นการ

เก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคุณค่ายิ่งในการทำการวิจัยในแง่มุมอื่น และการทำวิจัยอย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะทำให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ทั้งทางด้านวัฒนธรรมดนตรี และด้านดนตรีไทยเพื่อพัฒนาการดนตรีไทยอย่างเป็นระบบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจบทเพลงที่ศิลปินและนักดนตรีสังกัดวงดุริยประณีตที่ได้รับการถ่ายทอดไว้
2. จำแนกและจัดหมวดหมู่บทเพลงตามประเภทบทเพลง
3. จำแนกบทเพลงของแต่ละครู
4. บันทึกโน้ตบทเพลงครู เป็นโน้ตไทยและโน้ตสากล
5. วิเคราะห์โครงสร้างและองค์ประกอบของเพลงครูที่ศิลปินและนักดนตรีวงดุริยประณีตได้รับการถ่ายทอดไว้ตามกรอบความคิดของ อ.มนตรี ตราโมท

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยของวงดุริยประณีต
2. บทเพลงที่ใช้เป็นข้อมูลเป็นข้อมูลเพลงต่างๆ ที่มีการถ่ายทอดมาจากครูของวงดุริยประณีต
3. นักดนตรีผู้ให้ข้อมูลในการบันทึกเสียงบทเพลงเป็นนักดนตรีอาวุโสของวงดุริยประณีต
4. ทำนองเพลงที่บันทึกเสียงเป็นทำนองเพลงทางฆ้องวงใหญ่ และเป็นบทเพลงที่เป็นเพลงครู

วิธีการเก็บข้อมูล

1. สัมภาษณ์นักดนตรีและบุคคลในบ้านดุริยประณีต และศิษย์สายดุริยประณีต
2. บันทึกเสียงทำนองหลักเพลงไทยที่เป็นทางฆ้องโดยครูอาวุโสของวงดุริยประณีต

การเรียบเรียงข้อมูล

1. เรียบเรียงข้อมูลการสัมภาษณ์ในเชิงพรรณนา
2. ถ่ายข้อมูลเสียงจากแผ่น MD ลงเทปคาสเสท
3. ถอดเทปเป็นทั้งโน้ตสากลและโน้ตไทย
4. บันทึกโน้ตลงคอมพิวเตอร์
5. จัดพิมพ์ต้นฉบับผลการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

บ้านบางลำพู หมายถึง บ้านของตระกูลดุริยประณีต ซึ่งเป็นบ้านของครูสุดจิตต์ (ดุริยประณีต) อนันตกุล ในปัจจุบัน

วงดุริยประณีต หมายถึง วงดนตรีไทยของตระกูลดุริยประณีต

ครูดนตรีบ้านดุริยประณีต หมายถึงครูดนตรีไทยที่สอนดนตรีไทยให้กับนักดนตรีวงดุริยประณีต

นักดนตรีวงดุริยประณีต หมายถึงนักดนตรีไทยที่สังกัดวงดุริยประณีต

นักดนตรีสายสกุลดุริยประณีต หมายถึงนักดนตรีไทยที่เป็นทายาทของตระกูลดุริยประณีต ทั้งหญิงและชาย

เพลงครู	หมายถึง บทเพลงที่เรียนเป็นเพลงแรกของการเรียนดนตรีไทย ได้แก่ เพลงชุดโหมโรงเย็น
ครอบครู	หมายถึงการปฏิบัติตามประเพณีการเรียนดนตรีไทยซึ่งผู้เรียนต้องนำดอกไม้ ธูปเทียน ผ้าขาว เงินค่ากำนล มาฝากตัวเป็นศิษย์ พิธีนี้กระทำในวันไหว้ครู และครูผู้ทำพิธีอนุญาติให้เรียนเครื่องดนตรีที่ต้องการ
จับมือ	หมายถึง ขั้นตอนการเรียนดนตรีไทยหลังการครอบครูซึ่งจะต้องมีการครอบครู และครูผู้ทำพิธีเป็นผู้ที่จับมือให้ผู้ที่รับการครอบบรรเลงทำนองเพลงตอนขึ้นต้นเพลงบนเครื่องดนตรีที่ต้องการเรียน
เครื่องตี	หมายถึง เครื่องดนตรีประเภทตี
เครื่องหนัง	หมายถึง เครื่องดนตรีประเภทกลองต่าง ๆ
เครื่องจังหวะ	หมายถึง เครื่องดนตรีประเภทเครื่องประกอบจังหวะ
ไล่ระนาด	หมายถึง การฝึกซ้อมระนาดเอก
ไปงาน	หมายถึง การไปบรรเลงดนตรีในงานนั้น ๆ
ต่อเพลง	หมายถึง การเรียนดนตรีไทยที่เรียนกับครูผู้สอนโดยการจำ
คนระนาด	หมายถึง ผู้บรรเลงระนาดเอกในวงดนตรีไทย
คนทุ้ม	หมายถึง ผู้บรรเลงระนาดทุ้มในวงดนตรีไทย
คนฆ้อง	หมายถึง ผู้บรรเลงฆ้องวงใหญ่ในวงดนตรีไทย
คนฆ้องเล็ก	หมายถึงผู้บรรเลงฆ้องวงเล็กในวงดนตรีไทย
คนปี่	หมายถึง ผู้บรรเลงปี่ในวงดนตรีไทย
คนร้อง	หมายถึง ผู้ขับร้องในวงดนตรีไทย
คนเครื่องหนัง	หมายถึง ผู้บรรเลงกลองในวงดนตรีไทย
เครื่องไทย	หมายถึง เครื่องดนตรีที่ใช้ประสมวงในวงปี่พาทย์ไทย
เครื่องมอญ	หมายถึง เครื่องดนตรีที่ใช้ประสมวงในวงปี่พาทย์มอญ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทางด้านวัฒนธรรมดนตรี ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าและทำเป็นเอกสารทางวิชาการไว้ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยสามารถรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรม

ราชบัณฑิตยสถาน (2538:757) ให้ความหมายของ "วัฒนธรรม" ไว้ว่า วัฒนธรรม หมายถึงสิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน ทางวิทยาการ หมายถึง พฤติกรรม และสิ่งที่คนในหมู่คณะสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้ในหมู่คณะ พวกตน นิยพรรณ วรรณศิริ (2540:37) ได้กล่าวถึงความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า วัฒนธรรมคือ พฤติกรรมที่กลั่นกรองออกมาจากความคิดที่จะหาวิธีการมาตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์อันได้แก่ การตอบสนองความจำเป็นที่มนุษย์จะยืนหยัดในการอยู่รอดเป็นคนได้ในสังคม ส่วน นิพนธ์ สุขสวัสดิ์ ได้ให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมว่า มีรากฐานมาจากหลักทางภาษาศาสตร์ (Linguistics) หมายถึง การปลูกฝังความเจริญงอกงาม การอบรมเลี้ยงดู (ให้ดีงาม) ความดีงาม และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของกลุ่มชนในสังคม การให้ความหมายในเชิงนี้อธิบายว่า คำว่า "วัฒน" แปลว่าความเจริญงอกงาม ยั่งยืน ถาวร "ธรรม" หมายถึงกฎ ระเบียบข้อบังคับ มาจากรากศัพย์ภาษาอังกฤษว่า "Culture" หรือรากศัพท์ภาษาละตินว่า "Cultura" (แหล่งเดิม . 2540 : 34) ส่วน Alvin L. Bertrad (1967 : 88) ได้ให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมว่า เป็นกระบวนการอบรมปลูกฝังการเรียนรู้การดำรงชีวิตที่เป็นแบบแผนเดียวกัน แล้วเก็บเป็นมรดกถ่ายทอดสู่สมาชิกรุ่นต่อไปในสังคม

ยศ สันตสมบัติ (2537) ได้กล่าวถึงลักษณะพื้นฐานที่สำคัญของวัฒนธรรมไว้ 6 ประการคือ

1. เป็นความคิดร่วม (Shared ideas) และค่านิยมทางสังคมเป็นตัวกำหนด มาตรฐานของพฤติกรรม
2. เป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้ (Culture is learned) ทีละเล็กทีละน้อย โดยได้รับการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง
3. มีพื้นฐานมาจากการใช้สัญลักษณ์ (Symbol) เป็นเครื่องมือสื่อความหมายระหว่างกันและกัน
4. เป็นองค์ร่วมของความรู้และภูมิปัญญา มีหน้าที่สนองตอบความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
5. กระบวนการที่มนุษย์กำหนดนิยามความหมายให้กับชีวิตและสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว โดยออกมาในรูปความเชื่อทางศาสนา พิธีกรรม ฯลฯ
6. เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง หากแต่มีการเปลี่ยนแปลงปรับตัวอยู่ตลอดเวลา อันมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม (diffusion)

ในขณะที่พระยาอนุมานราชธน (2515 : 73) กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมไว้เพียง 4 ประการ คือ

1. มีการสะสม หมายถึง จะต้องมีทุนเดิมอยู่ก่อนแล้ว และสะสมทุนนั้นให้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
2. มีวัฒนธรรมต้องมีการปรับปรุง หมายถึง ต้องรู้จักดัดแปลง และปรับปรุงส่วนที่บกพร่องอยู่ให้เหมาะสมและถูกต้อง

3. จะต้องมีการถ่ายทอด คือทำให้วัฒนธรรมนั้น ๆ แพร่หลายในวงกว้าง
4. มีการอบรมสั่งสอนให้ผู้อื่น หรือชนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อไป

ลักษณะของวัฒนธรรมดังกล่าวที่พระยาอนุมานราชธนได้จำแนกไว้นั้น ได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของสุพัตรา สุภาพ (2540 : 36-38) ที่กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมไว้ว่า

1. เป็นสิ่งที่ได้มาโดยการเรียนรู้ การเรียนรู้นี้ต้องเรียนรู้จากมนุษย์ด้วยกัน โดยเฉพาะจากกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ เช่น หุงข้าว แต่งกาย นั่ง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับการเรียนรู้มาก่อน เป็นสิ่งที่ไม่ได้มาโดยกรรมพันธุ์
2. เป็นมรดกทางสังคม วัฒนธรรมต้องมีการเรียนรู้ ต้องมีการสอน และ ถ่ายทอดสู่บุคคลรุ่นต่อ ๆ มา บุคคลเกิดในสังคมใด ก็เรียนวัฒนธรรมนั้น ๆ เกิดเป็นการถ่ายทอดมรดกทางสังคม
3. เป็นวิถี หรือแบบของการดำรงชีวิต ในแต่ละสังคมจะมีวิถีชีวิตเป็นของตนเอง ดังนั้นวัฒนธรรมของแต่ละสังคมจึงมีความแตกต่างกัน เป็นวัฒนธรรมเฉพาะอย่าง ไม่มีของใครที่ล้าหลังด้อยกว่า บุคคลเกิดในสังคมใดก็เรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมนั้น
4. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไม่คงที่ มนุษย์มีการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ หรือปรับปรุงของเดิมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง จึงทำให้วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะมีคนที่มีความคิดแบบเก่า ๆ คัดค้านบ้าง เป็นธรรมดาของสังคมที่กำลังพัฒนา

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวัฒนธรรมที่มีความสอดคล้องกันในลักษณะต่าง ๆ แต่มีแง่มุมเพิ่มขึ้น เช่น นิยพรรณ วรรณศิริ (2540:44) ได้สรุปลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมดังนี้

1. วัฒนธรรมเป็นผลผลิตของระบบความคิดของมนุษย์ (Cognitive Systems) ซึ่งถือได้ว่าเป็นระบบทางชีวภาพ (Biological System) เพราะระบบความคิดเกิดมาจากสมอง ระบบประสาท และระบบจิตใจของมนุษย์รวมกัน
2. วัฒนธรรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ใช่สิ่งที่คงที่ตายตัว

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2518:9) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. คติธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางด้านศาสนา ด้านจิตใจ ซึ่งเป็นเรื่องของแนวทาง หรือหลักเกณฑ์การดำเนินชีวิต
2. เนติธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี
3. วัตถุธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางด้านวัตถุ
4. สหธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางสังคม เช่น การติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มชน และมารยาทในสังคม

ในขณะที่รัตนา สถิตานนท์ (2520) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็นเพียง 2 ประเภท เท่านั้น คือ

1. วัฒนธรรมวัตถุ (Material Culture) สิ่งที่จำเป็นเบื้องต้น 4 อย่างและสิ่งอื่น ๆ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ ฯลฯ
2. วัฒนธรรมด้านจิตใจหรือวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ (Non – Material Culture) แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ
   2.1 Social Culture วัฒนธรรมทางสังคมเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องการปฏิบัติงานตามมารยาทในสังคม
   2.2 Legal Culture คือวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบ และกฎเกณฑ์ให้คน

ในสังคมหนึ่ง ๆ อยู่รวมกันได้ด้วยความสงบสุข

2.3 Moral Culture คือวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับจิตใจและศีลธรรม ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในสังคม

ในทำนองเดียวกัน สุพัตรา สุภาพ (2540: 35) ได้แบ่งประเภทของวัฒนธรรมไว้ 2 ประเภท เช่นเดียวกันคือ

1. วัฒนธรรมด้านวัตถุ ได้แก่สิ่งประดิษฐ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น บ้าน เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
2. วัฒนธรรมที่ไม่เกี่ยวกับวัตถุ ได้แก่ ค่านิยม อุดมการณ์ ประเพณีและสิ่งที่สืบต่อกันมา

นอกจากนี้ นิยพรรณ วรรณศิริ (2540: 47-48) ได้กล่าวถึงประเภทของวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Clark Wissler ว่าเป็นระบบวัฒนธรรมสากลดังนี้

1. ภาษา และท่าทาง
2. วัฒนธรรมประเภทรูปธรรม เช่น ที่อยู่อาศัย อาชีพ ฯลฯ
3. ศิลปะ ได้แก่ ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะ เช่น จิตรกรรม ดนตรี ฟ้อนรำ เป็นต้น
4. ระบบและรูปแบบของศาสนา ได้แก่ พิธีกรรมทางศาสนา
5. ระบบครอบครัวและระบบทางสังคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การสืบทอดตระกูล เป็นต้น
6. ระบบเศรษฐกิจและทรัพย์สิน
7. ระบบการปกครองและรัฐบาล
8. การศึกษาสงคราม
9. การกีฬาและการละเล่น
10. ระบบความรู้ การศึกษา ซึ่งให้ความรู้แก่คนในสังคม

ด้านความสำคัญของวัฒนธรรมนั้นมีนักวิชาการกล่าวถึงในลักษณะที่คล้ายคลึงกันบ้างแตกต่างกันบ้างดังยศ สันตสมบัติ (2537: 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวัฒนธรรมในแง่ของสังคมวิทยาไว้ว่า สังคมมนุษย์แต่ละสังคมนั้นมักมีความแตกต่างกันในแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการเมือง เศรษฐกิจ ศาสนา และค่านิยมต่างๆ แต่ภายใต้ความแตกต่างเหล่านี้ สังคมทุกหนแห่งทั่วโลกมีลักษณะพื้นฐานที่เหมือนกันอยู่ประการหนึ่งคือ สังคมเป็นการรวมตัวกันเพื่อความอยู่รอดของสมาชิก การที่สังคมจะดำเนินไปได้ด้วยดีนั้นพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคน ต้องเป็นสิ่งที่คาดคะเนได้ (Predictable) สมาชิกทุกคนจะต้องคาดคะเนได้ว่าคนอื่นมีพฤติกรรมเช่นไร ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมมนุษย์ความสามารถคาดคะเนพฤติกรรมของคนอื่นได้อย่างถูกต้อง เป็นผลมาจากการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม

นิยพรรณ วรรณศิริ (2540: 53) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวัฒนธรรมในทำนองเดียวกันกับที่ยศ สันตสมบัติได้กล่าวไว้ว่า การสร้างพฤติกรรมขึ้นมาใช้จนเป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น ๆ เป็นที่เข้าใจในสังคมนั้น ๆ ว่าพฤติกรรมนั้นดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดสำหรับหมู่คณะของตนแล้ว เมื่อตกลงใช้ร่วมกันแล้วจึงเป็นกฎเกณฑ์ของสังคมนั้นว่าสมาชิกทุกคนต้องทำตามที่ตกลงกันไว้ เพื่อความสะดวกสบาย พอใจ และปลอดภัยกับทุก ๆ คน ทุก ๆ ฝ่าย พฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติตามกันนั้น ก็กลายมาเป็นวัฒนธรรมของสังคม ข้อตกลงนั้นจะเป็นอุดมการณ์ก็ได้ เพราะทุกคนตกลงว่าจะปฏิบัติตามเพราะคิดว่าดีที่สุดแล้ว

ในขณะที่สุธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (2525) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวัฒนธรรมในแง่ของมานุษยวิทยา ไว้ว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนที่มีพลังต่อกลุ่มชนผู้เป็นเจ้าของอย่างมหาศาล กำหนดบุคลิกภาพ ศักยภาพและคุณ-

ภาพ มีการเกาะเกี่ยวอย่างแนบแน่นกับสถานบันพื้นบ้านของเขามาแต่เริ่มปฏิสนธิ แล้วค่อย ๆ ฟูมฟักหยั่งลึกงอกงามขึ้น โยงยึดกับสถานบันพื้นบ้านอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ สุพัตรา สุภาพ (2540:38-41) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมของด้านอื่น ๆ ดังนี้

1. การผสมผสานทางวัฒนธรรม (Acculturation) เป็นวิธีการที่รับเอาวัฒนธรรมของสังคมอื่นมาปฏิบัติ การมีอิทธิพลต่อกันนี้ ปรากฏในคนหมู่มากที่อยู่ร่วมกัน มีการติดต่อสัมพันธ์กัน ย่อมจะต้องรับวัฒนธรรมซึ่งกันและกันได้ อย่างไรก็ตามสังคมต่าง ๆ ย่อมจะหวงแหน และรักษาซึ่งวัฒนธรรมเดิมของตนไว้
2. ความล้าหลังของวัฒนธรรม (Culture Log) เกิดขึ้นเมื่อบางสิ่งบางอย่างคงที่ แต่อีกสิ่งหนึ่งยังอยู่คงที่ หรือเปลี่ยนไม่ทันกับอีกสิ่งหนึ่งในสังคมเดียวกัน
3. วัฒนธรรมที่ตกค้างอยู่ (Culture Survival) วัฒนธรรมบางอย่างที่มีมานานและยังมีใช้สืบต่อมาในสังคม แม้ว่าวัตถุประสงค์แต่เดิมในการนี้ได้ถูกลืมเลือนไปแล้ว
4. ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม (Culture Conflict) เป็นเรื่องของคนในสังคม ขัดแย้งกันโดยความขัดแย้งดังกล่าวมีพื้นฐานจากวัฒนธรรม
5. วัฒนธรรมในอุดมคติและวัฒนธรรมในความเป็นจริง (Ideal Culture and Real Culture) วัฒนธรรมในอุดมคติ คือวัฒนธรรมในสังคมที่สมาชิกคิดว่ามีหรือควรจะมีชิ้นส่วนวัฒนธรรมในความเป็นจริงคือ วัฒนธรรมที่มีอยู่หรือใช้กันอยู่จริง
6. สัมพันธ์วัฒนธรรม (Culture Relativity) วัฒนธรรมที่ถูกต้องในสังคมหนึ่ง แต่ไม่ถูกต้องในอีกสังคมหนึ่ง เป็นแบบของความประพฤติที่สังคมหนึ่งเห็นชอบหรือบังคับให้ทำ แต่อีกสังคมหนึ่งไม่เห็นชอบด้วยหรือห้ามไม่ให้กระทำ

2. งานวิจัย

ณรงค์ เขียนทองกุล (2541) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง มานุษยวิทยาการดนตรี : กรณีศึกษาบ้านบางลำภู (ในวิทยานิพนธ์ของ ณรงค์ เขียนทองกุล เขียนว่า "บางลำภู") ได้กล่าวถึงบางลำภูในฐานะที่เป็นบ้านดนตรีไทยที่มีสถานภาพและบทบาทหน้าที่หลายอย่างคือ เป็นสถาบันครอบครัวที่ทำหน้าที่ในการสืบทอดวัฒนธรรมด้านดนตรีไทย โดยมีทั้งนักแต่งเพลง นักดนตรี และนักร้อง นอกจากนี้บ้านบางลำภูยังมีสามชิกที่เป็นนักดนตรีที่มีฝีมือจากหลายตระกูลมาอยู่รวมกันเป็นเครือญาติได้แก่ ตระกูลดุริยพันธ์ เขียววิจิตร รุ่งเรือง โตสง่า พิณพาทย์ และเชยเกษ นอกจากนั้นยังมีผลงานเพลง ตลอดจนการบรรเลงเฉพาะตัวเฉพาะบ้านบางลำภูและสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งยังเป็นแหล่งผลิตนักดนตรีสำคัญของชาติ กล่าวได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาทางด้านดนตรีไทย เพราะในปัจจุบันยังมีการจัดการเรียนการสอนให้กับเยาวชนที่มีความสนใจด้านดนตรี ซึ่งวิทยานิพนธ์นี้จะเป็นแนวทางในการศึกษา "การสืบทอดเพลงไทยบ้านบางลำพู" ต่อไป

วิมาลา ศิริพงษ์ (2534) ได้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง การสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไทยในสังคมไทยปัจจุบัน ศึกษากรณีสกุลพาทยโกศลและสกุลศิลปบรรเลง งานวิจัยนี้ศึกษาลักษณะและวิธีการที่วัฒนธรรมดนตรีไทยดำรงอยู่ในสังคมปัจจุบัน ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม โดยเลือกกลุ่มนักดนตรีไทยที่ยังคงดำเนินกิจกรรมทางดนตรีไทยสืบทอดจากบรรพบุรุษของตนอยู่ในปัจจุบัน จำนวนสองกลุ่ม คือ สกุลพาทยโกศล และ สกุลศิลปบรรเลง โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบจากประเด็นหลัก 3 ประเด็น คือ 1. การจัดองค์กรทางดนตรี

2. ลักษณะทางดนตรี และ 3. พิธีกรรมและโลกทัศน์ ผลของการวิจัยพบว่า ทั้งสองสกุลมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ สกุลพาทยโกศล เป็นองค์กรลักษณะบ้านพิณพาทย์ ประกอบด้วยสมาชิกภายในบ้านหรือเครือญาติเป็นกลุ่มที่ทำงานดนตรีไทยที่อยู่ในบทบาทเดิม คือบรรเลงประกอบพิธีกรรมเป็นหลักเพื่อหารายได้ การถ่ายทอดวิชาจะใช้วิธีการบอกเล่าหรือปากต่อปากตามประเพณีปฏิบัติในวัฒนธรรมดนตรีไทย สกุลพาทยโกศลจึงเป็นสกุลที่พยายามรักษารูปแบบเดิมให้คงอยู่ ส่วนสกุลศิลปบรรเลง มีองค์กรอยู่ในรูปของมูลนิธิ ชื่อ "มูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)" ซึ่งประกอบกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และเผยแพร่ดนตรีไทย เปิดสอนดนตรีไทยแก่บุคคลทั่วไป และพัฒนาวิธีการถ่ายทอดวิชาด้านเครื่องสาย และนำเอาเทคโนโลยีทันสมัยมาสร้างเป็นสื่อการสอน สกุลศิลปบรรเลงจึงเป็นสกุลที่พยายามปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อตอบรับความเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม

โดม สว่างอารมณ์ (2539) ได้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง การศึกษาชีวประวัติและวิเคราะห์ผลงานการประพันธ์เพลงของจางวางทั่ว พาทยโกศล จากการศึกษาชีวประวัติของจางวางทั่ว พาทยโกศล พบว่า จางวางทั่ว พาทยโกศล เป็นครูและศิลปินที่ยิ่งใหญ่ผู้หนึ่งในยุครัตนโกสินทร์ เป็นผู้ที่มีผลงานการประพันธ์ดนตรีตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และเป็นนักดนตรีไทยที่อยู่ในตระกูลนักดนตรีเก่าแก่ตระกูลหนึ่งที่ยังมีคนในตระกูลได้สืบทอดวิชาดนตรีไทยทั้งในด้านประกอบอาชีพและถ่ายทอดศิลปการดนตรีสืบทอดกันมาเป็นเวลานานถึง 8 ชั่วอายุคนแล้ว จางวางทั่วได้คุ้นเคยกับดนตรีไทยมาตั้งแต่เกิดเพราะบิดา มารดาและบรรดาญาติล้วนเป็นผู้มีความสามารถในเรื่องศิลปการดนตรีไทย อีกทั้งคนในตระกูลพาทยโกศลหลายท่านมีส่วนและเกี่ยวพันกับดนตรีไทยในราชสำนัก ท่านได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับดนตรีมาตั้งแต่เล็กทั้งครอบครัวและญาติผู้ใหญ่ต่างเป็นผู้ให้การสนับสนุนและวางรากฐานการดนตรีให้กับท่านอย่างดียิ่ง ตลอดชีวิตของท่านจึงมีโอกาสสร้างผลงานดนตรีที่มีคุณค่า งานในหน้าที่นักดนตรีไทยอีกอย่างหนึ่งของจางวางทั่ว พาทยโกศล คือ งานในการบรรเลงโดยทั่วไปเพื่อหารายได้ในการครองชีพโดยบรรเลงดนตรีในพิธีกรรมต่าง ๆ ภายหลังครั้นได้รับการอุปถัมภ์จากสมเด็จเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิตแล้ว งานด้านนี้จึงน้อยลงเพราะพระองค์ทรงอุปถัมภ์ทางด้านเศรษฐกิจแก่บ้านพาทยโกศลด้วย กิจกรรมต่าง ๆ จึงต้องทำสนองราชการและงานส่วนพระองค์ของท่าน

วีรชาติ เปรมานนท์ (2532) ทำวิจัยเรื่องดนตรีไทยแนวใหม่ช่วงปี 2520-2530 จากการศึกษาพบว่า ดนตรีไทยมีวิวัฒนาการมาพร้อมกับคนไทยควบคู่ไปกับศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาพูด และพิธีกรรมทางศาสนา มาเป็นเวลาช้านาน ดนตรีนอกจากจะแสดงออกถึงความประณีต วิจิตรพิสดารแล้ว ยังสะท้อนถึงความงามด้านจิตใจ และอารมณ์ของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย ทั้งยังเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของชนชาติไทยที่รู้จักสร้างสรรค์ดนตรีไทย

อรวรรณ บรรจงศิลป์ และคณะ (2534) ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดและภูมิปัญญาไทย ชุด ดุริยางคศิลป์ โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ทางดนตรีไทยและนำมาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยกับดนตรีไทย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของความคิดและภูมิปัญญาของครูดนตรีไทยในอดีต อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์และการสืบทอดทางดนตรีไทย ซึ่งถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ งานวิจัยนี้ได้อธิบายว่าทำนองเพลงเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจมนุษย์ อันเป็นผลจากสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวทั้งในวิถีชีวิตความเป็นอยู่และความต่อเนื่องจากประสบการณ์เก่า ๆ ที่สืบทอดกันมา

กฤษณา แสงทอง (2540) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง เพลงปฏิพากย์: วัฒนธรรมการดนตรีและภาพสะท้อนทางสังคมของชาวตำบลทอง อำเภอพยุหคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ผลของการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อดั้งเดิม รวมทั้งสภาพชีวิต การทำมาหากิน และค่านิยมต่าง ๆ บทบาทของเพลงได้เปลี่ยนไปจากเดิมโดยมีหลายปัจจัย ความเจริญ

ทางเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีทางการเกษตร อุตสาหกรรม การสื่อสารบันเทิง การคมนาคม การศึกษาที่สังคมไทยได้รับอิทธิพลความเจริญด้านต่าง ๆ มาจากตะวันตก บทบาทของเพลงในปัจจุบันจึงเปลี่ยนไปจากสิ่งที่ศิลปินมีเจตนาสร้างสรรค์ ให้เป็นสิ่งบันเทิงแก่ชีวิตมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม นำมาแสดงเพื่อการอนุรักษ์มากกว่าเล่นเพื่อความสนุกสนาน การเล่นในปัจจุบันส่วนใหญ่เล่นเฉพาะโอกาสที่ได้รับเชิญไปแสดง การสร้างสรรค์เพลงแทบไม่มี มีเพียงการจดจำของเก่ามาว่ากันเท่านั้น ซึ่งนับวันก็มีจำนวนผู้สืบทอดน้อยลง แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเพลงปฏิพากย์ของตำบลทอง ในอนาคตจะเป็นเพียงวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้านที่บอกวิถีชีวิตเกี่ยวกับการละเล่นและสันทนาการของชาวตำบลทองในอดีตเท่านั้น

ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์ (2536) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง สถานภาพของนักปี่พาทย์ในสังคมไทย พ.ศ. 2411–2468 ผลวิจัยปรากฏว่า การขยายตัวของเศรษฐกิจการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงภายในโครงสร้างของสังคมไทยทำให้คนกลุ่มต่าง ๆ ค่อย ๆ เป็นอิสระจากระบบการควบคุมกำลังคนมาประกอบอาชีพในวิถีทางต่าง ๆ กัน และเมื่อเกิดการปฏิรูปการปกครองใน พ.ศ. 2475 จึงมีผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เกิดขึ้นในสังคมเมืองอย่างมากมาย นักปี่พาทย์ก็เป็นกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งค่อย ๆ เป็นอิสระจากระบบการควบคุมกำลังคน พร้อมกับการเติบโตของการจัดงานประเพณี พิธีกรรมและมหรสพการบันเทิง

ในสมัยรัชกาลที่ 5 รัฐและชนชั้นสูงให้การสนับสนุนอาชีพนักปี่พาทย์เพราะปี่พาทย์เป็นสิ่งซึ่งแสดงถึงความมีอารยธรรมของประเทศทางด้านวัฒนธรรมการดนตรีและการบันเทิง โดยเหตุที่ปี่พาทย์เป็นกิจกรรมความบันเทิงที่กลุ่มเจ้านายชั้นสูงให้ความนิยมและอุปถัมภ์จึงแบ่งนักปี่พาทย์ได้เป็น 2 กลุ่มคือ นักปี่พาทย์ในความอุปถัมภ์และนักปี่พาทย์ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

กนก คล้ายมุข (2541) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การสืบทอดปี่พาทย์ในอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยสรุปว่าปัจจุบัน อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวงปี่พาทย์จำนวน 24 วง นักดนตรี 160 คน ส่วนใหญ่เป็นชาย ผู้สืบทอดเป็นกลุ่มเยาวชน สภาพการสืบทอดของนักดนตรีส่วนใหญ่มาจากบรรพบุรุษ บทบาทของปี่พาทย์เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมาก การบรรเลงเพื่อประกอบการแสดงน้อยลงมาก กระบวนการสืบทอดปี่พาทย์พบว่าความเชื่อในการรับศิษย์เข้าเรียนปี่พาทย์คลี่คลายลง พิธีกรรมในการจับมือก่อนการเริ่มเรียนปี่พาทย์เปลี่ยนแปลงไป สถานที่เรียนยังใช้บ้านครูเป็นสถานศึกษา มีเครื่องดนตรีเป็นสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตรการสอนเริ่มเปลี่ยนแปลงไปโดยนำเพลงมอญมาใช้สอนแทนเพลงชุดโหมโรงเช้า โหมโรงเย็น เพลงเรื่อง เพลงพิธีกรรม วิธีการสอนใช้วิธีสาธิตเป็นหลัก การลงโทษไม่นิยมใช้การตี มีการเสริมแรงด้วยการชมเชยมากกว่าการให้รางวัล การวัดผลและประเมินผลใช้วิธีการสังเกต

นอกจากนั้น พรรณศิริ จุลกาฬ (2542) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมดนตรีไทยในตำบลบางปลา : กรณีศึกษาดนตรีไทยคณะสุดประเสริฐ ผลการวิจัยพบว่าตำบลบางปลามีหลักฐานปรากฏชัดในต้นกรุงรัตนโกสินทร์และอยู่มาจนถึงปัจจุบัน การประกอบอาชีพเป็นไปตามสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมดนตรีและนาฏศิลป์ที่โดดเด่น คณะสุดประเสริฐเป็นคณะที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน เป็นคณะดนตรีที่ใหญ่และมีจำนวนสมาชิกมาก และมีชื่อเสียงทั้งทางด้านดนตรี ละครชาตรีและลิเก ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมให้กับชุมชน

3. เอกสารเกี่ยวกับดนตรีไทย

อาจารย์มนตรี ตราโมท ได้เขียนตำราดุริยางคศาสตร์ไทย ภาควิชาการ ขึ้นในปี พ.ศ. 2481 โดยเป็นตำราที่ใช้สอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปกร และเมื่อปี พ.ศ. 2540 สำนักพิมพ์มติชนได้รวบรวมจัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งที่ 2 ในตำรานี้ อาจารย์มนตรี ตราโมท ได้จำแนกบทเพลงเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. ประเภทเพลงหน้าพาทย์
2. ประเภทเพลงเรื่อง
3. ประเภทเพลงมโหรี

1. ประเภทเพลงหน้าพาทย์ แยกออกได้เป็น 2 อย่าง คือ
   1.1 ประเภทเพลงไหว้ครู ได้แก่เพลงหน้าพาทย์ต่าง ๆ ที่ระบุชื่อไว้ในตำราไหว้ครู
   1.2 ประเภทเพลงหน้าพาทย์พิเศษ ได้แก่เพลงหน้าพาทย์ต่าง ๆ ที่อยู่นอกตำราไหว้ครู ใช้ประกอบการแสดงโขน ละคร
2. ประเภทเพลงเรื่อง มีหลายอย่าง คือ
   2.1 ประเภทเพลงช้า
   2.2 ประเภทเพลงสองไม้
   2.3 ประเภทเพลงเร็ว
   2.4 ประเภทเพลงฉิ่ง
   2.5 เพลงเรื่องพิเศษ เช่น เรื่องทำขวัญ เรื่องนางหงส์
3. ประเภทเพลงมโหรี มีหลายอย่างคือ
   3.1 เพลงตับ มีตับเพลง และตับเรื่อง
   3.2 เพลงเกร็ด
   3.3 เพลงเสภา ในเพลงเสภานี้ยังแยกออกเป็น เพลงเดี่ยว และเพลงหมู่
   3.4 เพลงเถา

จากผลการวิจัยต่างๆ ดังได้กล่าวในข้างต้นจะเห็นได้ว่าดนตรีเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพของมวลมนุษย์ รวมถึงมีการพัฒนาประเทศชาติโดยรวม ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาค้นคว้าและการวิจัยทางดนตรีอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ดังนั้นการวิจัยทางด้านดนตรีไทยที่เป็นวัฒนธรรมมูขปาฐะซึ่งเป็นเอกลักษณ์อันสำคัญยิ่งของดนตรีไทย จึงจำเป็นต้องกระทำและต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

จะเห็นได้ว่าการวิจัยในองค์ความรู้ทางด้านดนตรีไทยที่ผ่านมานั้นเป็นเพียงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ วิถีทางในการสืบทอดองค์ความรู้ มิได้กล่าวถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ทางดนตรีไทย ในการนี้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษารวบรวมองค์ความรู้ต่าง ๆ ของบ้านบางลำพู (ดุริยประณีต) ซึ่งเป็นชุมชนที่มีความสำคัญชุมชนหนึ่งในสังคมดนตรีไทยปัจจุบัน เนื่องจากเป็นตระกูลนักดนตรีที่เก่าแก่ตระกูลหนึ่งที่มีชื่อเสียงมากในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนปลายและยังคงสืบทอดวิชาการดนตรีไทยมาจนถึงปัจจุบัน การวิจัยนี้จึงเป็นมิติใหม่อีกมิติหนึ่งของการทำวิจัยที่จะได้องค์ความรู้ใหม่และเป็นพื้นฐานในการทำวิจัยที่ลึกซึ้งต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ขั้นค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

การค้นคว้าและศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร หนังสือ ดุริยนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ สารานุกรม และเอกสารอื่น ๆ ใน 2 ส่วน คือ ข้อมูลส่วนที่เกี่ยวข้องกับบ้านบางลำพูหรือบ้านดุริยประณีต และข้อมูลส่วนที่เกี่ยวกับบทเพลงไทยทั้งหมดเท่าที่จะสามารถรวบรวมได้

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบ้านบางลำพู และวงดุริยประณีตเพื่อให้ได้ทราบประวัติความเป็นมาของวงดุริยประณีตในแง่มุมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้นั้นสามารถนำมาสรุปพอเป็นสังเขปเพื่อให้ทราบภูมิหลังของวงดนตรี "บ้านบางลำพู" โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติการก่อตั้ง ครูดนตรีของบ้านดุริยประณีต นักดนตรีสายสกุลดุริยประณีต นักดนตรีสังกัดวงดุริยประณีต

ในส่วนของบทเพลง เป็นการรวบรวมรายชื่อเพลงไทยทั้งหมด ทุกชนิดทุกประเภท รวมทั้งบทเพลงที่มีทำนองเพลงและบทเพลงที่ปรากฏแต่เพียงชื่อเพลง เพื่อนำรายชื่อเพลงเหล่านั้นไปสำรวจตรวจสอบกับบทเพลงที่ครูและนักดนตรีวงดุริยประณีตได้รับการถ่ายทอดมา

2. ขั้นเก็บข้อมูลภาคสนาม

2.1 สัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบ้านบางลำพูและวงดุริยประณีต จากรายชื่อที่ได้รวบรวมไว้ ซึ่งรายชื่อเหล่านี้ได้จากเอกสารส่วนหนึ่ง และได้จากการแนะนำจากครูสมชาย ดุริยประณีต ครูปี่พาทย์ที่อาวุโสที่สุดของวงดุริยประณีตในขณะนี้ รายชื่อนักดนตรีที่ทำการสัมภาษณ์ได้แก่

ครูรุ่นเก่า มี 3 คน ได้แก่

ครูชม (ดุริยประณีต) รุ่งเรือง ทายาทสกุลดุริยประณีต

ครูสุดจิตต์ (ดุริยประณีต) อนันตกุล ทายาทสกุลดุริยประณีต

ครูบุญชู สุวะยะ นักดนตรีสังกัดวงดุริยประณีต

นักดนตรีสายสกุลดุริยประณีต มี 6 คน ได้แก่

ครูธีรศักดิ์ ชุ่มชูศาสตร์

ครูสมชาย ดุริยประณีต

ครูมนู เขียววิจิตร

ครูอนันต์ ดุริยพันธ์

ครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต

ครูทัศนัย พิณพาทย์

นักดนตรีที่สังกัดวงดุริยประณีตทั้งในอดีตและปัจจุบัน มี 5 คน ได้แก่

ครูสุชาติ คล้ายจินดา

ครูศิริ วิชเวช

ครูวิเชียร พรหมจรรย์

ครูชลอ ใจชื้น

ครูเฉลิม ทองละมุน

2.2 รวบรวมรายชื่อเพลงไทยจากแหล่งสำคัญ 2 แหล่งคือ

- รายชื่อเพลงจากหนังสือ ดนตรีไทย โครงสร้าง อภิธานศัพท์ และสารสังเขป ในหนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมรายชื่อเพลงไทยไว้ 775 เพลง
- เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย จัดทำโดยทบวงมหาวิทยาลัย คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานได้รวบรวมราบชื่อเพลงไทยไว้ 1795 เพลง

จากแหล่งรายชื่อเพลงทั้ง 2 แหล่งนั้นเมื่อสำรวจโดยละเอียดแล้ว ปรากฏว่ารายชื่อเพลงจากเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย มีการจำแนกรายชื่อเพลงไว้ชัดเจนและละเอียดกว่ารายชื่อเพลงจากหนังสือ ดนตรีไทย โครงสร้าง อภิธานศัพท์ และสารสังเขป ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจบทเพลงไทยตามรายชื่อเพลงจากเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย

2.3 จากการสัมภาษณ์เบื้องต้นนักดนตรีของวงดุริยประณีตโดยสอบถามถึงข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงซึ่งถือว่าเป็นแม่แบบ หรือเพลงครูที่ครูดนตรีและนักดนตรียึดถือปฏิบัติในการเรียนดนตรีโดยต้องเรียนเพลงเหล่านั้นก่อน ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ได้ข้อมูลว่า บทเพลงที่ถือว่าเป็นเพลงครูสำหรับผู้ที่เรียนปี่พาทย์ คือ เพลงชุดโหมโรงเย็น และพระฉันเช้า ส่วนบทเพลงที่เป็นเพลงครูสำหรับปี่พาทย์มอญ คือ เพลงประจำวัด ประจำบ้าน เชิญ และยกศพ

2.4 บันทึกเสียงบทเพลงครูต่าง ๆ ในข้อ 2.3 ที่มีการถ่ายทอดกันมาโดยบันทึกเป็นทางฆ้องวงใหญ่ บทเพลงเหล่านั้นบรรเลงโดย ครูสมชาย ดุริยประณีต ซึ่งปัจจุบันเป็นครูอาวุโสของวงดุริยประณีต

3. ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การนำข้อมูลเอกสารและการสัมภาษณ์มาเรียบเรียงแบบพรรณนาวิเคราะห์ ในหัวข้อต่อไปนี้

3.1.1 ข้อมูลการสัมภาษณ์

ครูรุ่นเก่า มี 3 คน เป็นทายาทสกุลดุริยประณีต 2 คน เป็นนักดนตรีสังกัดบ้านบางลำพู 1 คน ได้แก่

- ครูชม (ดุริยประณีต) รุ่งเรือง

ครูชม รุ่งเรือง ชื่อเดิม ชื่อ เขียว อายุ 83 ปี ครูบอกว่าครูเกิดวันที่ 3 พฤศจิกายน 2464 แต่วันเกิดตามบัตรประชาชน เป็นวันที่ 3 มีนาคม 2464 เมื่ออายุยังน้อยนั้นครูชมไปงานกับบิดาเกือบทุกงาน และสามารถตีเครื่องประกอบจังหวะได้ ต่อมาครูชมเริ่มเรียนดนตรีเมื่ออายุประมาณ 9 ขวบ โดยเริ่มหัดกับบิดาคือ ครูศุข โดยเริ่มหัดฆ้องวงใหญ่จนสามารถบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเช้า โหมโรงเย็นได้ นอกจากนี้ยังสามารถบรรเลงฆ้องมอญได้โดยต่อเพลงกับครูชื้น ดุริยประณีต ต่อมาเรียนขับร้องซึ่งได้ต่อเพลงกับพระยาเสนาะดุริยางค์บ้าง และภายหลังต่อกับ

อาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน การต่อเพลงก็มิได้กำหนดเวลาที่แน่นอน ส่วนใหญ่ ต่อตามความสะดวก ในการต่อเพลงร้องนั้นครูเหนี่ยวมักจะต่อด้วยกัน ส่วนการต่อเพลงทางฆ้องมักจะต่อคนเดียว ครูชมอยู่กับพ่อแม่มาตลอดเนื่องจากแม่ขอให้อยู่ช่วยดูแลแม่ เพราะว่าพี่น้องไปทำงานที่กรมมหรสพกันหมด ในปัจจุบันนี้ครูชมเป็นทายาทของครูศุขคนหนึ่งที่ได้รับการถ่ายทอดบทเพลงต่าง ๆ ไว้มากมาย

ครูชม รุ่งเรือง (2464 – ปัจจุบัน)

- ครูสุดจิตต์ (ดุริยประณีต) อนันตกุล

ครูสุดจิตต์เป็นทายาทครูสุขอีกคนหนึ่งที่มีความรู้ความสามารถทางดนตรีเป็นเยี่ยม ได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาคีตศิลป์ ปี พ.ศ. 2536 รับราชการเป็นนักร้องในวงดนตรีไทยของกรมประชาสัมพันธ์จนเกษียณอายุราชการ ครูสุดจิตต์เกิดเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2471 เริ่มหัดเครื่องดนตรีตอนอายุประมาณ 8 ขวบ

โดยเริ่มหัดฆ้องวงใหญ่ก่อนซึ่งบิดาเป็นผู้สอนให้ และได้เรียนขับร้องกับแม่แถมไปพร้อมกับเรียนฆ้องวง เมื่อครูเหนี่ยว ดุริยพันธุ์มาเป็นเขยของดุริยประณีต ก็ได้เรียนร้องกับครูเหนี่ยว นอกจากนี้ก็ได้เรียนกับพี่สาวคือครูสุดา เขียววิจิตร ครูแช่มช้อย ดุริยพันธุ์ สมัยก่อนนั้นครูสุดจิตต์จำได้ว่ามีพระยาเสนาะดุริยางค์มาสอน ครูชื้น และครูชั้น พระพาทย์-บรรเลงรมย์มาสอนกลองให้ครูโชติ และยังมีขุนสำเนียงชั้นเชิง ขุนสมานเสียงประจักษ์ หลวงบำรุงจิตรเจริญ ครูสอนวงฆ้อง มาเป็นครูสอนดนตรีที่บ้านดุริยประณีต รุ่นหลังก็มี ครูบุญยงค์ เกตุคง ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ครูสมาน ทองสุโชติ เป็นต้น ในการต่อเพลงร้องนั้นครูผู้สอนได้สอดแทรกความรู้ทางทฤษฎีไว้ด้วย เช่น ให้รู้จักทำนองที่เป็น "ลูกเท่า" เทคนิคการ "ครั่น" และอารมณ์ของเพลง ครูที่มาสอนที่บ้านบางลำพูไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน แต่ที่บ้านครูศุขก็ให้การต้อนรับเลี้ยงดูเป็นอย่างดี

เครื่องดนตรีที่มีอยู่นั้นสร้างขึ้นเมื่อครั้งครูศุข กับ แม่แถมเริ่มตั้งวง เครื่องดนตรีบางชิ้นทำเอง บางชิ้นซื้อหามา ปัจจุบันนี้เครื่องดนตรีส่วนใหญ่มิได้ใช้ทำมาหากินทางด้านรับงาน เนื่องจากสมาชิกในวงส่วนใหญ่มีงานประจำ เครื่องดนตรีที่มีอยู่ปัจจุบันมีเครื่องสายมากขึ้น เนื่องจากมีการเรียนการสอนดนตรีให้กับเยาวชนที่สนใจ

ครูสุดจิตต์ (ดุริยประณีต) อนันตกุล (2471 – ปัจจุบัน)

- ครูบุญชู สุวะยะ

ครูบุญชู สุวะยะ อายุ 85 ปี เกิดเมื่อแรม 7 ค่ำ เดือน 7 ปีมะโรง เกิดปีเดียวกับครูเหนี่ยว ดุริยพันธุ์และเป็นเพื่อนกัน ครูบุญชูเริ่มเรียนดนตรีที่วัดม่วง หนองแขมซึ่งเป็นวงปี่พาทย์ของวัด โดยต่อเพลงตามลำดับคือ สาธุการ โหมโรงเช้า โหมโรงเย็น และพระฉันเช้า ที่วงปี่พาทย์ของวัดม่วง ครูบุญชูเป็นผู้บรรเลงระนาดเอก พระที่วัดม่วงซึ่งเป็นอาจารย์ของครูบุญชูได้พาครูบุญชูไปฝากที่บ้านบางลำพูตอนอายุยังไม่ถึง 20 และมาอยู่ที่บ้านบางลำพูร่วม 10 ปี ตอนที่อยู่ที่บ้านบางลำพูก็ยังเป็นคนระนาด และตีอย่างอื่นบ้าง ครูบุญชูเล่าให้ฟังว่าการซ้อมเพลงที่บ้านบางลำพูนั้นไม่ได้กำหนดเวลาการซ้อมที่แน่นอน แล้วแต่ความสะดวก จากการสัมภาษณ์ครูบุญชูไม่สามารถสอบถามข้อมูลตัวบุคคลได้มากนัก เพราะการถามถึงตัวบุคคล ไม่ว่าพระยาเสนาะดุริยางค์ ครูศุข ครูโชติ ครูชื้น หรือครูชั้น ก็ตามจะทำให้ครูสะเทือนใจ ผู้สัมภาษณ์จึงไม่รบกวนถามครูบุญชูมากนัก

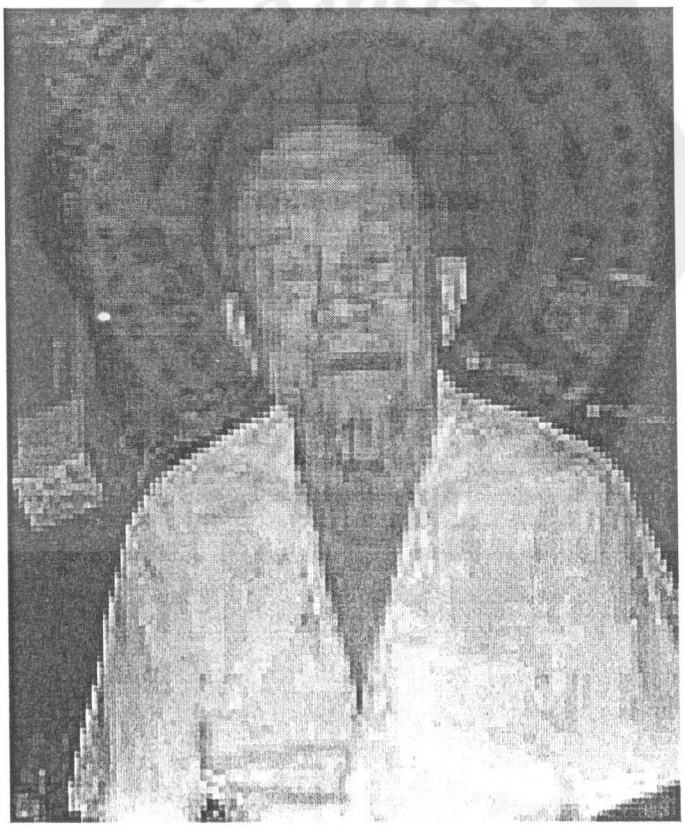

ครูบุญชู สุวะยะ (2460 – ปัจจุบัน)

นักดนตรีสายสกุลดุริยประณีต มี 6 คน ได้แก่

- ครูธีรศักดิ์ ชุ่มชูศาสตร์

ครูธีรศักดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2491 เกิดที่บ้านบางลำพูคลุกคลีกับดนตรีไทยมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ทำให้มีความคุ้นเคยกับทำนองเพลงไทยหลาย ๆ เพลง สามารถจำเพลงได้บางเพลง และสามารถตีเครื่องประกอบจังหวะได้ ครูธีรศักดิ์ เริ่มเรียนดนตรีจริงจังเมื่ออายุ 12 ปี โดยได้จับมือสาธุการ ต่อเพลงโหมโรงเย็น ต่อกับตาศุข และครูชื้น เวลาที่บ้านบางลำพูมีงานก็มักจะไปกันหมด ซึ่งโดยปกติจะมีนักดนตรีที่ไปงานมากกว่าเครื่องดนตรี ครูธีรศักดิ์สามารถเล่นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีได้ทุกชนิด เครื่องมือที่ถนัดที่สุดคือฆ้องวงใหญ่ ระยะหลังครูสุพจน์ โตสง่า เคยเคี่ยวเข็ญให้ตีระนาด

เมื่อครั้งที่ ม.ล.สุรักษ์มาอยู่ที่บ้างนางลำพูก็ได้ต่อเพลงกับ ม .ล.สุรักษ์ และถูกเคี่ยวเข็ญให้ท่องเพลง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพลงเรื่อง เพลงโบราณต่าง ๆ ครูธีรศักดิ์เล่นดนตรีอยู่กับบ้านบางลำพูมาตลอดจนเมื่อปี พ.ศ. 2525 เข้าทำงานที่ธนาคารกรุงเทพพาณิชการ ทำงานธนาคารมาตลอดจนกระทั่งธนาคารปิดกิจการลงจึงต้องออกจากธนาคาร

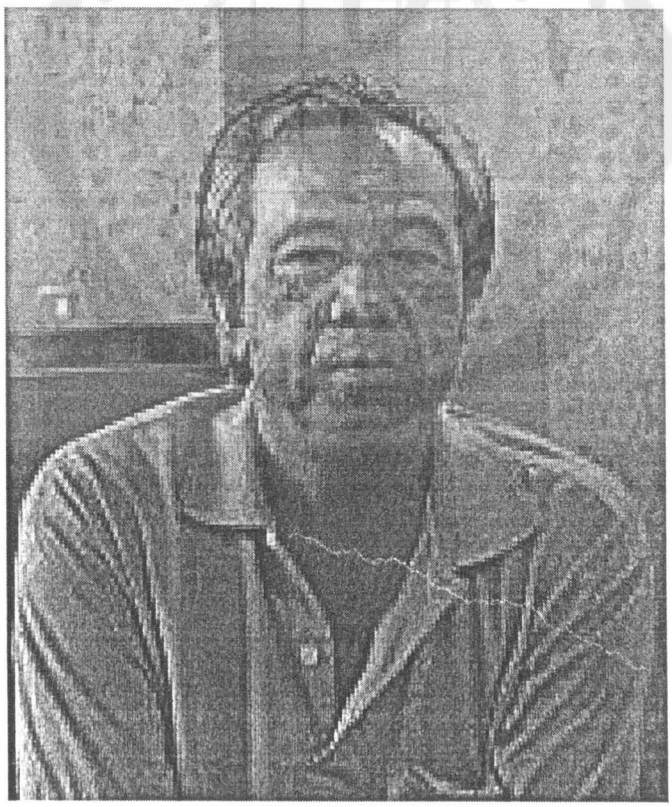

ครูธีรศักดิ์ ชุ่มชูศาสตร์ (2491 – ปัจจุบัน)

- ครูสมชาย ดุริยประณีต

ครูสมชายเกิดเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2479 เกิดที่บ้านบางลำพู อยู่กับวงดนตรีมาตั้งแต่เกิดคุ้นเคยกับทำนองเพลงและจำเพลงบางเพลงได้ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เริ่มเรียนดนตรีตอนอายุประมาณ 8 ขวบ โดยปู่ศุขเป็นผู้จับมือต่อเพลงสาธุการให้ หลังจากนั้นก็ต่อเพลงโหมโรงเช้า โหมโรงเย็น ตอนเรียนดนตรีตอนแรกเรียนเครื่องหนังก่อน แต่ก็ต้องต่อเพลงด้วย โดยครูโชติเป็นผู้ต่อเครื่องหนังให้ เมื่อเรียนหนังสือสอบขึ้นชั้น ป. 3 ได้ ก็เข้าเรียนต่อ ชั้น ป. 3 ที่โรงเรียนนาฏศิลป์ และที่โรงเรียนนาฏศิลป์ก็ได้ต่อเพลงกับครูหลายคนแต่ส่วนใหญ่ต่อเพลงกับครูสอน วงฆ้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงเดี่ยวทั้งเดี่ยวฆ้องไทยและฆ้องมอญ ต่อมาระยะหลังเวลาต่อเพลงก็มักชวน ม.ล.สุรักษ์ไปด้วยเพื่อช่วยกันจำ ที่บ้านบางลำพูนี้ครูสมชายได้ผ่านสังเวียนการประชันดนตรีมาอย่างโชกโชน โดยมีครูสืบสุดเป็นคนระนาด และครูสมชายเป็นคนฆ้องวงใหญ่ การต่อเพลง การซ้อมเพลงที่บ้านบางลำพูมักต่อเพลงและซ้อมเพลงตามความสะดวก แต่ถ้าเป็นงานสำคัญ ๆ ครูสมชายบอกว่าทั้ง ครูโชติ ครูชื้น ครูชั้น มักจะต้องมาดูแลการฝึกซ้อมเสมอ

ครูสมชายนับว่าเป็นสายเลือดของดุริยประณีตที่ได้รับการถ่ายทอดบทเพลงต่าง ๆ ไว้มากมายและถือได้ว่าเป็นทายาทคนสำคัญที่ได้สืบทอดบทเพลงสายพระยาเสนาะดุริยางค์ ผ่านทางครูสอน วงฆ้อง ซึ่งปัจจุบันนี้ครูสมชายไม่เพียงแต่เป็นครูปี่พาทย์อาวุโสที่สุดของบ้านบางลำพู แต่ยังได้รับการยอมรับในวงการดนตรีว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถมากท่านหนึ่ง ซึ่งก่อนเกษียณอายุราชการ กรมศิลปากรได้รับโอนไปเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย

ครูสมชายรับราชการที่กองดุริยางค์ กองทัพบก ซึ่งถือว่าเป็นกำลังสำคัญของกองดุริยางค์ กองทัพบก เมื่ออายุ 55 ปี ครูสมชายย้ายมาอยู่กรมศิลปากร และเกษียณอายุราชการที่กรมศิลปากร

ครูสมชาย ดุริยประณีต (2479 – ปัจจุบัน)

- ครูมนู เขียววิจิตร

ครูมนูเกิดเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2480 ปัจจุบันอายุ 65 ปี เกิดที่บ้านบางลำพูจึงได้ยินเสียงดนตรีตั้งแต่เกิด ทำให้ครูมนูคุ้นเคยกับเครื่องดนตรีและทำนองเพลงมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เริ่มเรียนดนตรีจริงจังตอนอายุประมาณ 12 ขวบ โดยตาสุขเป็นผู้จับมือให้แล้วเริ่มต่อเพลงโหมโรงเช้า โหมโรงเย็น พระฉันเช้า กับครูศุข ครูโชติ ครูชื้น และครูชั้น ต่อมาได้เรียนเครื่องหนังกับขุนสำเนียงชั้นเชิง ก่อนเข้ารับราชการทหารนั้นนอกจากครูมนูจะมีอาชีพเล่นดนตรีแล้ว ครูมนูยังมีความรู้ภาษาอังกฤษที่สามารถทำอาชีพเป็นมัคคุเทศก์ได้ ครูมนูเข้ารับราชการเป็นทหารที่กอง ดุริยางค์กองทัพบกจนเกษียณอายุราชการ การต่อเพลงและการซ้อมเพลงของบ้านบางลำพูเป็นการต่อและซ้อมตามความสะดวก ก่อนที่จะเข้ารับราชการทหารก็บรรเลงดนตรีกับวงบ้านบางลำพูทำหน้าที่ตีเครื่องหนังเป็นหลัก บางครั้งก็ตีเครื่องด้วย เนื่องจากครูมนูเป็นคนเครื่องหนังจึงมีหน้าที่ในการดูแลเครื่องดนตรีประเภทเครื่องหนังของบ้านบางลำพูด้วย หลังจากที่รับราชการทหารแล้ว ครูมนูก็ยังมาช่วยงานที่บ้านบางลำพูอยู่เป็นประจำ

การต่อเพลงมีการบอกทฤษฎีบ้างเช่น บอกว่าส่วนไหนเป็นเท่า ส่วนไหนเป็นโยน การเข้าเพลงเข้าอย่างไร ต่างจากทางของบ้านเครื่อง (บ้านจางวางทั่ว พาทยโกศล) อย่างไร

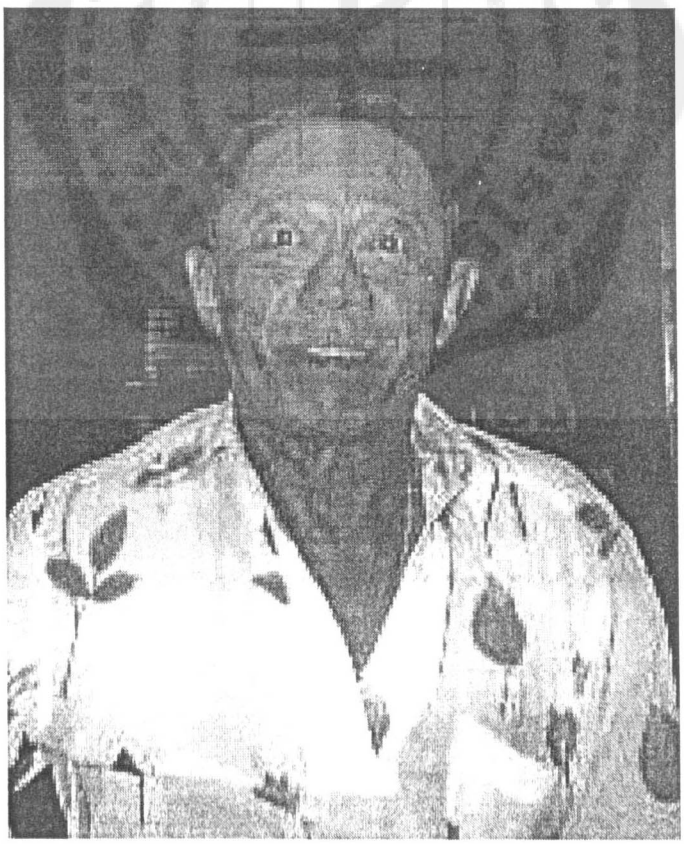

ครูมนู เขียววิจิตร (2480 – ปัจจุบัน)

- ครูอนันต์ ดุริยพันธุ์

ครูอนันต์ ดุริยพันธ์ เกิดเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2483 เกิดที่บ้านบางลำพูจึงได้ยินเสียงดนตรีตั้งแต่เกิด จึงสามารถจำบทเพลงได้ตั้งแต่อายุยังน้อย เมื่ออายุประมาณ 7-8 ขวบก็สามารถตีเครื่องประกอบจังหวะกับวงของผู้ใหญ่ได้ และเริ่มเรียนดนตรีจริงจังเมื่ออายุประมาณ 13-14 ปี โดยจับมือต่อเพลงสาธุการ โหมโรงเช้า โหมโรงเย็น ส่วนใหญ่ต่อเพลงกับ ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล เพราะว่ากินนอนอยู่ด้วยกัน แต่ก็ได้ต่อเพลงกับครูโชติ ครูชื้น และครูชั้นบ้างตอนแรกนั้นครูอนันต์เรียนเครื่องหนังโดยตีกลองคู่กับ ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล ต่อมาเมื่อครูชั้นเสียชีวิต ครูสมชายซึ่งเป็นลูกครูชั้น ก็ต้องทำหน้าที่เป็นคนฆ้องของบ้างบางลำพู ซึ่งก่อนนั้นครูสมชายตีกลองคู่กับครูมนู เมื่อครูสมชายต้องทำหน้าที่เป็นคนฆ้อง ครูอนันต์จึงต้องทำหน้าที่ตีกลองคู่กับครูมนูตลอดมา โดยมีสมยานามว่า "ก๋อย-หยาย" ซึ่งเป็นชื่อเล่นของครูอนันต์และครูมนู การต่อเพลงมีการบอกรายละเอียดบ้างแต่ไม่มีการสอนเชิงทฤษฎีอย่างลึกซึ้ง

ครูอนันต์ รับราชการที่กองดุริยางค์กองทัพบกตำแหน่งคนเครื่องหนัง จนเกษียณอายุราชการ นอกจากเล่นดนตรีเป็นอาชีพแล้วครูอนันต์ยังมีความรู้ความสามารถในการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องเสียง

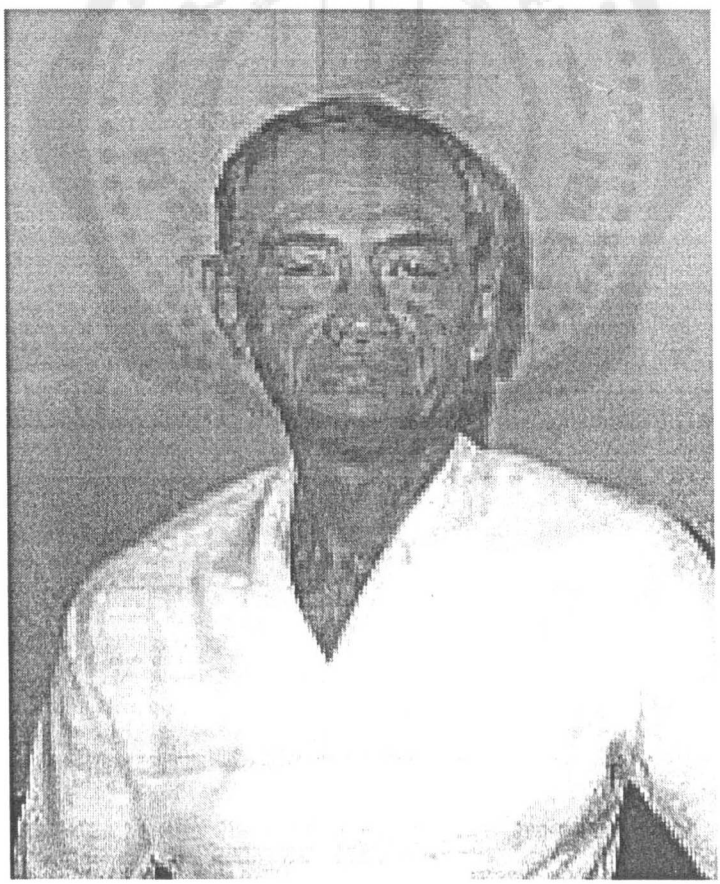

ครูอนันต์ ดุริยพันธุ์ (2483 – ปัจจุบัน)

- ครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต

ครูสืบศักดิ์เกิดเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2496 เป็นบุตรครูสืบสุด ดุริยประณีต นักระนาดฝีมือเยี่ยมที่สุดเท่าที่เคยมีมาในประวัติศาสตร์ดนตรีไทย โดยมีฉายาเรียกตามชื่อเล่นว่า "ไก่" ครูสืบศักดิ์ไม่ได้รับการสนับสนุนจากครูสืบสุด ดุริยประณีต ให้เรียนดนตรีไทยเมื่อเห็นครูสืบศักดิ์ตีระนาดก็จะเมี่ยนตี แต่ครูสืบศักดิ์ก็แอบต่อเพลงกับ ม.ล.สุรักษ์ และครูสมชาย หลังจากที่ครูสืบสุด เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนตร์ ครูสืบศักดิ์จึงได้เริ่มเรียนดนตรีจริงจังกับ ม.ล. สุรักษ์ และครูสมชาย โดยเริ่มจากต่อเพลงชุดโหมโรงเช้า โหมโรงเย็น โหมโรงกลางวัน และเพลงเรื่องต่าง ๆ ในระยะแรกต่อฆ้องวงใหญ่ ต่อมาได้ต่อเพลงเดี่ยวระนาดเอกกับครูสุพจน์ โตสง่า และครูบุญยงค์ และต่อระนาดทุ้มกับครูสุชาติ คล้ายจินดา ครูสืบศักดิ์อยู่บ้าน ม.ล.สุรักษ์ ซึ่งต้องตื่นนอนตั้งแต่ 6 โมงเพื่อไล่ระนาด จนถึง 8 โมงเช้าทุกวัน ปัจจุบันครูสืบศักดิ์บอกว่าเพลงที่ต่อมานั้นมีส่วนหนึ่งที่จำไม่ค่อยได้ และมีบางส่วนที่ลืมสนิท

ครูสืบศักดิ์เข้ารับราชการเป็นนักดนตรีของกรมประชาสัมพันธ์จนถึงปัจจุบัน

ครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต (2496 – ปัจจุบัน)

- ครูทัศนัย พิณพาทย์

ครูทัศนัย พิณพาทย์ เกิดเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2500 เกิดที่บ้านบางลำพูและได้ยินเสียงดนตรีมาตั้งแต่เด็กเมื่ออายุประมาณ 8 ขวบ ก็สามารถตีเครื่องประกอบจังหวะได้แล้ว เริ่มเรียนดนตรีจริงจังโดยจับมือต่อเพลงสาธุการเมื่ออายุประมาณ 12 ปี แล้วต่อเพลงชุดโหมโรงเช้า โหมโรงเย็น ส่วนใหญ่แล้วต่อเพลงกับ ม.ล.สุรักษ์ โดยเรียนฆ้องมาตลอดเพราะช่วงนั้นครูสืบศักดิ์เป็นคนระนาด เมื่ออายุประมาณ 15-17 ม.ล.สุรักษ์ ลองให้ตีระนาดปรากฏว่ามีแววที่จะตีระนาดได้ดี และก็ตีระนาดเอกมาเรื่อย เมื่ออายุประมาณ 20-21 ปี ก็ได้ตีระนาดประชันครั้งแรกที่นครปฐม ซึ่งไล่ระนาดอยู่ 11 วัน โดยซ้อมตีระนาดทั้งวัน พักเฉพาะรับประทานอาหารกลางวัน

ปัจจุบันครูทัศนัย รับราชการเป็นนักดนตรีประจำวงดนตรีของกรมประชาสัมพันธ์ ส่วนที่วงดุริยประณีต ทำหน้าที่เป็นคนระนาด นับว่าเป็นนักดนตรีที่เป็นกำลังสำคัญคนหนึ่งของวงดุริยประณีตในปัจจุบัน

ครูทัศนัย พิณพาทย์ (2500 – ปัจจุบัน)

นักดนตรีที่สังกัดวงดุริยประณีตทั้งในอดีตและปัจจุบัน มี 5 คน ได้แก่

- ครูสุชาติ คล้ายจินดา

ครูสุชาติ คล้ายจินดาเกิดเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2479 พื้นเพเป็นคนอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ตระกูลครูสุชาติเป็นปี่พาทย์ ซึ่งปัจจุบันยังมีวงปี่พาทย์อยู่ที่สุพรรณบุรี บิดาชื่อแคล้ว เป็นศิษย์ครูปั้น บัวทั่ง (บิดาครูเฉลิม บังทั่ง) มารดาชื่อเจียน นามสกุลเดิม ปิ่นแก้ว เมื่ออายุประมาณ 14 ปีครูสุชาติเคยไปอยู่ที่บ้านครูเฉลิม บัวทั่ง ที่บางใหญ่ ประมาณ 8 เดือน เนื่องจากตระกูลของครูสุชาติเป็นตระกูลดนตรี ทำให้ครูสุชาติได้ยินและคุ้นเคยกับดนตรีมาตั้งแต่เกิด และเริ่มเรียนดนตรีเมื่ออายุประมาณ 8 ขวบโดยเริ่มเรียนกับบิดา โดยต่อเพลงโหมโรงเช้า โหมโรงเย็น เพลงเรื่อง จนสามารถบรรเลงออกงานได้ ส่วนมากบรรเลงฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ระนาดทุ้ม หรือเครื่องหนัง

ครั้งหนึ่งครูสุชาติเคยไปบรรเลงปี่พาทย์ที่วัดป่าไผ่ (ชื่อปัจจุบันคือ วัดเวฬุวรรณาราม) ที่บางเลน นครปฐม และได้พบกับครูชั้น ดุริยประณีต และลุงเขยซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านได้ฝากให้เป็นศิษย์บ้านบางลำพู จากนั้นจึงได้ไปอยู่บ้านบางลำพู

ที่บ้านบางลำพู ครูสุชาติได้ต่อเพลงกับครูโชติ ครูชื้น ต่อเพลงมอญกับครูชั้น และต่อเพลงเดี่ยวระนาดทุ้มกับครูสืบสุด ดุริยประณีต (ซึ่งครูสืบสุดได้ต่อมาจากครูพุ่ม บาปุยะวาทย์) และบางโอกาสได้ต่อเพลง ซ้อมเพลงในงานเมื่อมีเวลาว่างจากการบรรเลง การซ้อมเพลงที่บ้านบางลำพูมิได้กำหนดเวลาซ้อมแน่นอน ขึ้นอยู่กับความสะดวกการบรรเลงในงานสำคัญ ๆ เช่น ออกรายการโทรทัศน์ หรือแสดงที่สังคีตศาลา ส่วนมากครูบุญยงค์เป็นผู้ดูแลปรับวง โดยที่ครูสุชาติ ทำหน้าที่บรรเลงระนาดทุ้ม ส่วนการต่อเพลงที่บ้านบางลำพูบางครั้งถ้าต่อเพลงกับลุงอยู่ ก็ต่อคนเดียว และถ้าต่อเพลงกับครูสืบสุด หรือครูโชติ หรือครูชื้นก็มักต่อหลาย ๆ คน ตอนต่อเพลงก็มิได้มีการอธิบายทางทฤษฎีเท่าไรนัก ถ้าครูชั้นหรือครูเหนี่ยวอยู่ก็มักจะซ้อมอังกะลุง

การอยู่ที่บ้านดุริยประณีตนั้น ครูสุชาติต้องช่วยทำงานบ้านและช่วยดูแลรักษาเครื่องดนตรี ส่วนมากครูศุขจะผู้เทียบเครื่องซึ่งครูสุชาติต้องคอยเป็นผู้ช่วยเหลือ

ครูสุชาติรับราชการทหารที่กองดุริยางค์ กองทัพบกจนเกษียนราชการ

ครูสุชาติ คล้ายจินดา (2479 – ปัจจุบัน)

- ครูศิริ วิชเวช

ครูศิริ วิชเวช เกิดเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2475 ตามบัตรประชาชน แต่ครูศิริบอกว่าถ้านับวันเกิดทางจันทรคติแล้ว ครูศิริเกิดตรงกับวันที่ 21 มีนาคม 2478 บิดาชื่อครูฟุ้ง วิชเวช มีความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้หลายชนิด ครูฟุ้งเป็นเพื่อนรักกับอาจารย์มนตรี ตราโมท

ปู่ครูศิริ เป็นหมอ เมื่อรู้ว่าลูกชาย (ครูฟุ้ง) แอบหัดปี่พาทย์จนสามารถบรรเลงได้อย่างดี แต่ปู่ไม่ต้องการให้ครูฟุ้งมีอาชีพทางเล่นดนตรีจึงบอกให้ครูฟุ้งเลิกเล่นดนตรีไทย ให้เรียนหมอ ซึ่งต่อมาครูฟุ้งก็ได้เป็นหมอรักษาสมาชิกบ้านดุริยประณีตหลายคน หรือเป็นหมอประจำบ้านดุริยประณีต ส่วนครูศิริเริ่มเรียนดนตรีกับครูฟุ้งโดยเรียนทั้งการขับร้องและเรียนปี่พาทย์ โดยที่ครูกล้ำ ณ บางช้างได้เป็นผู้ครอบครูให้ครูศิริโดยครอบทั้งครูหมอ และครูปี่พาทย์ แต่พอหลังสงครามโลกครูฟุ้งก็ตัดสินใจไม่อยากให้ครูศิริเล่นดนตรี เพราะไม่อยากให้อนาคตต้องลำบาก

ครูศิริเข้ามาอยู่กับวงดุริยประณีตเมื่อครั้งที่เรียนหนังสือที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และที่มหาวิทยาลัยจะมีงานและต้องการนักร้อง ครูศิริก็สมัครเป็นนักร้องเนื่องจากเคยร้องเพลงมาก่อน หลังจากนั้นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ให้ไปต่อเพลงที่กรมศิลปากร ซึ่งขณะนั้นครูโชติเป็นหัวหน้าแผนกดุริยางค์ไทย เมื่อครูโชติเห็นนามสกุลวิชเวช ก็ถามว่าเป็นอะไรกับครูฟุ้ง พอรู้ว่าครูศิริเป็นลูกครูฟุ้ง ก็ยินดีรับเข้าเป็นศิษย์ซึ่งสมาชิกบ้านดุริยประณีตทุกคนก็ให้ความเมตตา รักใคร่มาโดยตลอด

ชีวิตการเป็นนักดนตรีที่บ้านบางลำพูนั้น ครูศิริได้ผ่านประสบการณ์การประชันดนตรีมามากมาย ส่วนมากเป็นคนร้อง โดยมีครูสืบสุด ตีระนาดเอก ครูสมชาย ตีฆ้องวงใหญ่

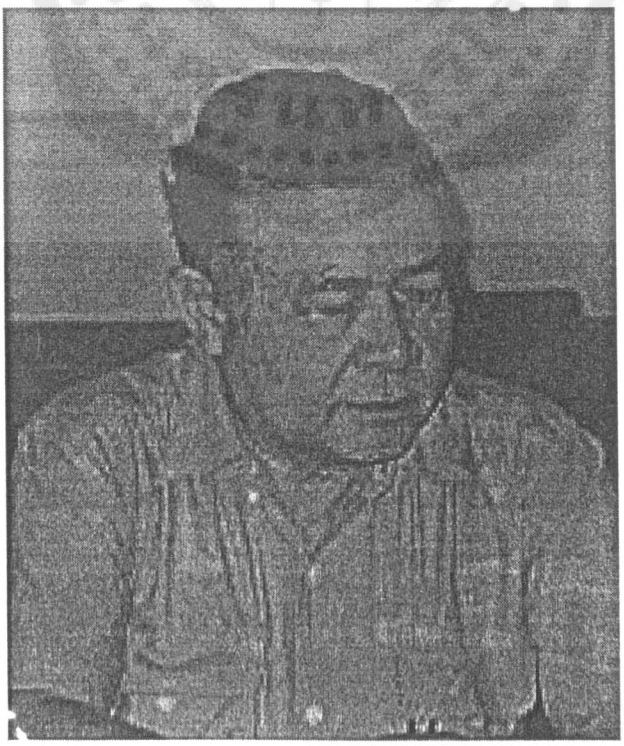

ครูศิริ วิชเวช (2475 – ปัจจุบัน)

- ครูวิเชียร พรหมจรรย์

ครูวิเชียร พรหมจรรย์ เกิดเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2481 บิดาชื่อ ไว เป็นศิษย์ครูปั้น บัวทั่ง (บิดาครูเฉลิม บัวทั่ง) ครูวิเชียรพื้นเพเป็นคน อ.บางเลน จ.นครปฐม แต่เกิดที่สุพรรณบุรี ใกล้กับบ้านครูแจ้ง คล้ายสีทอง และครูสุชาติ คล้ายจินดา ซึ่งครูสุชาติมีศักดิ์เป็นอา คุณพ่อครูวิเชียรเป็นนักดนตรีมีวงปี่พาทย์ จึงได้เริ่มเรียนดนตรีกับพ่อเมื่ออายุประมาณ 8 ขวบซึ่งตอนนั้นพ่อบังคับให้เรียน และได้ต่อเพลงโหมโรงเย็น พระฉันเช้า เนื่องจากพี่น้องทางมารดาของครูสมชาย ดุริยประณีต สนิทสนมกับบ้านของครูวิเชียร เมื่อครูวิเชียรเรียนจบชั้น ป. 4 เมื่อปี พ.ศ. 2494 จึงได้เข้ามาอยู่ที่บ้านดุริยประณีต

ตอนที่อยู่ที่บ้านบางลำพูได้เล่นเครื่องดนตรีหลายอย่าง โดยได้ต่อเพลงกับครูศุข ครูชื้น และบางครั้งก็ต่อเพลงเมื่อมีเวลาว่างตอนไปบรรเลงตามงานต่าง ๆ และจากการที่ได้ไปบรรเลงตามงานบ่อย ๆ ทำให้จำเพลงได้หลายเพลงโดยที่ไม่ต้องต่อ ที่บ้านบางลำพูนี้ ครูวิเชียรเล่นเครื่องดนตรีหลายอย่าง แต่ที่ทำหน้าที่ประจำคือตีเปิงมาง ซึ่งในสมัยนั้นนับว่าครูวิเชียรเป็นผู้ที่มีฝีมือในการตีเปิงมางมากคนหนึ่ง

การต่อเพลงที่บ้านบางลำพูมีการอธิบายวิชาการทางทฤษฎีด้วย เช่น ลูกเท่า ลูกโยน การเข้าเพลง การสวม การส่ง ครูวิเชียรอยู่บ้านบางลำพูมาตลอดโดยที่มิได้กลับไปอยู่บ้านเลย เพียงแต่กลับไปเยี่ยมพ่อแม่ พี่น้อง ไม่กี่วันแล้วก็กลับไปกรุงเทพฯ ช่วงที่ต่อเพลงที่บ้านบางลำพูก็มีโอกาสได้เรียนหนังสือด้วย และมีโอกาสได้คลุกคลีกับวงการโทรทัศน์ ซึ่งภายหลังครูวิเชียรก็ได้ทำงานกับสถานีโทรทัศน์ ช่อง 4 บางขุนพรหม ซึ่งต่อมาเป็นสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 และทำงานที่สถานีโทรทัศน์มาตลอดชีวิตของการทำงาน

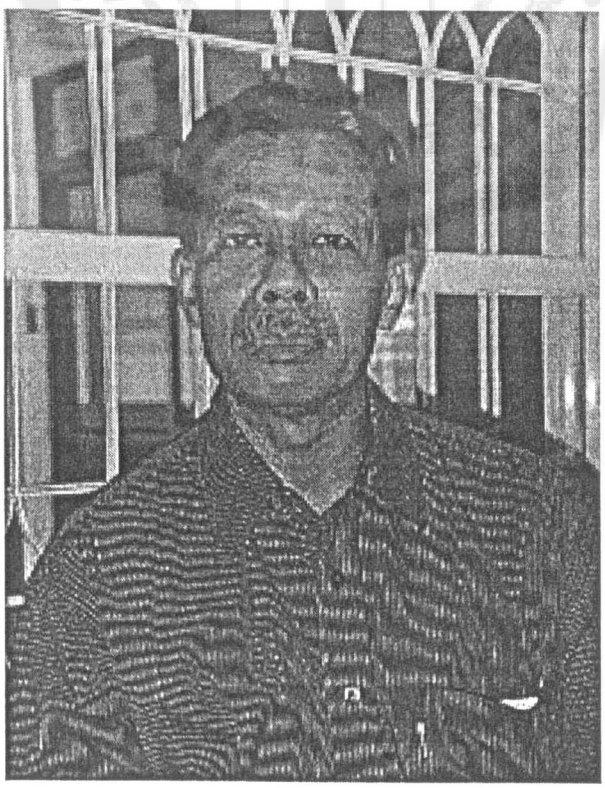

ครูวิเชียร พรหมจรรย์ (2481 – ปัจจุบัน)

- ครูชลอ ใจชื้น

ครูชลอเกิดเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2478 เริ่มเรียนดนตรีเมื่ออายุประมาณ 8 ขวบ โดยเรียนฆ้องวงใหญ่กับครูพิมพ์ ที่ศรีประจันต์ และจับมือต่อเพลงสาธุการ โหมโรงเย็น และเพลงต่าง ๆ ตามลำดับ จนกระทั่งอายุ 17 ปีจึงเลิกเล่นดนตรี ต่อมาเมื่ออายุ 23 ปี ครูสืบสุดได้ไปทำลิเกที่สุพรรณบุรีจึงได้ชักชวนให้ครูชลอกลับมาเล่นดนตรีไทยอีกครั้งหนึ่ง โดยต่อเพลงกับครูโชติ ครูสืบสุด และครูสมชาย ซึ่งขณะนั้นยังอยู่ที่สุพรรณบุรีจึงต้องเดินทางไปมาระยะหลังจึงได้มาอยู่ที่บ้านบางลำพู (ปีที่ครูสืบสุดเสียชีวิต) และจนกระทั่งอายุ 40 เศษเมื่อแต่งงานแล้วจึงแยกไปมีครอบครัว เริ่มรับราชการที่กรมศิลปากรเมื่อปี 2509 และเกษียณอายุราชการที่กรมศิลปากร

ครูชลอ นอกจากจะมีความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีแล้ว ครูยังมีฝีมือในการทำเครื่องดนตรีหลาย ๆ อย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องปี่พาทย์ ทั้งปี่พาทย์ไทยและปี่พาทย์มอญ รวมทั้งทำไม้ตีต่าง ๆ ได้อย่างสวยงามเป็นที่นิยมของนักดนตรีโดยทั่วไป

ครูชลอ ใจชื้น (2478 – ปัจจุบัน)

- ครูเฉลิม ทองละมุน

ครูเฉลิม เกิดเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2502 บิดาเป็นคนรักดนตรีและได้สะสมเครื่องดนตรีไว้หลายชิ้น ครูเฉลิมเข้ามาอยู่บ้านบางลำพูโดยการชักชวนของครูแรด ครูแรดรักใคร่ชอบพอกับพี่ชายของครูเฉลิมมากจึงชวนครูเฉลิมไปร่วมวงครูชิด เชยเกษ (น้องชายย่าแถม เชยเกษ) เมื่อมาอยู่วงครูชิด ก็ได้มีโอกาสใกล้ชิดกับคนบ้านบางลำพูโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ย่าแถม จนในที่สุดย่าแถมก็ได้ให้ลูกหลานต่อเพลงให้ ซึ่งส่วนมากได้ต่อเพลงกับ ม.ล.สุรักษ์ ครูสมชาย ครูสืบศักดิ์ ครูทัศนัย ส่วนเพลงเดี่ยวส่วนมากต่อกับ ม.ล.สุรักษ์ และครูสืบศักดิ์ ที่บ้านบางลำพูนี้ครูเฉลิมมักจะตีสองหน้าให้ครูสมชาย ครูสุพจน์ เวลาครูซ้อมเพลงเดี่ยว ปัจจุบันครูเฉลิมยังเป็นนักดนตรีที่สังกัดวงดุริยประณีตตำแหน่งคนฆ้องวงเล็ก ซึ่งถือว่าเป็นคนฆ้องวงเล็กที่มีฝีมือดีที่สุดคนหนึ่ง

หลังจากที่ผ่านการเป็นทหารเกณฑ์แล้ว ได้มีโอกาสไปบรรเลงดนตรีที่จิตโภชนาครั้งหนึ่งและได้พบกับครูประเวช กุมุท ครูประเวช จึงได้ชักชวนให้ไปทำงานที่ธนาคารกรุงเทพพาณิชยการ ซึ่งทำงานธนาคารอยู่จนกระทั่งธนาคารกรุงเทพพาณิชยการได้ปิดกิจการลง

ครูเฉลิม ทองละมุน (2502 – ปัจจุบัน)

3.1.2 ประวัติบ้านบางลำพูและวงดุริยประณีต จากข้อมูลเอกสารต่าง ๆ และข้อมูลการสัมภาษณ์

ผู้ที่ก่อตั้งวงดนตรีบ้านบางลำพู หรือวงดุริยประณีต คือ ครูศุข และนางแถม ดุริยประณีต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งบ้านที่ครูศุขและนางแถม ดุริยประณีต ปลูกขึ้นเพื่อสร้างชีวิตครอบครัวในเบื้องต้นนั้น ได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของวงดุริยประณีต นายศุข ดุริยประณีตเกิดเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2428 และถึงแก่กรรมด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2506 นางแถม เชยเกษ เกิดเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2433 และถึงแก่กรรมด้วยโรคชราเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2515 ครอบครัวของครูศุข เป็นครอบครัวที่มีความรู้ความสามารถด้านดนตรีไทยมาแต่เดิม กอรปกับนางแถมเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเรื่องการรำละคร และสร้างเครื่องดนตรีไทย การเลือกทำเลในการสร้างครอบครัวจึงเริ่มต้นที่บางลำพู ซึ่งเป็นบ้านที่เกิดขึ้นท่ามกลางบ้านดนตรีหลายบ้านในขณะนั้น เช่น

- เจ้าพระยาวรพงศ์พิพัฒน์ (ม.ร.ว.เย็น อิศรเสนา) อยู่ถนนพระอาทิตย์ เป็นบ้านที่รวมของผู้ที่มีความรู้ความสามารถทั้งทางดนตรีและนาฏศิลป์ที่สังกัดกระทรวงวัง
- บ้านของครูสังวาลย์ กุลวากี อยู่ซอยรามบุตรี เป็นนักดนตรีสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ เป็นนักดนตรีและครูสอนดนตรีประจำวังบูรพาภิรมย์ สอนเครื่องสายที่ตำหนักเจ้าดารารัศมี และสอนดนตรีที่วังบางขุนพรหม
- บ้านตระกูลโตสง่า อยู่ใกล้วัดบวรนิเวศวิหาร ครูอุไท โตสง่า (2407–2472) พ่อครูพุ่ม โตสง่า (2441–2496) ครูพุ่ม โตสง่า เป็นพ่อครูสุพจน์ โตสง่า (2482–2536)
- บ้านพระพาทย์บรรเลงรมย์ (2420- ?) อยู่ริมถนนสามเสน ใกล้สะพานนรรัตน์
- บ้านครูเตียง ธนโกเศศ (2434–2486) อยู่แถววัดใหม่อมตรส ลูกขุนธนโกเศศ บ้านนี้เป็นบ้านเก่าแก่
- บ้าน ม.ร.ว. จำรัสศรี สนิทวงศ์ (2436–2508) อยู่ถนนพระอาทิตย์ เป็นศิษย์พระประดิษฐ์ไพเราะ (ไม่ทราบปีเกิด -2461)

ครูศุข ดุริยประณีต (2428 – 2506)

ต่อมามีบ้านนักดนตรี ครูดนตรีรุ่นหลังที่มาตั้งรกราก หรือมาพำนักอยู่ในละแวกเดียวกันหลายคน เช่น

- ครูบุญยงค์ เกตุคง ครูบุญยัง เกตุคง อยู่บริเวณถนนสิบสามห้าง
- ครูเผือด นักระนาด อยู่บริเวณถนนตะนาว
- ครูโองการ กลิ่นชื่น อยู่ซอยลัดจากวัดสังเวช ฯ กับวัดสามพระยา
- ครูปลั่ง วรรณเขจร ครูไปล่ วรรณเขจร (2448–2491) คนอยุธยา
- อาจารย์มนตรี ตราโมท (2443–2538) มาจากจังหวัดสุพรรณบุรี มาอยู่บริเวณวัดใหม่อมตรส
- ครูจ่าง แสงดาวเด่น (ไม่ทราบปีเกิดและปีถึงแก่กรรม) อยู่แถววัดใหม่อมตรส คนจะเข้เครื่องสายหลวงสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ
- พระสรรเพลงสรวง (2430–2469) เป็นคนมาจากอยุธยา มาอยู่ตลาดนานา แต่เรียนหนังสือที่วัดชนะ - สงคราม
- หลวงไพเราะเสียงซอ (2435–2518) พื้นเพเดิมเป็นคนอยุธยา มาอยู่แถววัดใหม่อมตรส

ครูศุข และนางแถมมีบุตรธิดารวมทั้งสิ้น 12 คน คือ

1. นางชุบ (ชุ่มชูศาสตร์) ดุริยประณีต
2. นายโชติ ดุริยประณีต
3. นายชื้น ดุริยประณีต
4. นายชั้น ดุริยประณีต
5. นางสุดา (เขียววิจิตร) ดุริยประณีต
6. นางแช่มช้อย (ดุริยพันธุ์) ดุริยประณีต
7. นางชม (รุ่งเรือง) ดุริยประณีต
8. ด.ญ. ตุ๊กตา (เสียชีวิตตั้งแต่ยังเด็ก)
9. นางทัศนีย์ (พิณพาทย์) ดุริยประณีต
10. นางสุดจิตต์ (อนันตกุล) ดุริยประณีต
11. นายสืบสุด ดุริยประณีต
12. ด.ช. ยังไม่ได้ตั้งชื่อ เสียงชีวิตตั้งแต่เด็ก

เนื่องจากระกูลของครูศุขเป็นตรีไทยและครูศุขเองก็ได้สืบทอดวิชาความรู้ทางด้านดนตรีมาจากครูหงส์และพี่ชายของท่าน และท่านก็ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ต่อไปยังบุตร ธิดาของท่านทุกคน นอกจากนี้ท่านยังได้จัดหาครูผู้มีความรู้ความสามารถมาถ่านทอดสรรพวิชาทางดนตรีให้กับสามชิกในครอบครัวจนลูกหลานของครูศุขทุกคนมีชื่อเสียงและมีฝีมือทางด้านดนตรีเป็นเลิศทุกคน ครูโชติ ซึ่งเป็นบุตรชายคนโตนั้นได้รับราชการจนได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกดุริยางค์ไทย กรมศิลปากร ส่วนพี่น้องของครูโชติก็มีชื่อเสียงทางด้านดนตรีไทยทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูสืบสุด ดุริยประณีต ซึ่งในวงการดนตรีทั้งในอดีตและปัจจุบันยอมรับกันว่าเป็นผู้ที่มีฝีมือในการบรรเลงระนาดเอกได้เป็นเลิศที่สุดทั้งในอดีตและปัจจุบัน นอกจากนั้นครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต ยังได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาคีตศิลป์ ปี พ.ศ. 2536

ครูดนตรีรุ่นหลานของครูศุขที่มีฝีมือมีชื่อเสียง และเป็นกำลังสำคัญของวงดุริยประณีตในปัจจุบันอีกหลายคน เช่น ครูสมชาย ดุริยประณีต ครูธีรศักดิ์ ชุ่มชูศาสตร์ ครูอนันต์ ดุริยพันธุ์ ครูมนู เขียววิจิตร ครูนฤพนธ์ ดุริยพันธ์ ครูสุรางค์ ดุริยพันธ์ ครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต ครูทัศนัย พิณพาทย์

"วงดุริยประณีต" นับว่าเป็นวงดนตรีที่มีความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมมากที่สุดวงหนึ่งมีการถ่ายทอดและสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไปยังลูกหลาน การดำเนินกิจกรรมทางดนตรีของวงดุริยประณีตทั้งในอดีตและปัจจุบันนั้นเป็นที่ยอมรับกันในสังคมดนตรีไทยว่าเป็นวงดนตรีที่สร้างสรรค์กิจกรรมทางดนตรีที่มีคุณภาพ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด

3.1.3 สภาพของวงดุริยประณีตในปัจจุบัน

วงดุริยประณีตหลังจากที่ครูศุขได้เริ่มก่อตั้งวงดนตรีตรีและมีการสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันนั้น ได้มีการสืบทอดกันมาโดยลำดับจนปัจจุบัน สภาพของวงดุริยประณีตในปัจจุบันมีสภาพดังนี้

3.1.3.1 หัวหน้าวง ผู้รับผิดชอบวงดุริยประณีตในปัจจุบันคือ ครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต (ศิลปินแห่งชาติ ปี 2536) แม้ว่าครูสุดจิตต์จะยังมีพี่สาวร่วมบิดามารดาเดียวกันอีกหนึ่งคนคือ ครูชม รุ่งเรือง ส่วนครูด้านปี่พาทย์ของบ้านดุริยประณีตที่ถือว่าเป็นครูอาวุโสคือ ครูสมชาย ดุริยประณีต เนื่องจากครูสุดจิตต์ได้รับราชการทำหน้าที่ด้านดนตรีไทยที่กรมประชาสัมพันธ์จนเกษียณอายุราชการจึงเป็นผู้ที่กว้างขวางในวงการดนตรีไทย สมาชิกบ้านดุริยประณีตในปัจจุบันทั้งครูชม และครูสมชายและสมาชิกคนอื่น ๆ จึงยกย่องให้เกียรติครูสุดจิตต์เป็นผู้รับผิดชอบ หรือเป็นหัวหน้าวงดุริยประณีต กิจการใด ๆ ในนามของวงดุริยประณีตทั้งที่เป็นงานทางราชการและเป็นงานส่วนตัวแล้ว สมาชิกทุกคนของวงดุริยประณีตจะให้เกียรติครูสุดจิตต์เป็นผู้พิจารณา ตัดสินใจ แต่ถ้าเป็นงานสำคัญ ๆ ครูสุดจิตต์ก็มักจะถามความเห็นกับสมาชิกเครือญาติในวงดุริยประณีต

3.1.3.2 เครื่องดนตรี นับตั้งแต่ที่ครูศุขได้เริ่มก่อตั้งวงดุริยประณีต ทั้งครูศุขและย่าแถมก็ได้สร้างและสะสมเครื่องดนตรีไว้สำหรับเป็นเครื่องมือในการทำมาหากินเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งเครื่องไทย เครื่องมอญ เครื่องสาย และอังกะลุง ต่อมาในระยะหลังแม้ว่าจะมีการแบ่งแยกเครื่องดนตรีแล้วก็ตาม แต่เครื่องดนตรีส่วนใหญ่ยังคงเก็บรักษารวมกันไว้ที่บ้านบางลำพู

เครื่องดนตรีในปัจจุบันนี้เหลือน้อยลงกว่าเมื่อก่อน เนื่องจากมีการชำรุดเสียหาย และมีผู้มาขอซื้อเป็นบางส่วน เครื่องดนตรีที่เหลือในปัจจุบันนี้ แม้จะตกทอดไปเป็นสมบัติของครูสมชาย ดุริยประณีต และครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต แต่ทั้งครูสมชายและครูสืบศักดิ์เห็นว่าควรเก็บรวบรวมเครื่องดนตรีไว้ที่บ้านครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต (บ้านบางลำพูเดิม) เพื่อภารกิจทางด้านการบรรเลงดนตรีหรือมีกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี นอกจากนี้ยังมีเครื่องดนตรีอยู่ที่ห้องอาหารพิมาน อีก 2 ชุด ซึ่งเป็นที่ที่วงดนตรีคณะดุริยประณีตยังรับงานบรรเลงเป็นประจำอยู่ เครื่องดนตรีจึงแยกเป็น 2 แหล่งใหญ่ ๆ คือ เครื่องดนตรีที่บ้านครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต และเครื่องดนตรีที่ห้องอาหารพิมาน

- บ้านครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต มีเครื่องดนตรีดังนี้
  - ระนาดเอก จำนวน 11 ราง ซึ่งแยกตามวัสดุที่ทำ ดังนี้
    - รางไม้ธรรมดา จำนวน 8 ราง

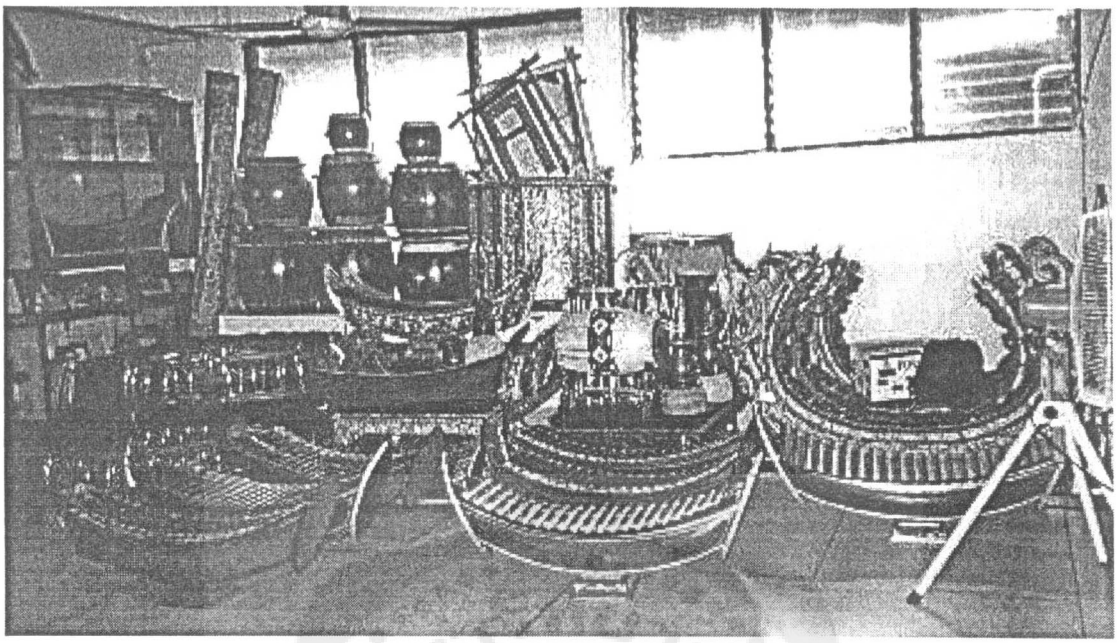

เครื่องดนตรีที่บ้านดุริยประณีต ระนาดเอกรางไม้ธรรมดา และฆ้องมอญ

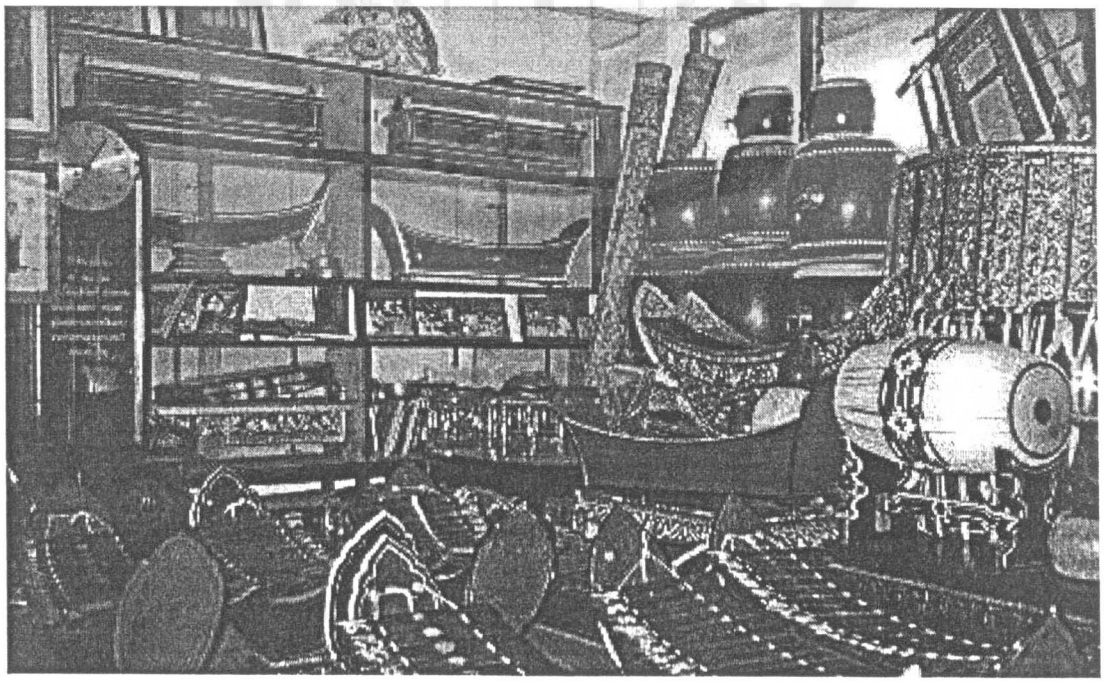

รางระนาดประกอบงา เก็บรักษาไว้ในตู้

- รางทอง จำนวน 2 ราง
- รางไม้ประกอบงา จำนวน 1 ราง

- ระนาดทุ้ม จำนวน 5 ราง ซึ่งแยกตามวัสดุที่ทำ ดังนี้
  - รางไม้ธรรมดา จำนวน 2 ราง
  - รางทอง จำนวน 2 ราง
  - รางไม้ประกอบงา จำนวน 1 ราง
- ฆ้องวงใหญ่ จำนวน 3 วง
- ฆ้องวงเล็ก จำนวน 2 วง
- ฆ้องมอญวงใหญ่ จำนวน 3 ร้าน
- ฆ้องมอญวงเล็ก จำนวน 2 ร้าน
- ระนาดเอกเหล็ก จำนวน 3 ราง ซึ่งแยกตามวัสดุที่ทำ ดังนี้
  - รางไม้ธรรมดา จำนวน 1 ราง
  - รางทอง จำนวน 1 ราง
  - รางไม้ประกอบงา จำนวน 1 ราง
- ระนาดทุ้มเหล็ก จำนวน 3 ราง ซึ่งแยกตามวัสดุที่ทำ ดังนี้
  - รางไม้ธรรมดา จำนวน 1 ราง
  - รางทอง จำนวน 1 ราง
  - รางไม้ประกอบงา จำนวน 1 ราง
- ตะโพนไทย จำนวน 2 ใบ
- กลองทัด จำนวน 3 คู่
- ตะโพนมอญ จำนวน 3 ใบ
- เปิงมางคอก จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย
  - เปิงมางมอญ จำนวน 2 ชุด
  - เปิงมางพม่า จำนวน 1 ชุด
- กลองแขก จำนวน 2 คู่
- กลองยาว จำนวน 6 ใบ
- เครื่องประกอบจังหวะ เช่น ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง

- เครื่องดนตรีที่ห้องอาหารพิมาน ที่ห้องอาหารพิมานมีเครื่องดนตรีปี่พาทย์เครื่อง 6 จำนวน 2 ชุด (ปี่พาทย์เครื่องหกเป็นลักษณะการประสมวงที่เกิดขึ้นในระยะหลัง โดยเป็นการเพิ่มระนาดทุ้มเข้าในวงปี่พาทย์เครื่องห้า จริง ๆ แล้วเครื่องปี่พาทย์ที่ห้องอาหารพิมานเป็นพี่พาทย์เครื่องคู่ แต่ไม่ได้ใช้ฆ้องวงเล็กในการบรรเลงจึงเก็บฆ้องวงเล็กไว้ที่บ้านบางลำพู ซึ่งปัจจุบันมีแต่ลูกฆ้อง) ซึ่งมีเครื่องดนตรีทั้งหมดดังนี้

- ระนาดเอก 2 ราง
- ระนาดทุ้ม 2 ราง
- ฆ้องวงใหญ่ 2 วง
- ตะโพนไทย 2 ใบ
- กลองตะโพน 2 คู่
- กลองแขก 2 คู่
- เครื่องประกอบจังหวะ เช่น ฉิ่ง ฉาบ กรับ

3.1.3.3 ลักษณะการบรรเลงดนตรีในปัจจุบันของวงดุริยประณีตและการรับงาน แม้ว่าในปัจจุบันนี้จะยังคงมีชื่อของวงดุริยประณีตอยู่เป็นที่รู้จักกันในหมู่นักดนตรีไทยโดยทั่วไปและยังมีนักดนตรีที่สังกัดวงดุริยประณีตอยู่ แต่นักดนตรีส่วนใหญ่ก็มีอาชีพหลักเป็นของตนเองซึ่งส่วนใหญ่รับราชการหรือทำงานหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ ซึ่งงานเหล่านั้นมักจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับดนตรีโดยตรง เช่น กองดุริยางค์ กองทัพบก กรมประชาสัมพันธ์ ปัจจุบันแม้ว่าวงดนตรีคณะดุริยประณีต จะมิได้รับงานทางดนตรีเป็นอาชีพหลักแล้วก็ตาม แต่ก็ยังรับงานบรรเลงที่ห้องอาหารพิมานเป็นประจำ และก็ยังมีกิจกรรมในลักษณะของการรับงานอยู่บ้าง งานที่รับมาส่วนใหญ่เป็นงานเฉพาะกิจเป็นครั้งคราวซึ่งมีทั้งงานจัดการแสดงและบรรเลงดนตรีในโอกาสต่าง ๆ โดยที่ยังรับงานในนามของวงดุริยประณีต ซึ่งมีครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต หัวหน้าวงเป็นผู้รับงาน

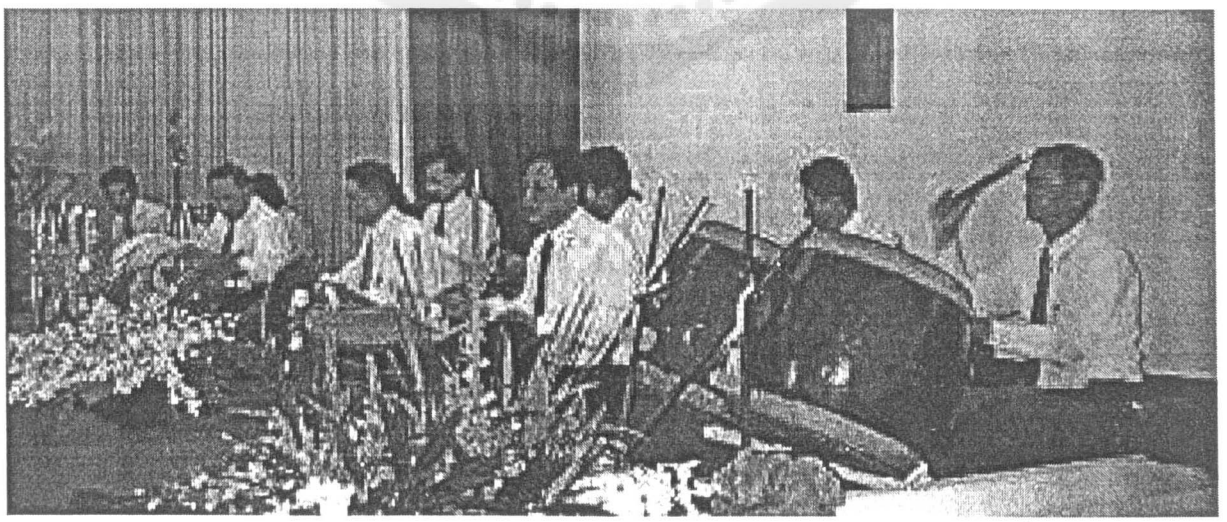

วงดุริยประณีต บรรเลงในงานไหว้ครู ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2545

วงดุริยประณีต บรรเลงในงานไหว้ครู ที่บ้านคุณจันทนา ศิริผล วันที่ 22 สิงหาคม 2545

3.1.4 ครูดนตรีวงดุริยประณีต นับตั้งแต่ครูศุขได้ก่อตั้งวงดนตรีบางลำพูแล้วนอกจากครูศุขจะเป็นผู้สอนและต่อเพลงให้กับนักดนตรีในวงแล้ว ก็ยังได้เชิญครูดนตรีที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นมาเป็นครูต่อเพลงและสอนวิทยาการต่าง ๆ ทางดนตรีให้กับลูก และลูกศิษย์ในวง ซึ่งบ้านบางลำพูได้เชิญครูผู้มีความรู้ความสามารถมาสอนให้กับสมาชิกในวงมาโดยตลอด ครูดนตรีสำคัญ ๆ ที่สอนดนตรีที่บ้านบางลำพู ได้แก่

- พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) ครูดนตรีคนสำคัญคนแรกของบ้านบางลำพูในขณะนั้น คือ พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) เกิดเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2409 และเสียชีวิตเมื่อ พ.ศ. 2493 ท่านเรียนดนตรีกับบิดาของท่านซึ่งเป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียงมาก พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) เป็นนักดนตรีในวงปี่พาทย์ของเจ้าพระยาเทเวศร์วงศ์วิวัฒน์ (ม.ร.ว. หลาน กุญชร) ท่านเข้ารับราชการในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ โดยท่านมีตำแหน่งเป็นเจ้ากรมปี่พาทย์หลวง และในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ ท่านรับราชการในกรมมหรสพ พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน)มีอายุมากกว่าครูศุข 19 ปี ท่านจึงเป็นครูผู้ใหญ่ในขณะนั้นที่ครูศุขให้ความเคารพนับถืออย่างยิ่ง พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) นับว่าเป็นครูคนสำคัญของบ้านบางลำพูที่สอนให้ทั้งครูศุข ครูรุ่นน้องครูศุข และครูรุ่นลูกครูศุข

ลูกศิษย์พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) สายบ้านบางลำพู ได้แก่

ครูศุข ดุริยประณีต
ครูโชติ ดุริยประณีต
ครูชื้น ดุริยประณีต
ครูชั้น ดุริยประณีต

ครูสุดา เขียววิจิตร
ครูแช่มช้อย ดุริยพันธ์
ครูชม รุ่งเรือง

พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) (2409 – 2493)

ลูกศิษย์พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) ที่เป็นครูที่บ้านบางลำพู ได้แก่
หลวงบำรุงจิตรเจริญ (ถูป สาตนวิลัย)
ครูสอน วงฆ้อง

- พระพาทย์บรรเลงรมย์ (พิมพ์ วาทิน) เกิดเมื่อ พ.ศ. 2420 ไม่มีหลักฐานว่าท่านเสียชีวิตเมื่อใด พระพาทย์บรรเลงรมย์ (พิมพ์ วาทิน) เป็นครูคนสำคัญอีกท่านหนึ่งที่ได้สอนครูศุข พระพาทย์บรรเลงรมย์ (พิมพ์ วาทิน) แก่กว่าครูศุขประมาณ 8 ปี ท่านจึงเป็นครูรุ่นพี่ของครูศุข พระพาทย์บรรเลงรมย์ (พิมพ์ วาทิน) เป็นลูกศิษย์สายพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) ซึ่งมีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2403 - 2467)

- หลวงบำรุงจิตรเจริญ (ถูป สาตนวิลัย) มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2421 - 2501 เรียนดนตรีกับพระประดิษฐ์ไพเราะ (ตาด) และ พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) หลวงบำรุงจิตรเจริญ (ถูป สาตนวิลัย) เป็นครูดนตรีคนสำคัญคนหนึ่งที่สอนนายชั้น ดุริยประณีต

- หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2424 - 2497 ครูดนตรีที่มีชื่อเสียงอีกท่านหนึ่งที่เป็นศิษย์พระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) เป็นครูคนสำคัญที่สอนบรรดาลูก ๆ ของครูศุข ได้แก่ นายโชติ นายชื้น นายชั้น นางแช่มช้อย และ นายสืบสุด

- พระเพลงไพเราะ (โสม สุวาทิต) มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2431 ถึงประมาณ 2480 ท่านเป็นครูดนตรีบ้านบางลำพูอีกท่านหนึ่งที่เป็นศิษย์พระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) ท่านมีฝีมือในการตีระนาดเอกเป็นเยี่ยม และเป็นคนตีระนาดเอกประจำวงสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช (พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ) รับราชการสังกัดกรมมหรสพ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนระบบราชการก็ย้ายไปสังกัดกรมศิลปากร

- ครูพุ่ม บาปุยะวาทย์ มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2433 - 2511 ท่านเป็นศิษย์หลวงกัลยาณมิตตาวาส (ทับ พาทยโกศล) ท่านเป็นครูของ ครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต ครูสืบสุด ดุริยประณีต และ ครูประไพ ฉัตรเอก ครูพุ่ม บาปุยะวาทย์ เป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการก่อตั้งวงดนตรีไทยของกรมประชาสัมพันธ์

- พระยาภูมีเสวิน (จิตร จิตตเสวี) มีอายุระหว่างปี พ.ศ.2437 - 2519 ท่านมีความเชี่ยวชาญด้านเครื่องสายซึ่งนอกจากท่านจะได้เรียนขอสามสายกับพระยาประสานดุริยศัพท์แล้ว ท่านยังได้เรียนระนาดเอก ฆ้องวงใหญ่และฆ้องวงเล็กอีกด้วย จนสามารถบรรเลงเดี่ยวฆ้องวงเล็กได้ พระยาภูมีเสวิน (จิตร จิตตเสวี) ได้เรียนเครื่องดนตรีหลายชนิด เช่น เรียนปี่ชวากับครูทอง เรียนกลองแขกกับครูมั่ง เรียนจะเข้กับขุนประดับ ครู อ่วม และนายดาบ ขุนเจริญดนตรีการ นอกจากนี้ยังเรียนนาฏศิลป์กับพระยาพรหมา (ทองใบ) พระยา นัฏกานุรักษ์ (ทองดี) และคุณหญิงเทศ นัฏกานุรักษ์ พระยาภูมีเสวิน (จิตร จิตตเสวี)เป็นครูของครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต

- อาจารย์มนตรี ตราโมท มีอายุอยู่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2443 - 2538 อาจารย์มนตรี ตราโมท นับได้ว่าเป็นครูดนตรีไทยที่มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติ เป็นผู้ที่เขียนตำราทางวิชาการเกี่ยวกับดนตรีไว้มากมาย ท่านเรียนดนตรีกับครูหลายท่าน เช่น พระยาประสานดุริยศัพท์ หลวงประดิษฐ์ไพเราะ หลวงบำรุงจิตรเจริญ พระเพลงไพเราะ พระพิณบรรเลงราช พระพาทย์บรรเลงรมย์ หลวงชาญเชิง-ระนาด อาจารย์มนตรี ตราโมท เป็นครูของนายชั้น ดุริยประณีต และนางแช่มช้อย ดุริยพันธุ์

- ครูสอน วงม้อง มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2445 - 2518 ท่านเป็นศิษย์เอกและถือว่าเป็นผู้สืบทอดทางเพลงของพระยาเสนาะดุริยางค์(แช่ม สุนทรวาทิน) ท่านมีความสามารถในการบรรเลงเครื่องปี่-พาทย์ได้เกือบทุกชนิด ครูสอน วงม้อง เป็นครูของ ครูชั้น ดุริยประณีต และ ครูสมชาย ดุริยประณีต

- ครูโชติ ดุริยประณีต มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2452 -2516 เป็นครูรุ่นลูกของครูศุข ครูโชติเป็นน้องนางชุบ ดุริยประณีต ซึ่งในบรรดาบุตรชายของครูศุขนั้น ครูโชติเป็นบุตรชายคนโต จึงเป็นผู้ที่ดูแลวงดนตรีบ้านบางลำพูต่อจากครูศุข ครูโชติ เริ่มเรียนดนตรีกับครูศุข และต่อมาเป็นลูกศิษย์พระยาเสนาะ-ดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) ครูโชติรับราชการในตำแหน่งหัวหน้างานดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร ท่านเป็นผู้สืบทอด และ ดูแลกิจการของบ้านบางลำพูสืบต่อจากครูศุข นอกจากครูโชติจะสอนดนตรีให้กับน้องและหลานแล้วยังเป็นครูผู้ใหญ่ของบ้านบางลำพูที่สอนดนตรีให้กับนักดนตรีมีมาฝากตัวเป็นศิษย์อีกด้วย ในการประชันหรือมีงานสำคัญ ๆ ครูโชติจะเป็นผู้หนึ่งที่คอยกำกับดูแลการฝึกซ้อมร่วมกับครูคนอื่น ๆ

- ครูชื้น ดุริยประณีต มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ.2454 - 2507 เป็นครูรุ่นลูกของครูศุข ครูชื้นเป็นน้องของครูโชติ เริ่มเรียนดนตรีกับครูศุข และต่อมาเป็นลูกศิษย์ประยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) และหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) รับราชการสังกัดกรมมหรสพ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนระบบราชการก็ย้ายไปสังกัดกรมศิลปากร เป็นผู้ตีระนาดเอกประจำวงปี่พาทย์หลวงและวงบางคอแหลม

- ครูชั้น ดุริยประณีต มีอายุอยู่ระหว่าง ปี พ.ศ.2457 - 2496 เป็นครูรุ่นลูกของครูศุข ครูชั้นเป็นน้องของครูโชติ และครูชื้น เรียนดนตรีกับครูศุข และต่อมาเป็นลูกศิษย์พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทร-วาทิน) และหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) หลวงบำรุงจิตรเจริญ (ธูป สาตนะวิลัย) อาจารย์มนตรี ตราโมท และ ครูสอน วงม้อง รับราชการสังกัดกรมมหรสพ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนระบบราชการก็ย้ายไปสังกัดกรมศิลปากร

- ครูเหนี่ยว ดุริยพันธ์ มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2459 - 2498 เป็นครูรุ่นลูก เป็นเขยบ้านบาง-ลำพู (ภรรยาชื่อ แช่มช้อย ดุริยประณีต) เรียนดนตรีกับปู่ ชื่อครู โนรี ดุริยพันธ์ หลังจากนั้นเรียนขับร้องกับพระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) หลวงเสียงเสนาะกรรณ (พัน มุกตวาภัย) และเรียนการขยับกรับเสภากับหมื่นขับคำหวาน (เจิม นาคมาลัย) เป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงมาก รับราชการสังกัดกรมมหรสพ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนระบบราชการก็ย้ายไปสังกัดกรมศิลปากร

- ครูสุดจิตต์ อนันตกุล เกิดเมื่อ ปี พ.ศ 2471 - ปัจจุบัน เป็นครูรุ่นลูก เป็นบุตรีของครูศุข และได้เริ่มเรียนดนตรีกับกับบิดา และเรียนขับร้องกับมารดา พี่สาว และครูเหนี่ยว และต่อมาเป็นศิษย์พระยา-เสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) และหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) พระยาภูมีเสวิน (จิตร จิตตเสวี) และอาจารย์มนตรี ตราโมท ครูสุดจิตต์ อนันตกุล ได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาคีตศิลป์ ปี พ.ศ. 2536

- ครูบุญยงค์ เกตุคง มีอายุอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2463 - 2539 เป็นครูรุ่นลูกศิษย์ เริ่มเรียนดนตรีกับครูทองหล่อ (ละม้าย) มีขันทอง และต่อมาได้เรียนกับครูหรั่ง พุ่มทองสุก ครูชื้น ดุริยประณีต ครูชั้น ดุริยประณีต ครูเพชร จรรย์นาฏ ครูเทวาประสิทธิ์ พาทยโกศล หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) และครูพุ่ม ปาบุยะวาทย์ เป็นนักดนตรีประจำกรมประชาสัมพันธ์ หลังจากนั้นไปประจำที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม และหลังสุดย้ายไปเป็นนักดนตรีของกรุงเทพมหานครจนเกษียณอายุราชการ นอกจากครูบุญยงค์จะเป็นลูกศิษย์บ้านบางลำพูแล้ว ระยะหลังก็ยังเป็นครูให้กับนักดนตรีของบ้านบางลำพูด้วย ครูบุญยงค์ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปการแสดง (สาขาดนตรีไทย) ปี พ.ศ. 2531

- ครูสมชาย ดุริยประณีต (ครูหมัด) เกิดเมื่อ ปี พ.ศ.2479 - ปัจจุบัน ครูรุ่นหลาน เนื่องจากเกิดกับวงดนตรี จึงมีความสามารถในการบรรเลงเครื่องประกอบจังหวะได้ตั้งแต่ยังเด็ก ได้ต่อเพลงกับปู่ศุข ลุง และน้า ต่อมาเมื่อเข้าเรียนที่โรงเรียนนาฏศิลป ก็ได้เรียนกับหลวงบำรุงจิตรเจริญ (ฐูป สาตนวิลัย) และครูสอน วงฆ้อง ครูสมชายถือว่าเป็นศิษย์คนสำคัญที่สืบทอดทางเพลงจากครูสอน วงฆ้อง

- ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล (หม่อมตู้) มีชีวิตอยู่ระหว่างปี่ 2479–2542 (เกิดเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2479 และเสียชีวิตเมื่อวันที่ 31 สิหาคม 2542) ครูรุ่นหลานที่สำคัญอีกท่านหนึ่งของบ้านบางลำพูมาอยู่บ้านบางลำพูโดยการชักชวนของ ครูชั้น ดุริยประณีต ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันกับ ครูสมชาย ดุริยประณีต เรียนดนตรีกับพระประณีตวรศัพท์ (เขียน วรวาทิน) ท่านเป็นผู้ที่มีความสนใจดนตรีมอญและปี่พาทย์มอญมากเป็นพิเศษ ถือได้ว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านดนตรีมอญมากที่สุดท่านหนึ่ง โดยท่านได้ไปศึกษาดนตรีมอญกับครูดนตรีมอญทั้งที่ปทุมธานี ปากเกร็ด ปากลัด และที่อื่น ๆ ซึ่งท่านมักจะไปอาศัยคลุกคลีที่บ้านของครูเหล่านั้น ท่านสามารถพูด อ่านและเขียนภาษามอญได้อย่างคล่องแคล่ว ท่านเป็นครูคนสำคัญของนายทัศนัย พิณพาทย์ และนายสืบศักดิ์ ดุริยประณีต ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล รับราชการอยู่กองการสังคีต กรมศิลปากรจนเกษียณอายุราชการ

ครูดนตรีเหล่านี้สามารถแบ่งรุ่นตามความอาวุโสได้เป็น 4 รุ่น ได้แก่

- **ครูรุ่นอาวุโส หรือรุ่นครูของครูศุข ได้แก่**
  - พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) 2409 - 2492
- **ครูรุ่น 2 รุ่นพี่ของครูศุข เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2420 - 2424) ได้แก่**
  - พระพาทย์บรรเลงรมย์ (พิมพ์ วาทิน) 2420 - ไม่ทราบปีถึงแก่กรรม
  - หลวงบำรุงจิตรเจริญ (ฐูป สาตนวิลัย) 2421 - 2501
  - หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) 2424 - 2497
- **ครูรุ่น 3 รุ่นน้องครูศุข (น้องใหญ่)**
  - พระเพลงไพเราะ (โสม สุวาทิต) 2431 - ประมาณ 2480
  - ครูพุ่ม บาปุยะวาทย์ 2433 - 2511
  - พระยาภูมีเสวิน (จิตร จิตตเสวี) 2437 - 2519

- ครูรุ่น 4 รุ่นน้องครูศุข (น้องเล็ก)
  - อาจารย์มนตรี ตราโมท 2443 - 2538
  - ครูสอน วงม้อง 2445 - 2518
- ครูรุ่น 5 รุ่นลูกครูศุข
  - ครูโชติ ดุริยประณีต 2452 -2516
  - ครูชื้น ดุริยประณีต 2454 - 2507
  - ครูชั้น ดุริยประณีต 2457 - 2496
  - ครูชม รุ่งเรือง 2464 - ปัจจุบัน
  - ครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต 2471 - ปัจจุบัน
- ครูรุ่น 6 รุ่นลูกศิษย์ครูศุข
  - ครูบุญยงค์ เกตุคง 2463 - 2539
- ครูรุ่น 7 รุ่นหลานครูศุข
  - ครูสมชาย ดุริยประณีต 2479 - ปัจจุบัน
  - ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล 2479 - 2542

ครูของครูดนตรีบ้านบางลำพู

พระพาทย์บรรเลงรมย์ (พิมพ์ วาทิน)	เกิดเมื่อ 2420	ศิษย์พระยาประสาน ฯ
หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)	2424 - 2497	ศิษย์พระยาประสาน ฯ
พระเพลงไพเราะ (โสม สุวาทิต)	2431 - ประมาณ 2480	ศิษย์พระยาประสาน ฯ
พระยาภูมีเสวิน (จิตร จิตตเสวี)	2437 - 2519	ศิษย์พระยาประสาน ฯ
อาจารย์มนตรี ตราโมท	2443 - 2538	ศิษย์พระยาประสาน ฯ
		หลวงประดิษฐ์ไพเราะ
		หลวงบำรุงจิตรเจริญ
		พระเพลงไพเราะ
		พระพิณบรรเลงราช
		พระพาทย์บรรเลงรมย์
		หลวงชาญเชิงระนาด
หลวงบำรุงจิตรเจริญ (ถูป สาตนวิลัย)	2421 2501	ศิษย์พระประดิษฐ์ไพเราะ (ตาด)
		ศิษย์พระยาเสนาะดุริยางค์
ครูพุ่ม บาปุยะวาทย์	2433 – 2511	ศิษย์หลวงกัลยาณมิตตาวาส
		ครูทับ พาทยโกศล
ครูสอน วงม้อง	2445 - 2518	ศิษย์พระยาเสนาะดุริยางค์

3.1.5 นักดนตรีวงดุริยประณีตและนักดนตรีที่สังกัดวงดุริยประณีตในปัจจุบัน

ในปัจจุบันนี้แม้ว่าวงดุริยประณีตจะมิได้ประกอบอาชีพ หรือรับงานเช่นเดียวกับเมื่อสมัยก่อนเนื่องจากนักดนตรีส่วนมากทั้งนักดนตรีที่เป็นลูกหลานสกุลดุริยประณีต และนักดนตรีที่สังกัดวงดุริยประณีตมีอาชีพเป็นหลักฐาน ซึ่งส่วนมากรับราชการ แต่วงดุริยประณีตก็ยังสามารถรวบรวมนักดนตรีเป็นวงที่สมบูรณ์ นักดนตรีที่ถือได้ว่าเป็นนักดนตรีหลักของวงดุริยประณีตในปัจจุบันได้แก่

ครูสุดจิตต์ (ดุริยประณีต) อนันตกุล		หัวหน้าวง
ครูสมชาย ดุริยประณีต		ผู้ควบคุมวง
ครูทัศนัย พิณพาทย์	ตำแหน่ง	ระนาดเอก
ครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต	ตำแหน่ง	ระนาดทุ้ม
อ.นิกร จันทศร	ตำแหน่ง	ฆ้องวงใหญ่
ครูธีรศักดิ์ ชุ่มชูศาสตร์	ตำแหน่ง	ฆ้องวงใหญ่
ครูเฉลิม ทองละมุน	ตำแหน่ง	ฆ้องวงเล็ก
ครูปิ๊บ คงลายทอง	ตำแหน่ง	ปี่
ครูมนู ชุ่มชูศาสตร์	ตำแหน่ง	เครื่องหนัง
ครูอนันต์ ดุริยพันธ์	ตำแหน่ง	เครื่องหนัง
ครูณรงค์ รวมบรรเลง	ตำแหน่ง	นักร้อง

3.1.6 การต่อเพลง การซ้อมเพลง การบรรเลงจริง ของวงดุริยประณีต

การเรียนดนตรีไทยในบ้านบางลำพูเป็นการเรียนการสอนตามประเพณีนิยม กล่าวคือเป็นการเรียนการสอนที่เรียกว่า มุขปาฐะ เป็นการเรียนแบบที่เรียกว่า "ต่อเพลง" การต่อเพลงมีขั้นตอนตามประเพณีหลายขั้นตอน กล่าวคือ ผู้ที่มีความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนดนตรีไทยต้องทำการ "ฝากตัว" เป็นศิษย์ต่อ "ครู" ผู้ที่ผู้เรียนเห็นว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ หลังจากนั้นต้องมีการ "ครอบครู" และเรียนเพลงตามขั้นตอน ทางด้านปี่พาทย์นั้นนอกจากจะเรียนเพลงตามขั้นตอนของความยากง่ายของบทเพลงเช่นเดียวกับทางด้านเครื่องสายและขับร้องแล้ว ยังต้องเรียนเพลงตามขั้นตอนตามประเพณีปฏิบัติและระดับขั้นของบทเพลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "เพลงหน้าพาทย์"

แต่ในระยะหลังนี้การเรียนดนตรีถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ของมนุษยชาติ เพราะคนในปัจจุบันเชื่อว่าดนตรีช่วยพัฒนาความเจริญงอกงามด้านจิตใจ อีกทั้งดนตรีไทยยังเป็นเครื่องแสดงถึงวัฒนธรรมประจำชาติ การเรียนรู้ดนตรีไทยจึงมิได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อยึดเป็นอาชีพเพียงอย่างเดียว การเรียนการสอนเริ่มเปลี่ยนไปจากเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเยาวชนบางส่วนที่เรียนดนตรีจึงมิได้มีการครอบครูก่อน บางส่วนเมื่อสามารถเล่นดนตรีได้แล้วจึงทำการครอบครูภายหลัง ครูผู้สอนบางท่านก็อนุโลมให้เริ่มหัดเรียนหัดเล่นก่อน อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมบางอย่างยังคงถูกสั่งสอนให้ยึดถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด เช่น การให้ความเคารพนับถือครูผู้สอน และเครื่องดนตรี

บทเพลงที่ใช้เรียนใช้สอนก็เริ่มมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพปัจจุบัน ส่วนใหญ่มิได้เรียนเพลงตามลำดับขั้นอย่างที่เคยปฏิบัติแบบโบราณ ประเพณีปฏิบัติดั้งเดิมนั้นการต่อเพลงเป็นตามลำดับขั้นหรือระดับของเพลง ซึ่งสอดคล้องกับการนำไปบรรเลงตามประเพณี กล่าวคือทางด้านปี่พาทย์เรียนเพลงชุดโหมโรงเช้าโหมโรงเย็นและพระฉันเช้า และเรียนเพลงสำหรับพิธีกรรมต่าง ๆ เมื่อการเรียนดนตรีมีวัตถุประสงค์เปลี่ยนไปจากเดิม บทเพลงที่ใช้เรียนแต่ก่อนปรับเปลี่ยนไปด้วย ครูผู้สอนอาจเริ่มสอนบทเพลงง่าย ๆ สั้น ๆ ก่อน

เนื่องจากว่าบ้านบางลำพูเป็นบ้านดนตรีไทยที่ถือได้ว่ายิ่งใหญ่และมีนักดนตรีและครูดนตรีที่มีชื่อเสียงบ้านหนึ่ง การเรียนเพลงหรือการต่อเพลงมีสองลักษณะคือ

- การเรียนของสมาชิกในครอบครัวดุริยประณีต ในระยะแรก ๆ นั้น ครูศุขได้เชิญพระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) ซึ่งเป็นครูผู้มีความรู้ความสามารถมากท่านหนึ่งในขณะนั้นมาสอนที่บ้านบางลำพู เนื่องจากที่บ้านบางลำพูมีเครื่องดนตรีครบครันและเพียงพอ และเป็นศูนย์รวมของนักดนตรี ทั้งนักดนตรีในบ้านบางลำพูเองและนักดนตรีที่มาฝากตัวเป็นศิษย์ รวมทั้งนักดนตรีที่ต้องการมาสังกัดหรือเป็นสมาชิกของวงดุริยประณีต บ้านบางลำพูจึงเป็นบ้านที่มีครูดนตรีที่มีชื่อเสียงเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้านดนตรีหลายท่าน ต่อมาในระยะหลังเริ่มมีการเรียนนอกบ้านบางลำพูมากขึ้น เช่น ครูสืบสุด ต่อเพลงที่กรมศิลปากร ครูสมชายไปต่อเพลงที่บ้านครูสอน วงฆ้อง ครูทัศนัย พิณพาทย์ เรียนดนตรีและอยู่ที่บ้าน ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล

การเรียนดนตรีไทยที่นับว่าเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมทางดนตรีของบ้านบางลำพูนั้นยังมีความเข้มแข็งมากจนถึงหลานครูศุข รุ่นครูสืบศักดิ์ ครูทัศนัย แต่เมื่อถึงรุ่นเหลนครูศุข ดูเหมือนว่าการสืบทอดวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยของบ้านบางลำพูเริ่มจืดจางลงไป ทายาทรุ่นหลานครูศุขนับว่ายังมีสายเลือดนักดนตรีอยู่มากเนื่องจากเกิดมาในแวดวงดนตรีไทย ได้ยินเสียงดนตรีไทยตั้งแต่เกิด ส่วนทายาทรุ่นเหลนก็ยังมีการเรียนการสอนอยู่ ซึ่งสภาพการเรียนการสอน บทเพลงที่สอน ก็ปรับเปลี่ยนไปตามสภาพสังคมและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป

การเรียนการสอนปี่พาทย์ที่บ้านบางลำพู

การเรียนการสอนเครื่องสายที่บ้านบางลำพู

- การเรียนดนตรีของนักดนตรีที่มาฝากตัวเป็นสมาชิกและเป็นศิษย์บ้านบางลำพู ในระยะแรก ๆ นั้น ส่วนใหญ่ต่อเพลงกันที่บ้านบางลำพู ธรรมเนียมการฝากตัวเป็นศิษย์นั้น เมื่อฝากตัวเป็นศิษย์แล้วก็มักจะอยู่ที่บ้านบางลำพูเลย นักดนตรีที่ฝากตัวเป็นศิษย์แล้วก็นำข้าวสาร อาหารแห้งมาเพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนเจ้าบ้าน ผู้ที่เป็นศิษย์นอกจากจะเรียนดนตรีแล้วยังต้องช่วยทำงานบ้านต่าง ๆ ด้วย ส่วนนักดนตรีรุ่นหลัง ๆ ที่ฝากตัวเป็นศิษย์ส่วนใหญ่ไม่ได้มาพักอาศัยอยู่ที่บ้านบางลำพู แต่มาต่อเพลงตามความสะดวก ส่วนการเรียนการสอนในปัจจุบันเป็นกิจกรรมที่เน้นส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ โดยยึดบ้านบางลำพูเป็นสำนักเรียน การเรียนการสอนจัดโดยสมาชิกวงดุริยประณีตบางส่วน และครูอาจารย์ภายนอกที่เชิญมาสอนซึ่งส่วนมากเป็นศิษย์ของบ้านบางลำพู

การซ้อมเพลงของนักดนตรีรุ่นเก่าส่วนใหญ่แล้วถ้าเป็นการซ้อมเพื่อทบทวนบทเพลง จะเป็นการซ้อมตามความสะดวก และถือโอกาสซ้อมตอนไปงานด้วย การซ้อมที่บ้านบางลำพูไม่มีการกำหนดแน่นอนว่าซ้อมเวลาใด ยังคงยึดถือตามความสะดวก แต่ถ้ามีงานสำคัญ ๆ ก็จะมีการนัดหมายวันเวลากัน และเวลาซ้อมก็มีผู้ใหญ่คอยควบคุมดูแล เช่นงานประชันสำคัญ ๆ ครูโชติ ครูชื่น ครูชั้น จำต้องมาช่วยกันดูแลตอนฝึกซ้อม ซึ่งในระยะหลังการซ้อมเพลงก็ยังคงปฏิบัติคล้ายกันคือ ซ้อมตามความสะดวก นอกจากคนระนาดเอก ซึ่งครูทัศนัย พิณพาทย์บอกว่า คนระนาดเอกต้องมีหน้าที่ "ไล่ระนาด" เป็นเวลาเป็นประจำทุกวัน

นักดนตรีรุ่นหลัง ๆ ที่มาฝากตัวเป็นศิษย์บ้านลำพูนั้นก็มิได้มีพิธีรีตองที่เคร่งครัดเช่นเดียวกับการฝากตัวเป็นศิษย์สมัยก่อน การต่อเพลงและการซ้อมก็ยังคงใช้วิธีการแบบเดิมคือการต่อเพลงแบบการจำแม้ว่าจะมีการใช้โน้ตเพื่อช่วยจำบ้างก็ตาม อย่างไรก็ตามการต่อเพลงและการซ้อมก็มิได้เข้มข้นเอาจริงเอาจังเหมือนนักดนตรีรุ่นเก่าทั้งนี้เพราะว่าสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป ในปัจจุบันนี้เมื่อมีงาน

สำคัญ ๆ เช่นเมื่อได้รับเชิญไปบรรเลงโชว์ บรรเลงประกอบพิธีไหว้ครู หรือมีการประชันก็ยังสามารถรวมตัวเป็นวงดนตรีที่สมบูรณ์ได้ซึ่งต้องมีการนัดแนะเพื่อซ้อม และปรับวง ซึ่งครูสมชายเป็นผู้ควบคุมดูแล

การบรรเลงในงานต่าง ๆ นั้น ในสมัยแรก ๆ มีนักดนตรีไปบรรเลงในงานมาก มีทั้งผู้ใหญ่และเด็ก มีทั้งนักดนตรีที่เป็นลูกหลานดุริยประณีต และนักดนตรีที่มาฝากตัวเป็นศิษย์ และบ่อยครั้งที่มีนักดนตรีมากกว่าเครื่องดนตรีที่นำไป การบรรเลงในปัจจุบันโดยมากมีนักดนตรีเท่าที่ได้รับมอบหมาย บางครั้งเมื่อสมาชิกวงดุริยประณีตติดภาระหน้าที่ประจำก็อาจมีการเชิญนักดนตรีอื่นมาร่วมวง

3.2 นำข้อมูลเพลงมาจัดการดังนี้

3.2.1 การสำรวจบทเพลงกับครูสมชาย ดุริยประณีต

จากข้อมูลรายชื่อเพลงที่ได้มาจากหนังสือ ดนตรีไทย โครงสร้าง อภิธานศัพท์ และสารสังเขป ในหนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมรายชื่อเพลงไทยไว้ 775 เพลง และจากการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย โดยทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานได้รวบรวมรายชื่อเพลงไทยไว้ 1795 เพลง คณะผู้วิจัยได้สำรวจรายชื่อเพลงทั้งหมดกับครูสมชายดุริยประณีต โดยสำรวจเฉพาะบทเพลงที่ครูสมชาย ดุริยประณีต ได้ต่อมาจากครูต่าง ๆ และยังสามารถจำได้อยู่ซึ่งมีทั้งหมด 899 เพลง

การสำรวจบทเพลงเหล่านี้จำเป็นต้องใช้เวลาให้ครูสมชายได้ทบทวนเพลงต่าง ๆ ที่ครูได้ต่อมาที่ละเพลง เพราะว่าบทเพลงต่าง ๆ เหล่านั้นมิได้จดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรครูสมชายต้องทบทวนจากความทรงจำ

บทเพลงเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นบทเพลงที่เป็นผลงานทางศิลปที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของศิลปินรุ่นก่อนถ่ายทอดผ่านศิลปินรุ่นแล้วรุ่นเล่าตกทอดมาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสืบทอดบทเพลงผ่านบ้านบางลำพูที่ปัจจุบันนี้มี ครูสมชาย ดุริยประณีต ผู้ซึ่งเป็นครูอาวุโสที่สุดของบ้านบางลำพูได้สืบสานบทเพลงต่าง ๆ เหล่านั้นไว้อย่างมั่นคง บทเพลงเหล่านั้นได้เรียบเรียงตามอักษรได้ดังนี้

1. กบเต้น	2. กระต่ายชมเดือน	3. กระต่ายเต้น (มอญ)
4. กระแตไต่ไม้	5. กระทงน้อย	6. กระบอก
7. กระบอกเงิน	8. กระบอกทอง	9. กระบี่ลีลา
10. กระสุนทอง	11. กราวกระแช (ลาวกระแช)	12. กราวกลาง
13. กราวกีฬา	14. กราวแขกเงาะ	15. กราวชัย
16. กราวดง	17. กราวตะลุง	18. กราวนอก
19. กราวใน	20. กราวในสามท่อน	21. กราวรำ
22. กราวรำพม่า	23. กราวรำมอญ	24. กราวเริงพล
25. กฤษฎาภินิหาร	26. กลม	27. กลองโยน
28. กล่อมช้าง	29. กล่อมนางนอน	30. กล่อมนารี
31. กล่อมพญา	32. กล่อมพระบรรทม	33. กะดีดี่
34. กะระหนะ	35. กะหรัดรายา	36. กะเหรี่ยงเหนือ
37. กัลยาณมิตร	38. กัลยาเยี่ยมห้อง	39. การเวกเล็ก
40. การเวกใหญ่	41. กาเรียนทอง	42. กำสรวลสุรางค์
43. กินนรรำ	44. กินรีร่อน	45. กุญชรเกษม
46. เกสรสำอางค์	47. เก้าทัพ	48. เกี่ยวข้าว
49. ไกรลาศสำเริง	50. ขยะแขยง	51. ขวัญเมือง
52. ขวัญอ่อน	53. ขว้างดาบ	54. ขอมกล่อมลูก
55. ขอมเงิน	56. ขอมดำดิน	57. ขอมทรงเครื่อง
58. ขอมทอง	59. ขอมโบราณ	60. ขอมสุวรรณ
61. ขอมใหญ่	62. ชะแมกอร์ฮอม	63. ชะแมร์ชอ
64. ชะแมร์ธม	65. ช่า	66. ชับนก
67. ชื้นพลับพลากลาง(สามไม้กลาง)	68. ชื้นพลับพลานอก(สามไม้นอก)	69. ชื้นพลับพลาใน(สามไม้ใน)
70. ชุนบรม	71. เชนง	72. เชมรกล่อมพระบรรทม
73. เชมรกล่อมลูก	74. เชมรกำปอ	75. เชมรขอทาน
76. เชมรเขียว	77. เชมรชนบท (สองชั้นคือเชมรเป่าใบไม้)	78. เชมรชมจันทร์
79. เชมรชมดง	80. เชมรทรงพระดำเนิน	81. เชมรไทรโยค
82. เชมรน้อย	83. เชมรปากท่อ	84. เชมรปี่แก้ว
85. เชมรปี่แก้วทางสักวา	86. เชมรเป่าใบไม้	87. เชมรพระประทุม
88. เชมรพวง	89. เชมรพายเรือ	90. เชมรโพธิสัตว์
91. เชมรภูมิประสาท	92. เชมรราชบุรี	93. เชมรเร็ว
94. เชมรละอออองค์	95. เชมรเลียบพระนคร	96. เชมรไล่ควาย
97. เชมรเหลือง	98. เชมรใหญ่	99. เชมรอกโครง
100.เชมรรอมตึก	101.เชมรเอวบาง (จางวางทั่วทำ 3 ชั้น)	102.เข้าม่าน

103.เขาวงกต	104.แขกกล่อมเจ้า	105.แขกกะเล็ง
106.แขกกุลิต	107.แขกขาว	108.แขกเข้ารีต
109.แขกครวญ (แขกหวญ)	110.แขกเจ้าเซ็น	111.แขกเชิญเจ้า
112.แขกชำเช	113.แขกแดง	114.แขกต่อยหม้อ
115.แขกตาโมีะ	116.แขกตาเสือ	117.แขกถนอมนวล
118.แขกถอนสายบัว	119.แขกไทร	120.แขกไทรทางชวา
121.แขกเอี้ยง	122.แขกบรเทศ	123.แขกบันตน
124.แขกบูชายัญ (มโนราห์บูชายัญ)	125.แขกปัตตานี (ห่วงอาลัย)	126.แขกพราหมณ์
127.แขกภารตะ	128.แขกมอญ	129.แขกมอญทางหลีก
130.แขกมอญบางขุนพรหม	131.แขกมอญบางช้าง	132.แขกมัดตีนหมู
133.แขกแขกมัสรี	134.แขกยิงนก	135.แขกรำพึง
136.แขกลพบุรี	137.แขกไวโอเล็ต	138.แขกโศก
139.แขกสดายงกลางแปลง	140.แขกสร้อยลพบุรี	141.แขกสาย
142.แขกสาหร่าย	143.แขกสุ่ม	144.แขกหนัง
145.แขกเห่	146.แขกโหม่ง	147.แขกอาวัส
148.แขกอาหวัง	149.แขกโอด	150.ครวญหา
151.ครอบจักรวาล	152.ครุ่นคิด	153.คลื่นกระทบฝั่ง
154.คางคกป่ากสระ	155.ค้างคาวกินกล้วย	156.คำหวาน
157.คำหวานตัด	158.คุกพาทย์	159.คุดทะราดเหยียบกรวด
160.คู่มอญรำดาบ	161.เคียงมอญรำดาบ	162.โคมเวียน
163.เงี้ยว	164.เงี้ยวเดินทัพ	165.เงี้ยวระเริง
166.เงี้ยวรำลึก	167.เงี้ยวเวียงจันทร์	168.เงี้ยวเส่เหลเมา
169.จรเข้ขวางคลอง	170.จรเข้หางยาว	171.จอมสุรางค์
172.จักรทอง	173.จำปาทองเทศ	174.จำปานารี
175.จีนเก็บบุปผา	176.จีนขวัญอ่อน	177.จีนขายอ้อย
178.จีนชิมเล็ก	179.จีนชิมใหญ่	180.จีนเข้าห้อง
181.จีนไจ๋ยอ	182.จีนช้วน	183.จีนต้องเชียง
184.จีนนั่งเตียง	185.จีนนำทัพ	186.จีนนำเสด็จ
187.จีนบำเรอบรมบาท	188.จีนโป้ยกังเหลิ่ง	189.จีนพญาครุฑ
190.จีนรัว	191.จีนรำพัด	192.จีนล่องหน่าย
193.จีนลั่นถัน	194.จีนเลือกคู่	195.จีนโล้
196.จีนวังหลวง (จีนหลวง)	197.จีนเสียผี	198.จีนแส ๒ ชั้น
199.จีนแสโสกา ๓ ชั้น	200.จีนหน้าเรือ	201.จีนหุยฮา
202.จีนฮ่อแห่	203.จีนฮูหยิน	204.จุฬามณี

205.เจริญศรีอยุธยา	206.เจ้าเข็น	207.ฉิ่ง (พระฉัน)
208.ฉิ่งตรัง	209.ฉิ่งมุล่ง	210.ฉุยฉายกิ่งไม้เงินกิ่งไม้ทอง
211.ฉุยฉายทศกัณฐ์ลงสวน	212.ฉุยฉายเบญกาย	213.ฉุยฉายพราหมณ์
214.ฉุยฉายแม่ศรี	215.ฉุยฉายยอพระกลิ่น	216.จรเข้หางยาวทางลักวา
217.ฉุยฉายวันทองแปลง	218.ฉุยฉายศูรปนขาแปลง	219.ฉุยฉายสุวรรณหงส์
220.ฉุยฉายหนุมานแปลง	221.ฉุยฉายอินทรชิตแปลง	222.ฉุยฉายฮเนา
223.เฉลิมพิมาน	224.ชกมวย	225.ชมโฉม
226.ชมดง	227.ชมดงนอก	228.ชมดงใน
229.ชมตลาด	230.ชมสวนสวรรค์	231.ชมแสงจันทร์
232.ชเวดากอง	233.ช้อนแท่น	234.ช่อลูกหว้า
235.ชาละวัน	236.ช้าแขก	237.ช้างกินใบไผ่
238.ช้างประสานงา	239.ช้าแต่	240.ช้าประสม
241.ช้าปี่	242.ช้าหวน	243.ช้าโหย
244.ชำนาญ	245.ชื่นชุมนุม-กลุ่มดนตรี	246.ชุบ
247.เชิญศพ	248.เชิด 2 ชั้น	249.เชิดกลอง
250.เชิดแขก	251.เชิดจีน	252.เชิดฉาน
253.เชิดฉิ่ง	254.เชิดฉิ่งศรทนง	255.เชิดชั้นเดียว
256.เชิดนอก	257.เชิดใน	258.เชิดพม่า
259.เชิดมอญ	260.เชื้อ	261.ใช้เรือ
262.ชุ้ม	263.ชุมบริยัง	264.เช่นเหล้า
265.ญวนขึ้นเขา	266.ญวนทอดแห	267.ญวนที่โห่
268.ญวนรำกระถาง	269.ญี่ปุ่นฉะอ้อน	270.ดอกไม้ไทร
271.ดอกไม้ไพร	272.ดอกไม้ร่วง	273.ดอกไม้เหนือ
274.ด้อมค่าย	275.ดับควันเทียน	276.ดาราราม้ญ(ราตรีประดับดาว)
277.ดาวกระจ่าง	278.ดาวกระจาย	279.ดาวจรเข้
280.ดาวตะเลง	281.ดาวทอง(โศกพม่า)	282.ดำเนินพราหมณ์
283.เดือนหงายกลางป่า	284.แดนป่า	285.ต้นชุบ
286.ต้นชุบ(ต้นเข้าม่าน)	287.ต้นตะนาว	288.ต้นบรเทศ
289.ต้นเพลงฉิ่ง	290.ต้นเพลงยาว	291.ตระเชิญ
292.ต้นเสมอ	293.ตระจอมศรี	294.ตระเชิญเหนือเชิญใต้
295.ตระกริ่ง	296.ตระเทวาประสิทธิ์	297.ตระนอน
298.ตระนาฏราช	299.ตระนารายณ์บรรทมศิลป์	300.ตระนิมิตร
301.ตระบรรทมไพร	302.ตระบองกัน	303.ตระประทานพร
304.ตระประสิทธิ	305.ตระปลายพระลักษณ์	306.ตระพระกฤษณะ

307.ตระพระพิฆเณศร์	308.ตระพระประคนธรรพ	309.ตระมงคลจักรวาล
310.ตระมารละม่อม	311.ตระส้นนิบาต	312.ตระหญ้าปากคอก
313.ตวงพระธาตุ	314.ต้อยตริ่ง(ลาวเดินดง)	315.ต่อยรูป
316.ตะเขิ่งเจ้าเซ็น	317.ตะนาวไทย	318.ตะนาวแปลง
319.ตะนาวมอญ	320.ตะละแม่ศรี	321.ตะลุง
322.ตะลุงบ้องตัน	323.ตะลุงศรีธรรมราช	324.ตะลุ่มโปง
325.ตับขอมดำดิน	326.ตับภูมิรินทร์	327.ตามกวาง
328.ตุ๊กตา	329.ตุ้งติ้ง	330.ตุ๊ดตู่
331.เต้นกำรำเคียว	332.เต้ยโขง	333.เต่ากินผักบุ้ง
334.เต่าทอง	335.เต่าเห่	336.เตียว
337.โตคาบแก้ว(สิงโตเล่นหาง)	338.โตเล่นหาง(สิงโตเล่นหาง)	339.ไต่ลวด
340.ถอนสมอ	341.ถอยหลังเข้าคลอง	342.ทยอย
343.ทยอยเขมร	344.ทยอยญวน	345.ทยอยเดี่ยว
346.ทยอยนอก	347.ทยอยใน	348.ทยอยลาว
349.ทรงพระสุบิน(บุหลันลอยเลื่อน)	350.ทวอย	351.ทวาย
352.ทองกวาว	353.ทองย่อน	354.ทองย้อย
355.ทะแย	356.ทะแยกลองโยน	357.ทะแยมอญ
358.ทะแยหงสา	359.ทะเลบ้า	360.ท่าน้ำ
361.ท้ายปฐม	362.ท้ายพญาโศก	363.เทพชาตรี
364.เทพทอง	365.เทพนิมิต	366.เทพบรรทม
367.เทพบันเทิง	368.เทพพนม	369.เทพรัญจวน
370.เทพลีลา	371.เทวาประสิทธิ์	372.เทิด ส.ธ.
373.แทงวิสัย	374.โทนม้าหรือโทนรถ	375.ไทยน้อย
376.ไทยมุง	377.ไทยใหญ่	378.ธรณีร้องไห้
379.นกกระจอกทอง	380.นกกระจาบทอง	381.นกกิ้งโคลงสีชมพู
382.นกขมิ้น	383.นกขมิ้นมอญ	384.นกเขาขะแมร์
385.นกเขามะราปี	386.นกจาก	387.นเรศวรชนช้าง
388.น้อยใจยา(ลาวดวงดอกไม้)	389.นั่งกิน	390.นาคเกี้ยว
391.นาคบริพัตร	392.นาคราช	393.นางกราย
394.นางครวญ	395.นางเดิน	396.นางนาค
397.นางเยื้อง	398.นางหงส์	399.นางหงส์วัดสระเกศ
400.นางหน่าย	401.นางนก	402.นารายณ์แปลงรูป
403.น้ำค้าง	404.น้ำลอดใต้ทราย	405.แน
406.โนเน	407.บรรทมไพร	408.บลิ่ม

409.บังใบ	410.บาทสกุณี	411.บ้าบ่น
412.บุล่ง	413.บุรุงกากะ	414.บุหลัน
415.บุหลันชกมวย	416.บุหลันลอยเลื่อน	417.บูเซ็นซ็อค
418.เบ้าหลุด	419.ใบ้คลั่ง	420.ปฐม
421.ปฐมดุสิต	422.ปฐมฤกษ์	423.ปรมัย
424.ประจำบ้าน	425.ประจำวัด	426.ประชุมเทวราช
427.ประพาสเภตรา	428.ประสานนฤมิตร(เนรมิต)	429.ปฐมลูกศิษย์
430.ประเสบัน	431.ปราสาททอง	432.ปลาทอง
433.ปลายข้ำเช	434.ปลูกต้นไม้	435.ปืนนคเรศ
436.ปืกลอง	437.ปืนตลิ่งนอก	438.ปืนตลิ่งใน
439.แปดบท(ลิกิน-ยิกินแปดบท)	440.แป๊ะ	441.แป๊ะเล่ซุน
442.โป๊ยกังเหล็ง	443.โปรยข้าวตอกดอกไม้	444.ผ้าโพก
445.ผีมด(ละม้ายเชียงแสน)	446.แผละ	447.ฝนแสนห่า(ลาวกระตุกกี)
448.ฝรั่งควง	449.ฝรั่งคู่	450.ฝรั่งเคียด
451.ฝรั่งแง	452.ฝรั่งจรกา	453.ฝรั่งยี่เฮม
454.ฝรั่งโยสลัม	455.ฝรั่งรำเท้า	456.ฝรั่งเร็ว
457.ฝรั่งเวสสุกรรม	458.ฝั่งโขง	459.ฝั่งน้ำ
460.พญาเดิน	461.พญาแปแล	462.พญาแปแลตัด
463.พม่ากลองยาว	464.พม่ากลาง	465.พม่ากำขับ
466.พม่าเกษม	467.พม่าเขว	468.พม่าฉ่อย
469.พม่าชมเดือน	470.พม่าชีร่ำบ่อ	471.พม่าไชยา
472.พม่าชวยมอง	473.พม่าเดิน	474.พม่าทุงเล
475.พม่าแทงกบ	476.พม่าประเทศ	477.พม่าปองเงาะ
478.พม่าเปิงมาง	479.พม่ามอญ	480.พม่ารำขวาน
481.พม่าโลม	482.พม่าวัด	483.พม่าไสยาสน์
484.พม่าห้าท่อน	485.พม่าเห่	486.พม่าใหญ่
487.พยายาม	488.พระจันทร์ครึ่งซีก	489.พระเจ้าลอยถาด
490.พระทอง	491.พระยากุญชร	492.พระยาครวญ
493.พระยาตรึก	494.พระยาฝัน	495.พระยารำพึง
496.พระยาลำพอง	497.พระยาโศก	498.พระยาสี่เสา
499.พระรามเดินดง	500.พระอาทิตย์ชิงดวง	501.พราหมณ์เก็บหัวแหวน
502.พราหมณ์เข้า	503.พราหมณ์เข้าโบสถ์	504.พราหมณ์ดีดน้ำเต้า
505.พราหมณ์ออก	506.พวงร้อย	507.พัดชา
508.พันธ์ฝรั่ง(ทางไทย-ทางฝรั่ง)	509.พิรุณสังฟ้า(พิรุณสร่างฟ้า/ฟ้าคะนอง)	510.เพชรน้อย

511.เพลงยาว(มี 7 ท่อน)	512.เพลงเร็วไบ้คลั่ง	513.โพกผ้า(ผ้าโพก)
514.ฟองน้ำ	515.ฟ้อนเงี้ยว	516.ฟ้อนดาบผีมด
517.ฟ้อนม่านมงคล	518.ฟ้อนม่านมุ้ยเชียงตา	519.ฟ้าคะนอง
520.ภัทรมหาราช	521.ภารตะ	522.ภิรมย์สุรางค์
523.ภุมริน	524.มโนราห์โอด	525.มยุราภิรมย์
526.มหากาล(สังข์ใหญ่)	527.มหาชัยทางไทย	528.มหาปิยะ(โหมโรง)
529.มหาราช(โหมโรง)	530.มหาราชินี	531.มหาฤกษ์
532.มอญกละ(มอญคละ)	533.มอญขว้างดาบ	534.มอญจับช้าง
535.มอญชมจันทร์	536.มอญดูดาว	537.มอญตัดแตง (แขกมอญบางขุนพรหมสองชั้น)
538.มอญท่าอิฐ	539.มอญบางนางเกร็ง	540.มอญแปลง
541.มอญพุ่งหอก	542.มอญมอบเรือ	543.มอญยกตะลุ่ม
544.มอญยกศพ	545.มอญยาดเล้	546.มอญโยนดาบ
547.มอญร้องไห้	548.มอญรำดาบ	549.มอญสำออย
550.มอญอ้อยอิ่ง	551.มะตะแบ	552.มะละแหม่ง
553.มะลิซ้อน	554.มะลิเลื้อย	555.มะลิวัลย์
556.มังกรทอง	557.มังกรเล่นคลื่น	558.ม้าโขยก
559.ม่านมงคล	560.ม่านมวย	561.มาลีหวน
562.ม้าย่อง	563.ม้ารำ	564.ม้าวิ่ง
565.ม้าสะบัดกีบ	566.มุ่ง	567.แมลงปอทอง
568.แมลงภู่ทอง	569.แมลงวันทอง	570.แม่วอนลูก
571.แม่ศรีทรงเครื่อง	572.ยกตะลุ่ม	573.ยกศพ
574.ยวนเคล้า	575.ย่องหงิด	576.ยอยศพระลอ
577.ยอเร(มนต์เพลงมอญ)	578.ยอเรตัด	579.ยะเปิงมาง
580.ยะวา	581.ยะวาเร็ว	582.ยะวาใหม่
583.ยะโฮร์	584.ยาดเล้	585.ยานี
586.ยาเมาเล	587.ย่ำค่ำ	588.ย่ำเที่ยง
589.ย่ำไทย(ย่ำค่ำไทย)	590.เยี่ยมวิมาน	591.โยคีจำแลง
592.โยคีถวายไฟ	593.โยนดาบ	594.โยสลัม
595.รอนพระพิราพทั้งองค์	596.ระบำกฤษฎาภินิหาร	597.ระบำไกรลาศสำเริง
598.ระบำเงือก	599.ระบำจีนไทยไมตรี	600.ระบำเชิญขวัญ
601.ระบำญวนรำกระถาง	602.ระบำดอกบัว	603.ระบำดาวดึงส์
604.ระบำทวาราวดี	605.ระบำเทพบันเทิง	606.ระบำนกเขามะราปี
607.ระบำนพรัตน์	608.ระบำมยุราภิรมย์	609.ระบำมฤคระเริง
610.ระบำมะเทิง-เม้ยเจิง	611.ระบำเริงอรุณ	612.ระบำลพบุรี

613.ระบำศรีวิชัย	614.ระบำสวัสดิรักษา	615.ระบำสุโขทัย
616.ระบำหน้าช้าง	617.ระส่ำระสาย	618.ระหกระเหิน
619.รัตนโกสินทร์	620.รัว	621.รัวแขก
622.รัวดึกดำบรรพ์	623.รัวท้ายปลูกต้นไม้	624.รัวประลองเสภา
625.รัวมอญ	626.รัวลาว	627.รำใบไม้
628.รัวลูกไม้หล่น	629.รัวสามลา	630.ราโค
631.ราตรีประดับดาว	632.ราชนิเกลิง	633.รามัญรันทด(มอญร้องไห้)
634.รุกร้น(ตะคุกรุกร้น)	635.แร้งกระพือปีก	636.ลงสรง
637.ลงสรงโทน	638.ลงสรงนกกระจอก	639.ลงสรงมอญ
640.ลงสรงลาว	641.ลงสรงสุหร่าย	642.ลมพัดชายเขา
643.ลมหวน	644.ล่องน่านเล็ก	645.ล่องน่านใหญ่
646.ล่องเรือ(มอญล่องเรือ)	647.ล่องลม	648.ลา
649.ลานนา	650.ลาวกระแซ	651.ลาวกระตุกกี่
652.ลาวกระแตเล็ก	653.ลาวกระทบไม้	654.ลาวครวญ
655.ลาวคลึง	656.ลาวคำหอม	657.ลาวจ้อย(สร้อยแสงแดง)
658.ลาวเจริญศรี	659.ลาวเจ้าซู	660.ลาวเฉียง
661.ลาวชมดง	662.ลาวเชิญผี	663.ลาวเชิ้ง(ลาวจ้อย)
664.ลาวดวงดอกไม้	665.ลาวดวงเดือน	666.ลาวดอกไม้เหนือ
667.ลาวต่อนก	668.ลาวพุงขาว	669.ลาวพุงดำ
670.ลาวแพน	671.ลาวแพนตัด	672.ลาวแพนน้อย
673.ลาวแพนใหญ่	674.ลาวรำดาบ	675.ลาวลอดค่าย
676.ลาวลำปางเล็ก	677.ลาวลำปางใหญ่	678.ลาวเล็กตัดสร้อย(ลาวเจริญศรี)
679.ลาวเล่นน้ำ	680.ลาวเลียบค่าย	681.ลาวสมเด็จ
682.ลาวสร้อยลำปาง	683.ลาวสวยรวย	684.ลาวสองคอน
685.ลาวสามท่อน(กระตุกกี่)	686.ลาวเสี่ยงเทียน	687.ลิงลาน
688.ลิงโลด	689.ลีลากระทุ่ม(ลีลากระทุ่มนอก)	690.ลีลากระทุ่มใน(คำหวาน)
691.ลูกวอนแม่	692.โล้	693.โลม
694.โลมนอก	695.โลมใน	696.โลมพม่า
697.โลมเพลงฉิ่ง(โอ้โลมเพลงฉิ่ง)	698.โลมมอญ	699.โลมสิงห์โต
700.วรเชษฐ์	701.วังหลัง	702.วัฒนาเวียดนาม
703.วา	704.วิลันดาโอด	705.วิลันดาโอดตัด
706.วิเวกเวหา	707.เวสสุกรรม	708.เวียนเทียน
709.แว่นเทียนชัย	710.ศรทนง	711.ศรทอง
712.ศรพระลักษณ์	713.ศรสำเร็จ	714.ศรีธรรมราช

715.ศรีสังคีต	716.ศรีสุขมหามงคล	717.โศกตัด
718.โศกพม่า(ดาวทอง)	719.สดายง	720.สดายงแปลง
721.สมโภชพระนคร	722.สมิงทอง	723.สมิงทองเทศ
724.สมิงทองมอญ	725.สยาครัว	726.สยาเดิน
727.สยามานุสสติ	728.สรภัญญะ	729.สรรเสริญพระจันทร์
730.สรรเสริญพระบารมี	731.สร้อยทะแย	732.สร้อยเพลง
733.สร้อยเพลงแขกลพบุรี	734.สร้อยมยุรา(ทางไทย-ทางมอญ)	735.สร้อยลาว
736.สร้อยสน	737.สร้อยสนตัด	738.สร้อยโอ้ลาว
739.สระบุหร่ง	740.สระบุหร่งนอก	741.สระบุหร่งใน
742.สองฝั่งโขง	743.สะบัดสะบิ้ง	744.สะมารัง
745.สะระหม่า	746.สะสม	747.สังข์น้อย
748.สังข์ใหญ่(มหากาล)	749.สังขารา	750.สาธุการ
751.สาธุการกลอง	752.สามจีน	753.สามม้า
754.สามไม้กลาง	755.สามไม้นอก	756.สามไม้ใน
757.สามเส้า	758.สามัคคีชุมนุม	759.สารถี(สารถีชักรถ)
760.สาลิกาแก้ว	761.สาลิกาเขมร	762.สาลิกาชมเดือน
763.สาวคำ	764.สาวน้อยเล่นน้ำ	765.สาวเวียงเหนือ
766.สาวสอดแหวน	767.สาวไหม	768.สำออย(พม่าสำออย)
769.สิบสองจุไทย	770.สีนวล	771.สีนวลนอก
772.สีนวลใน	773.สี่บท(อังคารสี่บท)	774.สุโขทัย(เทพทอง)
775.สุดใจ	776.สุดถวิล	777.สุดสงวน
778.สุธากันแสง	779.สุรางค์จำเรียง	780.สุรินทราหู
781.สุริโยไท	782.เสมอ	783.เสมอข้ามสมุทร
784.เสมอเข้าที่	785.เสมอแขก	786.เสมอแขก(ขวา)
787.เสมอเถร	788.เสมอผี	789.เสมอพม่า
790.เสมอพราหมณ์	791.เสมอมอญ	792.เสมอมาร
793.เสมอลาว	794.เสมอลิง	795.เสมอสามลา
796.เส่เหลเมา	797.แสนคำนึง	798.แสนสุดสวาท
799.แสนเสนาะ	800.โสมส่องแสง	801.ไส้พระจันทร์(ไส้เดือนฉกจวัก)
802.หกบท/ยิกินหกบท/หกบทยิกิน	803.หงส์ร่อน	804.หนีเสือ
805.หรุ่ม(อหรุ่ม)	806.ห่วงอาลัย(แขกปัตตานี)	807.หวนคะนึง(หวนคำนึง)
808.หอมหวน	809.หอมหวาน	810.เห่เชิดฉิ่ง
811.เหมราช	812.เหราเล่นน้ำ	813.เหลือบแสงสี
814.เหาะ	815.เหาะทางจีน	816.แหวนประดับก้อย(ลีลากระทุ่ม)

817.โหมโรงกระแตไต่ไม้	818.โหมโรงกัลยาณมิตร	819.โหมโรงขวัญเมือง
820.โหมโรงขับไม้บัณเฑาะว์	821.โหมโรงแขกมอญทางหลีก	822.โหมโรงครอบจักรวาล
823.โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง	824.โหมโรงจอมสุรางค์	825.โหมโรงจีนโล้
826.โหมโรงจุฬามณี	827.โหมโรงเจริญศรีอยุธยา	828.โหมโรงชมสวนสวรรค์
829.โหมโรงชวา(โหมโรงบูเซ็นซ็อค)	830.โหมโรงทะแย	831.โหมโรงเทิด ส.ธ.
832.โหมโรงนางกราย	833.โหมโรงนางเยื้อง	834.โหมโรงบางขุนนนท์
835.โหมโรงปฐมดุสิต	836.โหมโรงปฐมฤกษ์	837.โหมโรงประชุมเทวราช
838.โหมโรงประภาสมหรรณพ	839.โหมโรงประสานเนรมิต	840.โหมโรงประเสบัน
841.โหมโรงพม่าวัด	842.โหมโรงพระทอง	843.โหมโรงมหาชัย
844.โหมโรงมหาราช(ครูมนตรี)	845.โหมโรงมหาฤกษ์	846.โหมโรงมโนราห์โอด
847.โหมโรงมะลิเลื้อย	848.โหมโรงม้ารำ	849.โหมโรงม้าย่อง
850.โหมโรงม้าสะบัดกีบ	851.โหมโรงยะโฮร์	852.โหมโรงเยี่ยมวิมาน
853.โหมโรงรัตนโกสินทร์	854.โหมโรงราโค	855.โหมโรงแว่นเทียนชัย
856.โหมโรงศรทอง	857.โหมโรงศรีสังคีต	858.โหมโรงศรีสุขมหามงคล
859.โหมโรงสะบัดสะบิ้ง เถา	860.โหมโรงสามจีน	861.โหมโรงสามม้า
862.อกทะเล	863.อนงค์สุดา	864.อะแซหวุ่นกี้
865.อัปสรสำอางค์	866.อัศวลีลา	867.อาถรรพ์
868.อ่านสาสน์	869.อาหนู	870.อาเฮีย
871.อาเฮียตัด	872.อู่ทอง	873.โอ้
874.โอ้ชาตรี	875.โอ้ชาตรีนอก	876.โอ้ชาตรีใน
877.โอด	878.โอดแขก	879.โอดจีน
880.โอดเชิดฉิ่ง	881.โอดทยอย	882.โอดมอญ
883.โอดลาว	884.โอดใหญ่	885.โอดเอม
886.โอ้บางช้าง	887.โอ้บูชากูณฑ์	888.โอ้ปี่
889.โอ้ปี่นอก	890.โอ้ปี่ใน	891.โอ้ร่าย
892.โอ้ลาว	893.โอ้ลาวครวญ	894.โอ้โลม
895.โอ้โลมใน	896.ไอยราชูงวง	897.ไอยเรศ
898.ไอยเรศชูงา	899.ฮ่อแห่	

3.2.2 แยกแยะประเภทบทเพลงตามแนวคิดของอาจารย์มนตรี ตราโมท

จากการสำรวจบทเพลงที่สืบทอดผ่านบ้านบางลำพูทั้งหมด 899 เพลงนั้น ได้นำมาแยกแยะตามแนวคิดของอาจารย์มนตรี ตราโมท ชื่อเพลงบางเพลงอาจปรากฏมากกว่า 1 ที่ ทั้งนี้เพราะบทเพลงบนั้น ๆ มีการบรรเลงได้หลายลักษณะ เช่น เพลงกราวในมีทั้งที่เป็นเพลงหน้าพาทย์ และเป็นเพลงเดี่ยว บทเพลงทั้ง 899 เพลงสามารถแยกแยะเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

- ประเภทเพลงหน้าพาทย์

กราวกลาง	กราวนอก	กราวใน
กราวในสามท่อน	กราวรำ	กลม
กลองโยน	เข้าม่าน	คุกพาทย์
โคมเวียน	ชำนาญ	ชุบ
เชิดสองชั้น	เชิดกลอง	เชิดฉาน
เชิดฉิ่ง	เชิดฉิ่งศรทนง	เชิดชั้นเดียว
ใช้เรือ	เชิ่นเหล้า	ดำเนินพราหมณ์
ต้นชุบ	ต้นเข้าม่าน	ต้นเสมอ
ตระจอมศรี	ตระเชิญ	ตระเชิญเหนือเชิญใต้
ตระกริ่ง	ตระเทวาประสิทธิ์	ตระนอน
ตระนาฏราช	ตระนิมิตร	ตระบรรทมไพร
ตระนารายณ์บรรทมศิลป์	ตระบองกัน	ตระประทานพร
ตระประสิทธิ	ตระปลายพระลักษณ์	ตระพระกฤษณะ
ตระพระพิฆเนศวร	ตระพระประคนธรรพ	ตระมงคลจักรวาล
ตระมารละม่อม	ตระสันนิบาต	ตระหญ้าปากคอก
ตุ้งติ้ง	เตียว	ทยอย
ท้ายปฐม	เทพลีลา	นั่งกิน
นางเดิน	บรรทมไพร	บาทสกุณี
ปฐม	ปฐมลูกศิษย์	ปลูกต้นไม้
โปรยข้าวตอกดอกไม้	แผละ	พญาเดิน
พระเจ้าลอดถาด	พราหมณ์เข้า	พราหมณ์ออก
รอนพระพิราพเต็มองค์	รัว	รัวท้ายปลูกต้นไม้
รัวสามลา	รุกล้น(ตะคุกรุกล้น)	ลงสรง
ลา	โล้	โลม
โลมนอก	โลมใน	โลมเพลงฉิ่ง(ใช้โลมเพลงฉิ่ง)
วา	ศรทนง	ศรพระลักษณ์
ศรสำเร็จ	สยาครัว	สยาเดิน
สาธุการ	สาธุการกลอง	เสมอ

เสมอข้ามสมุทร	เสมอเข้าที่	เสมอแขก
เสมอแขก(ชวา)	เสมอตีนนก	เสมอเถร
เสมอผี	เสมอพม่า	เสมอพราหมณ์
เสมอมอญ	เสมอมาร	เสมอลาว
เสมอลิง	เสมอสามลา	เห่เชิดฉิ่ง
เหาะ	เหาะทางจีน	โอด
โอดเชิดฉิ่ง	โอดทยอย	โอดใหญ่
โอดเอม	โอ้	โอ้ปี่นอก
โอ้ปี่ใน		

- ประเภทเพลงเรื่อง

กระบอก	กะระหนะ	ขอมดำดิน
แขกมอญ	แขกมัดตีนหมู	แขกไทร
คุดทะราดเหยียบกรวด	ฉิ่งพระฉัน	ฉิ่งตรัง
ฉิ่งมุล่ง	ต้นตะนาว	ตะนาวไทย
เต่าทอง	เต่าเห่	ท่าน้ำ
นางหงส์	นางหงส์วัดสระเกศ	นางหน่าย
ฝั่งน้ำ	พระรามเดินดง	พวงร้อย
เพลงยาว	ฟ่องน้ำ	มอญแปลง
แมลงภู่ทอง	แมลงวันทอง	รำดาบ
เวสสุกรรม	เวียนเทียน	สร้อยสน
สีนวล		

- ประเภทเพลงเถา

กบเต้น	กราวกระแซ (ลาวกระแซ)	กราวแขกเงาะ
กราวรำมอญ	กราวเริงพล	กล่อมนางนอน
กล่อมนารี	กล่อมพญา	กัลยาเยี่ยมห้อง
การเวกเล็ก	การเวกใหญ่	กาเรียนทอง
กำสรวลสุรางค์	เกสรสำอางค์	เก้าทัพ
ขอมกล่อมลูก	ขอมเงิน	ขอมทรงเครื่อง
ขอมใหญ่	ข่า	ชิมใหญ่
ชิมเล็ก	ขึ้นพลับพลากลาง(สามไม้กลาง)	ขึ้นพลับพลานอก(สามไม้นอก)
ขึ้นพลับพลาใน(สามไม้ใน)	เขนง	เขมรกล่อมพระบรรทม
เขมรเขียว	เขมรชนบท (สองชั้นคือเขมรเป่าใบไม้)	เขมรชมจันทร์
เขมรชมดง	เขมรทรงพระดำเนิน	เขมรไทรโยค
เขมรปากท่อ	เขมรพวง	เขมรพายเรือ

เขมรโพธิสัตว์ เขมรภูมิประสาท เขมรราชบุรี
เขมรละอออองค์ เขมรเลียบพระนคร เขมรไล่ควาย
เขมรเหลือง เขมรใหญ่ เขมรเอวบาง
แขกกุลิต แขกขาว แขกเชิญเจ้า
แขกแดง แขกต่อยหม้อ แขกตาโม๊ะ
แขกไทร แขกบรเทศ แขกพราหมณ์
แขกมอญ แขกมอญบางขุนพรหม แขกมอญบางช้าง
แขกมัสรี แขกลพบุรี แขกสดายงแปลง
แขกสาย แขกสาหร่าย แขกอาหวัง
แขกโอด ครวญหา ครอบจักรวาล
ครุ่นคิด คู่มอญรำดาบ เคียงมอญรำดาบ
เงี้ยวรำลึก จรเข้ขวางคลอง จรเข้หางยาว
จรเข้หางยางทางสักวา จำปานารี จีนเก็บบุปผา
จีนชิมเล็ก จีนชิมใหญ่ จีนนำเสด็จ
จีนลั่นถัน ชมสวนสวรรค์ ชมแสงจันทร์
ช้อนแท่น ชเวดากอง ช้างกินใบไผ่
ช้างประสานงา ญี่ปุ่นฉอ้อน ดอกไม้ไทร
ดาราราไมัญ (ราตรีประดับดาว) ดาวจรเข้ เดือนหงายกลางป่า
ตวงพระธาตุ ต้อยตริ่ง (ลาวเดินดง) ต่อยรูป
ตะลุงศรีธรรมราช ตะลุ่มโปง ตามกวาง
ถอนสมอ ถอยหลังเข้าคลอง ทยอยเขมร
ทยอยญวน ทยอยนอก ทยอยใน
ทยอยลาว ทรงพระสุบิน(บุหลันลอยเลื่อน) ทวอย
ทองกวาว ทองย่อน ทะเลบ้า
เทพชาตรี เทพนิมิต เทพบรรทม
เทพพนม เทพรัญจวน เทพลีลา
ธรณีร้องไห้ นกกระจอกทอง นกเขาชะแมร์
นกเขามาราปี นาคบริพัตร นางครวญ
นารายณ์แปลงรูป น้ำลอดใต้ทราย บังใบ
บ้าบ่น บุล่ง บุหลัน
บุหลันชกมวย บุหลันลอยเลื่อน ใบ้คลั่ง
ปราสาททอง ปลาทอง แปดบท (ลิกิน-ยิกินแปดบท)
แป๊ะ ฝั่งโขง พม่าชมเดือน
พม่าห้าท่อน หม่าเห่ พระยากุญชร
พระอาทิตย์ชิงดวง พราหมณ์เข้าโบสถ์ พราหมณ์ดีดน้ำเต้า

พันธุ์ฝรั่ง (ทางไทย-ทางฝรั่ง)	พิรุณสั่งฟ้า(พิรุณสร่างฟ้า)	เพชรน้อย
ภิรมย์สุรางค์	ภุมริน	มอญขว้างดาบ
มอญชมจันทร์	มอญรำดาบ	มอญอ้อยอิ่ง
มะลิซ้อน	มังกรทอง	มังกรเล่นคลื่น
ยวนเคล้า	ราตรีประดับดาว	ลมหวน
ล่องเรือ (มอญล่องเรือ)	ล่องลม	ลาวกระแซ
ลาวคำหอม	ลาวเสี่ยงเทียน	ลาวลำปางเล็ก
ลาวลำปางใหญ่	ลาวเลียบค่าย	ลาวสมเด็จ
ลาวสร้อยลำปาง	วิลันดาโอด	วัฒนาเวียดนาม
วิเวกเวหา	ศรีธรรมราช	ไส้พระจันทร์
สดายง	สดายงแปลง	สมโภชพระนคร
สมิงทอง	สมิงทองเทศ	สมิงทองมอญ
สยามานุสสติ	สรรเสริญพระจันทร์	สร้อยเพลง
สองฝั่งโขง	สามไม้กลาง	สามไม้นอก
สามไม้ใน	สารถี	สาลิกาเขมร
สาลิกาชมเดือน	สี่บท	สุดใจ
สุดถวิล	สุดสงวน	สุรางค์จำเรียง
สุรินทราหู	สุริโยไท	แสนคำนึง
แสนสุดสวาท	แสนเสนาะ	โสมส่องแสง
เหราเล่นน้ำ	หกบท (ยิกินหกบท)	หอมหวน
โอ้ลาว	อกทะเล	อนงค์สุดา
อะแซหวุ่นกี้	อัปสรสำอางค์	อาถรรพ์
อาหนู	อาเฮีย	

- ประเภทเพลงตับ

ต้นเพลงฉิ่ง	ตับขอมดำดิน	ตับภุมริน
มอญกละ	แม่ศรี	แม่ศรีทรงเครื่อง
ลาวเจริญศรี		

- ประเภทเพลงเกร็ด

กบเต้น	กระต่ายชมเดือน	กระทงน้อย
กระบอกเงิน	กระบอกทอง	กระบี่ลีลา
กราวกระแซ (ลาวกระแซ)	กราวกีฬา	กราวแขกเงาะ
กราวชัย	กราวดง	กราวตะลุง
กราวรำพม่า	กราวรำมอญ	กราวเริงพล

กฤษฎาภินิหาร	กล่อมช้าง	กล่อมพญา
กล่อมพระบรรทม	กะดีดี่	กินรำ
กินรีร่อน	กุญชรเกษม	เกี่ยวข้าว
ไกรลาศสำเริง	ขวัญอ่อน	ขว้างดาบ
ขอมทอง	ขอมโบราณ	ขอมสุวรรณ
ขะแมกอร์ฮอม	ขะแมร์ซอ	ขะแมร์ธม
ขับนก	ขับไม้บัณเฑาะว์	ข่า
เขมรสุดใจ	ขึ้นพลับพลา	ขุนบรม
เขนง	เขมรกล่อมลูก	เขมรกำปอ
เขมรขอทาน	เขมรไทรโยค	เขมรน้อย
เขมรปี่แก้ว	เขมรปี่แก้วทางสักวา	เขมรเป่าใบไม้
เขมรพระประทุม	เขมรเร็ว	เขมรอกโครง
เขมรอมตึ๊ก	เขมรเอวบาง	เขาวงกต
แขกกล่อมเจ้า	แขกกะเล็ง	แขกกุลิต
แขกเข้ารีต	แขกครวญ	แขกเจ้าเซ็น
แขกเชิญเจ้า	แขกชำเช	แขกต่อยมะพร้าว
แขกตาเสือ	แขกถนอมนวล	แขกถอนสายบัว
แขกไทรทางชวา	แขกเอี้ยง	แขกบันตน
แขกบูชายัญ(มโนราห์บูชายัญ)	แขกปัตตานี	แขกภารตะ
แขกยิงนก	แขกรำพึง	แขกเร็ว
แขกไวโอเล็ต	แขกโศก	แขกสร้อยลพบุรี
แขกสุ่ม	แขกหนัง	แขกเห่
แขกโหม่ง	แขกอาวัส	คางคกปากสระ
ค้างคาวกินกล้วย	คำหวาน	คำหวานตัด
เคียงมอญรำดาบ	เงี้ยว	เงี้ยวระเริง
เงี้ยวเวียงจันทร์	เงี้ยวเส่เหลเมา	จำปาทองเทศ
จีนเก็บบุปผาแปลง	จีนขวัญอ่อน	จีนขายอ้อย
จีนเข้าห้อง	จีนไจ๋ยอ	จีนช้วน
จีนต้องเชียง	จีนนั่งเตียง	จีนนำทัพ
จีนโป้ยกังเหลิ่ง	จีนพญาครุฑ	จีนรัว
จีนรำพัด	จีนล่องหน่าย	จีนเลือกคู่
จีนวังหลวง (จีนหลวง)	จีนเสียผี	จีนแส สองชั้น
จีนแสโสกา สามชั้น	จีนหน้าเรือ	จีนหุยฮา
จีนฮ่อแห่	จีนฮูหยิน	เจ้าเซ็น
ฉุยฉายกิ่งไม้เงินกิ่งไม้ทอง	ฉุยฉายทศกัณฐ์ลงสวน	ฉุยฉายเบญจกาย

ฉุยฉายพราหมณ์ ฉุยฉายแม่ศรี ฉุยฉายยอพระกลิ่น
ฉุยฉายวันทอง ฉุยฉายวันทองแปลง ฉุยฉายศูรปนขาแปลง
ฉุยฉายสุวรรณหงส์ ฉุยฉายหนุมานแปลง ฉุยฉายอินทรชิตแปลง
ฉุยฉายฮเนา ชมโฉม ชมดง
ชมดงนอก ชมดงใน ชมตลาด
ช้อนแท่น ช่อลูกหว้า ช้าแขก
ช้าแต่ ช้าประสม ช้าปี่
ชาละวัน ช้าหวน ช้าโหย
ชื่นชุมนุม-กลุ่มดนตรี เชิดแขก เชิดจีน
เชิดพม่า เชิดมอญ เชื้อ
ชุ้ม ชุมบริยัง ญวนขึ้นเขา
ญวนทอดแห ญวนทีโห่ ญวนรำกระถาง
ดอกไม้ไพร ดอกไม้ร่วง ดอกไม้เหนือ
ด้อมค่าย ดับควันเทียน แดนป่า
ต้นบรเทศ ต้นเพลงยาว ตวงพระธาตุ
ตะเขิ่งเจ้าเซ็น ตะนาวแปลง ตะนาวมอญ
ตะลุง ตะลุงบ้องตัน ตะลุ่มโปง
ตุ๊กตา ตุ้งติ้ง ตุ๊ดตู่
เต้นกำรำเคียว เต้ยโขง เต่ากินผักบุ้ง
สิงโตคาบแก้ว สิงโตเล่นหาง ไต่ลวด
ทองย้อย ทะแยกลองโยน ทะแยมอญ
ทะแยหงสา ท้ายพญาโศก เทพทอง
เทพบันเทิง เทวาประสิทธิ์ แทงวิสัย
โทนม้าหรือโทนรถ ไทยน้อย ไทยมุง
ไทยใหญ่ นกกระจาบทอง นกกิ้งโคลงสีชมพู
นกขมิ้นมอญ นกจาก นกโพระดก
นเรศวรชนช้าง น้อยใจยา(ลาวดวงดอกไม้) นาคเกี้ยว
นาคราช นางนาค นางนก
น้ำค้าง โนเน บลิ่ม
เบ้าหลุด ประภาสเภตรา ปลายข้ำเข
ปี่กลอง ปีนตลิ่งนอก ปีนตลิ่งใน
แป๊ะเล่ชุน แป๊ะฮวยพัง โป๊ยกังเหล็ง
ฝนแสนห่า (ลาวกระตุกกี่) ฝรั่งควง ฝรั่งคู่
ฝรั่งเคียด ฝรั่งแง ฝรั่งจรกา
ฝรั่งยี่เฮม ฝรั่งโยสลัม ฝรั่งรำเท้า

ฝรั่งเร็ว
ฝรั่งเวสสุกรรม
พม่ากลองยาว
พม่ากำชับ
พม่าเกษม
พม่าเขว
พม่าฉ่อย
พม่าชีร่ำบ่อ
พม่าชวยมอง
พม่าเดิน
พม่าทุงเล
พม่าแทงกบ
พม่าปองเงาะ
พม่าเปิงมาง
พม่ามอญ
พม่ารำขวาน
พม่าโลม
พม่าไสยาสน์
พยายาม
พระจันทร์ครึ่งซีก
พระทอง
พระยาครวญ
พระยาตรึก
พระยาฝัน
พระยารำพึง
พระยาสี่เสา
พราหมณ์เก็บหัวแหวน
พัดชาเพลงเร็ว
ไพ้คลั่ง
โพกผ้า
ฟ้อนเงี้ยว
ฟ้อนม่านมงคล
ฟ้าคะนอง
ภารตะ
มยุราภิรมย์
มหากาล (สังข์ใหญ่)
มหาชัยทางไทย
มอญดูดาว
มอญตัดแตง
มอญท่าอิฐ
มอญมอบเรือ
มอญร้องไห้
ม้าโขยก
ม่านมงคล
มาลีหวน
ม้าวิ่ง
ม้าสะบัดกีบ
แมลงปอทอง
แม่วอนลูก
ย่องหวิด
ยอยศพระลอ
ยอเร
ยอเรตัด
ยะวา
ยะวาเร็ว
ยะวาใหม่
ยะโฮร์
ยานี
ย่ำไทย(ย่ำค่ำไทย)
โยนดาบ
โยสลัม
ระบำกฤษฎาภินิหาร
ระบำไกรลาศสำเริง
ระบำเงือก
ระบำจีนไทยไมตรี
ระบำชุมนุมเผ่าไทย
ระบำเชิญขวัญ
ระบำญวนรำกระถาง
ระบำดอกบัว
ระบำดาวดึงส์
ระบำทวาราวดี
ระบำเทพบันเทิง
ระบำนกเขามะราปี
ระบำนพรัตน์
ระบำมยุราภิรมย์
ระบำมฤคระเริง
ระบำมะเทิ่ง-เม้ยเจิง
ระบำเริงอรุณ
ระบำลพบุรี
ระบำศรีวิชัย
ระบำสวัสดิรักษา
ระบำสุโขทัย
ระบำหน้าช้าง
ระส่ำระสาย
ระหกระเหิน
รัวแขก
รัวดึกดำบรรพ์
รัวประลองเสภา
รัวมอญ
รัวลาว
รัวลูกไม้หล่น
ราชนิเกลิง
รามัญรันทด(มอญร้องไห้)
รำโคม(ญวน)
แร้งกระพือปีก
ลงสรง
ลงสรงโทน
ลงสรงนกกระจอก
ลงสรงมอญ
ลงสรงลาว
ลงสรงสุหร่าย
ลมพัดชายเขา
ล่องน่านเล็ก
ล่องน่านใหญ่
ล่องเรือ(มอญล่องเรือ)

ลานนา ลาวกระแซ ลาวกระตุกกี่
ลาวกระแตเล็ก ลาวกระทบไม้ ลาวครวญ
ลาวคลึง ลาวจ้อย(สร้อยแสงแดง) ลาวเจ้าฯ
ลาวเฉียง ลาวชมดง ลาวเชิญผี
ลาวเชิ้ง(ลาวจ้อย) ลาวดวงดอกไม้ ลาวดวงเดือน
ลาวดอกไม้เหนือ ลาวต่อนก ลาวพุงขาว
ลาวพุงดำ ลาวแพน ลาวแพนตัด
ลาวแพนน้อย ลาวแพนใหญ่ ลาวรำดาบ
ลาวลอดค่าย ลาวเล็กตัดสร้อย(ลาวเจริญศรี) ลาวเล่นน้ำ
ลาวเลียบค่าย ลาวสวยรวย ลาวสองคอน
ลาวสามท่อน(กระตุกกี่) ลิงลาน ลิงโลด
ลีลากระทุ่ม(ลีลากระทุ่มนอก) ลีลากระทุ่มใน(คำหวาน) ลูกวอนแม่
โลมพม่า โลมมอญ โลมสิงห์โต
วรเชษฐ์ วังหลัง วิลันดาโอด
วิลันดาโอดตัด เวสสุกรรม โศกตัด
โศกพม่า(ดาวทอง) สรภัญญะ สรรเสริญพระบารมี
สร้อยทะแย สร้อยเพลง สร้อยเพลงแขกลพบุรี
สร้อยมยุรา(ทางไทย-ทางมอญ) สร้อยลาว สร้อยสนตัด
สร้อยโอ้ลาว สระบุหร่ง สระบุหร่งนอก
สระบุหร่งใน สองฝั่งโขง สะมารัง
สะระหม่า สะสม สังข์น้อย
สังข์ใหญ่(มหากาล) สังขารา สามเส้า
สามัคคีชุมนุม สาลิกาแก้ว สาวคำ
สาวน้อยเล่นน้ำ สาวเวียงเหนือ สาวสอดแหวน
สาวไหม สำออย(พม่าสำออย) สิบสองจุไทย
สีนวล สีนวลนอก สีนวลใน
สุโขทัย(เทพทอง) สุธากันแสง สุริโยไท
เส่เหลเมา หงส์ร่อน หนีเสือ
หรุ่ม(อหรุ่ม) ห่วงอาลัย(แขกปัตตานี) หอมหวน
หอมหวาน เหมราช เหลือบแสงสี
แหวนประดับก้อย(ลีลากระทุ่ม) อัศวลีลา อ่านสาส์น
อาเฮียตัด อู่ทอง โอ้
โอ้ชาตรี โอ้ชาตรีนอก โอ้ชาตรีใน
โอดแขก โอดจีน โอดมอญ
โอดลาว โอ้บางช้าง โอ้บูชากุณฑ์

โอ้ร่าย โอ้ลาวครวญ โอ้โลม
โอ้โลมใน ไอยราชูงวง ไอยเรศชูงา
ฮ่อแห่

- ประเภทเพลงโหมโรง

กระแตไต่ไม้ กระสุนทอง กัลยาณมิตร
ขยะแขยง ขวัญเมือง ขับไม้บัณเฑาะว์
แขกมอญ แขกมอญทางหลีก ครอบจักรวาล
คลื่นกระทบฝั่ง จอมสุรางค์ จักรทอง
จีนบำเรอบรมบาท จีนโล้ จุฬามณี
เจริญศรีอยุธยา เฉลิมพิมาน ชมสวนสวรรค์
นางกราย นางเยื้อง บางขุนนนท์
บูเช็นช็อค ปฐมดุสิต ปฐมฤกษ์
ประชุมเทวราช ประภาสมหรรณพ ประสานนฤมิตร
ประเสบัน ปี่นนคเรศ พม่าวัด
พระทอง ภัทรมหาราช ภูมิทอง
มโนราห์โอด มหาชัย มหาปีย
มหาราช(ครูมนตรี) มหาราชินี มหาฤกษ์
มะลิเลื้อย ม้ารำ ม้าย่อง
ม้าสะบัดกีบ ยะโฮร์ เยี่ยมวิมาน
รัตนโกสินทร์ ราโค แว่นเทียนชัย
ศรทอง ศรีสังคีต ศรีสุขมหามงคล
สะบัดสะบิ้ง สามจีน สามม้า
ไอยเรศ

- ประเภทเพลงเดี่ยว

กราวใน แขกมอญ เชิดนอก
เชิดใน ต่อยรูป ทยอยเดี่ยว
ทะแย นกขมิ้น นารายณ์แปลงรูป
พญาโศก ม้าย่อง ม้ารำ
มุล่ง ลาวแพน สารถี
สุดสงวน อาหนู อาเฮีย

- ประเภทเพลงมอญ

กระต่ายเต้น กะเหรี่ยงเหนือ เงี้ยวเดินทัพ
ชกมวย เชิญศพ ดาวกระจ่าง

ดาวกระจาย	ดาวตะเลง	ดาวทอง(โศกพม่า)
ตะละแม่ศรี	ทวาย	นกขมิ้นมอญ
แน	ปรมัย	ประจำบ้าน
ประจำวัด	ผ้าโพก	ผีมด(ละม้ายเชียงแสน)
พญาแปแล	พญาแปแลตัด	พม่ากลาง
พม่าชีรำบ่อ	พม่าไชยา	พม่าประเทศ
พม่าใหญ่	พระยาลำพอง	ฟ้อนดาบผีมด
ฟ้อนม่านมุ้ยเชียงตา	มอญขว้างดาบ	มอญจับช้าง
มอญบางนางเกร็ง	มอญพุ่งหอก	มอญยกตะลุ่ม
มอญยกศพ	มอญยาดเล้	มอญโยนดาบ
มะตะแบ	มะละแหม่ง	มอญสำออย
มะลิวัลย์	ม่านมวย	แมลงภู่มอญ
ยกตะลุ่ม	ยกศพ	ยะเปิงมาง
ยาดเล้	ยาเลเมา	ย่ำค่ำ
ย่ำเที่ยง	โยคีจำแลง	โยคีถวายไฟ
รำใบไม้		

- ประเภทเพลงต่างชาติ

กะหรัดอายา	บุรุงกากะ

3.2.3 แยกแยะบทเพลงตาม "ทาง" ของครูดนตรี

เนื่องจากบ้านบางลำพูเป็นบ้านดนตรีที่มีครูดนตรีที่มีชื่อเสียงมาจากหลายสำนัก เช่น สายของท่านครูพระยาเสนาะดุริยางค์ สายของท่านครูพระยาประสานดุริยศัพท์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีครูดนตรีที่มีชื่อเสียงรุ่นต่อ ๆ มาอีกหลายท่าน ที่ถ่ายทอดผลงานทางดนตรีทั้งที่เป็นเพลงเก่าที่ไม่ทราบผู้ประพันธ์ และบทเพลงต่างๆ ที่ทราบผู้ประพันธ์จำนวนมากมาย บทเพลงที่ถ่ายทอดผ่านบ้านบางลำพูทั้ง 899 สามารถแยกแยะตามทางของครูผู้ซึ่งได้ถ่ายทอดไว้ มีดังนี้

ประเภทเพลงหน้าพาทย์

ชื่อเพลง	ทางเพลง / ผลงาน	ได้รับการถ่ายทอดมาจาก
กราวกลาง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
กราวนอก	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
กราวใน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
กราวในสามท่อน(ท่า)	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
กราวรำ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
กลม	เพลงเก่า	ศุข ดุริยประณีต
กลองโยน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
เข้าม่าน	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
คุกพาทย์	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
โคมเวียน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ชำนาญ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ชุบ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เชิดชั้นเดียว	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
เชิดกลอง	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
เชิดฉาน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เชิดฉิ่ง	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
เชิดฉิ่งศรทนง	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
เชิดสองชั้น	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
ใช้เรือ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เชิ่นเหล้า	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ดำเนินพราหมณ์	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ต้นชุบ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ต้นเข้าม่าน	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
ต้นเสมอ	เพลงก่า	จำลอง เกิดผล
ตระกริ่ง	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
ตระจอมศรี	เพลงเก่า	สุรินทร์ สงค์ทอง
ตระเชิญ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระเชิญเหนือเชิญใต้	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
ตระเทวาประสิทธิ์	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระนอน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระนาฏราช	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง

ตระนิมิตร	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระบรรทมไพร	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระบองกัน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระประทานพร	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
ตระประสิทธิ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระปลายพระลักษณ์	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
ตระนารายณ์บรรทมสินธุ์	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระพระประคนธรรพ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระพระพิฆเณศร์	เพลงเก่า	สุรินทร์ สงค์ทอง
ตระมงคลจักรวาล	เพลงเก่า	สุรินทร์ สงค์ทอง
ตระมารละม่อม	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
ตระสันนิบาต	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตระหญ้าปากคอก	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
ตุ้งติ้ง	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
เตียว	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
ทยอย	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ท้ายปฐม	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
เทพลีลา	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
นั่งกิน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
นางเดิน	เพลงเก่า	เรืองเดช พุ่มไสว
บรรทมไพร	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
บาทสกุณี	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ปฐม	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
ปฐมลูกศิษย์	เพลงเก่า	สุรินทร์ สงค์ทอง
ปลูกต้นไม้	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
โปรยข้าวตอกดอกไม้	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
แผละ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พญาเดิน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พระเจ้าลอยถาด	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พระพิราพเต้นองค์	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พราหมณ์เข้า	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พราหมณ์ออก	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
รัว	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
รัวท้ายปลูกต้นไม้	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง

รัวสามลา	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
รุกล้น(ตะคุกรุกล้น)	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
ลงสรง	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
ลา	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
โล้	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
โลม	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
โลมนอก	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
โลมใน	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
โลมเพลงฉิ่ง(โอ้โลมเพลงฉิ่ง)	เพลงเก่า	จิรัส อาจณรงค์
วา	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
ศรทนง	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
ศรพระลักษณ์	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
ศรสำเร็จ	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
สยาครัว	เพลงเก่า	เชื้อ ดนตรีรส
สยาเดิน	เพลงเก่า	เชื้อ ดนตรีรส
สาธุการ	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
สาธุการกลอง	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
เสมอ	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
เสมอข้ามสมุทร	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
เสมอเข้าที่	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
เสมอแขก	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เสมอแขก(ขวา)	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เสมอเถร	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
เสมอผี	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
เสมอพม่า	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เสมอพราหมณ์	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
เสมอมอญ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
เสมอมาร	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
เสมอลาว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เสมอลิง	สมาน ทองสุโชติ	สมาน ทองสุโชติ
เสมอสามลา	เพลงเก่า	เรืองเดช พุ่มไสว
เห่เชิดฉิ่ง	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
เหาะ	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
เหาะทางจีน	เพลงเก่า	ลับ ชิตท้วม

โอด	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
โอดเชิดฉิ่ง	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
โอดทยอย	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
โอดใหญ่	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
โอดเอม	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
โอ้ปี่	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้ปี่นอก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้ปี่ใน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม

ประเภทเพลงเรื่อง

ชื่อเพลง	ทางเพลง / ผลงาน	ได้รับการถ่ายทอดมาจาก
กระบอก	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
กะระหนะ	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ขอมดำดิน	สมาน ทองสุโชติ	สุเชาว์ หลิมพานิช
แขกไทร	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกมอญ	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
แขกมัดตีนหมู	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
คุดทะราดเหยียบกรวด	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จิ่งพระฉัน	เพลงเก่า	ศุข ดุริยประณีต
จิ่งตรัง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
จิ่งมุล่ง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ต้นตะนาว	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตะนาวไทย	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เต่าทอง	เพลงเก่า	สุรินทร์ สงค์ทอง
เต่าเห่	เพลงเก่า	สุรินทร์ สงค์ทอง
ท่าน้ำ	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
นางหงส์	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
นางหงส์วัดสระเกศ	เพลงเก่า	ลับ ชิตท้วม
นางหน่าย	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
ฝั่งน้ำ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พระรามเดินดง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พวงร้อย	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
เพลงยาว	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฟองน้ำ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
มอญแปลง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
แมลงภู่ทอง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
แมลงวันทอง	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
รำดาบ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เวสสุกรรม	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
เวียนเทียน	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
สร้อยสน	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
สีนวล	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม

ประเภทเพลงเถา

ชื่อเพลง	ทางเพลง / ผลงาน	ได้รับการถ่ายทอดมาจาก
กบเต้น	สืบสุด ดุริยประณีต	สืบสุด ดุริยประณีต
กราวกระแซ (ลาวกระแซ)	เฉลิม บัวทั่ว	พ.ต.สนั่น น้อยเล็ก
กราวแขกเงาะ	บุญยงค์ เกตุคง	สุรินทร์ สงค์ทอง
กราวรำมอญ	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต
กราวเริงพล	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
กล่อมนางนอน	น.ท.อรุณ พาทยกุล	ศึกษาด้วยตนเอง
กล่อนนารี	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
กล่อมพญา	ร.อ.แสวง วิเศษสุด ร.น.	อยู่ พ่วงพรหม
กัลยาเยี่ยมห้อง	พุ่ม บาปุยะวาทย์	พุ่ม บาปุยะวาทย์
การเวกเล็ก	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	จิรัส อาจณรงค์
การเวกใหญ่	เพ็ง	จิรัส อาจณรงค์
กาเรียนทอง	มนตรี ตราโมท	จิรัส อาจณรงค์
กำสรวลสุรางค์	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	จิรัส อาจณรงค์
เกสรสำอางค์	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
เก้าทัพ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ขอมกล่อมลูก	ร.อ.อ.โองการ กลีบชื่น	บุญยงค์ เกตุคง
ขอมกล่อมลูก	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
ขอมเงิน	มนตรี ตราโมท	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ขอมทรงเครื่อง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ขอมใหญ่	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ข่า	จางวางสวน	ลับ ชิตท้วม
ขิมเล็ก	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ขิมใหญ่	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ขึ้นพลับพลากลาง(สามไม้กลาง)	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ขึ้นพลับพลานอก(สามไม้นอก)	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ขึ้นพลับพลาใน(สามไม้ใน)	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
เขมง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรกล่อมพระบรรทม	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ม.ล.สุรักษ์ สัวสดิกุล
เขมรเขียว	เพลงเก่า	สืบสุด ดุริยประณีต
เขมรชนบท (สองชั้นคือเขมรเปาใบไม้)	เพลงเก่า	สืบสุด ดุริยประณีต
เขมรชมจันทร์	จางวางทั่ว พาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี

เขมรชมดง	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
เขมรทรงพระดำเนิน	พระยาประสานดุริยศัพท์	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรไทรโยค	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรปากท่อ	พระยาประสานดุริยศัพท์ / จาววางทั่ว พาทยโกศล	สอน วงม้อง
เขมรพวง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ / จาววางทั่ว พาทยโกศล	ชั้น ดุริยประณีต
เขมรพายเรือ	เฉลิม บัวทั่ง	พัฒน์ บัวทั่ง
เขมรโพธิสัตว์	ช้อย สุนทรวาทิน	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรภูมิประสาท	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรราชบุรี	สมชาย ดุริยประณีต	สมชาย ดุริยประณีต
เขมรละอออองค์	พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ	สอน วงม้อง
เขมรเลียบพระนคร	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรไล่ควาย	สุพจน์ โตสง่า / สมชาย ดุริยประณีต	สมชาย ดุริยประณีต
เขมรเหลือง	มนตรี ตราโมท	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรใหญ่	จางวางทั่วพาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
เขมรเอวบาง	จางวางทั่ว พาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
แขกกุลิต	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกขาว	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ประสงค์ พิณพาทย์
แขกเชิญเจ้า	เพลงเก่า	พัฒน์ บัวทั่ง
แขกแดง	พุ่ม บาปุยะวาทย์	พุ่ม บาปุยะวาทย์
แขกต่อยหม้อ	มนตรี ตราโมท.	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
แขกตาโม๊ะ	มนตรี ตราโมท	ศึกษาด้วยตัวเอง
แขกไทร	เฉลิม บัวทั่ง	เบ็ญจางค์ บัวทั่ง
แขกบรเทศ	เพลงเก่า	อยู่ ฟ่วงพรหม
แขกพราหมณ์	พระประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
แขกมอญ	พระประดิษฐ์ไพเราะ	สอน วงม้อง
แขกมอญบางขุนพรหม	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	เหนี่ยว ดุริยพันธุ์
แขกมอญบางช้าง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
แขกมัสรี	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
แขกลพบุรี	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกสดายงแปลง	เขียน ศุขสายชล	อยู่ ฟ่วงพรหม
แขกสาย	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	สอน วงม้อง
แขกสาหร่าย	จางวางทั่ว พาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
แขกสาหร่าย	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สุเชาว์ หลิมพานิช
แขกอาหวัง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท

แขกโอด	ชั้น ดุริยประณีต	ชั้น ดุริยประณีต
ครวญหา	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ครอบจักรวาล	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
ครุ่นคิด	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
คู่มอญรำดาบ	ร.อ.อ.โองการ กลีบชื่น	ร.อ.อ.โองการ กลีบชื่น
เงี้ยวรำลึก	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
จรเข้ขวางคลอง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
จรเข้หางยาว	ร.อ.อ.โองการ กลีบชื่น	อยู่ พ่วงพรหม
จรเข้หางยางทางลักวา	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
จำปานารี	ร.อ.อ.โองการ กลีบชื่น	ศึกษาด้วยตัวเอง
จีนเก็บบุปผา	เพลงเก่า	สุดจิตต์ ดุริยประณีต
จีนชิมเล็ก	มนตรี ตราโมท	อยู่ พ่วงพรหม
จีนชิมใหญ่	พระประดิษฐ์ไพเราะ	อยู่ พ่วงพรหม
จีนนำเสด็จ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
จีนลั่นถัน	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สืบสุด ดุริยประณีต
ชมสวนสวรรค์	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ชมแสงจันทร์	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
ช้อนแห่น	ร.อ.อ.โองการ กลีบชื่น	จำไม่ได้
ชเวดากอง	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
ช้างกินใบไผ่	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
ช้างประสานงา	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ญี่ปุ่นฉะอ้อน	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ดอกไม้ไทร	พระประดิษฐ์ไพเราะ	สอน วงฆ้อง
ดาราราไมัญ (ราตรีประดับดาว)	พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ	มนตรี ตราโมท
ดาวจรเข้	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เดือนหงายกลางป่า	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
ตวงพระธาตุ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ต้อยตริ่ง (ลาวเดินดง)	เพชร จรรย์นาฏ	บุญยงค์ เกตุคง
ต่อยรูป	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ตะลุงศรีธรรมราช	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
ตะลุ่มโปง	เพ็ง	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ตามกวาง	พุ่ม บาปุยะวาทย์	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ถอนสมอ	จางวางทั่ว พาทยโกศล	พ.ต. ศรีเพชรดี
ถอนสมอ	พระยาประสานดุริยศัพท์	อยู่ พ่วงพรหม

ถอยหลังเข้าคลอง	พระยาประสานดุริยศัพท์	อยู่ พ่วงพรหม
ทยอยเขมร	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สืบสุด ดุริยประณีต
ทยอยญวน	พุ่ม บาปุยะวาทย์	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ทยอยนอก	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สอน วงม้อง
ทยอยใน	เพ็ง	สอน วงม้อง
ทยอยลาว	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ทรงพระสุบิน(บุหลันลอยเลื่อน)	พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้า ฯ	ชั้น ดุริยประณีต
ทวอย	พุ่ม บาปุยะวาทย์	สืบสุด ดุริยประณีต
ทองกวาว	สำราญ เกิดผล	จำไม่ได้
ทองย่อน	พระยาประสานดุริยศัพท์	อยู่ พ่วงพรหม
ทะเลบ้า	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	อุทัย แก้วละเอียด
เทพชาตรี	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
เทพนิมิต	บัว	สืบสุด ดุริยประณีต
เทพบรรทม	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สืบสุด ดุริยประณีต
เทพพนม	สอน (บางขุนศรี)	มนตรี ตราโมท
เทพรัญจวน	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สืบสุด ดุริยประณีต
เทพลีลา	สมชาย ดุริยประณีต	สมชาย ดุริยประณีต
ธรณีร้องไห้	พระยาประสานดุริยศัพท์	ถุงเงิน ทองโต
นกกระจอกทอง	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
นกเขาขะแมร์	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
นกเขามะราปี	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
นาคบริพัตร	เทวาประสิทธิ์ พาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
นางครวญ	มนตรี ตราโมท	สอน วงม้อง
นารายณ์แปลงรูป	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
น้ำลอดใต้ทราย	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
บังใบ	จางวางทั่ว พาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
บ้าบ่น	พุ่ม โตสง่า	ชิน
บุล่ง	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
บุหลัน	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
บุหลันชกมวย	ทัต	โชติ ดุริยประณีต
บุหลันลอยเลื่อน	พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้า ฯ	สอน วงม้อง
ใบ้คลั่ง	ช้อย สุนทรวาทิน	สืบสุด ดุริยประณีต
ปราสาททอง	จางวางสวน	ลับ ชิตท้วม
ปลาทอง	มนตรี ตราโมท	สมาน ทองสุโชติ

แปดบท (ลิกิน-ยิกินแปดบท)	เพ็ง	ชั้น ดริยประณีต
แป๊ะ	พระประดิษฐ์ไพเราะ	อยู่ พ่วงพรหม
ฝั่งโขง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
พม่าชมเดือน	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าห้าท่อน	พระยาประสานดุริยศัพท์	สอน วงฆ้อง
พม่าห้าท่อน	มนตรี ตราโมท	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
พม่าห้าท่อน	จางวางทั่ว พาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
พม่าเห่	มนตรี ตราโมท	สอน วงฆ้อง
หม่าเห่	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
พระยากุญชร	สมชาย ดุริยประณีต	สมชาย ดุริยประณีต
พระอาทิตย์ชองดวง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
พรามหณ์เข้าโบสถ์	มนตรี ตราโมท	อยู่ พ่วงพรหม
พรามหณ์ดีดน้ำเต้า	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
พันธุ์ฝรั่ง (ทางไทย-ทางฝรั่ง)	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
พิรุณสั่งฟ้า(พิรุณสร่างฟ้า)	สกล แก้วเพ็ญกาศ	บุญยงค์ เกตุคง
เพชรน้อย	พุ่ม บาปุยะวาทย์	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ภิรมย์สุรางค์	เพลงเก่า	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ภุมริน	เชื้อ ดนตรีรส	เชื้อ ดนตรีรส
มอญขว้างดาบ	สมาน ทองสุโชติ	สมาน ทองสุโชติ
มอญชมจันทร์	จางวางทั่ว พาทยโกศล	ชั้น ดุริยประณีต
มอญรำดาบ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
มอญอ้อยอิ่ง	เฉลิม บังทัง	พ.ต.สนั่น น้อยเล็ก
มะลิซ้อน	ชั้น ดุริยประณีต	ชั้น ดุริยประณีต
มังกรทอง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
มังกรเล่นคลื่น	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ยวนเคล้า	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ราตรีประดับดาว	พระบาทสมเด็จพระปกเกล้า ฯ	สอน วงฆ้อง
ลมหวน	เจริญ แรงเพชร	สอน วงฆ้อง
ล่องเรือ (มอญล่องเรือ)	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ล่องลม	เจริญ แรงเพชร	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ลาวกระแซ	เฉลิม บัวทั่ง	พ.ต.สนั่น น้อยเล็ก
ลาวคำหอม	พุ่ม บาปุยะวาทย์	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ลาวลำปางเล็ก	เฉลิม บัวทั่ง	เบ็ญจางค์ บัวทั่ง
ลาวลำปางใหญ่	เฉลิม บัวทั่ง	เบ็ญจางค์ บัวทั่ง

ลาวเลียบค่าย	เฉลิม บัวทั่ง	เบ็ญจางค์ บัวทั่ง
ลาวสมเด็จ	เจริญ แรงเพชร	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ลาวสร้อยลำปาง	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
ลาวเสี่ยงเทียน	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
วัฒนาเวียดนาม	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
วิลันดาโอด	พุ่ม บาปุยะวาทย์	พุ่ม บาปุยะวาทย์
วิเวกเวหา	พระยาประสานดุริยศัพท์	สืบสุด ดุริยประณีต
ศรีธรรมราช	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
สดายง	เขียน สุขสายชล	อยู่ พ่วงพรหม
สดายงแปลง	เขียน สุขสายชล	อยู่ พ่วงพรหม
สมโภชพระนคร	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
สมิงทอง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
สมิงทองเทศ	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	ศึกษาด้วยตัวเอง
สมิงทองมอญ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สยามานุสสติ	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
สรรเสริญพระจันทร์	พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้า ฯ	สอน วงฆ้อง
สร้อยเพลง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สองฝั่งโขง	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
สามไม้กลาง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สามไม้นอก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สามไม้ใน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สารถี	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สาลิกาเขมร	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
สาลิกาชมเดือน	เพลงเก่า	สืบสุด ดุริยประณีต
สี่บท	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
สุดใจ	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
สุดถวิล	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	ศึกษาด้วยตัวเอง
สุดสงวน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สุรางค์จำเรียง	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
สุรินทราหู	ทัต	ลับ ชิตท้วม
สุริโยไท	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต
แสนคำนึง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	บุญยงค์ เกตุคง
แสนสุดสวาท	หลวงเสนาะดุริยางค์(ทองดี ทองวิรุฬห์)	สืบสุด ดุริยประณีต
แสนเสนาะ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	อุทัย แก้วละเอียด

โสมส่องแสง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ไส้พระจันทร์	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	บุงญยงค์ เกตุคง
หกบท (ยิกินหกบท)	พระประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
หอมหวน	พระยาประสานดุริยศัพท์	สอน วงม้อง
เหราเล่นน้ำ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
อกทะเล	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
อนงค์สุดา	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	อยู่ พ่วงพรหม
อะแซหวุ่นกี้	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	เมธา หมู่เย็น
อัปสรสำอางค์	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	บุญยงค์ เกตุคง
อาถรรพ์	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
อาหนู	ปุย บาปุยะวาทย์	สอน วงม้อง
อาเฮีย	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	สอน วงม้อง
โอ้ลาว	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	อยู่ พ่วงพรหม

ประเภทเพลงตับ

ชื่อเพลง	ทางเพลง / ผลงาน	ได้รับการถ่ายทอดมาจาก
ต้นเพลงฉิ่ง	เพลงเก่า	หลวงบำรุงจิตรเจริญ
ขอมดำดิน	สมาน ทองสุโชติ	สมาน ทองสุโชติ
ภูมริน	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
มอญกละ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
แม่ศรี	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แม่ศรีทรงเครื่อง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวเจริญศรี	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม

ประเภทเพลงเกร็ด

ชื่อเพลง	ทางเพลง / ผลงาน	ได้รับการถ่ายทอดมาจาก
1. กบเต้น	สืบสุด ดุริยประณีต	สืบสุด ดุริยประณีต
2. กระต่ายชมเดือน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
3. กระทงน้อย	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
4. กระบอกเงิน	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
5. กระบอกทอง	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
6. กระบี่ลีลา	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
7. กราวกระแซ (ลาวกระแซ)	เฉลิม บัวทั่ง	พ.ต.สนั่น น้อยเล็ก
8. กราวกีฬา	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
9. กราวแขกเงาะ	บุญยงค์ เกตุคง	สุรินทร์ สงค์ทอง
10. กราวชัย	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
11. กราวดง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
12. กราวตะลุง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
13. กราวรำพม่า	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
14. กราวรำมอญ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	โชติ ดุริยประณีต
15. กราวเริงพล	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
16. กฤษฎาภินิหาร	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
17. กล่อมช้าง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
18. กล่อมพญา	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
19. กล่อมพระบรรทม	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
20. กะดีดี่	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
21. กินนรรำ	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
22. กินรีร่อน	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
23. กุญชรเกษม	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
24. เกี่ยวข้าว	ชื้น ดุริยประณีต	ชื้น ดุริยประณีต
25. ไกรลาศสำเริง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
26. ขวัญอ่อน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
27. ขว้างดาบ	สมาน ทองสุโชติ	สมาน ทองสุดโชติ
28. ขอมทอง	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
29. ขอมโบราณ	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
30. ขอมสุวรรณ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
31. ขะแมกอร์ฮอม	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร

ขะแมร์ขอ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ขะแมร์ธม	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ขับนก	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ขับไม้บัณเฑาะว์	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ข่า	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ขึ้นพลับพลา	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
ขุนบรม	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เขนง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรกล่อมลูก	ร.อ.อ.โองการ กลีบชื่น	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
เขมรกำปอ	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
เขมรขอทาน	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
เขมรไทรโยค	สมเด็จเจ้าฟ้า กรมพระยานริศฯ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เขมรน้อย	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
เขมรปี่แก้ว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เขมรปี่แก้วทางสักวา	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เขมรเป่าใบไม้	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
เขมรพระประทุม	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
เขมรเร็ว	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
เขมรอกโครง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
เขมรอมตึ๊ก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
เขมรเอวบาง	จางวางทั่ว พาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
เขาวงกต	เพลงเก่า	ลับ ชิตท้วม
แขกกล่อมเจ้า	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกกะเล็ง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกกุลิต	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
เขกเข้ารีต	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกครวญ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกเจ้าเซ็น	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกเชิญเจ้า	เพลงเก่า	พัฒน์ บัวทั้ง
แขกชำเช	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกต่อยมะพร้าว	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
แขกตาเสือ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกถนอมนวล	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกถอนสายบัว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท

แขกไทรทางขวา	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกเอี้ยง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกบันตน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกบูชายัญ(มโนราห์บูชายัญ)	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกปัตตานี	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกภารตะ	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
แขกยิงนก	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
แขกรำพึง	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
แขกเร็ว	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
แขกไวโอเล็ต	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกโศก	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกสร้อยลพบุรี	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
แขกสุ่ม	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
แขกหนัง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แขกเห่	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
แขกโหม่ง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
แขกอาวัส	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
คางคกปากสระ	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
ค้างคาวกินกล้วย	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
คำหวาน	เพลงเก่า	จิรัส อาจณรงค์
คำหวานตัด	เพลงเก่า	จิรัส อาจณรงค์
เคียงมอญรำดาบ	เฉลิม บัวทั่ง	พัฒน์ บัวทั่ง
เงี้ยว	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
เงี้ยวระเริง	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
เงี้ยวเวียงจันทร์	ปุย ไสยวุฒิ	ประสาน ไสยวุฒิ
เงี้ยวเส่เหลเมา	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จำปาทองเทศ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนเก็บบุปผาแปลง	เพลงเก่า	สุดจิตต์ ดุริยประณีต
จีนขวัญอ่อน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนขายอ้อย	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนเข้าห้อง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนไจ๋ยอ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนช้วน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนต้องเชียง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม

จีนนั่งเตียง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนนำทัพ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนโป้ยกังเหล็ง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนพญาครุฑ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนรัว	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนรำพัด	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนล่องหน่าย	เพลงเก่า	จิรัส อาจณรงค์
จีนเลือกคู่	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
จีนวังหลวง (จีนหลวง)	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
จีนเสียผี	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
จีนแส สองชั้น	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
จีนแสโสกา สามชั้น	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
จีนหน้าเรือ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
จีนหุยฮา	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
จีนฮ่อแห่	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
จีนฮูหยิน	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
เจ้าเซ็น	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฉุยฉายกิ่งไม้เงินกิ่งไม้ทอง	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายทศกัณฐ์ลงสวน	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายเบญกาย	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายพราหมณ์	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายแม่ศรี	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายยอพระกลิ่น	นุ่ม เนาวรัตน์ ณ อยุธยา	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายวันทอง	หลวงพัฒนพงศ์ภักดี	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายวันทองแปลง	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายศูรปนขาแปลง	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายสุวรรณหงส์	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายหนุมานแปลง	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายอินทรชิตแปลง	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ฉุยฉายฮเนา	พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ชมโฉม	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ชมดง	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ชมดงนอก	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ชมดงใน	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล

ชมตลาด	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ช้อนแท่น	เพลงเก่า	จำไม่ได้
ช่อลูกหว้า	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ช้าแขก	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
ช้าแต่	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ช้าประสม	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ช้าปี่	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ชาละวัน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ช้าหวน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ช้าโหย	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ชื่นชุมนุม-กลุ่มดนตรี	มนตรี ตราโมท	ศึกษาด้วยตัวเอง
เชิดแขก	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เชิดจีน	พระประดิษฐ์ไพเราะ	สอน วงฆ้อง
เชิดพม่า	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
เชิดมอญ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
เชื้อ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ชุ้ม	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ชุมบริยัง	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
ญวนขึ้นเขา	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
ญวนทอดแห	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ญวนทีโห่	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ญวนรำกระถาง	เพลงเก่า	สมพงษ์ นุชพิจารณ์
ดอกไม้ไพร	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ดอกไม้ร่วง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ดอกไม้เหนือ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ด้อมค่าย	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สืบสุด ดุริยประณีต
ดับควันเทียน	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
แดนป่า	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ต้นบรเทศ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ต้นเพลงยาว	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตวงพระธาตุ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ตะเข้งเจ้าเซ็น	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ตะนาวแปลง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ตะนาวมอญ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง

ตะลุง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ตะลุงบ้องตัน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ตะลุ่มโปง	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ตุ๊กตา	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ตุ้งติ้ง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ตุ๊ดตู่	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
เต้นกำรำเคียว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เต้ยโขง	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
เต่ากินผักบุ้ง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ไต่ลวด	เพลงเก่า	จำไม่ได้
ทองย้อย	เพลงเก่า	สุพจน์ อ่างแก้ว
ทะแยกลองโยน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ทะแยมอญ	เพลงเก่า	เหนี่ยว ดุริยพันธุ์
ทะแยหงสา	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ท้ายพญาโศก	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
เทพทอง	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
เทพบันเทิง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
เทวาประสิทธิ์	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แทงวิสัย	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โทนม้าหรือโทนรถ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ไทยน้อย	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ไทยมุง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ไทยใหญ่	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
นกกระจาบทอง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
นกกลิ้งโคลงสีชมพู	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
นกขมิ้นมอญ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
นกจาก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
นกโพระดก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
นเรศวรชนช้าง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
น้อยใจยา(ลาวดวงดอกไม้)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
นาคเกี้ยว	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
นาคราช	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
นางนก	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
นางนาค	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง

น้ำค้าง	เพลงเก่า	ลับ ชิตท้วม
โนเน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
บลิ่ม	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เบ้าหลุด	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ประพาสเภตรา	เพลงเก่า	พัฒน์ บังทั่ง
ปลายข้าเข	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ปี่กลอง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ปีนตลิ่งนอก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ปีนตลิ่งใน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
แป๊ะเล่ซุน	เพลงเก่า	สุดา เขียววิจิตร
โป๊ยกังเหล็ง	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ฝนแสนห่า (ลาวกระตุกกี่)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งควง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งคู่	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งเคียด	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งแง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งจรกา	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งยี่เฮม	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งโยสลัม	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งรำเท้า	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งเร็ว	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ฝรั่งเวสสุกรรม	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
พม่ากลองยาว	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
พม่ากำขับ	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
พม่าเกษม	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
พม่าเขว	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชื้น ดุริยประณีต
พม่าฉ่อย	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
พม่าชี่ร่าบ่อ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าซวยมอง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าเดิน	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าทุงเล	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าแทงกบ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าปองเงาะ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าเปิงมาง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต

พม่ามอญ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่ารำขวาน	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าโลม	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าไสยาสน์	ม.ล.ต่วนศรี วรวรรณ	ชั้น ดุริยประณีต
พยายาม	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
พระจันทร์ครึ่งซีก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
พระทอง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พระยาครวญ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พระยาตรึก	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พระยาฝัน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พระยารำพึง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พระยาสี่เสา	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
พราหมณ์เก็บหัวแหวน	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
พัดชา	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
เพลงเร็วไม้ครลั่ง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
โพกผ้า	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ฟ้อนเงี้ยว	เพลงเก่า	ถีร์ ปี่เพราะ
ฟ้อนม่านมงคล	มนตรี ตราโมท	ถีร์ ปี่เพราะ
ฟ้าคะนอง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ภารตะ	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
มยุราภิรมย์	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
มหากาล (สังข์ใหญ่)	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
มหาชัยทางไทย	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
มอญดูดาว	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญตัดแตง(แขกมอญบางขุนพรหม 2 ชั้น)	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญท่าอิฐ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญมอบเรือ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญร้องไห้	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ม้าโขยก	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
ม่านมงคล	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
มาลีหวน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ม้าวิ่ง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	มนตรี ตราโมท
ม้าสะบัดกีบ	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
แมลงปอทอง	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต

แม่วอนลูก	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
ย่องหวิด	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ยอยศพระลอ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ยอเร	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
ยอเรตัด	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ยะวา	ชื่น (มือต่าง)	ชั้น ดุริยประณีต
ยะวาเร็ว	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ยะวาใหม่	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ยะโฮร์	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ยานี	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ย่ำไทย(ย่ำค่ำไทย)	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
โยนดาบ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โยสลัม	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ระบำกฤดาภินิหาร	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำไกรลาศสำเริง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำเงือก	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำจีนไทยไมตรี	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำชุมนุมเผ่าไทย	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำเชิญขวัญ	หลวงวิจิตรวาทการ	ชั้น ดุริยประณีต
ระบำญวนรำกระถาง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำดอกบัว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำดาวดึงส์	กรมพระยานริศรานุวัติวงศ์ฯ	ม.ล.สุรักษ์ สวิสดิกุล
ระบำทวาราวดี	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำเทพบันเทิง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำนกเขามะราปี	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำนพรัตน์	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำมยุราภิรมย์	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำมฤคระเริง	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำมะเทิง-เม้ยเจิง	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
ระบำเริงอรุณ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำลพบุรี	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำศรีวิชัย	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ระบำสวัสดิรักษา	สุดจิตต์ ดุริยประณีต	สุดจิตต์ ดุริยประณีต
ระบำสุโขทัย	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท

ระบำหน้าช้าง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ระสำระสาย	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ระหกระเหิน	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
รัวแขก	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
รัวดึกดำบรรพ์	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
รัวประลองเสภา	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
รัวมอญ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
รัวลาว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
รัวลูกไม้หล่น	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ราชนิเกลิง	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
รามัญรันทด(มอญร้องไห้)	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
รำโคม(ญวน)	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แร้งกระพือปีก	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลงสรงโทน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลงสรงนกกระจอก	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลงสรงมอญ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลงสรงลาว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ลงสรงสุหร่าย	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลมพัดชายเขา	เพลงเก่า	เผชิญ กองโชค
ล่องน่านเล็ก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ล่องน่านใหญ่	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ล่องเรือ(มอญล่องเรือ)	เพลงเก่า	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ลานนา	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ลาวกระแซ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวกระตุกกี่	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวกระแตเล็ก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวกระทบไม้	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวครวญ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวคลึง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวจ้อย(สร้อยแสงแดง)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวเจ้าซู	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวเฉียง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวชมดง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวเชิญผี	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม

ลาวเชิ้ง(ลาวจ้อย)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวดวงดอกไม้	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวดวงเดือน	กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวดอกไม้เหนือ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวต่อนก	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
ลาวพุงขาว	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
ลาวพุงดำ	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
ลาวแพน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลาวแพนตัด	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลาวแพนน้อย	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลาวแพนใหญ่	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลาวรำดาบ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ลาวลอดค่าย	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ลาวเล็กตัดสร้อย (ลาวเจริญศรี)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวเล่นน้ำ	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
ลาวเลียบค่าย	เฉลิม บัวทั่ง	เบ็ญจางค์ บัวทั่ง
ลาวสวยรวย	ม.ล.ต่วนศรี วรวรรณ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ลาวสองคอน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลาวสามท่อน(กระตุกกี่)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลิงลาน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลิงโลด	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลีลากระทุ่ม(ลีลากระทุ่มนอก)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ลีลากระทุ่มใน(คำหวาน)	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลูกวอนแม่	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
โลมพม่า	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
โลมมอญ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
โลมสิงห์โต	เพลงเก่า	จิรัส อาจณรงค์
วรเชษฐ์	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
วังหลัง	เพลงเก่า	จำไม่ได้
วิลันดาโอด	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
วิลันดาโอดตัด	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
เวสสุกรรม	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
โศกตัด	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
โศกพม่า(ดาวทอง)	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง

สรภัญญะ	เพลงเก่า	ประเวช กุมุท
สรรเสริญพระบารมี	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สร้อยทะแย	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต
สร้อยเพลง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สร้อยเพลงแขกลพบุรี	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สร้อยมยุรา(ทางไทย-ทางมอญ)	เพลงเก่า	ประสงค์ พิณพาทย์
สร้อยลาว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
สร้อยสนตัด	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
สร้อยโอ้ลาว	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยระณีต
สระบุหร่ง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สระบุหร่งนอก	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สระบุหร่งใน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สองฝั่งโขง	มนตรี ตราโมท	บุญยงค์ เกตุคง
สะมารัง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
สะระหม่า	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
สะสม	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
สังข์น้อย	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สังข์ใหญ่(มหากาล)	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สังขารา	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
สามเส้า	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สามัคคีชุมนุม	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
สาลิกาแก้ว	เพลงเก่า	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
สาวคำ	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
สาวน้อยเล่นน้ำ	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สาวเวียงเหนือ	เพลงเก่า	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
สาวสอดแหวน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สาวไหม	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
สำออย(พม่าสำออย)	เพลงเก่า	ทิว ศิลปดุริยางค์
สิงโตคาบแก้ว	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สิงโตเล่นหาง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สิบสองจุไทย	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
สีนวล	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สีนวลนอก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
สีนวลใน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม

สุโขทัย(เทพทอง)	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท
สุธากันแสง	เพลงเก่า	ถุงเงิน ทองโต
สุริโยไท	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
เส่เหลเมา	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
หงส์ร่อน	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
หนีเสือ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
หรุ่ม(อหรุ่ม)	เพลงเก่า	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ห่วงอาลัย(แขกปัตตานี)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
หอมหวน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
หอมหวาน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เหมราช	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
เหลือบแสงสี	เพลงเก่า	ประไพ คล้ายสนิท
แหวนประดับก้อย(ลีลากระทุ่ม)	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
อัศวลีลา	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
อ่านสาส์น	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
อาเฮียตัด	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
อู่ทอง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้ชาตรี	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้ชาตรีนอก	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้ชาตรีใน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอดแขก	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
โอดจีน	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
โอดมอญ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
โอดลาว	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
โอ้บางช้าง	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้บูชากูณฑ์	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้ร่าย	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้ลาวครวญ	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
โอ้โลม	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
โอ้โลมใน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
ไอยราชูงวง	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ไอยเรศชูงา	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ฮ่อแห่	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต

ประเภทเพลงโหมโรง

ชื่อเพลง	ทางเพลง / ผลงาน	ได้รับการถ่ายทอดมาจาก
กระแตไต่ไม้	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สุรางค์ ดุริยพันธุ์
กระสุนทอง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
กัลยาณมิตร	หลวงกัลยาณมิตตาวาส	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
ขยะแขยง	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต
ขวัญเมือง	จางวางทั่ว พาทยโกศล	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
ขับไม้บัณเฑาะว์	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แขกมอญ	ปลัดกรมสุวรรณ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
แขกมอญทางหลีก	ปลัดกรมสุวรรณ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ครอบจักรวาล	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
คลื่นกระทบฝั่ง	พระบาทสมเด็จพระปกเกล้า ฯ	สอน วงฆ้อง
จอมสุรางค์	ขุนเจริญดนตรีการ	สืบศักดิ์ ดุริยประณีต
จักรทอง	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
จีนบำเรอบรมบาท	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	อยู่ พ่วงพรหม
จีนโล้	เพลงเก่า	โชติ ดุริยประณีต
จุฬามณี	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
เจริญศรีอยุธยา	สอน (บางขุนศรี)	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เฉลิมพิมาน	เฉลิมพิมาน	พัฒน์ บัวทั่ง
ชมสวนสวรรค์	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์
ทะแย	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เทิด ส.ธ.	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
นางกราย	แตง (ปี่)	บุญยงค์ เกตุคง
นางเยื้อง	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
บางขุนนนท์	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
บูเซ็นซ๊อค	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ปฐมดุสิต	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ปฐมฤกษ์	เพลงเก่า	ศึกษาด้วยตัวเอง
ประชุมเทวราช	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ประภาสมหรรณพ	มนตรี ตราโมท	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ประสานนฤมิตร	เฉลิม บังทั่ง	พัฒน์ บัวทั่ง
ประเสบัน	เพลงเก่า	พ.ต.นพ ศรีเพชรดี
ปีนนคเรศ	เฉลิม บัวทั่ง	พ.ต.สนั่น น้อยเล็ก

พม่าวัด	เพลงเก่า	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
พระทอง	มนตรี ตราโมท	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ภัทรมหาราช	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
มโนราห์โอด	เพลงเก่า	สุเชาว์ หลิมพานิช
มหาชัย	ทั่ง สุนทรวาทิน	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
มหาปิยะ	เฉลิม บัวทั่ง	ศึษาด้วยตัวเอง
มหาราช	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
มหาราชินี	สมชาย ดุริยประณีต	สมชาย ดุริยประณีต
มหาฤกษ์	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
มะลิเลื้อย	เพลงเก่า	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ม้ารำ	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
ม้าย่อง	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
ม้าสะบัดกีบ	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
ยะโฮร์	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
เยี่ยมวิมาน	เพลงเก่า	อยู่ พ่วงพรหม
รัตนโกสินทร์	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
ราโค	มนตรี ตราโมท	มนตรี ตราโมท
แว่นเทียนชัย	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
ศรทอง	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ศรีสังคีต	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต
ศรีสุขมหามงคล	จิรัส อาจณรงค์	สุรเดช กิ่มเปี่ยม
สะบัดสะบิ้ง	กรมพระนครสวรรค์วรพินิต	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
สามจีน	พุ่ม บาปุยะวาทย์	พุ่ม บาปุยะวาทย์
สามม้า	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	สมาน ทองสุโชติ
ไอยเรศ	เพลงเก่า	พุ่ม บาปุยะวาทย์

ประเภทเพลงเดี่ยว

ชื่อเพลง	ทางเพลง / ผลงาน	ได้รับการถ่ายทอดมาจาก
กราวใน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
แขกมอญ	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เชิดนอก	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
เชิดใน	เพลงเก่า	ขั้น ดุริยประณีต
ต่อยรูป	สอน วงฆ้อง	สอน วงฆ้อง
ทยอยเดี่ยว	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ทะแย	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
นกขมิ้น	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
นารายณ์แปลงรูป	สอน วงฆ้อง	สอน วงฆ้อง
พญาโศก	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ม้าย่อง	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
ม้ารำ	เพลงเก่า	บุญยงค์ เกตุคง
มุล่ง	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
ลาวแพน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สารถี	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
สุดสงวน	เพลงเก่า	สอน วงฆ้อง
อาหนู	สอน วงฆ้อง	สอน วงฆ้อง
อาเฮีย	สอน วงฆ้อง	สอน วงฆ้อง

ประเภทเพลงมอญ

ชื่อเพลง	ทางเพลง / ผลงาน	ได้รับการถ่ายทอดมาจาก
กระต่ายเต้น	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
กะเหรี่ยงเหนือ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
เงี้ยวเดินทัพ	ดร.อุทิศ นาคสวสดิ์	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ชกมวย	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต
เชิญศพ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ดาวกระจ่าง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ดาวกระจาย	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ดาวตะเลง	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
ดาวทอง(โศกพม่า)	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ตะละแม่ศรี	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต
ทวาย	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
นกขมิ้นมอญ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
แน	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	ชั้น ดุริยประณีต
ปรมัย	เพลงเก่า	ทิว ศิลปดุริยางค์
ประจำบ้าน	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ประจำวัด	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ผ้าโพก	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ผีมด(ละม้ายเชียงแสน)	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พญาแปแล	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พญาแปแลตัด	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่ากลาง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าชี่ร่ำบ่อ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าไชยา	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าประเทศ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พม่าใหญ่	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
พระยาลำพอง	เพลงเก่า	สอน วงม้อง
ฟ้อนดาบผีมด	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ฟ้อนม่านมุ้ยเชียงตา	เพลงเก่า	ถีร์ ปี่เพราะ
มอญขว้างดาบ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญจับช้าง	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญบางนางเกร็ง	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต

มอญพุ่งหอก	โชติ ดุริยประณีต	โชติ ดุริยประณีต
มอญยกตะลุ่ม	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญยกศพ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญยาดเล้	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มอญโยนดาบ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
มะตะแบ	ม.ล.ต่วนศรี วรวรรณ	ชั้น ดุริยประณีต
มะละแหม่ง	เพลงเก่า	พริ้ง ดนตรีรส
มอญสำออย	เพลงเก่า	ทิว ศิลปดุริยางค์
มะลิวัลย์	ชั้น ดุริยประณีต	ชั้น ดุริยประณีต
ม่านมวย	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
แมลงภู่มอญ	หลวงประดิษฐ์ไพเราะ	พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร
ยกตะลุ่ม	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ยกศพ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ยะเปิงมาง	เพบลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
ยาดเล้	เพลงเก่า	ชั้น ดุริปยประณีต
ยาเมาเล	เพลงเก่า	กาหลง พึ่งทองคำ
ย่ำค่ำ	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
ย่ำเที่ยง	เพลงเก่า	ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล
โยคีจำแลง	บุญยงค์ เกตุคง	บุญยงค์ เกตุคง
โยคีถวายไฟ	เพลงเก่า	ถีร์ ปี่เพราะ
รำใบไม้	เพลงเก่า	ทิว ศิลปดุริยางค์

ประเภทเพลงต่างชาติ

ชื่อเพลง	**ทางเพลง / ผลงาน**	**ได้รับการถ่ายทอดมาจาก**
กะหรัดรายา	เพลงเก่า	ชั้น ดุริยประณีต
บุรุงกากะ	เพลงเก่า	มนตรี ตราโมท

3.2.4 บันทึกโน้ตบทเพลงในข้อ 2.3 เป็นโน้ตสากลและโน้ตไทย

เนื่องจากบทเพลงที่ครูสมชาย ดุริยประณีตได้รับถ่ายทอดไว้มีจำนวนมาก ในการบันทึกเสียงและบันทึกโน้ตบทเพลงเหล่าไว้เป็นเอกสารทางวิชาการเพื่อการศึกษาต่อไปนั้น คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกเพลงแม่แบบ หรือเพลงครูที่สำคัญมาบันทึกเป็นโน้ต ทั้งโน้ตไทยและโน้ตสากล ซึ่งปรากฏในภาคผนวก

3.2.5 แยกแยะประเภทบทเพลงที่ได้บันทึกเสียงไว้

บทเพลงที่ได้บันทึกเสียงและบันทึกโน้ตไว้มี 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

- เพลงชุดโหมโรงเย็น ประกอบด้วย
  - เพลงสาธุการ
  - เพลงตระหญ้าปากคอก
  - เพลงรัวสามลา
  - เพลงเข้าม่าน
  - เพลงปฐม
  - เพลงลา
  - เสมอ
  - เพลงรัวลาเดียว
  - เพลงเชิดสองชั้น
  - เพลงเชิดชั้นเดียว
  - เพลงกลม
  - เพลงชำนาญ
  - เพลงกราวใน
  - เพลงต้นชุบ
  - เพลงลา
- เพลงฉิ่งพระฉัน
- เพลงมอญสำหรับพิธีศพ
  - เพลงประจำวัด
  - เพลงประจำบ้าน
  - เพลงเชิญศพ
  - เพลงยกศพ

3.2.6 วิเคราะห์โครงสร้างและองค์ประกอบของบทเพลง

- เพลงชุดโหมโรงเย็น ประกอบด้วย

เพลงสาธุการ เป็นเพลงแรกในชุดโหมโรงเย็น หมายถึงการน้อมกายน้อมใจแสดงความคารวะต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งพระรัตนไตรและทวยเทพเจ้าทั้งหลาย ด้วยความเคารพ เพลงสาธุการนี้มิได้แบ่งทำนองเพลงเป็นท่อน แต่นักดนตรีมักเรียกว่า "เที่ยวแรก" และ "เที่ยวหลัง" ทำนองเพลงเที่ยวหลังบรรเลงซ้ำเหมือนเที่ยวแรกแต่มีการ

แยกระหว่างกลางของเที่ยวแรกด้วยทำนองที่เรียกว่า "พระเจ้าเปิดโลก" การขึ้นเพลงสาธุการนั้นขึ้นเพลงโดยชั้นตะโพนนำ และใช้ทำนองเพลงตอนจบเป็นทำนองขึ้น

หน้าทับที่ใช้เป็นหน้าทับเฉพาะที่ใช้กับเพลงสาธุการเพลงเดียวเท่านั้น หน้าทับตะโพนไทยนี้เรียกเป็น "มือ" เที่ยวแรกมี 8 มือ เที่ยวหลังมี 4 มือครึ่ง แล้วแยกออกพระเจ้าเปิดโลกอีก 1 มือ

เพลงตระหญ้าปากคอก — ใช้บรรเลงเพื่ออัญเชิญเทพยดา หรือเป็นการชุมนุมเทวดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายให้มาประสิทธิ์ประสาทพรในงานหรือกิจพิธีที่จัดขึ้น เป็นเพลงในอัตราจังหวะ 3 ชั้น หน้าทับเป็นหน้าทับเฉพาะ เพลงตระ 3 ชั้น ใช้ตะโพนไทยและกลองทัดบรรเลงควบคู่กัน เรียกว่า "4 ไม้ลา" หมายถึง กลองทัดบรรเลง "ไม้เดิน" จำนวน "4 ไม้" หรือ 4 ครั้ง ซึ่งในไม้เดิน 4 ไม้ นี้ตะโพนก็มีหน้าทับบรรเลงควบคู่กันไป หลังจากบรรเลงไม้เดิน ๔ ไม้แล้ว ทั้งตะโพนไทยและกลองทัดก็บรรเลงหน้าทับในส่วนที่เรียกว่า "ไม้ลา" 1 ชุด

เพลงรัวสามลา — มักใช้เป็นเพลงประกอบกิริยาแสดงอิทธิฤทธิ์ แต่ในที่นี้เข้าใจว่าหมายถึงการกราบ 3 หน เป็นเพลงหน้าพาทย์จังหวะอิสระเพลงหนึ่ง ทำนองเพลงมิได้แบ่งเป็น "ท่อน" เช่นเพลงทั่วไปแต่แบ่งเป็น "ลา" มีทั้งหมด 3 ลา และเป็นเพลงไม่มีอัตราจังหวะชั้นประจำเพลง อย่างไรก็ตามเพลงนี้ยังสามารถแบ่งเป็นส่วน ๆ หรือเป็นวรรคตามทำนองได้ ซึ่งการบรรเลงหน้าทับตะโพนไทย และกลองทัดจะต้องสอดคล้องกับวรรคเพลงดังกล่าว

เพลงเข้าม่าน — เป็นเพลงประกอบกิริยาที่เทพเจ้าผู้เป็นใหญ่เข้าสู่พระวิสูตรเพื่อเตรียมองค์ไปสู่มณฑลพิธีตามอัญเชิญ เพลงเข่าม่านเป็นเพลงในอัตราจังหวะ 2 ชั้น ทำนองเพลงประกอบด้วย "ต้นเข้าม่าน" และ "เข้าม่าน" เพลงนี้ใช้ตะโพนไทยและกลองทัดบรรเลงหน้าทับประกอบเพลง ในส่วนของต้นเข้าม่าน กลองทัดตีไม้เดิน 6 ไม้ (แต่ละไม้มีความยาวเท่ากับไม้เดินของเพลงเสมอ) ส่วนตะโพนมีหน้าทับแต่ละไม้เดินแตกต่างกันไป ในส่วนของเข้าม่าน ทั้งตะโพนและกลองทัดตีหน้าทับที่เป็นหน้าทับเวียน โดยกลองทัดตีไม้เดินที่สั้นกว่าต้นเข้าม่าน และตะโพนก็ตีหน้าทับสอดแทรกกับกลองทัด

เพลงปฐม — หมายถึงการจัดขบวนเทพนิกรที่จะโดยเสด็จไปยังมณฑลพิธี เป็นเพลงในอัตราจังหวะชั้นเดียว ใช้ตะโพนและกลองทัดตีหน้าทับประกอบเพลง หน้าทับเป็นหน้าทับเวียน กลองทัดตีไม้เดิน และตะโพนตีสอดแทรกกับกลองทัด

เพลงลา — แสดงว่าการจัดขบวนนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นเพลงในอัตราจังหวะ 2 ชั้น ใช้หน้าทับเฉพาะเพลงตีประกอบ เรียกว่า "4 ไม้ ลา" หมายความว่า กลองทัดตีไม้เดิน 4 ไม้ และตี "ไม้ลา" 1ชุด ส่วนตะโพนมีหน้าทับตีสอดแทรกกับกลองทัด

เพลงเสมอ	เป็นเพลงประกอบกิริยาที่เทพเจ้าเสด็จออกจากพิมาน เป็นเพลงในอัตราจังหวะ 2 ชั้น ใช้หน้าทับตะโพนและกลองทัดตีประกอบเพลง หน้าทับเพลงเสมอเป็นหน้าทับ "5 ไม้ลา" โดยไม้เดิน 4 ไม้หลัง และไม้ลา ของทั้งตะโพนและกลองทัด บรรเลงเหมือนเพลงลา แต่เพิ่มไม้เดินตอนต้นเพลงอีกหนึ่งไม้ ซึ่งตะโพนก็มีหน้าทับตีประกอบไม้เดินไม้แรกเช่นกัน
เพลงรัวลาเดียว	โดยปกติเมื่อบรรเลงเพลงเสมอจบแล้วก็ต้องบรรเลงเพลงรัวติดต่อกันไป ซึ่งหมายถึงเทพเจ้าได้เสด็จถึงมณฑลพิธีแล้ว ทำหนองเพลงและหน้าทับที่ตีประกอบเพลงเหมือนกับลาที่ 1 ในเพลงรัวสามลา
เพลงเชิดสองชั้น	หมายถึงการมาของขบวนเทพดา คนธรรพ์ ฯลฯ ที่เดินทางไปมณฑลพิธี แม้ว่าชื่อเพลงจะบอกว่าเป็นเพลงอัตราสองชั้น แต่การตีฉิ่งมิได้ตีฉิ่งสองชั้นแบบเพลงเถา เพลงเชิดมีการแบ่งทำนองเพลงเป็น "ตัว" จังหวะเพลงเป็นจังหวะสม่ำเสมอ แต่วรรคเพลงแต่ละวรรคมีทำนองสั้นยาวไม่เท่ากัน หน้าทับที่ใช้เป็นหน้าทับเฉพาะเพลง ใช้ทั้งตะโพนและกลองทัดบรรเลงหน้าทับเวียน โดยตะโพนตีไม้เดินสม่ำเสมอ เริ่มต้นเพลงที่กลองตัวเมีย (เสียงต่ำ) และ เปลี่ยนเป็นกลองตัวผู้ (เสียงสูง) ที่กลางเพลง
เพลงเชิดชั้นเดียว	มีความหมายเช่นเดียวกับเพลงเชิดสองชั้น ทั้งทำนองเพลงและหน้าทับประกอบเพลงลดหลั่นมาจากเพลงเชิดสองชั้น
เพลงกลม	แสดงถึงการเสด็จมาของเทพเจ้าผู้สูงศักดิ์ เช่น พระอิศวร พระพรหม พระนารายณ์ เพลงกลมเป็นเพลงที่อยู่ในชุดโหมโรงเช้าด้วย เป็นเพลงที่มีระเบียบวิธีการบรรเลงที่แตกต่างจากเพลงหน้าพาทย์ทั่ว ๆ ไป คือบรรเลงทำนองเพลงเดิมใน 3 บันไดเสียง เริ่มที่บันไดเสียง ซอล บันไดเสียงโด บันไดเสียงฟา แล้วกลับไปบันไดเสียง ซอล อีกครั้งหนึ่ง การบรรเลงในแต่ละบันไดเสียงนั้นบรรเลงบันไดเสียงละ 2 เที่ยว
เพลงชำนาญ	เพลงชำนาญเป็นอีกเพลงหนึ่งที่อยู่ในชุดโหมโรงเช้าด้วย หมายถึงการประสาทพรของเทพเจ้าผู้สูงศักดิ์นั้น เพลงชำนาญเป็นเพลงที่นิยมบรรเลงสองเที่ยว โดยที่เที่ยวหลังมีทำนองเพลงยาวกว่าเที่ยวแรก โดยเพิ่มทำนองเพลงตอนต้นเพลง (ถ้าเขียนเป็นโน้ตไทยแล้วทำนองเพลงที่เพิ่มขึ้นมีความยาว 1 บรรทัด และทำนองเพลงบรรทัดแรกของเที่ยวหลังมีการดัดแปลงทำนองจากเที่ยวแรกให้สัมผัสกับทำนองเพลงที่เพิ่มขึ้นมา) ใช้ทั้งตะโพนและกลองทัดตีประกอบเพลง เป็นหน้าทับเฉพาะเพลง(หน้าทับเดียวกับเพลงตระบองกัน และเพลงโปรยข้าวตอก) ที่เริ่มด้วยหน้าทับตะโพนจำนวน 6 มือ จากนั้นเป็นหน้าทับตะโพนและกลองทัดบรรเลงควบคู่กัน ส่วนในเที่ยวหลังที่มีทำนองเพลงเพิ่มขึ้นนั้น หน้าทับตะโพนก็เพิ่มมือที่ 1 อีก 2 เที่ยว

เพลงกราวใน หมายถึงการเสด็จมาของเทพเจ้าฝ่ายอสูร เช่น ท้าวกุเวรเวสสวรรณ เป็นเพลงประเภทเพลงทะยอยที่มีโยน อยู่ในอัตราจังหวะ 2 ชั้น ใช้ตะโพนและกลองทัดตีหน้าทับประกอบเพลงซึ่งเป็นหน้าทับเวียนที่ทั้งตะโพนและกลองทัดตีหน้าทับซ้ำ ๆ สม่ำเสมอ

เพลงต้นชุบ หมายถึงการประจุคมของเจ้าของพิธีนั้น

เพลงลา ทำนองเพลงเหมือนกับเพลงลา อันดับที่ 6 เป็นการแสดงว่าจบคำอัญเชิญและเทพเจ้าได้เสด็จมาในมณฑลพิธีแล้ว

- เพลงฉิ่งพระฉัน เป็นเพลงเรื่องประเภทเพลงฉิ่ง ทำนองเพลงเป็นเพลงในอัตราจังหวะชั้นเดียว เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงระหว่างพระฉันเช้า เป็นเพลงแม่แบบหรือเพลงครูอีกเพลงหนึ่งที่ผู้ที่เรียนดนตรีจำเป็นต้องเรียนหลังจากเรียนเพลงในชุดโหมโรงเย็นจบแล้ว ทั้งนี้ตามประเพณีการทำบุญของคนไทยซึ่งนับถือศาสนาพุทธนั้น มีระเบียบปฏิบัติคือ มีการสวดพระพุทธมนต์เย็นและถวายภัตตาหารเช้า ในวันรุ่งขึ้น การเรียนดนตรีไทยทางด้านปี่พาทย์จึงถือปฏิบัติตามประเพณีดังกล่าวโดยเรียนเพลงที่ใช้ในการสวดพระพุทธมนต์เย็น และถวายภัตตาหารเช้า

- เพลงมอญสำหรับพิธีศพ เพลงมอญที่ใช้บรรเลงในพิธีศพของคนไทยมีเพลงสำคัญ ๆ หรือเพลงหลักดังนี้

เพลงประจำวัด เป็นเพลงมอญเก่าอัตราจังหวะ 2 ชั้น มีหน้าทับเฉพาะเพลงซึ่งบรรเลงโดยตะโพนมอญและเปิงมางคอก เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงประโคมในงานศพ

เพลงประจำบ้าน เป็นเพลงมอญเก่าอัตราจังหวะ 2 ชั้น มีหน้าทับเฉพาะเพลงซึ่งบรรเลงโดยตะโพนมอญและเปิงมางคอก เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงประโคมงานศพเมื่อมีการจัดงานศพที่บ้านผู้ตาย และใช้บรรเลงเมื่อทำการฌาปนกิจ

เพลงเชิญศพ เป็นเพลงมอญเก่าอัตราจังหวะ 2 ชั้น มีหน้าทับเฉพาะเพลงซึ่งบรรเลงโดยตะโพนมอญและเปิงมางคอก เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงประโคมในงานศพ

เพลงยกศพ เป็นเพลงมอญเก่าอัตราจังหวะ 2 ชั้น มีหน้าทับเฉพาะเพลงซึ่งบรรเลงโดยตะโพนมอญและเปิงมางคอก เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงในขณะที่มีการเคลื่อนย้ายศพจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

บทที่ ๔

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวัฒนธรรมด้านดนตรีของบ้านบางลำพูซึ่งเป็นต้นตระกูลของวงดนตรีดุริยประณีต ได้ข้อสรุปในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ประวัติบ้านบางลำพูและวงดุริยประณีต ผู้ก่อตั้งวงดนตรีบ้านบางลำพูซึ่งต่อมาคือต้นตระกูล "ดุริย-ประณีต" คือนายศุข ดุริยประณีต และนางแถม (เชยเกษ) ดุริยประณีต นายศุข ดุริยประณีตเกิดเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2428 และถึงแก่กรรมด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธุ์ 2506 นางแถม เชยเกษ เกิดเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2433 และถึงแก่กรรมด้วยโรคชราเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2515 ตระกูลของครูศุข เป็นนักดนตรี ส่วนนางแถมนั้นเคยเล่นละครประจำวังกรมหมื่นวิลาศมเหศวร(วังเจ้าเล็ก) และทำกิจการผลิตและขายเครื่องดนตรี ด้วยครูศุขมีความรู้ความสามารถทางดนตรีจึงสร้างเครื่องดนตรีและสร้างวงดนตรีเพื่อรับงาน กอรปกับเมื่อครูศุขมีทายาททั้งชายหญิงหลายคนจึงได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านดนตรีไทยให้บุตรธิดาจนมีความรู้ความสามารถด้านดนตรีทุกคน ทำให้วงดุริยประณีตเป็นวงดนตรีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดวงหนึ่ง

บ้านบางลำพูได้มีการสืบทอดวัฒนธรรมด้านดนตรีมาโดยลำดับจากทายาทรุ่นลูกครูศุข รุ่นหลานครูศุข และรุ่นเหลนครูศุข ซึ่งในปัจจุบันวงดุริยประณีตยังมีนักดนตรีที่สามารถรวมวงได้อย่างสมบูรณ์ และมีนักดนตรีทั้งที่เป็นสายสกุลดุริยประณีตและนักดนตรีที่สังกัดวงดุริยประณีตที่มีชื่อเสียงหลายคน

3.2 สภาพวงดุริยประณีตในปัจจุบัน บ้านบางลำพูถือว่ายังเป็นบ้านที่สืบทอดวัฒนธรรมได้จนถึงทุกวันนี้ ในขณะที่บ้านดนตรีที่มีชื่อเสียงหลายบ้านไม่มีวงดนตรีที่สมบูรณ์หลงเหลืออยู่ วงดุริยประณีตยังคงรับงานอยู่เป็นครั้งคราว

3.2.3 หัวหน้าวง ผู้รับผิดชอบ ในปัจจุบันนี้ครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต เป็นผู้ควบคุมดูแลหรือเป็นหัวหน้าวง โดยมีครูสมชาย ดุริยประณีต เป็นครูอาวุโสที่สุดและควบคุมการบรรเลงของวงดุริยประณีต

3.2.4 เครื่องดนตรี หลังจากที่ครูศุขได้เริ่มก่อตั้งวงดุริยประณีต ก็ได้สร้างและสะสมเครื่องดนตรีไว้มากมาย เครื่องดนตรีเหล่านั้นบางส่วนมีการชำรุด สึกหรอ และบางส่วนขายไป ซึ่งแม้ว่าเครื่องดนตรีที่ยังเหลืออยู่เหล่านั้นได้มีการแบ่งสรรกันแล้วก็ตาม แต่ก็ยังรวบรวมเครื่องดนตรีเหล่านั้นไว้ที่บ้านบางลำพู และยังมีเครื่องดนตรีบางส่วนอยู่ที่ห้องอาหารพิมาน ซึ่งเป็นห้องอาหารที่วงดุริยประณีตยังรับงานประจำอยู่

3.2.5 ลักษณะการบรรเลงดนตรีในปัจจุบันของวงดุริยประณีต วงดุริยประณีตในปัจจุบันนี้แม้ว่าจะมิได้รับงานบรรเลงดนตรีไทยเป็นอาชีพหลัก แต่สมาชิกของวงส่วนมากมีงานประจำที่เกี่ยวข้องกับการบรรเลงดนตรีอยู่ การบรรเลงดนตรีในนามวงดุริยประณีตจึงเป็นการบรรเลงเป็นครั้งคราว เช่นบรรเลงโชว์ บรรเลงประกอบพิธีไหว้ครู บรรเลงประชัน ส่วน

การบรรเลงประจำที่ห้องอาหารพิมาน ถือเป็นการบรรเลงเพื่อดำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมทางดนตรีของบ้านบางลำพู

นอกจากนี้ยังมีการบรรเลงของสมาชิกวงดุริยประณีตรุ่นที่เป็นเยาวชน ซึ่งมีการบรรเลงเป็นครั้งคราว เช่น บรรเลงในงานถนนวัฒนธรรม

3.3 ครูดนตรีวงดุริประณีต ครูที่ถือว่าเป็นครูคนสำคัญของบ้านบางลำพูในระยะแรกคือ พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) เป็นครูคนสำคัญที่สอนบรรดาลูก ๆ ครูศุข นอกจากนี้ยังมีครูที่มีฝีมือและมีชื่อเสียงอีกหลายท่าน เช่น พระพาทย์บรรเลงรมย์ (พิมพ์ วาทิน) หลวงบำรุงจิตรเจริญ (ฐูป สาตนวิลัย) หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) พระเพลงไพเราะ (โสม สุวาทิต) ครูพุ่ม บาปุยะวาทย์ พระยาภูมีเสวิน (จิตร จิตตเสวี) อาจารย์มนตรี ตราโมท ครูสอน วงม้อง ครูบุญยงค์ เกตุคง ม.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล ครูอยู่ พ่วงพรหม

3.4 นักดนตรีวงดุริยประณีต ปัจจุบันมีนักดนตรีที่ถือว่าสังกัดวงดุริยประณีต ได้แก่

ครูสุดจิตต์ (ดุริยประณีต) อนันตกุล		หัวหน้าวง
ครูสมชาย ดุริยประณีต		ผู้ควบคุมวง
ครูทัศนัย พิณพาทย์	ตำแหน่ง	ระนาดเอก
ครูสืบศักดิ์ ดุริยประณีต	ตำแหน่ง	ระนาดทุ้ม
อ.นิกร จันทศร	ตำแหน่ง	ฆ้องวงใหญ่
ครูธีรศักดิ์ ชุ่มชูศาสตร์	ตำแหน่ง	ฆ้องวงใหญ่
ครูเฉลิม ทองละมุน	ตำแหน่ง	ฆ้องวงเล็ก
ครูปิ๊บ คงลายทอง	ตำแหน่ง	ปี่
ครูมนู เขียววิจตร	ตำแหน่ง	เครื่องหนัง
ครูอนันต์ ดุริยพันธ์	ตำแหน่ง	เครื่องหนัง
ครูณรงค์ รวมบรรเลง	ตำแหน่ง	นักร้อง

3.5 การสำรวจชื่อเพลง จากข้อมูลเอกสารชื่อเพลงทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยได้สำรวจเพลงต่าง ๆ ที่ครูสมชายได้รับการถ่ายทอดและยังสามารถจำได้มีทั้งหมด 899 ชื่อเพลง เมื่อนำบทเพลงต่าง ๆ เหล่านี้มาจำแนกตามแนวความคิดของอาจารย์มนตรี ตราโมท แล้วจะมีจำนวนเพลงรวมมากกว่าจำนวนชื่อเพลงทั้งหมดทั้งนี้เพราะชื่อเพลงบางชื่อปรากฏในหลายประเภท เช่น เพลงกราวใน มีทั้งที่เป็นเพลงหน้าพาทย์และเป็นเพลงเดี่ยว การจำแนกบทเพลงสามารถจำแนกได้ดังนี้

3.5.1	เพลงหน้าพาทย์	จำนวน	109	เพลง
3.5.2	เพลงเรื่อง	จำนวน	31	เรื่อง
3.5.3	เพลงเถา	จำนวน	209	เถา
3.5.4	เพลงตับ	จำนวน	7	ตับ
3.5.5	เพลงเกร็ด	จำนวน	442	เพลง

3.5.6	เพลงโหมโรง	จำนวน	55	เพลง
3.5.7	เพลงเดี่ยว	จำนวน	18	เพลง
3.5.8	เพลงมอญ	จำนวน	52	เพลง
3.5.9	เพลงต่างชาติ	จำนวน	2	เพลง

คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงที่เป็นเพลงแม่แบบ หรือเพลงครู เพื่อบันทึกเสียงและบันทึกเป็นโน้ตทั้งโน้ตไทยและโน้ตสากลเพื่อเก็บรักษาทางเพลงของบ้านบางลำพูที่ได้รับถ่ายทอดจากครูรุ่นก่อน ๆ มาจนถึงปัจจุบัน และยังเป็นเอกสารทางวิชาการที่ใช้อ้างอิงในการศึกษาค้นคว้าต่อไป บทเพลงที่คัดเลือกเพื่อบันทึกเสียงและบันทึกเป็นโน้ตได้แก่

- เพลงชุดโหมโรงเย็น ประกอบด้วย
    1. เพลงสาธุการ
    2. เพลงตระหญ้าปากคอก
    3. เพลงรัวสามลา
    4. เพลงเข้าม่าน
    5. เพลงปฐม
    6. เพลงลา
    7. เสมอ
    8. เพลงรัวลาเดียว
    9. เพลงเชิดสองชั้น
    10. เพลงเชิดชั้นเดียว
    11. เพลงกลม
    12. เพลงชำนาญ
    13. เพลงกราวใน
    14. เพลงต้นชุบ
    15. เพลงลา
- เพลงฉิ่งพระฉัน
- เพลงมอญประกอบพิธีศพ ประกอบด้วย
    1. เพลงประจำวัด
    2. เพลงประจำบ้าน
    3. เพลงเชิญ
    4. เพลงยกศพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำวิจัยต่อจากการทำวิจัยฉบับนี้ และควรมีการเก็บบันทึกบทเพลงต่าง ๆ ของบ้านบางลำพูที่ยังมิได้ทำการเก็บบันทึกไว้ เพื่อเป็นเอกสารทางวิชาการที่เป็นข้อมูลในการทำการศึกษาวิจัยต่อไป

2. ควรมีการทำการวิจัยประเภทวิจัยพื้นฐาน (Basic research) ทางด้านดนตรีไทยอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาบ้านดนตรีไทยบ้านต่าง ๆ และการศึกษาครูดนตรีสำนักต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาทางเพลงของครูดนตรีเหล่านั้น
3. การทำวิจัยทางวัฒนธรรมยังเน้นการวิจัยทางด้านอื่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนการทำวิจัยทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านดนตรีไทยให้มากขึ้น เพราะดนตรีไทยนับว่าเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาติไทย อีกทั้งดนตรีไทยยังมีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของคนไทยโดยทั่วไป
4. การสนับสนุนกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยรวมทั้งดนตรีไทยเดิมและดนตรีพื้นเมืองนั้นควรถือเป็นหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องทุกหน่วยที่ต้องทำงานสอดประสานงานกัน

บรรณานุกรม

กฤษณา แสงทอง. เพลงปฏิพากย์ : วัฒนธรรมการดนตรีและภาพสะท้อนทางสังคมของชาวตำบลเขาทอง อำเภอพยุหคีรี จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

กาญจนา อินทรสุนานนท์. การวิเคราะห์รูปแบบเพลงพื้นบ้าน. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทัศน์, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532.

จงลักษณ์ ช่างปลื้ม. ตระกูลดุริยประณีต. ดุริยนิพนธ์ ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2536.

ณรงค์ เขียนทองกุล. บ้านบางลำพู. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

โดม สว่างอารมณ์. การศึกษาชีวประวัติและวิเคราะห์ผลงานการประพันธ์เพลงของจางวางทั่ว พาทยโกศล. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

ทรงวิทย์ แก้วศรี. ดนตรีไทย โครงสร้าง อภิธานศัพท์ และสารสังเขป. กรุงเทพ : หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร, 2522.

นิยพรรณ วรรณศิริ. มานุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. ภาษากับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

ปัญญา รุ่งเรือง. ประวัติดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

----------. ระบบเสียงดนตรีสยาม. กรุงเทพฯ : ดนตรีไทย ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, 2533.

พูนพิศ อมาตยกุล. ดนตรีวิจักษ์ ความรู้เรื่องดนตรีไทยเพื่อความชื่นชม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เกียรติธุรกิจ จำกัด, 2527.

มนตรี ตราโมท. ดุริยางคศาสตร์ไทย ภาควิชาการ. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมเณศ พริ้นท์ติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด, 2540.

มนตรี ภู่งาม. สังคีตวิทยา. ภาควิชาดนตรีคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูนครราชสีมา, 2530. อัดสำเนา.

ยศ สันตสมบัติ. มนุษย์กับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

รัตนา สถิตานนท์. วิเคราะห์สุภาษิตพระร่วงในแง่วัฒนธรรม. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2538.

----------. สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคประวัตินักดนตรีและนักร้อง. กรุงเทพ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดอรุณการพิมพ์, 2542.

วิชา ศรีผ่อง. วงบ้านบางลำพูและปี่พาทย์วังบางคอแหลม. ดุริยนิพนธ์ ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532.

วิมาลา ศิริพงษ์. การสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไทยในสังคมปัจจุบัน ศึกษากรณีสกุลพาทยโกศลและสกุลศิลปบรรเลง. ปริญญานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

วีรชาติ เปรมานนท์ ดนตรีไทยแนวใหม่ช่วงปี 2520-2530. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2532.

ศรีศักร วัลลิโภดม. ดนตรีและนาฏศิลป์กับเศรษฐกิจและสังคมสยาม. กรุงเพทฯ : ธนาคารกรุงเทพ จำกัด, 2535.

สุจิตต์ วงษ์เทศ. ศิลปวัฒนธรรม ฉบับพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน, 2541.

สุธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. วัฒนธรรมพื้นบ้านและแนวปฏิบัติในภาคใต้. กรุงเทพฯ : กรุงสยามการพิมพ์, 2525.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2540.

สุมาลี นิมมานุภาพ. ดนตรีวิจักษ์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ชวนพิมพ์, 2535.

อนุมานราชธน, พระยา. ชาติ-ศาสนา-วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : บรรณาการ, 2515.

อรวรรณ บรรจงศิลป์ และคณะ. ความคิดและภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2534.

Bertrad, Alvin L. Basic Sociology : An Introduction to Theory and Method. New York : Appleton and Century. Crofts, 1967.

ภาคผนวก ก

โน้ตไทย

เพลงชุดโหมโรงเย็น

เพลงฉิ่งพระฉัน

เพลงมอญสำหรับพิธีศพ

เพลงสาธุการ

---ร	---ม	---ม	-ซ-ล	-ล--	-ล-ล	---ซ	---ร
---ลฺ	---ทฺ	---ทฺ	-ซฺ-ลฺ	---ลฺ	----	---ซฺ	---ลฺ

---ทฺ	-ลฺ--	รร--	มม-ฟ	-ล-ท	-ล--	ฟฟ--	มม-ร
---ฟฺ	-มฺ–รฺ	---มฺ	---ฟฺ	-ลฺ-ทฺ	-ลฺ–ฟฺ	---มฺ	---รฺ

-ฟ–ม	----	---ทฺ	-ร-ม	----	-ซ-ซ	-ล--	ท ท-ล
----	-ร-ทฺ	-ลฺ--	-ลฺ-ทฺ	---ซฺ	----	-ลฺ–ทฺ	---ลฺ

-ร̊–มฺ	-ร̊--	ท ท--	ล ล-ซ	--ล ท	-ร̊–มฺ	-ร̊–ดฺ	-ท-ล
-ร-ม	-ร-ทฺ	---ลฺ	---ซฺ	--ซ	-ร–ม	-ร–ด	-ทฺ–ลฺ
--ทฺ	---ร ม	--ม ม	-ซ-ล	-ท-ร̊	-ท--	ล ล--	ซ ซ-ม
-ลฺ--	--ด-	-มฺ--	-ซฺ-ลฺ	-ทฺ-ร	-ทฺ–ลฺ	---ซฺ	---ทฺ

---ล	--ท ท	---ร̊	--ท ท	-ซ--	-ลท–ร̊	-มฺ-ร̊	-ท–ล
---ลฺ	-ทฺ--	---ร	-ทฺ--	-ร--	ซ -- ร	-ม-ร	-ทฺ-ลฺ

-ท-ร̊	-ท--	ล ล--	ซ ซ-ม	---ทฺ	---ร ม	--ม ม	-ซ-ล
-ทฺ-ร	-ทฺ-ลฺ	---ซฺ	--- ทฺ	-ลฺ--	--ด-	-มฺ--	-ซฺ-ลฺ

---ม	-ร--	ซ ซ--	ล ล-ท	-ร̊-มฺ	-ร̊--	ท ท--	ล ล-ซ
---ทฺ	-ลฺ–ซฺ	---ลฺ	--- ทฺ	-ร-ม	-ร-ทฺ	---ลฺ	---ซฺ

--ฟ-	-ม--	-ร-ร	---ซ	--ล ล	-ท--	ซ ซ--	ล ล-ท
---ม ร	---รฺ	---ลฺ	-ซฺ--	-ลฺ--	-ทฺ-ซฺ	---ลฺ	--- ทฺ

-ท--	ล ล--	ท ท--	ร̊ร̊-มฺ	--ม ฟ	-ล--	-ล--	ฟ---ท
-ทฺ–ลฺ	---ทฺ	---ร	---ม	--ร-	---ม	-ร--	-มร–ทฺ

-ร̊-มฺ	-ร̊--	-ท--	-ล-ซ	---ลท	-ร̊-มฺ	-ร̊-ดฺ	-ท-ล
-ร-ม	-ร–ทฺ	---ลฺ	---ซฺ	--ซ -	-ร-ม	-ร-ด	-ทฺ-ลฺ

---ทฺ	---รม	--ม ม	-ซ-ล	-ท-ร̊	-ท--	ล ล--	ซ ซ-ม
-ลฺ--	--ด-	-มฺ--	-ซฺ–ลฺ	-ทฺ-ร	-ทฺ-ลฺ	---ซฺ	--- ทฺ

- ฟ - ม	- - - -	- - - ทฺ	- ร - ม	- - - -	- ซ - ซ	- ล - -	ท ท - ล
- - - -	- ร - ทฺ	- ลฺ - -	- ลฺ - ทฺ	- - - ซฺ	- - - -	- ลฺ – ทฺ	- - - ลฺ

- รำ - มำ	- รำ - -	- ท - -	- ล - ซ	- - - ลท	- รำ - มำ	- รำ - ดำ	- ท – ล
- ร - ม	- ร – ทฺ	- - - ลฺ	- - - ซฺ	- - ซ -	- ร - ม	- ร - ด	- ทฺ - ลฺ

- - - ทฺ	- - - รม	- - ม ม	- ซ - ล	- ท - รำ	- ท - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ลฺ - -	- - ด -	- มฺ - -	- ซฺ - ลฺ	- ทฺ - ร	- ทฺ - ลฺ	- - - ซฺ	- - - ทฺ

- - ล ซ	- - - ล	- - ล ท	- - - ล	- รำ - ท	- ล - -	ฟ ฟ - -	ม ม - ร
- - - ซฺ	- ลฺ - -	- - - ทฺ	- ลฺ - -	- ร - ทฺ	- ลฺ - ฟ	- - - มฺ	- - - รฺ

- - - ซฺ	- - ลฺ ทฺ	- - ลฺ ทฺ	- - ด ร	- ด - -	- ทฺ - ร	- - - -	- รม – ซ
- รฺ - -	- ซฺ - -	ลฺ ซฺ - -	ลฺ ทฺ - -	- - ทฺ ลฺ	- - - ลฺ	- ทฺ - -	ด - - ซฺ

- - - ม	- ร - -	ซ ซ - -	ล ล – ท	- รำ – มำ	- รำ - -	- ท - -	- ล - ซ
- - - ทฺ	- ลฺ – ซฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ	- ร – ม	- ร – ทฺ	- - - ลฺ	- - - ซฺ

- - - มฟ	- ล - -	- ล - -	ฟ - - - ท	- ทฺ - -	ลฺ ลฺ - -	ทฺ ทฺ - -	ร ร - ม
- - ร -	- - - ม	- ร - -	- มร – ทฺ	- ฟฺ – มฺ	- - - ฟฺ	- - - รฺ	- - - มฺ
- - - ซ	- ล - ร	- - - -	- รม – ซ	- - ล ล	- ท - -	ซ ซ - -	ล ล - ท
- ซฺ - -	- ลฺ - ลฺ	- ทฺ - -	ด - - ซฺ	- ลฺ - -	- ทฺ – ซฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ

- - - ลท	- รำ - มำ	- มำ - มำ	- รำ - ท	- รำ – มำ	- รำ - -	- ท - -	- ล - ซ
- - ซ -	- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ทฺ	- ร - ม	- ร - ทฺ	- - - ลฺ	- - - ซฺ

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ซ ซ – ล	- ซ - ล	- ท - ดำ	- รำ - ดำ	- ท – ล
- มฺ – รฺ	- - - มฺ	- - - ซฺ	- - - ลฺ	- ซฺ - ลฺ	- ทฺ - ด	- ร - ด	- ทฺ - ลฺ

- - - ร	- - ม ฟ	- ท - -	ล ฟ - -	- ด - -	- ทฺ - ร	- - - -	-รม – ซ
- ลฺ - -	- ร - -	- - ล ฟ	- - ม ร	- - ทฺ ลฺ	- - - ลฺ	- ทฺ - -	ด - - ซฺ

- - ร ม	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ - ม	- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ซ ซ - ล
- ด - -	- ซฺ - ลฺ	- ทฺ - ล	- ซฺ - ทฺ	- มฺ - ลฺ	- - - ทฺ	- - - ซฺ	- - - ลฺ

- ท - ล	- ช - ม	- - ร ม	- ช - ล	- - - ร	- - ด -	- - - ท	- - - ท ท
- ท - ล	- ช - ท	- ด - -	- ช - ล	- - - ล	- - - ท ล	- - - -	- - ท

-ท - -	ล ล - -	ท ท - -	- ร - ม	- - - มฟ	- ล - -	- ล - -	ฟ - - - ท
- ฟ - ม	- - - ฟ	- - - ร	- - - ม	- - ร -	- - - ม	- ร - -	- มร - ท

- ท - -	ล ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ	- ล - ท	- ล - -	- ฟ - -	- ม - ร
- - ล ฟ	- - ม ร	- ล - -	- ร - -	- ล - ท	- ล - ฟ	- - - ม	- - - ร

- - - ล	- ท - ช	- ล - ท	- ด - ร	- - ด -	- - ฟ -	- - - ร	- - - มฟ
- ล - -	- ท - ช	- ล - ท	- ด - ร	- - - ท ล	- - - มร	- ล - -	- - ร -

- - - มฟ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- ล - ท	- ล - -	- ฟ - -	- ม - ร
- - ร -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- ล - ท	- ล - ฟ	- - - ม	- - - ร

- ท - -	ล ล - -	ท ท - -	- ร - ม	- - - มฟ	- ล - -	- ล - -	ฟ - - ท
- ฟ - ม	- - - ฟ	- - - ร	- - - ม	- - ร -	- - - ม	- ร - -	- มร - ท

- ร - ท	- ล - -	- ช - -	- ล - ท	- ฟ - ม	- - - -	- - - ท	- ร - ม
- ร - ท	- ล - ช	- - - ล	- - - ท	- - - -	- ร - ท	- ล - -	- ล - ท

- ร - -	ช - ล ท	- ร - ท	- ล - ช	- - - ลท	- ร - ม	- ร - ด	- ท - ล
- ล - -	ช - - ท	- ร - ท	- ล - ช	- - ช -	- ร - ม	- ร - ด	- ท - ล

- - - ท	- - - รม	- - - ม	- ช - ล	- ร - ท	- ล - -	- ฟ - -	- ม - ร
- ล - -	- - ด -	- ม - -	- ช - ล	- ร - ท	- ล - ฟ	- - - ม	- - - ร

- - - ท	- ล - -	- ร - -	- ม - ฟ	- ล - ท	- ล - -	- ฟ - -	- ม - ร
- - - ฟ	- ม - ร	- - - ม	- - - ฟ	- ล - ท	- ล - ฟ	- - - ม	- - - ร

- - - ท	- ล - -	ร ร - -	ม ม - ฟ	- ล - ท	- ล - -	ฟ ฟ - -	ม ม - ร
- - - ฟ	- ม - ร	- - - ม	- - - ฟ	- ล - ท	- ล - ฟ	- - - ม	- - - ร

- ฟ - ม	- - - -	- - - ท	- ร - ม	- - - -	- ช - ช	- ล - -	ท ท - ล
- - - -	- ร - ท	- ล - -	- ล - ท	- - - ช	- - - -	- ล - ท	- - - ล

-รำ-มำ	-รำ--	ท ท--	ล ล-ซ	---ลท	-รำ-มำ	-รำ-ดำ	-ท–ล
-ร-ม	-ร-ทุ	---ลุ	---ซุ	--ซ-	-ร–ม	-ร-ด	-ทุ-ลุ

---ทุ	---รม	--ม ม	-ซ-ล	-ท–รำ	-ท--	ล ล--	ซ ซ-ม
-ลุ--	--ด-	-มุ--	-ซุ-ลุ	-ทุ-ร	-ทุ-ลุ	---ซุ	---ทุ

---ล	--ท ท	---รำ	--ท ท	-ซ--	-ลท–รำ	-มำ-รำ	-ท–ล
---ลุ	-ทุ--	---ร	-ทุ--	-ร--	ซ-- ร	-ม-ร	-ทุ-ลุ

-ท-รำ	-ท--	ล ล--	ซ ซ-ม	---ทุ	---รม	--ม ม	-ซ-ล
-ทุ-ร	-ทุ-ลุ	---ซุ	---ทุ	-ลุ--	--ด-	-มุ--	-ซุ-ลุ

---ม	-ร--	ซ ซ--	ล ล-ท	-รำ-มำ	-รำ--	ท ท--	ล ล–ซ
---ทุ	-ลุ–ซุ	---ลุ	---ทุ	-ร-ม	-ร-ทุ	---ลุ	---ซุ

--ฟ-	-ม--	-ร–ร	---ซ	--ล ล	-ท--	ซ ซ--	ล ล-ท
--ม ร	---ร	---ลุ	-ซุ--	-ลุ--	-ทุ–ซุ	---ลุ	--- ทุ

-ท--	ล ล--	ท ท--	รำรำ–มำ	---มฟ	-ล--	-ล--	ฟ--ท
-ทุ–ลุ	---ทุ	---ร	---ม	--ร-	---ม	-ร--	-มร–ทุ

-รำ-มำ	-รำ--	-ท--	-ล-ซ	---ลท	-รำ-มำ	-รำ-ดำ	-ท-ล
-ร-ม	-ร-ทุ	---ลุ	---ซุ	--ซ-	-ร-ม	-ร-ด	-ทุ-ลุ

---ทุ	---รม	--ม ม	-ซ-ล	-ท-รำ	-ท--	ล ล--	ซ ซ-ม
-ลุ--	--ด-	-มุ--	-ซุ-ลุ	-ทุ-ร	-ทุ–ลุ	---ซุ	--- ทุ

-ฟ-ม	----	--- -	-ร-ม	----	-ซ-ซ	-ล--	ท ท–ล
----	-ร-ทุ	-ลุ-ทุ	-ลุ-ทุ	---ซุ	----	-ลุ–ทุ	---ลุ

-รำ-มำ	-รำ--	-ท--	-ล-ซ	---ลท	-รำ-มำ	-รำ-ดำ	-ท–ล
-ร-ม	-ร–ทุ	---ลุ	--- ซุ	--ซ-	-ร-ม	-ร-ด	-ทุ-ลุ

---ทุ	---รม	--ม ม	-ซ-ล	-ท-รำ	-ท--	ล ล--	ซ ซ-ม
-ลุ--	--ด-	-มุ--	-ซุ-ลุ	-ทุ-ร	-ทุ-ลุ	---ซุ	--- ทุ

--ลช	---ล	--ลท	---ล	-ร์-ท	-ล--	ฟฟ--	มม-ร
---ช์	-ล์--	---ท์	-ล์--	-ร-ท์	-ล์-ฟ	---ม์	---ร์

---ช์	--ล์ท์	--ล์ ท์	-- ดร	-ด--	-ท์–ร	----	รม–ช
-ร์--	-ช์--	ล์ช์--	ล์ท์--	--ท์ล์	--- ล์	-ท์--	ด ช์

---ม	-ร--	ชช--	ลล-ท	-ร์-ม์	-ร์--	-ท --	-ล-ช
---ท์	-ล์–ช์	---ล์	--- ท์	-ร-ม	-ร-ท์	---ล์	--- ช์

---มฟ	-ล--	-ล--	ฟ-- ท	-ท์--	ล์ล์--	ท์ท์--	รร-ม
--ร-	---ม	-ร--	-มร–ท์	ฟ์–ม์	---ฟ์	---ร์	--- ม์

-ท--	ทท–ร	-ม์-ร์	-ท-ล	-ท-ร์	-ท--	-ล--	-ช-ม
-ท์–ท์	--- ร์	-ม-ร	-ท์-ล์	-ท์-ร	-ท์-ล์	---ช์	--- ท์

-ฟ-ม	----	---ท์	-ร–ม	----	-ช-ช	-ล--	ทท-ล
----	-ร-ท์	-ล์--	-ล์-ท์	---ช์	----	-ล์–ท์	--- ล์

-ร์-ม์	-ร์--	-ท--	-ล-ช	---ลท	-ร์-ม์	-ร์-ด์	-ท-ล
-ร-ม	-ร-ท์	---ล์	---ช์	--ช-	-ร-ม	-ร-ด	-ท์-ล์

---ท์	---รม	---ม	-ช-ล	-ร์-ท	-ล-ฟ	---ม	---ร
-ล์--	--ด-	-ม์--	-ช์-ล์	-ร-ท์	-ล์-ฟ์	---ม์	---ร์

เพลงตระหญ้าปากคอก

- - - -	- - - ม	- - - ร	- ร – ล	- - - ท	- ล - ล	- - - -	- - - ล
- - - -	- - - มฺ	- - - รฺ	- ลฺ - ลฺ	- - - -	- ล – ร	- - - ลฺ	- - - -

- ฟ - -	- - - -	- - - ทฺ	- ร - ม	- ท - ล	- ช - ม	- - - รม	- ช - ล
- - - ม	- ร - ทฺ	- ลฺ - -	- ลฺ - ทฺ	- ทฺ - ลฺ	- ชฺ - ทฺ	- - ด -	- ชฺ - ลฺ

- ล - มฺ	- รฺ - -	ท ท - -	ล ล - ช	- ม - -	ร ร - -	ช ช - -	ล ล – ท
- ม - ม	- ร - ทฺ	- - - ลฺ	- - - ชฺ	- ทฺ – ลฺ	- - - ชฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ

- - - ลท	- ร๎ - ม๎	- ม๎ - ม๎	- ร๎ – ท	- ม - -	ม ร - ม	- ล - -	ช ช – ล
- - ช -	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ท	- ร – ทฺ	- ลฺ - ทฺ	- ลฺ – ช	- - - ลฺ

- ร๎ - ท	- ล - -	ช ช - -	ล ล – ท	- ร๎ - ม๎	- รฺ - -	ท ท - -	ล ล - ช
- ร - ทฺ	- ลฺ – ช	- - - ลฺ	- - - ทฺ	- ร - ม	- ร - ทฺ	- - - ลฺ	- - - ชฺ
- ฟ - ม	- - - -	- - - ทฺ	- ร - ม	- ท - ล	- ช - ม	- - - รม	- ช – ล
- - - -	- ร - ทฺ	- ลฺ - -	- ลฺ – ทฺ	- ทฺ - ลฺ	- ชฺ - ทฺ	- - ด -	- ชฺ - ลฺ

- ล - มฺ	- รฺ - -	ท ท - -	ล ล - ช	- ม - -	ร ร - -	ช ช - -	ล ล - ท
- ม - ม	- ร - ทฺ	- - - ลฺ	- - - ชฺ	- ล – ร	- - - ชฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ

- - - ลท	- ร๎ - ม๎	- ม๎ - ม๎	- ร๎ - ท	- ม - -	ม ร – ม	- ล - -	ช ช – ล
- - ช -	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ท	- ร - ทฺ	- ลฺ - ทฺ	- ลฺ - ช	- - - ลฺ

- - ดฺ -	- ล - -	- ล – ล	- - - ร๎	- - - ลท	- ร๎ - ม๎	- ม๎ - ม๎	- ร๎ – ท
- - - ทล	- - - ลฺ	- - - ม	- ร - -	- - ช -	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ท

- ร๎ - ม๎	- รฺ - -	- ท - -	- ล - ช	- ม - -	ร ร - -	ช ช - -	ล ล – ท
- ร - ม	- ร – ทฺ	- - - ลฺ	- - - ชฺ	- ทฺ - ลฺ	- - - ชฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ

- - - -	- ม – ม	- - - รม	- ช – ล	- ท - ร๎	- ท - -	- ล - -	- ช - ม
- - - มฺ	- - - ทฺ	- - ด -	- ชฺ - ลฺ	- ทฺ - ร	- ทฺ - ลฺ	- - - ชฺ	- - - ทฺ

- - - ร	- - - มฟ	- ล - ล	- - ฟ -	- - ด -	- ทฺ – ร	- ท - -	-รม – ช
- ลฺ - -	- - ร -	- - - ฟ	- - - มร	- - - ทฺลฺ	- - - ลฺ	- - - -	ด - - ชฺ

-ม--	มร–ม	-ล--	ชช–ล	-ท–ร์	-ท--	-ล--	-ช-ม
-ร-ฺท	-ลฺ–ฺท	-ลฺ–ช	--- ลฺ	-ฺท-ร	-ฺท-ลฺ	---ชฺ	--- ฺท

---ร	---ช	--ลท	-ล-ท	-ร์–ม์	-ร์--	-ท--	-ล-ช
---ลฺ	---ชฺ	--- ฺท	--- ฺท	-ร-ม	-ร-ฺท	---ลฺ	---ชฺ

-ม--	มร-ม	-ล--	ชช-ล	---รม	-ช--	-ล-ล	---ช
-ร-ฺท	-ลฺ-ฺท	-ลฺ–ช	--- ลฺ	--ด-	-ชฺ-ลฺ	----	---ชฺ

เพลงรัวสามลา

---ล	----	---ท	--ฟ-	---ม	--ม ม	ร – ด -	---รม
---ลฺ	----	---ทฺ	---มร	----	---ม	ลฺ---ทฺลฺ	- ทฺ ด -

- ร - -	---ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	ม ม ม ม	ม ม – ม
- ลฺ – รฺ	----	---มฺ	---มฺ	---มฺ	---มฺ	มฺ มฺ มฺ มฺ	มฺ มฺ - มฺ

---ลฺ	- ซ ฟ -	---ซล	- ซ - -	---ล	---ล	- ล - ล	- ล - ล
- ล - -	- ร - มร	- ม ฟ -	- ร - ลฺ	----	---ลฺ	---ลฺ	---ลฺ

- ล - ล	- ล - ล	ล ล ล ล	ล ล - ล	- ร̊ - ม̊	- ร̊ - ท	- ล - -	- ซ - ซ
---ลฺ	---ลฺ	ลฺ ลฺ ลฺ ลฺ	ลฺ ลฺ - ลฺ	- ร - ม	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	---ซฺ
- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ	ซ ซ ซ ซ	ซ ซ - ซ	----	---ร
---ซฺ	---ซฺ	---ซฺ	---ซฺ	ซฺ ซฺ ซฺ ซฺ	ซฺ ซฺ - ซฺ	----	---ลฺ

----	---ม	----	---ล	---ม	---ล	---ซ	---ท
----	---ทฺ	----	---ลฺ	---ทฺ	---ลฺ	---ซฺ	- ทฺ - -

- ร̊ - ม̊	- ร̊ - ท	- ล - -	- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ
- ร - ม	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	---ซฺ	---ซฺ	---ซฺ	---ซฺ	---ซฺ

ซ ซ ซ ซ	ซ ซ – ซ	----	---ล	----	---ท	---ท	--ฟ-
ซฺ ซฺ ซฺ ซฺ	ซฺ ซฺ - ซฺ	----	---ลฺ	----	---ทฺ	---ทฺ	---มร

---ม	- ม -ม	ร – ด -	---รม	- ร - -	---ม	- ม – ม	- ม – ม
----	--ม-	ลฺ - - ทฺลฺ	- ทฺ ด -	- ลฺ – มฺ	----	- มฺ - มฺ	- มฺ - มฺ

- ม – ม	- ม – ม	ม ม ม ม	ม ม - ม	----	----	- ร - ซ	- ล - ท
- มฺ - มฺ	- มฺ - มฺ	มฺ มฺ มฺ มฺ	มฺ มฺ - มฺ	----	----	- ลฺ - ซฺ	---ทฺ

- ล - -	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	ท ท ท ท	ท ท ท ท
- ลฺ - ทฺ	---ทฺ	---ทฺ	---ทฺ	---ทฺ	--- ทฺ	ทฺ ทฺ ทฺ ทฺ	ทฺ ทฺ ทฺ ทฺ

- ร̊ - ม̊	- ร̊ - ท	- ล - -	- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ
- ร - ม	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	---ซฺ	--- ซฺ	--- ซฺ	--- ซฺ	--- ซฺ

ฃ ฃ ฃ ฃ	ฃ ฃ ฃ ฃ	- - - ฃ	- - - ฃ	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ฃ
ฃฺ ฃฺ ฃฺ ฃฺ	ฃฺ ฃฺ ฃฺ ฃฺ	- - - ฃฺ	- - - ฃฺ	- - - -	- - - ลฺ	- - - -	- - - ฃฺ

- - - -	- - - ด๋	- - - -	- - - ฃ	- - - ล	- - - ฃ	- - - ด๋	- - - ฃ
- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ฃฺ	- - - ลฺ	- - - ฃ	- - - ด	- - - ฃฺ

- - - ล	- - - ฃ	- - - ฃ	- ล – ฃ	- - ฃ -	- ล - ฃ	- - ฟ -	- - - ฃ
- - - ลฺ	- - - ฃฺ	- - - ฟ	- - - ร	- - - ฟ	- - - ร	- - - มร	- ม – ร

- - - ลท	- ล - -	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	ท ท ท ท	ท ท ท ท
- - ฃ -	- ร - ทฺ	- - - ทฺ	- - - ทฺ	- - - ทฺ	- - - ทฺ	ทฺ ทฺ ทฺ ทฺ	ทฺ ทฺ ทฺ ทฺ

ท ท ท ท	ท ท ท ท	- - - -	- - - -	- - - ลท	- ล - ร๋	- - - -	- - - ม๋
ทฺ ทฺ ทฺ ทฺ	ทฺ ทฺ ทฺ ทฺ	- - - -	- - - -	- - ฃ -	- ร - ร	- - - -	- - - ม

- - - -	- - - ร๋	- - - ท	- - - ล	- - - ฃ	- - - ร	- - - ฟ	- ม - ร
- - - -	- - - ร	- - - ทฺ	- - - ลฺ	- - - ฃฺ	- - - ลฺ	- - - ด	- ทฺ - ลฺ

- - - ล	- ฃ ฟ -	- - - ฃล	- ฃ - -	- - - ล	- - - ล	- ล - ล	- ล - ล
- ลฺ - -	- ร - มร	- ม ฟ -	- ร – ฃฺ	- - - -	- - - ลฺ	- - - ลฺ	- - - ลฺ
- ล - ล	- ล - ล	ล ล ล ล	ล ล ล ล	ล ล ล ล	ล ล ล ล	- - - -	- ร๋ – ม๋
- - - ลฺ	- - - ลฺ	ลฺ ลฺ ลฺ ลฺ	ลฺ ลฺ ลฺ ลฺ	ลฺ ลฺ ลฺ ลฺ	ลฺ ลฺ ลฺ ลฺ	- - - -	- ร - ม

- ร๋ - ท	- ล - -	- ฃ - ฃ	- ฃ - ฃ	- ฃ - ฃ	- ฃ - ฃ	ฃ ฃ ฃ ฃ	ฃ ฃ ฃ ฃ
- ร - ทฺ	- ลฺ - ฃฺ	- - - ฃฺ	- - - ฃฺ	- - - ฃฺ	- - - ฃฺ	ฃฺ ฃฺ ฃฺ ฃฺ	ฃฺ ฃฺ ฃฺ ฃฺ

- - - -	- - - ม	- ม - ท	- ล – ล	- - - -	- - - -	- - ฃ -	- ล - ฃ
- - - -	- มฺ - -	- ทฺ - ทฺ	- ลฺ - ร	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - ด

- - - -	- - - ฃ
- - - ฃฺ	- - - -

เพลงเข้าม่าน

- - - -	- - - รม	- - - ร	- ม – ซ	- - - -	- ล - ล	- ท - ล	- ซ - ม
- ล̣ - ท̣	- - ด -	- - - ล̣	- ท̣ - ซ̣	- - - ล̣	- - - -	- ท̣ - ล̣	- ซ̣ - ท̣

- - - ร	- - - -	- ท - ท	- - - ล	- ร̇ - ท	- ล - -	ซ ซ - -	ล ล - ท
- - - ล̣	- - - ท̣	- - - -	- - - ล̣	- ร - ท̣	- ล̣ - ซ̣	- - - ล̣	- - - ท̣

- ฟ - ม	- - - -	- - - ท̣	- ร - ม	- ร - ซ	- ล - ท	- ร̇ - ท	- ล - ซ
- - - -	- ร - ท̣	- ล̣ - -	- ล̣ - ท̣	- ล̣ - ซ̣	- - - ท̣	- ร - ท̣	- ล̣ - ซ̣

- - - -	- - - ซ	- - - -	- - - ซ	- - - -	- - - ซ	- - - -	- - - ซ
- - - -	- - - ซ̣	- - - -	- - - ซ̣	- - - -	- - - ซ̣	- - - ซ̣	- - - -
- - - -	- ร - ร	- - - -	รม – ซ	- ล - ซ	- ม – ร	- - - -	- รม – ร
- - - ร̣	- - - ล̣	- ท̣ - -	ด ซ̣	- ล̣ - ซ̣	- ท̣ - ล̣	- ท̣ - -	ด - - ล̣

- ม - -	ร ท̣ - -	ซ ซ - -	ล ล – ท	- ร̇ - ท	- ล - ซ	- ม - -	ซ ล - ซ
- - ร ท̣	- - ล ซ̣	- - - ล̣	- - - ท̣	- ร - ท̣	- ล̣ - ซ̣	- ท̣ - -	- ล̣ – ซ̣

- - - -	- ร – ร	- - - -	- รม – ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- - - -	- รม – ร
- - - ร̣	- - - ล̣	- ท̣ - -	ด - - ซ̣	- ล̣ - ซ̣	- ท̣ - ล̣	- ท̣ - -	ด - - ล̣

- ม - -	ร ท̣ - -	ซ ซ - -	ล ล – ท	- ร̇ - ท	- ล - ซ	- ม - -	ซ ล – ซ
- - ร ท̣	- - ล ซ̣	- - - ล̣	- - - ท̣	- ร - ท̣	- ล̣ - ซ̣	- ท̣ - -	- ล̣ - ซ̣

- - - -	- ซ - ซ	- ท - ล	- ซ - ม	- - ร ร	- ม - ซ	- ม - -	ซ ล – ซ
- - - ซ̣	- - - -	- ท̣ - ล̣	- ซ̣ - ท̣	- ล̣ - -	- ท̣ - ซ̣	- ท̣ - -	- ล̣ – ซ̣

- - - -	- ซ - ซ	- ท - ล	- ซ - ม	- - ร ร	- ม - ซ	- ม - -	ซ ล – ซ
- - - ซ̣	- - - -	- ท̣ - ล̣	- ซ̣ - ท̣	- ล̣ - -	- ท̣ - ซ̣	- ท̣ - -	- ล̣ – ซ̣

- - - -	- ร - ซ	- ล - -	- ท - ล	- ร̇ - ท	- ล - ซ	- ล - -	ท ท – ล
- - - -	- ล̣ - ซ̣	- ล̣ - ท̣	- - - ล̣	- ร - ท̣	- ล̣ - ซ̣	- ล̣ - ท̣	- - - ล̣

- ท - ล	- ซ - ม	- - ร ร	- ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- - - -	- รม – ร
- ท̣ - ล̣	- ซ̣ - ท̣	- ล̣ - -	- ท̣ - ซ̣	- ล̣ - ซ̣	- ท̣ - ล̣	- ท̣ - -	ด - - ล̣

- ม - -	ร ทฺ - -	ซ ซ - -	ล ล – ท	- ริ - ท	- ล - ซ	- ม - -	ซ ล - ซ
- - ร ทฺ	- - ล ซฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- ทฺ - -	- ลฺ – ซฺ

- - - -	- ร - ซ	- ล - -	- ท - ล	- ริ - ท	- ล - ซ	- ล - -	ท ท - ล
- - - -	- ลฺ - ซฺ	- ลฺ - ทฺ	- - - ลฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- ลฺ - ทฺ	- - - ลฺ

- ท - ล	- ซ - ม	- - ร ร	- ม - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- - - -	- รม – ร
- ทฺ - ลฺ	- ซฺ - ทฺ	- ลฺ - -	- ทฺ - ซฺ	- ลฺ - ซฺ	- ทฺ - ลฺ	- ทฺ - -	ด - - ลฺ

- ม - -	ร ทฺ - -	ซ ซ - -	ล ล - ท	- ริ - ท	- ล - ซ	- ม - -	ซ ล - ซ
- - ร ทฺ	- - ล ซฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- ทฺ - -	- ลฺ – ซฺ

เพลงปฐม

- ท - ร์	- ท - ล	- ซ - ล	- ท - ร์	- ร์ - ร์	- ร์ - ร์	- ร์ - ร์	- ร์ - ร์
- ท์ - ร	- ท์ - ล์	- ซ์ - ล์	- ท์ - ร	- - - ซ	- - - ร	- - - ซ	- - - ร

- ล - ท	- ร์ - ม์	- ร์ - -	- ม์ - ม์	- ม์ – ม์	- ม์ – ม์	- ม์ – ม์	- ม์ – ม์
- ม - ฟ	- ร - ม	- ร – ม	- - - ม	- - - ซ	- - - ม	- - - ซ	- - - ม

- ร์ - ม์	- ร์ - -	ท ท - -	ล ล – ซ	- ร์ – ม์	- ร์ - -	ท ท - -	ล ล – ซ
- ร - ม	- ร – ท์	- - - ล์	- - - ซ์	- ร - ม	- ร - ท์	- - - ล์	- - - ซ์

- ล - -	ซ ซ - ม	- ล - -	ซ ซ – ล	- ท – ซ	- ล - ท	- ซ - ล	- ซ - ม
- ล์ – ซ์	- - - ท์	- ล์ - ซ์	- - - ล์	- ท์ - ซ์	- ล์ - ท์	- ซ์ - ล์	- ซ์ – ท์
- - ร ร	- ม - ซ	- ท - ล	- ซ - ม	- - - ซล	- ซ - -	- ซ - -	ฟ - - - ม
- ล์ - -	- ท์ - ซ์	- ท์ - ล์	- ซ์ - ท์	- - ฟ -	- - - ม	- ร - -	-มร - ท์

- ล - -	ซ ซ - ม	- ล - -	ซ ซ - ล	- ท - ซ	- ล - ท	- ซ - ล	- ซ - ม
- ล์ – ซ์	- - - ท์	- ล์ – ซ์	- - - ล์	- ท์ - ซ์	- - - ท์	- ซ์ - ล์	- ซ์ - ท์

- - ร ร	- ม - ซ	- ท - ล	- ซ – ม	- - - ซล	- ซ - -	- ซ - -	ฟ - - - ม
- ล - -	- ท - ซ์	- ท์ - ล์	- ซ์ - ท์	- - ฟ	- - - ม	-ร - -	-มร - ท์

- ล - -	ซ ซ - ม	- ล - -	ซ ซ - ล	- ท - ซ	- ล - ท	- ซ - ล	- ซ - ม
- ล์ – ซ์	- - - ท์	- ล์ – ซ์	- - - ล์	- ท์ - ซ์	- - - ท์	- ซ์ - ล์	- ซ์ - ท์

- - ร ร	- ม - ซ	- ท - ล	- ซ – ม	- - - ซล	- ซ - -	- ซ - -	ฟ - - - ม
- ล - -	- ท - ซ์	- ท์ - ล์	- ซ์ - ท์	- - ฟ	- - - ม	-ร - -	-มร - ท์

- - - รม	- ซ - ล	- ท – ล	- - - ท	- ม - -	ม ร – ม	- ล - -	ซ ซ – ล
- - ด -	- ซ์ - ล์	- ท์ - ล์	- ท์ - -	- ร - ท์	ล์ – ท์	- ล์ – ซ์	- - - ล์

- - ซ -	- ล - ซ	- - - ซ
- - - ฟ	- - - ร	- ซ์ - -

เพลงลา

- - - ล	- ท - -	- ม – ร	- - - ม	- ท - ล	- ซ - ม	- - - รม	- ซ - ล
- ลฺ - -	- - - ทฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ	- ทฺ - ลฺ	- ซฺ - ทฺ	- - ด -	- ซฺ - ลฺ

- รำ - ท	- ล - -	ซ ซ - -	ล ล - ท	- - - ลท	- รำ – มำ	- มฺ - มฺ	- รำ – ท
- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ	- - ซ -	- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ทฺ

- - ล ล	- ท - ล	- ซ - ม	- ซ – ล	- ท - รำ	- ท - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ลฺ - -	- ทฺ - ลฺ	- ซฺ - ทฺ	- ซฺ - ลฺ	- ทฺ – ร	- ทฺ – ลฺ	- - - ซฺ	- - - ทฺ

- - ร ร	- ม - ซ	- ท - ล	- ซ – ม	- รำ - มำ	- รำ - -	ท ท - -	ล ล - ซ
- ลฺ - -	- ทฺ - ซฺ	- ทฺ – ลฺ	- ซฺ – ทฺ	- ร - ม	- ร – ทฺ	- - - ลฺ	- - - ซฺ

เพลงเสมอ

- - - ล	- ท -ฟ	- ร -ร	- ร - ซ	- - - ล	- ท - ร	- - - ร	- - - มฟ
- ล - -	- ท - -มร	- - ร -	- ล - ซ	- ล - -	- ท - ล	- ล - -	- - ร -

- - - มฟ	- ล - ท	- ร - ท	- ล – ฟ	- - ม ม	- ฟ - ล	- ม - -	- ร - ม
- - ร -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ด	- ท - -	- ด – ล	- ร – ท	- - - ท

- - - มฟ	- ล - -	- ร - -	ฟ - - ท	- ท - -	- ท - ท	- - ซ ซ	- ล - ท
- - ร -	- - - ม	- ล - -	- มร - ท	- - - ท	- - - -	- ซ - -	- ล - ท

- - - ร	- - - มฟ	- ล - ล	- - ฟ -	- ฟ - -	- ร - -	ด - - ท	- - - รม
- ล - -	- - ร -	- - - ฟ	- - - มร	- - - ม	- ล - -	- ทล - -	- - ด -

- - - ซ	ล ท - ล	- ซ - ฟ	- ม - ร
- ซ - -	- - - ล	- ซ - ฟ	- ม - ร

เพลงรัวลาเดียว

- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ท	- - ฟ -	- - - ม	- - ม ม	ร – ด -
- - - -	- - - ลฺ	- - - -	- - - ทฺ	- - - มร	- - - -	- - ม -	ลฺ - - ทฺลฺ

- - - รม	- ร - -	- - - ม	- ม – ม	- ม – ม	- ม - ม	- ม - ม	ม ม ม ม
- ทฺ ด -	- ลฺ – รฺ	- - - -	- - - มฺ	- - - มฺ	- - - มฺ	- - - มฺ	มฺ มฺ มฺ มฺ

ม ม - ม	- - - ล	- ซ ฟ -	- - - ซล	- ซ - -	- ล - ล	- ล – ล	- ล – ล
มฺ มฺ - มฺ	- ลฺ - -	- - - มร	- ม ฟ -	- ร – ลฺ	- - - ลฺ	- - - ลฺ	- - - ลฺ
- ล – ล	ล ล ล ล	ล ล - ล	- ร๋ - ม๋	- ร๋ - ท	- ล - -	- ซ - ซ	- ซ - ซ
- - - ลฺ	ลฺ ลฺ ลฺ ลฺ	ลฺ ลฺ - ลฺ	- ร - ม	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- - - ซฺ	- - - ซฺ

- ซ - ซ	- ซ - ซ	ซ ซ ซ ซ	ซ ซ - ซ	- - - -	- - - ม	- ม - ท	- ล - ล
- - - ซฺ	- - - ซฺ	ซฺ ซฺ ซฺ ซฺ	ซฺ ซฺ - ซฺ	- - - -	- มฺ - -	- ทฺ - ทฺ	- ลฺ - ร

- - - -	- - - -	- - ซ -	- ล - ซ	- - - -	- - - ซ
- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - ด	- - - ซฺ	- - - -

เพลงเชิดสองชั้น

ตัวที่ 1

- - - ล	- - - ร	- - - ท	- - - ม	- - - ลท	- ร - ม	- - ซ ซ	- ล - ซ
- - - ล	- - - ล	- - - ฟ	- - - ท	- - ซ -	- ล - ท	- ซ - -	- ล - ซ

- - รม	- ซ - ล	- ท - ร	- ม - ร	- ม - ม	- ร - -	ท ท - -	ล ล - ซ
- - ด -	- ซ - ล	- ท - ร	- ม - ร	- ซ - ม	- ร - ท	- - - ล	- - - ซ

- - - -	- ม - ร	- - - -	- - - ม	- - - ท	- - - รม	- - ซ ซ	- ล – ซ
- ล – ท	- - - -	- ด - ท	- ล - -	- ล - -	- - ด -	- ซ - -	- ล - ซ

- - - รม	- ซ - ล	- ท - ล	- - ท ท	- ล - -	- ลท – ร	- ม - ร	- ท - ล
- - ด -	- ซ - ล	- ท - ล	- ท - -	- ร - -	ซ - - ร	- ม - ร	- ท – ล
- - - ล	- - - ล	- - - ซ	- - - ม	- - - ท	- - - ล	- - - ม	- ร - -
- - - ร	- - - ล	- - - ซ	- - - ท	- - - ท	- - - ล	- ท - -	- - - ท

- ม - -	- ร - ร	- ม - ม	- ซ – ล	- ท - ล	- - - ซ	- - - ม	- ล - -
- - - ร	- ล - -	- ท - -	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ - -	- ร - -	- - ซ ม

- - - ซ	- - - ซ	- ท –ล	- ซ - ม	- - - รม	- ซ - ล	- ท - -	ท ท - -
- ร - -	- ซ - -	- ท - ล	- ซ - ท	- - ด -	- ซ - ล	- ท – ท	- - - ล

ล ล - -	ซ ซ – ม	- - - รม	- ซ - ล	- ท - ล	- - - ท	- ม - -	ม - - ม
- - - ซ	- - - ท	- - ด -	- ซ - ล	- ท - ล	- ท - -	- ร - ท	- ร - ท

- ล - -	ซ ซ - ล	- - ซ -	- ล - ซ
- ล - ซ	- - - ล	- - - ฟ	- - - ซ

ตัวที่ 2

- - - ลท	- ร - -	- ร - -	ท - - -	- - - ซล	- ท - -	- ท - ล	- ซ - -
- - ซ -	- - - ล	- ซ - -	- ลซ - ม	- - ฟ -	- - - ม	- - - -	- ร - -

- - - ม	- - - ซล	- ท - ล	- - - ซ	- - - ม	- ล - -	- - - ซ	- - - ซ
- ร - -	- - ฟ -	- - - -	- ซ - -	- ร - -	- - ซ ม	- ร - -	- ซ - -

- - - ลท	- ร - -	- ร - -	ท - - ม	- - - ซล	- ซ - -	- ท - ล	- ซ - -
- - ซ -	- - - ล	- ซ - -	- ลซ – ท	- - ฟ -	- - - ม	- - - -	- ร - -

- - - ม	- - - ชล	- ท - ล	- - ท ท	- ช - -	- ลท – ร์	- ม์ - ร์	- ท - ล
- ร - -	- - ฟ -	- - - -	- ท์ - -	- ร - -	ช - - ร	- ม - ร	- ท์ - ล์

- - - ล	- - - ล	- - -ช	- - - ม	- - - ท	- - - ล	- - - ม	- ร - -
- - - ร	- - - ล์	- - - ช์	- - - ท์	- - - ท์	- - - ล์	- ท์ - -	- - - ท์

- ม - ร	- ร - -	- ม - -	- ช - ล	- ท – ล	- - - ช	- - - ม	- ล - -
- - - -	- ล์ - -	- ท์ - -	- ช์ - ล์	- ท์ - ล์	- ช์ - -	- ร - -	- - ช ม

- - - ช	- - - ช	- - - ช	- ร์ – ด์	- - - -	- - - ล	- ท - -	- ร์ - ด์
- ร - -	- ช์ - -	- ร - -	- - - -	- ท - ล	- ช - -	- - - ล	- - - -

- - - -	- - - -	- - - ม	- - - ชล	- - - ล	- ท - -	- - - ท์	- - - รม
- ท - ล	- ช - ม	- ร - -	- - ฟ -	- ล์ - -	- ท์ - -	- ล์ - -	- - ด -

- - - ม	- ช - ล	- ร์ - ท	- ล - ช
- ม์ - -	- ช์ - ล์	- ร - ท์	- ล์ – ช์

ว่ที่ 3

- - - ร	- - - -	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - มฟ	- - - ม	- ร - -
- - - ล์	- - - ร์	- - - -	- - - -	- ล์ - -	- - ร -	- ท์ - -	- - - ท์
- - - รม	- ร - -	- ม - ร	- ร - -	- ม - -	- ช - ล	- ท – ล	- - - ช
- - ด -	- - - ท์	- - - ล	- - - -	- ท์ - -	- ช์ - ล์	- ท์ - ล์	- ช์ - -

- - - ม	- ล - -	- - - ช	- - - ช	- - - ท์	- - ฟ -	- ฟ - -	ฟ - - -
- ร - -	- - ช ม	- ร - -	- ช์ - -	- ล์ - -	- - - มร	- - - -	- มร - ท์

- ฟ - -	- - - ฟ	- - - ม	- ร - -	- - - รม	- ร - -	- ม - ร	- ร - -
- - - ร	- ม - -	- ท์ - -	- - - ท์	- - ด -	- - - ท์	- - - -	- ล์ - -

- ม - -	- ช – ล	- ท - ล	- - - ช	- ช - -	- ลท - ร์	- ม์ - ร์	- ท – ล
- ท์ - -	- ช์ - ล์	- ท์ - ล์	- ช์ - -	- ร - -	ช - - ร	- ม - ร	- ท์ - ล

- - - ล	- - - ล	- - - ช	- - - ม	- - - ท	- - - ล	- - - ม	- ร - -
- - - ร	- - - ล์	- - - ช์	- - - ท์	- - - ท์	- - - ล์	- ท์ - -	- - - ท์

- ม - ร	- ร - -	- ม - -	- ช – ล	- ท - ล	- - - ช	- - - ม	- ล - -
- - - -	- ล - -	- ท - -	- ช - ล	- ท – ล	- ช - -	- ร - -	- - ช ม

- - - ช	- - - ช	- - - ช	- ร – ด	- - - -	- - - ล	- ท - -	- ร - ด
- ร - -	- ช - -	- ร - -	- - - -	- ท - ล	- ช - -	- - - ล	- - - -

- - - -	- - - -	- - - ม	- - - ชล	- - - ล	- ท - -	- - - ท	- - - รม
- ท - ล	- ช - ม	- ร - -	- - ฟ -	- ล - -	- ท - -	- ล - -	- - ด -

- - - ม	- ช - ล	- ร - ท	- ล – ช
- ม - -	- ช - ล	- ร - ท	- ล - ช

ว่ที่ 4

- - - ท	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- - - ท	- - - -	- - - ช	- ล - ท
- - - ท	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- ท - -	- ล - ช	- ช - -	- - - -

- - - ท	- - - -	- ท – ล	- - - -	- - - -	- ช - ล	- ท - ล	- - - ช
- ท - -	- ล – ช	- - - -	- ช - ม	- - - ด	- ช - ล	- ท - ล	- ช - -

- - - ม	- ล - -	- - - ช	- - - ช	- - - ท	- - - ช	- - - ล	- - - ท
- ร - -	- - ช ม	- ร - -	- ช - -	- - - ท	- - - ช	- - - ล	- - - ท

- - ท ท	- - - -	- - - ช	- ล – ท	- - - ช	- ล - ช	- ท - ล	- ช - ม
- ท - -	- ล - ช	- ช - -	- - - -	- ช - -	- ล - ช	- ท - ล	- ช – ท

- - - -	- ช – ล	- ท - ล	- - - ท	- ช - -	- ลท - ร	- ม - ร	- ท - ล
- - - ด	- ช - ล	- ท - ล	- ท - -	- ร - -	ช - - ร	- ม - ร	- ท - ล

- - - ล	- - - ล	- - - ช	- - - ม	- - - ท	- - - ล	- - - ม	- ร - -
- - - ร	- - - ล	- - - ช	- - - ท	- - - ท	- - - ล	- ท - -	- - - ท

- ม - ร	- ร - -	- ม - -	- ช - ล	- ท - ล	- - - ช	- - - ม	- ล - -
- - - -	- ล - -	- ท - -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - -	- ร - -	- - ช ม

- - - ช	- - - ช	- - - ช	- ร – ด	- - - -	- - - ล	- ท - -	- ร - ด
- ร - -	- ช - -	- ร - -	- - - -	- ท - ล	- ช - -	- - - ล	- - - -

- - - -	- - - -	- - - ม	- - - ชล	- - - ล	- ท - -	- - - ทฺ	- - - รม
- ท - ล	- ช - ม	- ร - -	- - ฟ -	- ลฺ - -	- ทฺ - -	- ลฺ - -	- - ด -

- - - ม	- ช - ล	- รำ - ท	- ล -ช
- มฺ - -	- ชฺ - ลฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ - ชฺ

ว้ที่ 5

- - - -	- - - รม	- - - ล	- - - ช	- - - -	- ล - ล	- รำ - ท	- - - ท
- - - ทฺ	- - ด -	- - - ลฺ	- - - ชฺ	- - - ลฺ	- - - -	- - - -	- ล - -

- - - -	- ท - -	- ท – ล	- - - -	- - - ม	- - - ชล	- ท – ล	- - - ช
- ช - ล	- - - ม	- - - -	- ช - ม	- ร - -	- - ฟ -	- ทฺ – ลฺ	- ชฺ - -

- - - ม	- ล - -	- - - ช	- - - ช	- - - -	- - - รม	- - - ล	- - - ช
- ร - -	- - ช ม	- ร - -	- ชฺ - -	- - - ทฺ	- - ด -	- - - ลฺ	- - - ชฺ

- - - -	- ล - ล	- รำ - ท	- - - ท	- - - -	- ท - -	- ท – ล	- - - -
- - - ลฺ	- - - -	- - - -	- ล - -	- ช – ล	- ม	- - - -	- ช - ม

- - - ม	- - - ชล	- ท – ล	- - - ท	- ช - -	- ลท - รำ	- มำ – รำ	- ท - ล
- ร - -	- - ฟ -	- ทฺ – ลฺ	- ทฺ - -	- ร - -	ช - - ร	- ม - ร	- ท – ล

- - - ล	- - - ล	- - - ช	- - - ม	- - - ท	- - - ล	- - - ม	- ร - -
- - - ร	- - - ลฺ	- - - ชฺ	- - - ทฺ	- - - ทฺ	- - - ลฺ	- ทฺ - -	- - - ทฺ

- ม - ร	- ร - -	- ม - -	- ช - ล	- ท – ล	- - - ช	- - - ม	- ล - -
- - - -	- ลฺ - -	- ทฺ - -	- ชฺ - ลฺ	- ทฺ - ลฺ	- ชฺ --	- ร - -	- - ช ม

- - - ช	- - - ช	- - - ช	- รำ - ดำ	- - - -	- - - ล	- ท - -	- รำ - ดำ
- ร - -	- ชฺ - -	- ร - -	- - - -	- ท - ล	- ช - -	- - - ล	- - - -

- - - -	- - - -	- - - ม	- - - ชล	- - - ล	- ท - -	- - - ทฺ	- - - รม
- ท - ล	- ช - ม	- ร - -	- - ฟ -	- ลฺ - -	- ทฺ - -	- ลฺ - -	- - ด -

- - - ม	- ช - ล	- รำ - ท	- ล – ช
- มฺ - -	- ชฺ - ลฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ - ชฺ

เพลงเชิดชั้นเดียว

ตัวที่ 1

- ร – ท	- ล - ท	- ร̣ - ท	- ล - ท	- - ล ท	- - ด̣ ร̣	- - ม̣ ร̣	- - ล ท
- ล̣ – ท̣	- ล̣ - ท̣	- ร - ท̣	- ล̣ - ท̣	- ซ - -	ล ท - -	ด̣ ท - -	ด̣ ท - -

- ซ - ซ	ท ล - -	ล ซ - -	ซ ม - -	ม ร - -	ม - - - -	- ร – ท	- ล - ท
- - - ร	- - ซ ม	- - ม ร	- - ร ท̣	- - ท̣ ล̣	-รท̣ ล̣ ซ̣	- ล̣ – ท̣	- ล̣ - ท̣

- ร̣ - ท	- ล - ท	- - ล ท	- - ด̣ ร̣	- - ม̣ ร̣	- - ล ท	- - ซ ซ	ท ล - -
- ร - ท̣	- ล̣ - ท̣	- ซ - -	ล ท - -	ด̣ ท - -	ด̣ ท - -	- - - ร	- - ซ ม

- ร - ซ	- ล - ท	- ล - -	ท ท – ล	- ล - ล	- ซ - ม	- ท - ล	- ท - ด̣
- ล̣ - ซ̣	- ล̣ - ท̣	- ล̣ – ท̣	- - - ล̣	- ร - ล̣	- ซ̣ - ท̣	- ท̣ - ล̣	- ท̣ - ด
- ร̣ - ม̣	- ม̣ - ม̣	- ร̣ - -	ท ท - -	ล ล - ซ	- - - รม	- ซ - ล	- ท - ล
- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ท̣	- - - ล̣	- - - ซ̣	ท̣ – ด -	- ซ̣ - ล̣	- ท̣ - ล̣

- ซ – ม	- ร - ซ	- ล - ท	- ล - -	ท ท – ล	- ท ล ซ
- ซ̣ - ท̣	- ล̣ - ซ̣	- ล̣ - ท̣	- ล̣ – ท̣	- - - ล̣	- - - ซ̣

ตัวที่ 2

- - ท ท	- ท – ร̣	- ม̣ - ร̣	- ท – ล	- ซ - ล	- ท – ร̣	- ซ - -	ท ล - -
- ท̣ - -	- ฟ – ร	- ม - ร	- ท̣ - ล̣	- ซ̣ - ล̣	- ท̣ - ร	- ร - -	- - ซ ม

ล ซ - -	ซ ม - -	ม ร - -	ม - - - -	- - ท ท	- ท – ร̣	- ม̣ - ร̣	- ท – ล
- - ม ร	- - ร ท̣	- - ท̣ ล̣	- รท̣ ล̣ ซ̣	- ท̣ - -	- ฟ – ร	- ม - ร	- ท̣ - ล̣

- ซ - ล	- ท – ร̣	- ซ - -	ท ล - -	- ร - ซ	- ล - ท	- ล - -	ท ท – ล
- ซ̣ - ล̣	- ท̣ - ร	- ร - -	- - ซ ม	- ล̣ - ซ̣	- ล̣ - ท̣	- ล̣ – ท̣	- - - ล̣

- ล - ล	- ซ - ม	- ท - ล	- ท - ด̣	- ร̣ - ม̣	- ม̣ - ม̣	- ร̣ - -	ท ท - -
- ร - ล̣	- ซ̣ - ท̣	- ท̣ - ล̣	- ท̣ - ด	- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ท̣	- - - ล̣

ล ล - ซ	- - ร ม	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ – ม	- ร - ซ	- ล - ท	- ล - -
- - - ซ̣	ท̣ – ด	- ซ̣ - ล̣	- ท̣ - ล̣	- ซ̣ - ท̣	- ล̣ - ซ̣	- ล̣ - ท̣	- ล̣ – ท̣

ท ท – ล	- ท ล ซ
- - - ล̣	- - - ซ̣

ัวที่ 3

--ททท	--ททท	--ลล	--ชช	--รร	-ม-ช	-ช--	ทล--
-ท--	-ท--	-ล--	-ช--	-ล--	-ท-ช	-ร--	--ชม

ลช--	ชม--	มร--	ม----	--ทท	--ทท	--ลล	--ชช
--มร	--รท	--ทล	-รท ล ช	-ท--	-ท--	-ล--	-ช--

--รร	-ม-ช	-ช--	ทล--	-ร-ช	-ล-ท	-ล--	ทท–ล
-ล--	-ท-ช	-ร--	--ชม	-ล-ช	-ล-ท	-ล –ท	--- ล

-ล-ล	-ช-ม	-ท-ล	-ท-ด	-ร-ม	-ม-ม	-ร--	ทท--
-ร-ล	-ช-ท	-ท-ล	-ท-ด	-ร-ม	-ช-ม	-ร-ท	---ล

ลล-ช	---รม	-ช-ล	-ท-ล	-ช–ม	-ร-ช	-ล-ท	-ล--
---ช	ท–ด-	-ช-ล	-ท-ล	-ช-ท	-ล-ช	-ล-ท	-ล –ท

ทท–ล	-ทลช
--- ล	--- ช

ัวที่ 4

-ลทร	-ม-ช	-ร-ม	-ท-ล	-ช--	ทล--	ลช--	ชม--
-ล ท ล	-ท–ช	-ล-ท	-ท-ล	-ร--	--ชม	--มร	--รท
มร--	รท--	-ลทร	-ม-ช	-ร-ม	-ท-ล	-ช--	ทล--
--ท ล	--ล ช	-ล ท ล	-ท–ช	-ล-ท	-ท-ล	-ร--	--ชม

-ร-ช	-ล-ท	-ล--	ทท–ล	-ล-ล	-ช-ม	-ท-ล	-ท-ด
-ล-ช	-ล-ท	-ล –ท	--- ล	-ร-ล	-ช-ท	-ท-ล	-ท-ด

-ร-ม	-ม-ม	-ร--	-ท--	-ล-ช	---รม	-ช-ล	-ท-ล
-ร-ม	-ช-ม	-ร-ท	---ล	---ช	ท–ด-	-ช-ล	-ท-ล

-ช–ม	-ร-ช	-ล-ท	-ล--	ทท–ล	-ทลช
-ช-ท	-ล-ช	-ล-ท	-ล –ท	--- ล	--- ช

ัวที่ 5

-ล--	ชช-ร	-ช–ด	--ชช	-- รร	-ม-ช	-ช--	ทล--
-ล–ช	---ล	-ช -ด	-ช--	-ล--	-ท-ช	-ร--	--ชม

ล ช - -	ช ม - -	ม ร - -	ร ท - -	- ล - -	ช ช - ร	- ช – ด	- - ช ช
- - ม ร	- - ร ท	- - ท ล	- - ล ช	- ล – ช	- - - ล	- ช - ด	- ช - -

- - ร ร	- ม - ช	- ช - -	ท ล - -	- ร - ช	- ล - ท	- ล - -	ท ท – ล
- ล - -	- ท - ช	- ร - -	- - ช ม	- ล - ช	- ล - ท	- ล – ท	- - - ล

- ล - ล	- ช - ม	- ท - ล	- ท - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - -	- ท - -
- ร - ล	- ช - ท	- ท - ล	- ท - ด	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ท	- - - ล

- ล - ช	- - - ร ม	- ช - ล	- ท - ล	- ช – ม	- ร - ช	- ล - ท	- ล - -
- - - ช	ท – ด -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ท	- ล - ช	- ล - ท	- ล – ท

- ท – ล	- ท ล ช
- - - ล	- - - ช

ตัวที่ 6

- - ท ล	- - ท ล	- - ล ช	- - ล ช	- ม - ท	- - ล ท	- ช - -	ท ล - -
ร ม - -	ร ม - -	ร ม - -	ร ม - -	ร – ร -	ล ช - -	- ร - -	- - ช ม

ล ช - -	ช ม - -	ม – ฟ -	ช – ล -	- - ท ล	- - ท ล	- - ล ช	- - ล ช
- - ม ร	- - ร ท	- ร - ม	- ฟ - ช	ร ม - -	ร ม - -	ร ม - -	ร ม - -

- ม - ท	- - ล ท	- ช - -	ท ล - -	- ร - ช	- ล - ท	- ล - -	ท ท – ล
ร – ร -	ล ช - -	- ร - -	- - ช ม	- ล - ช	- ล - ท	- ล – ท	- - - ล

- ล - ล	- ช - ม	- ท - ล	- ท - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - -	ท ท - -
- ร - ล	- ช - ท	- ท - ล	- ท - ด	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ท	- - - ล

ล ล - ช	- - - ร ม	- ช - ล	- ท - ล	- ช – ม	- ร - ช	- ล - ท	- ล - -
- - - ช	ท – ด -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ท	- ล - ช	- ล - ท	- ล – ท

- ท – ล	- ท ล ช
- - - ล	- - - ช

ตัวที่ 7

- ม - ล	- ม - ล	- ล - ม	- ล - ล	- - ท ด	ร ด - -	- ช - -	ท ล - -
ร - ร -	ร - ร -	- - ร -	ร - - -	ช ล - -	- - ท ล	- ร - -	- - ช ม

ล ช - -	ช ม - -	ม – ฟ -	ช - ล -	- ม - ล	- ม - ล	- ล - ม	- ล - ล
- - ม ร	- - ร ฑ	- ร - ม	- ฟ - ช	ร - ร -	ร - ร -	- - ร -	ร - - -

- - ท ด	ร ด - -	- ช - -	ท ล - -	- ร - ช	- ล - ท	- ล - -	ท ท – ล
ช ล - -	- - ท ล	- ร - -	- - ช ม	- ล - ช	- ล - ท	- ล – ท	- - - ล

- ล - ล	- ช - ม	- ท - ล	- ท - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - -	ท ท - -
- ร - ล	- ช - ท	- ท - ล	- ท - ด	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ท	- - - ล

ล ล - ช	- - - ร ม	- ช - ล	- ท - ล	- ช – ม	- ร - ช	- ล - ท	- ล - -
- - - ช	ท – ด -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ท	- ล - ช	- ล - ท	- ล – ท

- ท – ล	- ท ล ช
- - - ล	- - - ช

เพลงกลม

สียงที่1

						- ร - ซ	- ล - ท
						- ลฺ - ซฺ	- ลฺ - ทฺ

- - - ท	- - - ท	- - - ท	- - - ท	- ร̊ - ท	- ล - ท	- - ล ท	- - ท ท
- - - ทฺ	- - - ทฺ	- - - ทฺ	- - - ทฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ - ทฺ	- ซ - -	- ทฺ - -

- ร̊ - ท	- ล - ท	- - ล ท	- - - ท	- - - ฟ	- - - ท	- - ล ท	- - - ท
- ร - ทฺ	- ลฺ - ทฺ	- ซ - -	- ท - -	- ร - -	ม ร - ทฺ	- ซ - -	- ทฺ - -

- - - ฟ	- - - ท	- - ล ท	- - ท ท	- ร̊ – ท	- ล - ฟ	- ม - ล	- - ฟ ฟ
- ร - -	ม ร - ทฺ	- ซ - -	- ทฺ - -	- ร - ทฺ	- ลฺ – ด	- ทฺ - ลฺ	- ฟ - -
- - - มฟ	- ล – ฟ	- - ล ท	- - ท ท	- ร̊ – ท	- ล - ฟ	- ม - ล	- - ฟ ฟ
- - ร -	- ลฺ - ด	- ซ - -	- ทฺ - -	- ร - ทฺ	- ลฺ – ด	- ทฺ - ลฺ	- ฟ - -

- - - มฟ	- ล - ฟ	- - ล ท	- - ท ท	- ร̊ - ท	- ล - -	- ซ - -	- ล – ท
- - ร -	- ลฺ - ด	- ซ - -	- ทฺ - -	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ

ที่ยวที่ 2)

- ร̊ - ท	- ล - -	ซ ซ - -	ล ล - ท	- ร̊ - ท	- ล – ฟ	- ม - ล	- - ฟ ฟ
- ร – ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ	- ร – ทฺ	- ลฺ - ด	- ทฺ - ลฺ	- ฟ - -

- ร̊ – ท	- ล - ฟ	- ม – ล	- - ฟ ฟ	- ฟ - ล	- ฟ - ล	- ฟ - ล	- ท – ล
- ร - ทฺ	- ลฺ – ด	- ทฺ - ลฺ	- ด - -	ม – ม -	ม – ม -	ม – ม -	- - - ร

- ร - -	ดทฺ - ฟ	- ฟ - -	ม ฟ – ม	- - ม ฟ	- ฟ ล -	ฟ ม - -	- ม - ร
- ลฺ - -	- - ลฺ -	- - ม ร	- - - ทฺ	- ร - -	ม - - ม	- - ร ทฺ	ร - - ลฺ

- ร - -	ดทฺ - ฟ	- ฟ - -	ม ฟ – ม	- - ม ฟ	- ฟ ล -	ฟ ม - -	- ม - ร
- ลฺ - -	- - ลฺ -	- - ม ร	- - - ทฺ	- ร - -	ม - - ม	- - ร ทฺ	ร - - ลฺ

- ร - -	- ฟ - -	- ฟ - ฟ	- - - ท	- - ล ล	- - ฟ ฟ	- - ม ม	- - ร ร
- ลฺ - -	- - ม ร	- - - -	ม ร - ทฺ	- ลฺ - -	- ฟฺ - -	- มฺ - -	- รฺ - -

- ร - -	- มฟ - ล	- ท – ล	- ฟ - ม	- ล - ท	- ล - -	ฟ ฟ - -	ม ม - ร
- ลฺ - -	ร - - ลฺ	- ทฺ – ลฺ	- ด – ทฺ	- ลฺ - ทฺ	- - - ฟฺ	- - - ม	- - - รฺ

- ฟ - ม	- - - -	- - - ฺ	- ร - ม	- ร - -	- มฟ - ล	- ท - ล	- ฟ - ม
- - - -	- ร - ฺ	- ล ฺ - -	- ล ฺ - ฺ	- ล ฺ - -	ร - - ล ฺ	- ฺ - ล ฺ	- ด - ฺ

- ฟ - ม	- - - -	- - - ฺ	- ร – ม	- ร - -	- มฟ - ล	- ท - ล	- ฟ – ม
- - - -	- ร - ฺ	- ล ฺ - -	- ล ฺ - ฺ	- ล ฺ - -	ร - - ล ฺ	- ฺ – ล ฺ	- ด - ฺ

- ร - ม	- ร -	- - - ล	- - - ท	- ร ำ - ท	- ล - -	- ซ - -	- ล – ท	(ย้อนกลับไป
- ร - ม	- ร - ซ	ซ ซ - -	ล ล - ท	- ร - ฺ	- ล ฺ - ซ ฺ	- - - ล ฺ	- - - ฺ	ที่เที่ยว 2)

สียงที่ 2

- ซ - ล	- ซ - -	ด ำ ด ำ - -	ร ำ ร ำ - ม ำ	- ม ำ – ม ำ	- ร ำ - -	- ด ำ - -	- ร ำ - ม ำ
- ร - ม	- ร – ด	- - - ร	- - - ม	- ซ - ม	- ร – ด	- - - ร	- - - ม

- ม ำ - ม ำ	- ร ำ - -	ด ำ ด ำ - -	ร ำ ร ำ – ม ำ	- ม ำ – ม ำ	- ร ำ – ท	- ล – ร ำ	- - ท ท
- ซ - ม	- ร – ด	- - - ร	- - - ม	- ซ - ม	- ร - ฺ	- ม – ร	- ฺ - -

- ม ำ – ม ำ	- ร ำ - ท	- ล – ร ำ	- - ท ท	- ท - ร ำ	- ท - ร ำ	- ท - ร ำ	- ม ำ - ร ำ
- ซ - ม	- ร – ฺ	- ม - ร	- ฺ - -	ล - ล -	ล - ล -	ล - ล -	- - - ซ

- ซ - -	ฟ - - ท	- ท - -	- ท - ล	- - ล ท	- ท ร ำ -	ท ล - -	ซ ล – ซ
- ร - -	- ม ร - -	- - ล ซ	ล - ม	- ซ - -	ล - - ล	- - ซ ม	- - - ร
- ซ - -	ฟ - - ท	- ท - -	- ท - ล	- - ล ท	- ท ร ำ -	ท ล - -	ซ ล – ซ
- ร - -	- ม ร - -	- - ล ซ	ล - ม	- ซ - -	ล - - ล	- - ซ ม	- - - ร

- - - ซ	- ท - -	- ท – ท	- - - ม ำ	- - ร ำ ร ำ	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ
- ร - -	- - ล ซ	- - - -	ล ซ - -	- ร - -	- ฺ - -	- ล ฺ - -	- ซ ฺ - -

- ซ - -	- ล ท - ร ำ	- ม ำ - ร ำ	- ท - ล	- ร ำ - ม ำ	- ร ำ - -	- ท - -	- ล - ซ
- ร - -	ซ - - ร	- ม - ร	- ฺ - ล ฺ	- ร - ม	- ร - ฺ	- - - ล ฺ	- - - ซ ฺ

- ท - -	- - - -	- - - ม	- ซ – ล	- ท - -	- - - -	- - - ม	- ซ – ล
- - - ล	- ซ - ม	- ร - -	- ร - ม	- - - ล	- ซ – ม	- ร - -	- ร - ม

- ซ - -	- ล ท - ร ำ	- ม ำ – ร ำ	- ท – ล	- ท - -	- - - -	- - - ม	- ซ – ล
- ร - -	ซ - - ร	- ม - ร	- ฺ – ล ฺ	- - - ล	- ซ – ม	- ร - -	- ร – ม

- ซ - -	ลท - ร์	- มั - ร์	- ท – ล
- ร - -	ซ - ร	- ม – ร	- ทฺ - ลฺ

กลับต้น

สียงที่ 3

- ด – ร	- ด - -	ฟ ฟ - -	ซ ซ – ล	- ดั – ล	- ซ - -	- ฟ - -	- ซ – ล
- ซฺ - ลฺ	- ซฺ – ฟฺ	- - - ซฺ	- - - ลฺ	- ด - ลฺ	- ซฺ - ฟฺ	- - - ซฺ	- - - ลฺ

- ดั – ล	- ซ - -	ฟ ฟ - -	ซ ซ – ล	- ดั – ล	- ซ – ม	- ร - ซ	- - ม ม
- ด - ลฺ	- ซฺ – ฟฺ	- - - ซฺ	- - - ลฺ	- ด - ลฺ	- ซฺ - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- ท - -

- ดั – ล	- ซ – ม	- ร – ซ	- - ม ม	- ม - ซ	- ม - ซ	- ม - ซ	- ล – ซ
- ด - ลฺ	- ซฺ - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- ท - -	ร – ร -	ร – ร -	ร – ร -	- - - ด

- ด - -	ทฺ - - ม	- ม - -	ร ม – ร	- - ร ม	- ม ซ -	ม ร - -	ด ร – ด
- ซ - -	- ลฺซฺ - -	- - ร ด	- - - ลฺ	- ด - -	ร - - ร	- - ด ลฺ	- - - ซฺ

- ด - -	ทฺ - - ม	- ม - -	ร ม – ร	- - ร ม	- ม ซ -	ม ร - -	ด ร – ด
- ซ - -	- ลฺซฺ - -	- - ร ด	- - - ลฺ	- ด - -	ร - - ร	- - ด ลฺ	- - - ซฺ

- - - ด	- ม - -	- ม - ม	- - - ล	- - ซ ซ	- - ม ม	- - ร ร	- - ด ด
- ซฺ - -	- - ร ด	- - - -	ร ด - ลฺ	- ซฺ - -	- ทฺ - -	- ลฺ - -	- ซฺ - -

- ด - -	- รม - ซ	- ล – ซ	- ม - ร	- ซ - ล	- ซ - -	ม ม - -	ร ร - ด
- ซ - -	ด - - ซฺ	- ลฺ – ซฺ	- ทฺ - ลฺ	- ซฺ - ลฺ	- ซฺ – ท	- - - ลฺ	- - - ซฺ

- ม - ร	- - - -	- - - ลฺ	- ด - ร	- ด - -	- รม – ซ	- ล - ซ	- ม – ร
- - - -	- ด - ลฺ	- ซฺ - -	- ซฺ - ลฺ	- ซ - -	ด - - ซฺ	- ลฺ - ซฺ	- ทฺ - ลฺ

- ม - ร	- - - -	- - - ลฺ	- ด - ร	- ด - -	- รม – ซ	- ล - ซ	- ม – ร
- - - -	- ด - ลฺ	- ซฺ - -	- ซฺ - ลฺ	- ซ - -	ด - - ซฺ	- ลฺ - ซฺ	- ทฺ - ลฺ

กลับต้น

สียงที่ 4

- - - ล	- - - มฟ	- ท - -	ล ล - ท	- - - ล	- - - มฟ	- ท - -	ล ล - ท
- ลฺ - -	- - ร -	- ทฺ – ลฺ	- - - ทฺ	- ลฺ - -	- - ร -	- ทฺ – ลฺ	- - - ทฺ

- ซ - -	- ลท - ร์	- มั - ร์	- ท – ล	- - - ล	- - - มฟ	- ท - -	ล ล - ท
- ร - -	ซ - - ร	- ม - ร	- ทฺ - ลฺ	- ลฺ - -	- - ร -	- ทฺ – ลฺ	- - - ทฺ

- - - ล	- - - มฟ	- ท - -	ล ล - ท	- ซ - -	- ลท - รำ	- มำ - รำ	- ท – ล
- ลุ - -	- - ร -	- ทุ – ลุ	- - - ทุ	- ร - -	ซ - - ร	- ม - ร	- ทุ - ลุ

- รำ - ท	- ล - -	- ซ - -	- ล – ท	- รำ – ท	- ล - -	ซ ซ - -	ล ล - ท
- ร - ทุ	- ลุ – ซุ	- - - ลุ	- - - ทุ	- ร - ทุ	- ลุ – ซุ	- - - ลุ	- - - ทุ

- รำ - ท	- ล - ฟ	- ม - ล	- - ฟ ฟ	- รำ - ท	- ล - ฟ	- ม – ล	- - ฟ ฟ
- ร - ทุ	- ลุ - ด	- ทุ - ลุ	- ด - -	- ร - ทุ	- ลุ - ด	- ทุ – ลุ	- ด - -

- ฟ - ล	- ฟ - ล	- ฟ - ล	- ท – ล	- ร - -	ด - - ฟ	- ฟ - -	ม ฟ – ม
ม – ม -	ม – ม -	ม – ม -	- - - ร	- ลุ - -	- ทุลุ -	- - ม ร	- - - ทุ

- - ม ฟ	- ฟ ล -	ฟ ม - -	- ม - ร	- ร - -	ด - - ฟ	- ฟ - -	ม ฟ – ม
- ร - -	ม - - ม	- - ร ทุ	ร - - ลุ	- ลุ - -	- ทุลุ -	- - ม ร	- - - ทุ

- - ม ฟ	- ฟ ล -	ฟ ม - -	- ม - ร	- - - ร	- ฟ - -	- ฟ - ฟ	- - - ท
- ร - -	ม - - ม	- - ร ทุ	ร - - ลุ	- ลุ - -	- - ม ร	- - - -	ม ร – ทุ

- - ล ล	- - ฟ ฟ	- - ม ม	- - ร ร	- ร - -	- มฟ -ล	- ท - ล	- ฟ – ม
- ลุ - -	- ฟุ - -	- มุ - -	- รุ - -	- ลุ - -	ร - - ลุ	- ทุ – ลุ	- ด - ทุ

- ฟ - ม	- - - -	- - - -	- ร - ม	- ร - -	- มฟ -ล	- ท - ล	- ฟ – ม
- - - -	- ร - ทุ	- ลุ - ทุ	- ลุ – ทุ	- ลุ - -	ร - - ลุ	- ทุ - ลุ	- ด - ทุ

- ฟ – ม	- - - -	- - - -	- ร – ม	- ร - -	- มฟ -ล	- ท - ล	- ฟ – ม	กลับต้น
- - - -	- ร - ทุ	- ลุ – ทุ	- ลุ - ทุ	- ลุ - -	ร - - ลุ	- ทุ – ลุ	- ด - ทุ	

เพลงชำนาญ

- ฟ - ม	- - - -	- - - ร	- - - ม	- - - -	- ม - ม	- ม - -	ม ร - ม
- - - -	- ร - ทฺ	- ม – ลฺ	- - - ทฺ	- - - มฺ	- - - -	- ร - ทฺ	- ลฺ - ทฺ

- - - รม	- ซ – ล	- ซ - ล	- ท - ดฺ	- ซ – ดฺ	- - ร̥ ม̥	- ม̥ - ม̥	- ร̥ – ด̥
- - ด -	- ซฺ – ลฺ	- ซฺ - ลฺ	- ทฺ - ด	- ซฺ - -	- - - ม	- ซ - ม	- ร - ด

- ร̥ - ด̥	- ท - ล	- ท - ล	- ซ – ฟ	- - - -	- ฟ - ฟ	- ท - ล	- ฟ – ม
- ร - ด	- ทฺ - ลฺ	- ทฺ - ลฺ	- ซฺ - ฟฺ	- - - ฟฺ	- - - -	- ทฺ - ลฺ	- ฟฺ - มฺ

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ฟ ฟ – ล	- - ด ด	- ท - ล	- ท - ล	- ฟ - ม
- ทฺ – ลฺ	- - - ทฺ	- - - ด	- - - ลฺ	- ด - -	- ทฺ - ลฺ	- ทฺ - ลฺ	- ด - ทฺ
- - ร ร	- ท - ล	- ล – ล	- - ฟ -	- - -มฟ	- ล - -	- ล - -	ฟ - - -
- ลฺ - -	- - - ร	- - - ร	- - -มร	- - ร -	- - - ม	- ร - -	- มร - ทฺ

- - - ร	- - ด -	- - - ทฺ	- - ท - ท	- ทฺ - -	ลฺ ลฺ - -	ทฺ ทฺ - -	- ร – ม
- - - ลฺ	- - - ทฺลฺ	- - - -	- - - ท -	- ฟฺ - รฺ	- - - ฟฺ	- - - รฺ	- - -มฺ

- - - -	- ฟ - ฟ	- ท - ล	- ฟ - ม	- ล - ฟ	- ม - ร	- - ฟ -	- - - ร
- - - ฟฺ	- - - -	- ทฺ - ลฺ	- ฟฺ - มฺ	- ลฺ - ฟฺ	- มฺ - รฺ	- - - มร	- รฺ - -

- ม - -	ม ร - ม	- ล - -	ซ ซ - ล	- ท – ร̥	- ท - -	- ล - -	- ซ – ม
- ร - ทฺ	- ลฺ - ทฺ	- ลฺ – ซฺ	- - - ลฺ	- ทฺ - ร	- ทฺ – ลฺ	- - - ซฺ	- - - ทฺ

- - ร -	- ร - ล	- - ร -	- ร – ม	- ม - -	- ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม
- - - ล	- - - ลฺ	- - - ล	- - - ทฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ – ทฺ	- ซฺ - ลฺ	- ซฺ - ทฺ

- - - รม	- ซ - ล	- ซ - ล	- ท - ดฺ	- ซ - ดฺ	- - ร̥ ม̥	- ม̥ - ม̥	- ร̥ – ด̥
- - ด -	- ซฺ - ลฺ	- ซฺ - ลฺ	- ทฺ - ด	- ซฺ - -	- - - ม̥	- ซ - ม	- ร - ด

- ร̥ - ด̥	- ท - ล	- ท - ล	- ซ - ฟ	- - - -	- - - ฟ	- ท - ล	- ฟ – ม
- ร - ด	- ทฺ - ลฺ	- ทฺ - ลฺ	- ซฺ - ฟฺ	- - - ฟฺ	- - - -	- ทฺ – ลฺ	- ฟฺ - มฺ

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ฟ ฟ – ล	- - ด ด	- ท - ล	- ท - ล	- ฟ – ม
- ทฺ - ลฺ	- - - ทฺ	- - - ด	- - - ลฺ	- ด - -	- ทฺ - ลฺ	- ทฺ -ลฺ	- ด - ทฺ

- - ด ด - ด - -	- ท - ล - ทฺ - ลฺ	- ท - ล - ทฺ - ลฺ	- ฟ - ม - ด - ทฺ	- - - ล - ลฺ - -	- ท – ล - - - ร	- ล – ล - - - ฟ	- - ฟ - - - ม ร

- - -มฟ - - ร -	- ล - - - - - ม	- ล - - - ร - -	ฟ - - - - มร - ทฺ	- - - ร - - - ลฺ	- - ด - - - ทฺลฺ	- - - ทฺ - - - -	- - ท -ท - - ท -

- ม - - - ร - ทฺ	- ร - ม - ลฺ – ทฺ	- ล - - - - - ซฺ	- ซ - ล - - - ลฺ	- ล - - - - - ทฺ	- ท - ท - - - -	- มำ - ริ - ม - ร	- ท – ล - ทฺ - ลฺ

- ริ - ท - ร - ทฺ	- ล - ซ - ลฺ - ซฺ	- ล ซ ซ - - - ร	- - - ซ - ซฺ - -

เพลงกราวใน

- - - รม	- ซ – ล	- ซ - -	- ด์ - ด์	- ม์ - ม์	- ม์ - ร์	- ด์ - ล	- ซ - ด์
- - ด	- ซ์ – ล์	- ซ์ - ด	- - - -	- ม - ซ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด

- - - -	- - ด ด	- - - ด	- - - ด	- - - -	- - ด ด	- - - ด	- - - ด
- - - -	- - ซ์ ซ์	- - - - ด์	- - - ด์	- - - -	- - ซ์ ซ์	- - - ด์	- - - ด์

- - ด ด	- - ด ด	- - ด ด	- ด - ด	- - ด ด	- - ด ด	- - ด ด	- ด - ด
- ซ์ - -	- ซ์ - -	- ซ์ - -	- - - ซ์	- ซ์ - -	- ซ์ - -	- ซ์ - -	- ซ์ - -

- - ด ด	- ด - ด	- - ด ด	- ด – ด	- - - ด	- - ร ม	- ม - -	ร ม - ร
- ซ์ - -	- ซ์ - -	- ซ์ - -	- ซ์ - -	- ซ์ - -	- ด - -	- - ร ด	- - - ล์
- - ซ ซ	- ล - ท	- ซ - ล	- - ท ท	- - ซ ซ	- ท - ล	- ซ - ฟ	- ม – ร
- ซ์ - -	- ล์ - ท์	- ซ์ – ล์	- ท์ - -	- ซ์ - -	- ท์ - ล์	- ซ์ – ฟ์	- ม์ - ร์

- ร - ท์	- ล์ - ร	- ซ์ ล์ ท์	- - ด ร	- - ร ม	- - ฟ ซ	- ล ซ -	ซ ฟ - -
- ซ์ - -	ล์ ซ์ - -	- - - -	ล์ ท์ - -	- ด - -	ร ม - -	ฟ - - ฟ	- - ม ร

- ร – ร	- ร – ร	- ร – ร	- ร – ร	- ร – ร	- ร – ร	- ร – ร	- ร – ร
- - - ซ์	- - - ร์	- - - ซ์	- - - ร์	- - - ซ์	- - - ร์	- - - ซ์	- - - ร์

- - - รม	- ท - ล	- - - ม	- ร – ร	- - - รม	- ท – ล	- - - ม	- ร – ร
- - ด -	- ท์ - ล์	- ท์ - -	- ล์ - -	- ท์ - ด	- ท์ - ล์	- ท์ - -	- ล์ - -

- ฟ - -	- - ม ฟ	- - - ม	- ร - -	- - - ล	- ท - -	- ท - -	ล ฟ - -
- - - ร	- ร - -	- ท์ - -	- - - ท์	- ล์ - -	- - ล ฟ	- - ล ฟ	- - ม ร

- ฟ - -	- - ม ฟ	- - - ม	- ร - -	- - - ล	- ท - -	- ท - -	ล ฟ - -
- - - ร	- ร - -	- ท์ - -	- - - ท์	- ล์ - -	- - ล ฟ	- - ล ฟ	- - ม ร

- - ล ท	- - ท ท	- ร์ - ท	- ล - ท	- ล - ซ	- - - ซ	- ล - ท	- - - ท
- - ซ -	- ท์ - -	- ร - ท์	- ล์ - ท์	- ล์ - ซ์	- ซ์ - -	- ล์ - ท์	- ท์ - -

- - ลท	- ร์ – ม์	- ม์ - ม์	- ร์ – ท	- ล - ซ	- - - ซ	- ล – ท	- - - ท
- - ซ -	- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ท์	- ล์ - ซ์	- ซ์ - -	- ล์ - ท์	- ท์ - -

- - - ล	- ท - -	- ล - -	ช - - ฟ	- - ฟ -	- - - ร	- - ม ฟ	- - - ล
- ลฺ - -	- - ล ฟ	- ร - -	ฟม - - ด	- - มร	- ลฺ - -	- ร - -	- ลฺ - -

- ดำ - -	- - - ดำ	- - - ท	- ล - -	- - - -	- - - ร	- - ม ฟ	- - - ล
- - - ล	- ท - -	- ฟ - -	- - - ฟ	- - ฟ ม	ร ลฺ - -	- ร - -	- ลฺ - -

- ท - ล	- - ร ม	- - ล -	ฟ ม - -	- - - ล	- ท - -	- ท - -	ท - - -
- ทฺ - ลฺ	- ทฺ - -	- ฟ - ม	- - ร ทฺ	- ลฺ - -	- - ล ฟ	- - ล ฟ	ลฟ - ม ร

- ฟ - -	- - ม ฟ	- - - ม	- ร - -	- - - ล	- ท - -	- ท - -	ล ฟ - -
- - - ร	- ร - -	- ทฺ - -	- - - ทฺ	- ลฺ - -	- - ล ฟ	- - ล ฟ	- - ม ร

- - ล ท	- - ท ท	- รำ - ท	- ล – ท	- ล - ช	- - ช ช	- ล – ท	- - ท ท
- ช - -	- ทฺ - -	- ร - ทฺ	- ลฺ - ทฺ	- ลฺ – ชฺ	- ชฺ - -	- ลฺ - ทฺ	- ทฺ - -

- - - ลท	- รำ - มำ	- มำ – มำ	- รำ - ท	- ล – ช	- - - ช	- ล - ท	- - - ท
- - ช -	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ทฺ	- ลฺ - ชฺ	- ชฺ - -	- ลฺ - ทฺ	- ทฺ - -

- - - ล	- ท - -	- ล - -	ช - - ฟ	- - ฟ -	- - - ร	- - ม ฟ	- - - ล
- ลฺ - -	- - ล ฟ	- ร - -	ฟม - - ด	- - มร	- ลฺ - -	- ร - -	- ลฺ - -
- ดำ - -	- - - ดำ	- - - ท	- ล - -	- ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ	- - - ล
- - - ล	- ท - -	- ฟ - -	- - - ฟ	- - ม ร	- ลฺ - -	- ร - -	- ลฺ - -

- ท - ล	- - ร ม	- - ล -	ฟ ม - -	- - - ล	- ท - -	- ท - -	ล ฟ - -
- ทฺ - ลฺ	- ทฺ - -	- ฟ - ม	- - ร ทฺ	- ลฺ - -	- - ล ฟ	- - ล ฟ	- - ม ร

- ฟ - -	- - - ฟ	- - - ม	- ร - -	- - - ล	- ท - -	- ท - -	ล ฟ - -
- - - ร	- ม - -	- ทฺ - -	- - - ทฺ	- ลฺ - -	- - ล ฟ	- - ล ฟ	- - ม ร

- - ร ม	- ท – ล	- - - ท	- ร - ร	- - ร ม	- ท – ล	- - - ท	- ร - -
- ด - -	- ทฺ - ลฺ	- ทฺ - -	- ลฺ - -	- ด - -	- ทฺ - ลฺ	- ทฺ - -	- ลฺ - -

- - - ช	- ท - ล	- ช - ล	- ท - รำ	- - - ช	- ท - ล	- ช - ฟ	- ม - ร
- ชฺ - -	- ทฺ - ลฺ	- ชฺ - ลฺ	- ทฺ - รำ	- ชฺ - -	- ทฺ - ลฺ	- ชฺ - ฟฺ	- มฺ - รฺ

-ฟ-ม	----	---ฺ	-ร--	-ฟ–ม	----	---ฺ	-ร--
----	-ร-ฺ	-ลฺ--	---ฺ	----	-ร-ฺ	-ลฺ	---ฺ

-ม--	-ร--	-ม--	-ร--	-ม--	-ร--	-ม--	-ร--
--รลฺ	---ฺ	--รลฺ	---ฺ	--รลฺ	---ฺ	--รลฺ	---ฺ

-ฟ–ม	-ร--	ด--ฺ	-- รม	-- รม	-ช-ล	-ท-ล	-ช–ม
----	-ลฺ--	-ฺลฺ--	--ด-	--ด-	-ชฺ-ลฺ	-ฺ-ลฺ	-ชฺ-มฺ

---ม	---ร	--มร	---ม	-ม-ม	-ม–ม	-ม–ม	-ม–ม
---มฺ	---รฺ	--- รฺ	-มฺ--	--- ลฺ	--- มฺ	---ลฺ	---มฺ

-ม-ม	-ม–ม	-ม-ม	-ม–ม	-ม--	-ล-ล	-ล--	ช ช-ล
---ลฺ	---มฺ	---ลฺ	---มฺ	--- ลฺ	----	-ลฺ-ชฺ	---ลฺ

-ช--	-ลท–รำ	-มำ–รำ	-ท-ล	-ท-ล	-ช-ม	--รม	-ช-ล
-ร--	ช -- ร	-ม-ร	-ฺ-ลฺ	-ฺ-ลฺ	-ชฺ-ฺ	--ด	-ชฺ-ลฺ

---ล	---ช	--ลช	---ล	-ล–ล	-ล–ล	-ล–ล	-ล–ล
---ลฺ	---ชฺ	---ชฺ	-ลฺ--	---ร	--- ลฺ	---ร	--- ลฺ

-ล–ล	-ล–ล	-ล–ล	-ล–ล	--ท ท	-ล-ท	-รำ-ท	-ล–ท
---ร	--- ลฺ	---ร	--- ลฺ	-ฺ--	-ลฺ-ฺ	-ร-ฺ	-ลฺ-ฺ

-ท--	ลฟ--	---ร	--มฟ	---มฟ	-ล-ท	-รำ-ท	-ล-ฟ
--ลฟ	--มร	-ลฺ	-ร--	--ร-	-ลฺ-ฺ	-ร-ฺ	-ลฺ-ฟฺ

---ฟ	---ม	--ฟม	---ฟ	-ฟ-ฟ	-ฟ–ฟ	-ฟ-ฟ	-ฟ–ฟ
---ฟฺ	---มฺ	--- มฺ	-ฟฺ--	---ฺ	---ฟฺ	---ฺ	---ฟฺ

-ฟ-ฟ	-ฟ–ฟ	-ฟ-ฟ	-ฟ–ฟ	-ท--	-ล--	-ท--	-ล--
---ฺ	---ฟฺ	---ฺ	---ฟฺ	-- ลม	---ฟ	--ลม	---ฟ

-ท--	-ฟ--	-ท--	-ฟ--	-ช--	-ฟ-ฟ	-ฟ--	-ม-ม
--ลร	---ม	--ลร	---ม	--ฟม	--ฟ-	--มร	--ม-

-ซ--	-ฟ-ฟ	-ฟ--	-ม-ม	---ม	---ม	-ฟ--	---ม
--ฟม	--ฟ-	--ม ร	--ม-	-ทฺ--	-ร--	---ม	-ร--

---ม	---ม	-ฟ--	---ม	-ฟ--	---ม	-ฟ--	---ม
-ทฺ--	-ร--	---ม	-ร-ทฺ	---ม	-ร-ทฺ	---ม	-ร-ทฺ

-ฟ--	---ม	-ฟ--	---ม	-ม-ม	ฟ-- ม	ฟ-- ม	ฟ--ม
---ม	-ร-ทฺ	---ม	-ร-ทฺ	---ร	-มร-	-มร-	-มร-

---ด	-- รม	-ซ-ซ	--ม-	--ท-	-ล--	-ซ–ซ	---ดำ
-ชฺ--	-ด--	--- ม	-- รด	-- ลซ	---ชฺ	---ร	-ด--

-ซ-ดำ	--รำมำ	-มำ-มำ	-รำ-ดำ	---ดำ	---ท	--ดำท	---ดำ
-ร-ด	--- ม	-ซ-ม	-ร-ด	---ด	---ทฺ	---ทฺ	-ด--

-ดำ-ดำ	-ดำ-ดำ	-ดำ-ดำ	-ดำ-ดำ	-ดำ-ดำ	-ดำ-ดำ	-ดำ-ดำ	-ดำ-ดำ
---ฟ	---ด	---ฟ	---ด	---ฟ	---ด	---ฟ	---ด

-ซ-ล	---ดำ	-มำ-รำ	---ดำ	-ซ-ล	---ดำ	-มำ-รำ	---ดำ
-ร-ม	-ด--	-ม-ร	-ด--	-ร-ม	-ด--	-ม-ร	-ด--

-มำ-รำ	-ดำ-รำ	-มำ-รำ	-ดำ	-มำ-รำ	-ดำ-รำ	-มำ-รำ	---ดำ
-ม-ร	-ด-ร	-ม-ร	-ด	-ม-ร	-ด-ร	-ม-ร	-ด--

-มำ-รำ	---ดำ	-มำ-รำ	---ดำ	-มำ-รำ	---ดำ	-มำ-รำ	---ดำ
-ม-ร	-ด--	-ม-ร	-ด--	-ม-ร	-ด--	-ม-ร	-ด--

---ด	---ด	---ด	-ด-ด	---ด	---ด	---ด	-ด-ด
-ชฺ--	-ชฺ--	-ชฺ--	-ช--	-ชฺ--	-ชฺ--	-ชฺ--	-ช--

---ด	-ด-ด	---ด	-ด-ด	---ด	--รม	-ม--	รม–ร
-ชฺ--	-ช--	-ชฺ--	-ช--	-ช--	-ด--	-- รด	---ลฺ

--ซซ	-ล-ท	-ซ-ล	---ท	---ซ	-ท-ล	-ซ-ฟ	-ม-ร
-ชฺ--	-ลฺ-ทฺ	-ชฺ-ลฺ	-ทฺ--	-ชฺ--	-ทฺ-ลฺ	-ชฺ-ฟฺ	-มฺ–รฺ

-ร--	-ฤ--	-ฺฤฦ	ด-- ร	--รม	--ฟช	-ลช-	ชฟ--
-ฺ-ฦ	ฤฺ–ฺ	----	-ฺ--	-ด--	รม--	ฟ--ฟ	--มร

-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร
---ฺ	---ฺ	---ฺ	---ฺ	---ฺ	---ฺ	---ฺ	---ฺ

เพลงต้นชุบ

- - - ทฺ	- - - รม	- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ล - ล	- ท - ล	- ซ - ม
- ลฺ - -	- - ด -	- - - ลฺ	- ทฺ - ซฺ	- - - ลฺ	- - - -	- ทฺ - ลฺ	- ซฺ - ทฺ

- - - ร	- - - -	- ท - ท	- - - ล	- รำ – ท	- ล - -	- ซ - -	- ล – ท
- - - ลฺ	- - - ทฺ	- - - -	- - - ลฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- - - ลฺ	- - - ทฺ

- ฟ - ม	- - - -	- - - ทฺ	- ร – ม	- ร - ซ	- - ล ท	- รำ - ท	- ล – ซ
- - - -	- ร - ทฺ	- ลฺ - -	- ลฺ - ทฺ	- ลฺ - ซฺ	- - - ทฺ	- ร - ทฺ	- ลฺ - ซฺ

เพลงลา

- - - ล	- ท - -	- ม – ร	- - - ม	- ท - ล	- ซ - ม	- - - รม	- ซ - ล
- ล̣ - -	- - - ท̣	- - - ล̣	- - - ท̣	- ท̣ - ล̣	- ซ̣ - ท̣	- - ด -	- ซ̣ - ล̣

- ร̊ - ท	- ล - -	ซ ซ - -	ล ล - ท	- - - ลท	- ร̊ – ม̊	- ม̣ - ม̣	- ร̊ – ท
- ร - ท̣	- ล̣ - ซ̣	- - - ล̣	- - - ท̣	- - ซ -	- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ท̣

- - ล ล	- ท - ล	- ซ - ม	- ซ – ล	- ท - ร̊	- ท - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ล̣ - -	- ท̣ - ล̣	- ซ̣ - ท̣	- ซ̣ - ล̣	- ท̣ – ร	- ท̣ – ล̣	- - - ซ̣	- - - ท̣

- - ร ร	- ม - ซ	- ท - ล	- ซ – ม	- ร̊ - ม̊	- ร̊ - -	- - - ล	- - - ซ
- ล̣ - -	- ท̣ - ซ̣	- ท̣ – ล̣	- ซ̣ – ท̣	- ร - ม	- ร - -	- - - ล̣	- - - ซ̣

เพลงฉิ่งพระฉัน

- - - -	- - - -	- รึ ดึ ล	- ซ – ฟ	- ซ - ม	- ร – ด	ร- - ด	- ร - ฟ
- - - -	- - - -	- ร ด ลฺ	- ซฺ - ฟฺ	- ซฺ - ทฺ	- ลฺ – ซฺ	- ดฺ ลฺ ซฺ	- ลฺ - ฟฺ

- ฟ - -	- ล - ล	- ดึ - ล	- ซ - ฟ	- ร - -	ด ด - -	ฟ ฟ - -	ซ ซ – ล
- ด - ลฺ	- - - -	- ด - ลฺ	- ซฺ - ฟฺ	- ลฺ - ซ	- - - ฟฺ	- - - ซฺ	- - - ลฺ

- ดึ - รึ	- ดึ - -	ล ล - -	ซ ซ - ฟ	- ล - ดึ	- ล - -	ซ ซ - -	ฟ ฟ – ร
- ด - ร	- ด - ลฺ	- - - ซฺ	- - - ฟฺ	- ลฺ - ด	- ลฺ - ซฺ	- - - ฟฺ	- - - รฺ

- - - ม	- ร – ด	- - - -	- - - ร	- - - ซ	ม ร - -	- - - ล	- ด - ร
- - - -	- - - ลฺ	- ซ - ฟ	- - - -	- ม - ร	- - ด ล	- ซ - -	- ซฺ - ลฺ
- ด - -	ฟ – ซ ล	- ดึ - ล	- ซ - ฟ	- ซ - ม	- ร – ด	ร - - ด	- ร - ฟ
- ซฺ - -	ฟฺ - - ลฺ	- ด - ลฺ	- ซฺ - ฟฺ	- ซฺ - ทฺ	- ลฺ – ซฺ	- ดฺ ลฺ ซฺ	- ลฺ - ฟฺ

- ฟ - -	- ล - ล	- ดึ - ล	- ซ - ฟ	- ร - -	ด ด - -	ฟ ฟ - -	ซ ซ – ล
- ด - ลฺ	- - - -	- ด - ลฺ	- ซฺ - ฟฺ	- ลฺ - ซ	- - - ฟฺ	- - - ซฺ	- - - ลฺ

- ดึ - รึ	- ดึ - -	ล ล - -	ซ ซ - ฟ	- ล - ดึ	- ล - -	ซ ซ - -	ฟ ฟ – ร
- ด - ร	- ด - ลฺ	- - - ซฺ	- - - ฟฺ	- ลฺ - ด	- ลฺ - ซฺ	- - - ฟฺ	- - - ลฺ

ฟ ฟ	- ซ - ด	- - - -	ดร - ฟ	- - ดร	- ฟ - ซ	- ฟ - ม	- ร - ด
- ฟฺ - -	- ซฺ - ซฺ	- ลฺ - -	ทฺ ฟฺ	- - ทฺ -	- ฟฺ - ซฺ	- ฟฺ - มฺ	- ทฺ - ลฺ

- - ซล	- ดึ – รึ	- ฟึ - รึ	- ดึ - ล	- ล - -	ซ ซ - -	ล ล - -	ดึ ดึ - รึ
- - ฟ	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ลฺ	- ลฺ - ซฺ	- - - ลฺ	- - - ด	- - - ร

- ฟ	- ซ - ด	- - - -	ดร - ฟ	- - ดร	- ฟ - ซ	- ฟ - ม	- ร – ด
- ฟฺ	- ซฺ - ซฺ	- ลฺ - -	ทฺ - - ฟฺ	- - ทฺ -	- ฟฺ - ซฺ	- ฟฺ - มฺ	- ทฺ - ลฺ

- - ซล	- ดึ – รึ	- ฟึ - รึ	- ดึ - ล	- ล - -	ซ ซ - -	ล ล - -	ดึ ดึ - รึ
- - ฟ -	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ลฺ	- ลฺ - ซฺ	- - - ลฺ	- - - ด	- - - ร

- - - -	ด - - รม	- ซ - ซ	- - ม -	- - - ด	- - ร ม	- ซ - -	ล ล – ซ
- ซฺ - -	- - - ด	- - - ม	- - รด	- ซ - -	- ด - -	- ซฺ – ลฺ	- - - ซฺ

--รม	-ช-ล	-ช-ม	-ร-ด	--ช	มร--	---ลฺ	-ด-ร
--ด--	-ชฺ-ลฺ	-ชฺ-ทฺ	-ลฺ-ชฺ	-ม-ร	--ดลฺ	-ชฺ--	-ชฺ-ลฺ

---ด	--รม	-ช-ช	--ม-	---ด	--รม	-ช--	ลล–ช
-ชฺ--	--ด-	---ม	--รด	-ช--	-ด--	-ชฺ–ลฺ	---ชฺ

--รม	-ช-ล	-ช-ม	-ร-ด	--ช-	มร--	---ลฺ	-ด-ร
--ด-	-ชฺ-ลฺ	-ชฺ-ทฺ	-ลฺ-ชฺ	-ม-ร	--ดลฺ	-ชฺ--	-ชฺ-ลฺ

---ม	-ร–ร	----	---ร	--ช-	มร--	---ลฺ	-ด-ร
----	---ชฺ	-มฺ-รฺ	----	-ม-ร	--ดลฺ	-ชฺ--	-ชฺ-ลฺ

-ด--	ฟ–ชล	-ดำ-ล	-ช-ฟ	-ช-ม	-ร-ด	ร-- ด	-ร-ฟ
-ชฺ--	ฟฺ-- ลฺ	-ด-ลฺ	-ชฺ-ฟฺ	-ชฺ–ทฺ	-ลฺ-ชฺ	- ดลฺชฺ	-ลฺ-ฟฺ

-ฟ--	-ล-ล	-ดำ-ล	-ช-ฟ	-ร--	ดด--	ฟฟ--	ชช–ฟ
-ด-ลฺ	----	-ด-ลฺ	-ชฺ-ฟฺ	-ลฺ–ชฺ	---ฟฺ	---ชฺ	---ฟฺ

-ล-ดำ	-ล--	ชช--	ฟฟ–ร	-ด--	ฟ–ชล	-ดำ-ล	-ช-ฟ
-ลฺ-ด	-ลฺ-ชฺ	---ฟฺ	---ลฺ	-ชฺ--	ฟฺ ลฺ	-ด-ลฺ	-ชฺ-ฟฺ

---ช	----	-ฟ-ฟ	---ช	-ล-ช	--ฟฟ	-ดำ-ล	-ช-ฟ
---ชฺ	---ฟฺ	----	---ชฺ	-ลฺ-ชฺ	-ฟฺ--	-ด-ลฺ	-ชฺ-ฟฺ

--ชล	-ดำ-รำ	-ดำ-ท	-ล-ช	-ร--	รด-ร	-ช--	ฟฟ-ช
-ฟ--	-ด-ร	-ด-ทฺ	-ลฺ-ชฺ	-ด-ลฺ	-ชฺ-ลฺ	-ชฺ-ฟฺ	--- ชฺ

-ล-ดำ	-ล--	ชช--	ฟฟ–ร	---ม	-ร–ร	----	---ร
-ลฺ-ด	-ลฺ-ชฺ	---ฟฺ	---ลฺ	----	---ชฺ	-มฺ-รฺ	----

--ช-	มร--	---ลฺ	-ด-ร	---ช	----	-ฟ-ฟ	---ช
-ม-ร	--ดลฺ	-ชฺ--	-ชฺ-ลฺ	---ชฺ	---ฟฺ	----	---ชฺ

-ล-ดำ	-ล--	ชช--	ฟฟ–ร	---ม	-ร–ร	----	---ร
-ลฺ-ด	-ลฺ-ชฺ	---ฟฺ	---ลฺ	----	---ชฺ	-มฺ-รฺ	----

--ช-	มร--	----	-ด-ร	-ด-ฟ	--ช ล	-ด์-ล	-ช-ฟ
-ม-ร	--ด ล์	-ช์-ล์	-ช์-ล์	-ช์-ล	:--- ล์	-ด-ล์	-ช์-ฟ์

---ช	----	-ฟ-ฟ	---ช	-ล-ช	--ฟ ฟ	-ด์-ล	-ช-ฟ
---ช์	---ฟ์	----	---ช์	-ล์-ช์	-ฟ์--	-ด-ล์	-ช์-ฟ์

--ช ล	-ด์-ร์	-ด์-ท	-ล-ช	-ร--	ร ด-ร	-ช--	ฟ ฟ-ช
--ฟ-	-ด-ร	-ด-ท์	-ล์-ช์	-ด-ล์	-ช์-ล์	-ช์-ฟ์	--- ช์

-ล-ด์	-ล--	ช ช--	ฟ ฟ – ร	--ฟ ฟ	-ช-ด	----	-ดร-ฟ
-ล์-ด	-ล์-ช์	---ฟ์	--- ล์	-ฟ์--	-ช์-ช์	-ล์--	ท์--ฟ์

--ด ร	-ฟ-ช	-ฟ-ม	-ร-ด	--ช ล	-ด์–ร์	-ม์-ร์	-ด์-ล
-ท์--	-ฟ์-ช์	-ฟ์-ม์	-ท์-ล์	-ฟ--	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ล์

-ล--	ช ช--	ล ล--	ด์ ด์-ร์	---ฟ	-ช-ด	----	-ดร-ฟ
-ล์-ช์	---ล์	--ด	--- ร	-ฟ์--	-ช์-ช์	-ล์--	ท์--ฟ์

---ดร	-ฟ-ช	-ฟ-ม	-ร-ด	---ช ล	-ด์–ร์	-ม์-ร์	-ด์-ล
--ท์-	-ฟ์-ช์	-ฟ์-ม์	-ท์-ล์	--ฟ-	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ล์

-ล--	ช ช--	ล ล--	ด์ ด์-ร์	----	ด--รม	-ช-ช	--ม
-ล์-ช์	---ล์	---ด	--- ร	-ช์--	--ด-	--- ม	--- รด

---ด	-- ร ม	-ช--	ล ล – ช	---รม	-ช-ล	-ช-ม	-ร-ด
-ช--	-ด--	-ช์–ล์	--- ช์	--ด-	-ช์-ล์	-ช์-ท์	-ล์-ช์

--ช-	มร--	---ล์	-ด-ร	--ด	---รม	-ช-ช	--ม-
-ม-ร	--ด ล์	-ช์--	-ช์-ล์	-ช์--	--ด-	--- ม	--- รด

---ด	--ร ม	-ช--	ล ล – ช	--- รม	-ช-ล	-ช-ม	-ร-ด
-ช--	-ด--	-ช์–ล์	--- ช์	--ด-	-ช์-ล์	-ช์-ท์	-ล์-ช์

--ช-	มร--	---ล์	-ด-ร	---ม	-ร–ร	----	---ร
-ม-ร	--ด ล์	-ช์--	-ช์-ล์	----	--- ช์	-ม์-ร์	----

--ช-	ม ร --	---ฺ	-ด-ร	---ช	----	-ฟ-ฟ	---ช
-ม--ร	--ด ฺ	-ช--	-ช-ฺ	---ช	---ฟ	----	---ช

-ล-ช	--ฟ ฟ	-ด์-ล	-ช-ฟ	---ชล	-ด์-ร์	-ด์-ท	-ล-ช
-ฺ-ช	-ฟ--	-ด-ฺ	-ช-ฟ	--ฟ-	-ด-ร	-ด-ท	-ฺ-ช

-ร--	ร ด-ร	-ช--	ฟ ฟ-ช	-ล-ด์	-ล--	ช ช--	ฟ ฟ–ร
-ด-ฺ	-ช-ฺ	-ช-ฟ	--- ช	-ฺ-ด	-ฺ-ช	---ฟ	--- ฺ

---ม	-ร–ร	----	---ร	--ช-	ม ร --	---ฺ	-ด-ร
----	--- ช	-ม-ร	----	-ม-ร	-- ด ฺ	-ช--	-ช-ฺ

---ช	----	-ฟ-ฟ	---ช	-ล-ด์	-ล--	ช ช--	ฟ ฟ–ร
---ช	---ฟ	----	---ช	-ฺ-ด	-ฺ-ช	---ฟ	--- ฺ

---ม	-ร–ร	----	---ร	--ช-	ม ร --	---ฺ	-ด-ร
----	--- ช	-ม-ร	----	-ม-ร	-- ด ฺ	-ช--	-ช-ฺ

-ด-ฟ	--ช ล	-ด์-ล	-ช-ฟ	---ช	----	-ฟ-ฟ	---ช
-ช-ฟ	--- ฺ	-ด-ฺ	-ช-ฟ	---ช	---ฟ	----	---ช

-ล-ช	--ฟ ฟ	-ด์-ล	-ช-ฟ	---ชล	-ด์-ร์	-ด์-ท	-ล-ช
-ฺ-ช	-ฟ--	-ด-ฺ	-ช-ฟ	--ฟ-	-ด-ร	-ด-ท	-ฺ-ช

-ร--	ร ด -ร	-ช--	ฟ ฟ-ช	-ล-ด์	-ล--	ช ช--	ฟ ฟ–ร
-ด-ฺ	-ช-ฺ	-ช-ฟ	--- ช	-ฺ-ด	-ฺ-ช	-- -ฟ	--- ฺ

--ฟ ฟ	-ช-ด	----	-ดร-ฟ	-- ดร	-ฟ-ช	-ฟ-ม	-ร-ด
-ฟ--	-ช-ช	-ฺ--	ท-- ฟ	--ท-	-ฟ-ช	-ฟ-ม	-ท-ฺ

---ชล	-ด์–ร์	-ม์-ร์	-ด์-ล	-ล--	ช ช--	ล ล--	ด์ ด์-ร์
--ฟ-	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ฺ	-ฺ-ช	---ฺ	---ด	--- ร

---ฟ	-ช-ด	----	ดร-ฟ	---ดร	-ฟ-ช	-ฟ-ม	-ร-ด
-ฟ--	-ช-ช	-ฺ--	ท ฟ	--ท-	-ฟ-ช	-ฟ-ม	-ท-ฺ

---ฃล	-ดำ–รำ	-มำ-รำ	-ดำ-ล	-ล--	ฃฃ--	ลล--	ดำดำ-รำ
--ฟ-	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ลุ	-ลุ-ฺ	---ลุ	---ด	--- ร

---ด	--รม	-ฺ-ฺ	--ม-	---ด	--รม	-ฺ--	ลล–ฺ
-ฺ--	-ด--	---ม	---รด	-ฺ--	-ด--	-ฺ–ลุ	--- ฺ

--รม	-ฺ-ล	-ฺ-ม	-ร-ด	--ฺ-	มร--	---ลุ	-ด-ร
--ด-	-ฺ-ลุ	-ฺ-ทุ	-ลุ-ฺ	-ม-ร	--ดลุ	-ฺ--	-ฺ-ลุ

---ด	--รม	-ฺ-ฺ	--ม-	---ด	--รม	-ฺ--	ลล–ฺ
-ฺ--	--ด-	---ม	--รด	-ฺ--	-ด--	-ฺ–ลุ	--- ฺ

--รม	-ฺ-ล	-ฺ-ม	-ร-ด	--ฺ-	มร--	---ลุ	-ด-ร
--ด-	-ฺ-ลุ	-ฺ-ทุ	-ลุ-ฺ	-ม-ร	--ดลุ	-ฺ--	-ฺ-ลุ

---ม	-ร–ร	----	---ร	--ฺ-	มร--	---ลุ	-ด-ร
----	---ฺ	-มุ-รุ	----	-ม-ร	--ดลุ	-ฺ--	-ฺ-ลุ

-ด-ฟ	--ฃล	-ดำ-ล	-ฺ-ฟ	-ฺ-ม	-ร–ด	ร--ด	-ร-ฟ
-ฺ-ฟุ	---ลุ	-ด-ลุ	-ฺ-ฟุ	-ฺ-ทุ	-ลุ-ฺ	-ดลฺุ	-ลุ-ฟุ

-ด-ฟ	--ฃล	-ฺ--	ลล–ฺ	-ล-ฺ	-ฟ-ร	---ดร	-ฟ-ฺ
-ฺ-ฟุ	---ลุ	-ฺ-ลุ	--- ฺ	-ลุ-ฺ	-ฟุ-ลุ	--ทุ-	-ฟุ-ฺ

-ร-ร	-ร–ฺ	-ร--	-ร–ฟ	-ฺ-ฺ	--ม-	----	-ดร–ฟ
-ลุ--	ลุ-- ฺ	-ลุ--	ลุ--ฟุ	---ม	---รด	-ลุ--	ท --ฟุ

---ร	---ฟ	--ฟฃ	---ฟ	--ดร	-ฟ-ฺ	-ฟ--	-ฺ-ฟ
---ลุ	-ฟุ--	---ฺ	-ฟุ--	--ทุ-	-ฟุ–ฺ	-ฟุ-ฺ	---ฟุ

-ด-ฟ	--ฃล	-ดำ-ล	-ฺ-ฟ	-ฺ-ม	-ร–ด	ร--ด	-ร-ฟ
-ฺ-ฟุ	---ลุ	-ด-ลุ	-ฺ-ฟุ	-ฺ-ทุ	-ลุ-ฺ	-ดลฺุ	-ลุ-ฟุ

-ด-ฟ	--ฃล	-ฺ--	ลล–ฺ	-ล-ฺ	-ฟ-ร	---ดร	-ฟ-ฺ
-ฺ-ฟุ	---ลุ	-ฺ-ลุ	---ฺ	-ลุ-ฺ	-ฟุ-ลุ	--ทุ-	-ฟุ-ฺ

-ร-ร	-ร–ซ	-ร--	-ร–ฟ	-ซ-ซ	--ม-	----	-ดร–ฟ
-ล--	ล--ซ	-ล--	ล -- ฟ	---ม	--ร ด	-ล--	ท--ฟ

---ร	---ฟ	--ฟ ซ	---ฟ	-ร--	-ด--	-ฟ--	-ซ-ล
---ล	-ฟ--	---ซ	-ฟ--	-ล-ซ	---ฟ	---ซ	---ล

-ด-ร	-ด--	-ล--	-ซ-ฟ	-ล-ด	-ล--	-ซ--	-ฟ-ร
-ด-ร	-ด -ล	---ซ	---ฟ	-ล-ด	-ล-ซ	---ฟ	---ล

---ฟ	-ซ-ด	----	ดร-ฟ	--ด ร	-ฟ-ซ	-ฟ-ม	-ร-ด
-ฟ--	-ซ-ซ	-ล--	ท ฟ	--ท-	-ฟ-ซ	-ฟ-ม	-ท-ล

---ซล	-ด–ร	-ม-ร	-ด-ล	-ล--	ซซ--	ลล--	ด ด-ร
--ฟ-	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ล	-ล-ซ	---ล	---ด	--- ร

---ฟ	-ซ-ด	----	-ดร-ฟ	---ดร	-ฟ-ซ	-ฟ-ม	-ร-ด
-ฟ--	-ซ-ซ	-ล--	ท--ฟ	--ท-	-ฟ-ซ	-ฟ-ม	-ท-ล

---ซล	-ด–ร	-ม-ร	-ด-ล	-ล--	ซซ--	ลล--	ด ด-ร
--ฟ-	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ล	-ล-ซ	---ล	---ด	--- ร

----	ด--รม	-ซ-ซ	--ม-	---ด	-- ร ม	-ซ--	ลล–ซ
-ซ--	--ด-	---ม	--- รด	-ซ--	-ด--	-ซ–ล	--- ซ

---ด	---รม	-ซ-ซ	--ม-	---ด	--ร ม	-ซ--	ลล–ซ
-ซ ---	ด-ด-	---ม	---รด	-ซ--	-ด--	-ซ–ล	--- ซ

---รม	-ซ-ล	-ซ-ม	-ร-ด	--ซ-	ม ร --	---ล	-ด-ร
--ด-	-ซ-ล	-ซ-ท	-ล-ซ	-ม-ร	-- ด ล	-ซ--	-ซ-ล

---ม	-ร–ร	----	---ร	--ซ-	ม ร --	---ล	-ด-ร
----	---ซ	-ม-ร	----	-ม-ร	--ด ล	-ซ--	-ซ-ล

-ด-ฟ	--ซ ล	-ด-ล	-ซ-ฟ	-ซ-ม	-ร–ด	ร--ด	-ร-ฟ
-ซ-ฟ	---ล	-ด-ล	-ซ-ฟ	-ซ-ท	-ล-ซ	-ด ล ซ	-ล-ฟ

- ด - ฟ	- - ช ล	- ช - -	ล ล – ช	- ล - ช	- ฟ - ร	- - - ดร	- ฟ - ช
- ช์ - ฟ์	- - - ล์	- ช์ - ล์	- - - ช์	- ล์ - ช์	- ฟ์ - ล์	- - ท์ -	- ฟ์ - ช์

- ร - ร	- ร – ช	- ร - -	- ร – ฟ	- ช - ช	- - ม -	- - - -	- ดร – ฟ
- ล์ - -	ล์ - - ช์	-ล์ - -	ล์ - - ฟ์	- - - ม	- - - รด	- ล์ - -	ท - - ฟ์

- - - ร	- - - ฟ	- - ฟ ช	- - - ฟ	- - - ดร	- ฟ - ช	- ฟ - -	- ช - ฟ
- - - ล์	- ฟ์ - -	- - - ช์	- ฟ์ - -	- - ท์ -	- ฟ์ – ช์	- ฟ์ - ช์	- - - ฟ์

- ด - ฟ	- - ช ล	- ด์ - ล	- ช - ฟ	- ช - ม	- ร – ด	ร - - ด	- ร - ฟ
- ช์ - ฟ์	- - - ล์	- ด - ล์	- ช์ - ฟ์	- ช์ - ท์	- ล์ - ช์	- ด ล์ ช์	- ล์ - ฟ์

- ด - ฟ	- - ช ล	- ช - -	ล ล – ช	- ล - ช	- ฟ - ร	- - - ดร	- ฟ - ช
- ช์ - ฟ์	- - - ล์	- ช์ - ล์	- - - ช์	- ล์ - ช์	- ฟ์ - ล์	- - ท์ -	- ฟ์ - ช์

- ร - ร	- ร – ช	- ร - -	- ร – ฟ	- ช - ช	- - ม -	- - - -	- ดร – ฟ
- ล์ - -	ล์ - - ช์	- ล์ - -	ล์ - - ฟ์	- - - ม	- - - รด	- ล์ - -	ท - - ฟ์

- - - ร	- - - ฟ	- - ฟ ช	- - - ฟ	- ร - -	- ด - -	- ฟ - -	- ช - ล
- - - ล์	- ฟ์ - -	- - - ช์	- ฟ์ - -	- ล์ - ช์	- - - ฟ์	- - - ช์	- - - ล์

- ด์ - ร์	- ด์ - -	- ล - -	- ช - ฟ	- ล - ด์	- ล - -	- ช - -	- ฟ - ร
- ด - ร	- ด -ล์	- - - ช์	- - - ฟ์	- ล์ - ด	- ล์ - ช์	- - - ฟ์	- - - ล์

- - - ฟ	- ช - ด	- - - -	ดร - ฟ	- - - ดร	- ฟ - ช	- ฟ - ม	- ร - ด
- ฟ์ - -	- ช์ - ช์	- ล์ - -	ท์ ฟ์	- - ท์ -	- ฟ์ - ช์	- ฟ์ - ม์	- ท์ - ล์

- - - ชล	- ด์ – ร์	- ม์ - ร์	- ด์ - ล	- ล - -	ช ช - -	ล ล - -	ด์ ด์ - ร์
- - ฟ -	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ล์	- ล์ - ช์	- - - ล์	- - - ด	- - - ร

- - - ฟ	- ช - ด	- - - -	ดร - ฟ	- - - ดร	- ฟ - ช	- ฟ - ม	- ร - ด
- ฟ์ - -	- ช์ - ช์	- ล์ - -	ท์ ฟ์	- - ท์ -	- ฟ์ - ช์	- ฟ์ - ม์	- ท์ - ล์

- - - ชล	- ด์ – ร์	- ม์ - ร์	- ด์ - ล	- ล - -	ช ช - -	ล ล - -	ด์ ด์ - ร์
- - ฟ -	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ล์	- ล์ - ช์	- - - ล์	- - - ด	- - - ร

- - - -	ด - - รม	- ฃ - ฃ	- - ม -	- - - ด	- - ร ม	- ฃ - -	ล ล – ฃ
- ฺ - -	- - ด -	- - - ม	- - - รด	- ฃ - -	- ด - -	- ฺ – ล ฺ	- - - ฃ ฺ

- - - ด	- - - รม	- ฃ - ฃ	- - ม -	- - - ด	- - ร ม	- ฃ - -	ล ล – ฃ
- ฺ - -	ด - ด -	- - - ม	- - - รด	- ฃ - -	- ด - -	- ฺ – ล ฺ	- - - ฃ ฺ

- - - รม	- ฃ - ล	- ฃ - ม	- ร - ด	- - - ฃ	ม ร - -	- - - ล ฺ	- ด - ร
- - ด -	- ฺ - ล ฺ	- ฺ - ท ฺ	- ล ฺ - ฺ	- ม - ร	- - ด ล ฺ	- ฺ - -	- ฺ - ล ฺ

- - - ม	- ร – ร	- - - -	- - - ร	- - - ฃ	ม ร - -	- - - ล ฺ	- ด - ร
- - - -	- - - ฺ	- ม ฺ - ร ฺ	- - - -	- ม - ร	- - ด ล ฺ	- ฺ - -	- ฺ - ล ฺ

- - ม -	- ร - ด	- - - ด	- ร - ฟ	- ด ำ - ล	- ฃ - -	- ฟ - -	- ฃ - ล
- - - รด	- - - ฺ	- ล ฺ - ฺ	- ล ฺ - ฟ ฺ	- ด - ล ฺ	- ฺ - ฟ ฺ	- - - ฺ	- - - ล ฺ

- - - ฃล	- ด ำ - ร ิ	- ร ิ - ร ิ	- ด ำ -ล	- ด ำ - ร ิ	- ด ำ - -	- ล - -	- ฃ - ฟ
- - ฟ -	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ล ฺ	- ด - ร	- ด - ล ฺ	- - - ฺ	- - - ฟ ฺ

- - - ด	- - - รม	- ฃ - ฃ	- - ม -	- - ท ฺ -	- - - ด	- - - -	- ดร – ฟ
- ฺ - -	- ด ด -	- - - ม	- - - รด	- - - ล ฺฃ ฺ	- ล ฺ - ฺ	- ล ฺ - ฺ	ท ฺ - - ฟ ฺ

- - - ร	- - - ฟ	- - ฟ ฃ	- - - ฟ	- - - ดร	- ฟ – ฃ	- ฟ - -	- ฃ - ฟ
- - - ล ฺ	- ฟ ฺ - -	- - - ฺ	- ฟ ฺ - -	- - ท ฺ -	- ฟ ฺ - ฺ	- ฟ ฺ – ฺ	- - - ฟ ฺ

- - ม -	- ร - ด	- - - ด	- ร - ฟ	- ด ำ - ล	- ฃ - -	- ฟ - -	- ฃ - ล
- - - รด	- - - ฺ	- ล ฺ - ฺ	- ล ฺ - ฟ ฺ	- ด - ล ฺ	- ฺ - ฟ ฺ	- - - ฺ	- - - ล ฺ

- - - ฃล	- ด ำ - ร ิ	- ร ิ - ร ิ	- ด ำ -ล	- ด ำ - ร ิ	- ด ำ - -	- ล - -	- ฃ - ฟ
- - ฟ -	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ล ฺ	- ด - ร	- ด - ล ฺ	- - - ฺ	- - - ฟ ฺ

- - - ด	- - - รม	- ฃ - ฃ	- - ม -	- - ท ฺ -	- - ด -	- - - -	- ดร – ฟ
- ฺ - -	ด - ด -	- - - ม	- - - รด	- - - ล ฺฃ ฺ	- ล ฺ - ฺ	- ล ฺ - -	ท ฺ - - ฟ ฺ

- - ม -	- ร - ด	- - - ด	- ร - ล	- - ฃ ฃ	- ล - ฃ	- ฟ - ม	- ร - ด
- - - รด	- - - ฺ	- ล ฺ - ฺ	- ล ฺ - ล ฺ	- ฺ - -	- ล ฺ - ฺ	- ฟ ฺ - ท ฺ	- ล ฺ - ฺ

- - - ชล	- ดำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ -ล	- ล - -	- ช - -	- ล - -	- ดำ - รำ
- - ฟ -	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ลุ	- ลุ - ชุ	- - - ลุ	- - - ด	- - - ร

- - - ฟ	- ช - ด	- - - -	- ดร - ฟ	- - - ดร	- ฟ - ช	- ฟ - ม	- ร - ด
- ฟุ - -	- ชุ - ชุ	- ลุ - -	ทุ - - ฟุ	- - ทุ -	- ฟุ - ชุ	- ฟุ - มุ	- ทุ - ลุ

- - - ชล	- ดำ - รำ	- มำ - รำ	- ดำ -ล	- ล - -	- ช - -	- ล - -	- ดำ - รำ
- - ฟ -	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ลุ	- ลุ - ชุ	- - - ลุ	- - - ด	- - - ร

- - - ด	- - - รม	- ช - ช	- - ม -	- - - ด	- - ร ม	- ช - -	ล ล – ช
- ชุ - -	ด - ด -	- - - ม	- - - รด	- ช - -	- ด - -	- ชุ – ลุ	- - - ชุ

- - - รม	- ช - ล	- ช - ม	- ร - ด	- - - ช	ม ร - -	- - - ลุ	- ด - ร
- - ด -	- ชุ - ลุ	- ชุ - ทุ	- ลุ - ชุ	- ม - ร	- - ด ลุ	- ชุ - -	- ชุ - ลุ

- - - ด	- - - รม	- ช - ช	- - ม -	- - - ด	- - ร ม	- ช - -	ล ล – ช
- ชุ - -	ด - ด -	- - - ม	- - - รด	- ช - -	- ด - -	- ชุ – ลุ	- - - ชุ

- - - รม	- ช - ล	- ช - ม	- ร - ด	- - - ช	ม ร - -	- - - ลุ	- ด - ร
- - ด -	- ชุ - ลุ	- ชุ - ทุ	- ลุ - ชุ	- ม - ร	- - ด ลุ	- ชุ - -	- ชุ - ลุ

- - - ม	- ร – ร	- - - -	- - - ร	- - - ช	ม ร - -	- - - ลุ	- ด - ร
- - - -	- - - ชุ	- มุ - รุ	- - - -	- ม - ร	- - ด ลุ	- ชุ - -	- ชุ - ลุ

- - ม -	- ร - ด	- - - ด	- ร - ฟ	- ดำ - ล	- ช - -	- ฟ - -	- ช - ล
- - - รด	- - - ชุ	- ลุ - ชุ	- ลุ - ฟุ	- ด - ลุ	- ชุ - ฟุ	- - - ชุ	- - - ลุ

- - - ชล	- ดำ - รำ	- รำ - รำ	- ดำ -ล	- ดำ - รำ	- ดำ - -	- ล - -	- ช - ฟ
- - ฟ -	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ลุ	- ด - ร	- ด - ลุ	- - - ชุ	- - - ฟุ

- - - ด	- - - รม	- ช - ช	- - ม -	- - ทุ -	- - - ด	- - - -	- ดร – ฟ
- ชุ - -	ด - ด -	- - - ม	- - - รด	- - - ลุชุ	- ลุ - ชุ	- ลุ - -	ทุ - - ฟุ

- - - ร	- - - ฟ	- - ฟ ช	- - - ฟ	- - - ดร	- ฟ – ช	- ฟ - -	- ช - ฟ
- - - ลุ	- ฟุ - -	- - - ชุ	- ฟุ - -	- - ทุ -	- ฟุ - ชุ	- ฟุ – ชุ	- - - ฟุ

--ม-	-ร-ด	---ด	-ร-ฟ	-ดำ-ล	-ซ--	-ฟ--	-ซ-ล
---รด	--- ซุ	-ลุ-ซุ	-ลุ-ฟุ	-ด-ลุ	-ซุ-ฟุ	---ซุ	---ลุ

---ซล	-ดำ-รำ	-รำ-รำ	-ดำ -ล	-ดำ-รำ	-ดำ--	-ล--	-ซ-ฟ
--ฟ-	-ด-ร	-ฟ-ร	-ด-ลุ	-ด-ร	-ด-ลุ	---ซุ	---ฟุ

---ด	---รม	-ซ-ซ	--ม-	--ทุ-	---ด	----	-ดร–ฟ
-ซุ --	ด-ด-	---ม	---รด	---ลุซุ	-ลุ-ซุ	-ลุ--	ทุ--ฟุ

--ม-	-ร-ด	--- ด	-ร-ล	--ซซ	-ล-ซ	-ฟ-ม	-ร-ด
---รด	---ซุ	-ลุ-ซุ	-ลุ-ลุ	-ซุ--	-ลุ-ซุ	-ฟุ-ทุ	-ลุ-ซุ

---ซล	-ดำ-รำ	-มำ-รำ	-ดำ -ล	-ล--	-ซ--	-ล--	-ดำ-รำ
--ฟ-	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ลุ	-ลุ-ซุ	---ลุ	---ด	---ร

---ฟ	-ซ-ด	----	-ดร-ฟ	---ดร	-ฟ-ซ	-ฟ-ม	-ร-ด
-ฟุ--	-ซุ-ซุ	-ลุ--	ทุ-- ฟุ	--ทุ-	-ฟุ-ซุ	-ฟุ-มุ	-ทุ-ลุ

---ซล	-ดำ-รำ	-มำ-รำ	-ดำ -ล	-ล--	-ซ--	-ล--	-ดำ-รำ
--ฟ-	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ลุ	-ลุ-ซุ	---ลุ	---ด	---ร

---ด	---รม	-ซ-ซ	--ม-	---ด	-- รม	-ซ--	-ล–ซ
-ซุ --	ด-ด-	---ม	---รด	-ซ--	-ด--	-ซุ–ลุ	---ซุ

---รม	-ซ-ล	-ซ-ม	-ร-ด	--ซ-	มร --	---ลุ	-ด-ร
--ด-	-ซุ-ลุ	-ซุ-ทุ	-ลุ-ซุ	-ม-ร	--ดลุ	-ซุ--	-ซุ-ลุ

---ด	---รม	-ซ-ซ	--ม-	---ด	--รม	-ซ--	-ล–ซ
-ซุ	ด-ด-	--- ม	---รด	-ซ--	-ด--	-ซุ–ลุ	---ซุ

---รม	-ซ-ล	-ซ-ม	-ร-ด	--ซ-	มร --	---ลุ	-ด-ร
--ด-	-ซุ-ลุ	-ซุ-ทุ	-ลุ-ซุ	-ม-ร	--ดลุ	-ซุ--	-ซุ-ลุ

---ม	-ร–ร	----	---ร	--- ซ	มร --	---ลุ	-ด-ร
----	---ซุ	-มุ-รุ	----	-ม-ร	--ดลุ	-ซุ--	-ซุ-ลุ

เพลงประจำวัด

---ซ	---ล	---ล	---ล	-ล–ซ	-ซ-ร์	-ร์-ม์	-ร์-ด์
---ซ์	---ล์	---ม	---ล์	---ซ์	-ร–ร	-ร-ม	-ร-ด

-ท--	ล-ทล	-ล–ม์	-ร์-ด์	-ท--	ล--ซ	--ลล	-ซ--
--ล์-	ม--ล์	-ม–ม	-ร–ด	--ล์-	ล์--ซ์	-ล์--	-ซ์-ล์

-ล–ซ	---ซ	--ลท	-ม์--	ร์-ร์ ร์	-ม-ม	--ซล	--ร์-
---ซ์	-ร--	-ซ--	--ร์ท	-ล-ซ	--ร-	รม--	-ท ล

ทล--	ซล--	ซลทด์	-ซ-ด์	-ร์-ม์	-ม์--	ร์ร์--	ม์ม์--
--ซม	--รม	--- ด	-ร-ด	-ร-ม	-ม-ร	--- ม	--- ซ
ช์ช์–ล์	-ท์-ล์	-ช์--	ม์ม์--	ร์ร์-ด์	-ซ--	ด์–ร์ม์	-ช์-ม์
--- ล	-ท-ล	-ซ-ม	--- ร	--- ด	-ร--	ด --ม	-ซ-ม

-ร์–ด์	-ล--	-ซ-ด์	-ลท-	-ล--	ม์--ร์	ร์---	-ม์ม์ช์
-ร-ด	-ล์-ซ์	-ร-ด	--- ล์	-ม--	ม--ร	-ร--	--- ซ

---ม์	-ท-ท	ร์ท--	-ล-ล	ทล--	ร์ท-ท	ร์ท--	ทล-ล
-ม--	--ล-	--ลซ	--ซ-	--ซม	--ล-	--ลซ	--ซ-

ทล--	ซล--	ซลทด์	-ซ–ด์	-ร์-ม์	-ม์--	-ม์-ม์	-ล์–ช์
--ซม	--รม	--- ด	-ร-ด	-ร–ม	---ม	----	-ล-ซ

-ม์–ร์	-ร์--	ร์ม์ฟ์ช์	-ล์–ช์	-ม์–ร์	-ร์ด์-	--ลท	ด์-ด์ม์
-ม-ร	--ลท	--- ซ	-ล-ซ	-ม-ร	ร--ท	ลซ--	-ซ-ม

-ร์--	ด์–ทล	-ล-ล	-ล-ม์	-ร์-ล	-ทล-	-ล-ท	-ล-ท
-ร--	ด--ล์	-ม-ล์	-ม-ม	-ร-ล์	--- ล์	-ร-ม	-ร-ม

-ม์-ร์	-ร์--	ร์ม์ฟ์ช์	-ล์-ช์	-ม์-ร์	-ร์ด์ -	--ลท	ด์- ด์ม์
-ม-ร	-ล-ท	--- ซ	-ล-ซ	-ม-ร	ร--ท	ลซ--	-ซ - ม

-ร์--	ด์- -ลท	-ท-ล	ทล--	-ซ-ล	-ล--	-ท-ท	-ท-ท
-ร--	ด-ซ-	--ล์-	--ซม	-ร-ล์	-ล์-ซ	--ล-	ซ–ล-

-ท --	-ร์ --	ด์ร์ --	ด์ --ลท	-ทล-	-ล-ร์	-ม์-ร์	-ร์ด์-
ช-ลล	--ลท	----	ด–ช-	---ล์	-ร-ร	-ม--	ร--ท

--ลท	ด์ร์ด์-	-ด์–ร์	-ม์–ด์	-ร์–ม์	--ม์ม์	--ม์ม์	--- ร์
ลช--	--- ช	--- ร	-ม-ด	-ร-ม	-ม--	-ม--	-ร --

-ม์-ช์	-ร์-ม์	-ช์-ล์	-ท์-ล์	-ช์-ม์	ม์---	ร์ม์ฟ์ช์	-ล์-ช์
-ม-ช	-ล–ท	-ช-ล	-ท-ล	-ช-ม	-ล-ท	---- ช	-ล-ช

-ม์-ร์	-ร์ด์-	--ลท	ด์- ด์ม์	-ร์-ด์	-ด์--	ด์ร์ -ล	ม์ร์--
-ม-ร	ร- - ท	ลช--	-ช- ม	-ร-ด	-ช-ล	-- ช-	--ด์ล

ด์ร์- ด์	-ท--	ทล--	ชล--	ชลทด์	-ด์-ร์	-ร์-ม์	-ร์ด์-
--ลด	--ลช	--ชม	--ชม	--- ด	-ช-ด	-ร--	ร- - ท

--ลท	ด์ร์ด์ -	-ด์–ร์	-ม์-ด์	-ร์-ม์	--ม์ม์	--ม์ม์	---ร์
ลช--	---ช	---ร	-ม-ด	-ร-ม	-ม--	-ม--	-ร--

-ม์-ช์	-ร์-ม์	-ช์-ล์	-ท์-ล์	-ช์-ม์	-ม์--	ร์ม์ฟ์ช์	-ล์-ช์
-ม-ช	-ล-ท	-ช-ล	-ท-ล	-ช-ม	--ลท	--- ช	-ล-ช
-ม์-ร์	-ร์ด์-	--ลท	ด์-ด์ม์	-ร์-ด์	-ร์- ด์	-ท-ล	-ท-ล
-ม-ร	ร--ท	ลช--	-ช-ม	-ร–ด	--ด ด	--ล์-	--ล์

-ล-ม์	-ช์-ม์	-ร์--	ด์-- ลท	-ท-ล	-ล--	-ร์-ร์	-ด์-ล
-ม-ม	-ช-ม	-ร--	ด–ช-	--ล์-	-ม-ร	----	-ด-ล์

---ช	-ช--	ชลทด์	-ช-ล	-- ด์ด์	-ม์-ร์	---ด์	-ช-ช
-ช์--	-ร-ม	--- ด	-ช์-ล์	-ด--	-ม-ร	-ด--	--ช์ ช์

-ล-ช	-ล ล	ทล--	ช–ม-	-รมช	-- ชล	ช-ช	-ล–ล
--ช์ ช์	--ช-	-- ชม	-ร-ร	ด-- ช์	-ม--	-ม-ร-	-ล์-ม

--ลท	ด์-ด์ ม์	-ร์-ด์	-ร์ -ด์	- ท-ล	-ท-ล	-ล-ม์	-ช์-ม์
-ช--	-ช--	-ร-ด	-- ด ด	-- ล์-	--ล์-	-ม-ม	-ช-ม

-ร์ - -	ด์ - - ลท	- ท - ล	- ม์ - ซ์	- ม์ - ร์	- ร์ - -	ร์ ม์ ฟ์ ซ์	- - ท์ ท์
-ร - -	ด – ซ -	- - - ล	- ม - ซ	- ม - ร	- ล - ท	- - - ซ	- ท - -
- ล์ - ซ์	- ล์ ซ์	ฟ ม - ร์	- ด์ - ม์	ร์ ด์ - -	- - - ซ	- - ล ท	- - ล ท
- ล - ซ	- - ซ -	- - ร -	- ซ - -	- - ท ล	- ร - -	- ซ - -	ล ซ - -
- - ด์ ร์	- ร์ - ท	ด์ ร์ – ด์	- ซ - -	ด์ – ร์ ม์	- ร์ - ด์	- ท - ล	- ซ - -
ล ท - -	- - ล -	- - - ซ	- ร - -	ด - - ม	- ร - ด	- - ล -	- ร - ม
ซ ม ซ	- ท ร์ -	ท ล - -	ซ – ม -	- - ม ซ	- - ซ ล	ซ - ซ -	- - - ล
- ร - ร	- - - ล	- - ซ ม	- ร - ร	ด ร - -	- ม - -	- ม - ร	- ล - -
- - ล ท	ด์ - ด์ ม์	- ร์ - ด์	- ร์ - ด์	- ท - ล	- ท - ล	- ล - ม์	- ซ์ - ม์
- ซ - -	- ซ - ม	- ร - ด	- - ด ด	- - ล -	- - ล -	- ม - ม	- ซ - ม
- ร์ - -	ด์ - - ลท	- ท - -	- - ล ล	- ล - -	ล - ล ท	- ท - -	- - - ลท
- ร - -	ด – ซ -	- - - ล	ร - - -	- - - ร	ร - - -	- - ล -	- - ซ -
- ท - ล	- - - ซ	- ซ - -	ล ซ - ซ	ล ซ - -	ล ซ - ซ	ล ซ - -	- - - ลท
- - ล -	- ซ - -	- ม - ม	- - ซ -	- - ร - ร	- - ซ -	- ร - -	ด – ซ -
- ท - ล	- ท - ล	- ล - ม์	- ล์ - ซ์	- ม์ - ร์	- ด์ - ม์	- ร์ - -	ด์ - - ลท
- - ล -	- - ล -	- ม - ม	- ล - ซ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - -	ด – ซ -
- - - ล	- ล ซ -	- - - ล	- - - -	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	- ท - -
- ล - -	ล - - ม	ร ล - -	- - - ซ	- - ล -	ซ – ล -	ซ – ล -	ซ - ล ล
- ร์ - -	ด์ ร์ - -	ด์ - - ลท	- ท - ท	- ร์ - -	ด์ ร์ - -	ด์ - - ลท	- ท - ท
- - ล ท	- - - -	ซ – ซ -	- - ล -	- - ล ท	- - - -	ซ – ซ -	- - ล -
- ม์ - ร์	- ด์ - ม์	- ร์ - ด์	- ท - ท	- ม์ - -	ร์ - ร์ ร์	- ร์ - ร์	- - ล ท
- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	- - ล -	- - ร์ ท	- ล - ซ	- ร - ซ	- ซ - -
ด์ ร์ ด์ -	- ด์ - ร์	- ม์ - ด์	- ร์ - ม์	- ล์ - ซ์	- ม์ - ร์	- ด์ - ม์	- ร์ - -
- - - ซ	- - - ร	- ม - ด	- ร - ม	- ล - ซ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - -

ดำ--ลท	-ท-ล	ทล--	-ช-ล	-ล--	-ท-ท	-ท-ท	-ท--
ด–ช-	--ลุ-	--ชม	-ร-ลุ	-ลุ-ช	--ล-	ช–ล-	ช-ล ล

-ริ--	ดำริ--	ดำ--ลท	-ท-ล	-ล-ริ	-มำ-ริ	-ริดำ-	--ลท
--ลท	----	ด–ช-	--ลุ-	-ร-ร	-ม--	ร-- ท	ลช--

ดำริดำ-	-ดำ–ริ	-มำ-ดำ	-ริ-มำ	--มำมำ	--มำมำ	---ริ	-มำ-ชำ
--- ช	--- ร	-ม-ด	-ร-ม	-ม--	-ม--	-ร--	-ม-ช

-ริ-มำ	-ชำ-ลำ	-ทำ-ลำ	-ชำ-มำ	-มำ--	ริมำฟีชำ	-ลำ-ชำ	-มำ-ริ
-ล-ท	-ช-ล	-ท-ล	-ช-ม	-ล-ท	--- ช	-ล-ช	-ม-ร

-ริดำ-	--ลท	ดำ-ดำมำ	-ริ-ดำ	-ดำ--	ดำริ-ล	มำริ--	ดำริ-ดำ
ร-ท	ลช--	-ช-ม	-ร-ด	-ช–ล	--ช-	--ดำล	--ล ด

-ท--	ทล--	ชล--	ชลทดำ	-ดำ-ริ	-ริ-มำ	-ริดำ-	--ลท
--ลช	--ชม	--ชม	--- ด	-ช-ด	-ร--	ร-- ท	ลช--

ดำริดำ-	-ดำ-ริ	-มำ-ดำ	-ริ-มำ	--มำมำ	--มำมำ	---ริ	-มำ-ชำ
--- ช	--- ร	-ม-ด	-ร-ม	-ม--	-ม--	-ร--	-ม-ช

-ริ-มำ	-ชำ-ลำ	-ทำ-ลำ	-ชำ-มำ	-มำ--	ริมำฟีชำ	-ลำ-ชำ	-มำ-ริ
-ล-ท	-ช-ล	-ท-ล	-ช-ม	--ลท	---ช	-ล-ช	-ม-ร
-ริดำ-	--ลท	ดำ-ดำมำ	-ริ-ดำ	-ริ-ดำ	-ท-ล	-ท-ล	-ล-มำ
ร--ท	ลช--	-ช-ม	-ร-ด	--ด ด	--ลุ-	--ลุ-	-ม-ม

-ชำ-มำ	-ริ--	ดำ--ลท	-ท-ล	-ล --	-ริ-ริ	-ดำ-ล	---ช
-ช-ม	-ร--	ด–ช-	--ลุ-	-ม-ร	----	-ด-ลุ	-ชุ--

-ช--	ชลทดำ	-ช-ล	--ดำดำ	-มำ-ริ	---ดำ	-ช-ช	-ล-ช
--ร ม	--- ด	-ชุ-ลุ	-ด--	-ม-ร	-ด --	--ชุชุ	--ชุชุ

-ล-ล	ทล--	ช–ม-	-ร ม ช	--ชล	ช–ช-	-ล-ล	--ลท
--ช-	--ชม	-ร-ร	ด--ชุ	-ม--	-ม-ร	-ลุ-ม	-ช--

ดำ - ดำมำ	- รำ - ดำ	- รำ - ดำ	- ท - ล	- ท - ล	- ล - มำ	- ชำ - มำ	- รำ - -
- ช - -	- ร - ด	- - ด ด	- - - ลุ	- - ลุ -	- ม - ม	- ช - ม	- ร - -

ดำ - - ลท	- ท - ล	- มำ - ชำ	- มำ - รำ	- รำ - -	รำมำฟีชำ	- - ทำทำ	- ลำ – ชำ
ด – ช -	- - ลุ -	- ม - ช	- ม - ร	- ล - ท	- - - ช	- ท - -	- ล - ช

- ลำ - ชำ	ฟม - รำ	- ดำ - มำ	รำดำ - -	- - - ช	- - ล ท	- - ล ท	- - ดำรำ
- - ช -	- - ร -	- ช - -	- - ท ล	- ร - -	- ช - -	ล ช - -	ล ท - -

- รำ - ท	ดำรำ - ดำ	- ช - -	ดำ – รำมำ	- รำ - ดำ	- ท - ล	- ช - -	ช - ม ช
- - ล -	- - - ช	- ร - -	ด - - ม	- ร - ด	- - ลุ -	- ร - ม	- ร - ร

- ท รำ -	ท ล - -	ช – ม -	- - ม ช	- - ช ล	ช – ช -	- - - ล	- - ล ท
- - - ล	- - ช ม	- ร - ร	ด ร - -	- ม - -	- ม - ร	- ลุ - -	- ช - -

ดำ - ดำมำ	- รำ - ดำ	- รำ - ดำ	- ท - ล	- ท - ล	- ล - มำ	- ชำ - มำ	- รำ - -
- ช - -	- ร - ด	- - ด ด	- - ลุ -	- - ลุ -	- ม - ม	- ช - ม	- ร - -

ดำ - - ลท	- ท - ล	- - ล ล	- ล - -	ล - ล ท	- ท - ล	- - - ลท	- ท - ล
ด – ช -	- - - ลุ	- ร - -	- - - ร	- ร - -	- - ลุ -	- - ช -	- - ลุ -

- - - ช	- ช - -	ล ช - ช	ล ช - -	ล ช - ช	ล ช - -	- - - ลท	- ท - ล
- ชุ - -	- ม - ม	- - ชุ -	- ร - ร	- - ชุ -	- ด - -	ด – ช -	- - ลุ -

- ท - ล	- ล - มำ	- ลำ - ชำ	- มำ - รำ	- ดำ - มำ	- รำ - -	ดำ - - ลท	- - - ล
- - ลุ -	- ม - ม	- ล - ช	- ม - ร	- ด - ม	- ร - -	ด – ช -	- ลุ - -

- ล ช -	- - - ล	- - - -	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	- ท - -	- รำ - -
ลุ - - ม	ร ลุ - -	- - - ช	- - ล -	ช – ล -	ช – ล -	ช - ล ล	- - ล ท

ดำ รำ - -	ดำ - - ลท	- ท - ล	- รำ - -	ดำ รำ - -	ดำ - - ลท	- ท - ล	- มำ - รำ
- - - -	ช – ช -	- - ล -	- - ล ท	- - - -	ช – ช -	- - ล -	- ม - ร

- ดำ - มำ	- รำ - ดำ	- ท - ล	- มำ - -	รำ - รำ รำ	- รำ - รำ	- - ล ท	ดำ รำ ดำ -
- ด - ม	- ร - ด	- - ล -	- - รำ ท	- ล - ช	- ร - ช	- ช - -	- - - ช

-ดำ-รำ	-มำ-ดำ	-รำ-มำ	-ลำ-ชำ	-มำ-รำ	-ดำ-มำ	-รำ–ดำ	----
---ร	-ม-ด	-ร-ม	-ล-ช	-ม-ร	-ด-ม	-ร-ด	----

---รำ	-ดำ-มำ	-รำ-ดำ	-รำ-รำ	---มำ	---ช	-ช-ล	----
---ร	-ด-ม	-ร-ด	-ร-ร	---ม	---ชุ	-ด-ลุ	----

เพลงประจำบ้าน

- - - -	- - - ร์	- - - ด์	- - - ล	- - - ซ	- ซ - ล	- ล - ด์	- ด์ - ร์
- - - -	- - - ร	- - - ด	- - - ลฺ	- - - ซฺ	- ด - ลฺ	- ร - ด	- ซ - ร

- ม์ - ร์	- ด์ - ล	- ร์ - -	ด์ ร์ ม์ ฟ์	- - - ฟ์	- - ฟ์ฟ์ฟ์	- ม์ - ม์	ฟ์ ซ์ - ฟ์
- ม - ร	- ด - ลฺ	- - ซ ล	- - - ด์	- - - ด์	- - - -	- - ร -	- - - ด์

- - ซ์ -	ม์ ร์ - -	ด์ ร์ - -	ด์ ร์ ม์ ฟ์	- ม์ - ม์	- ม์ - ม์	- ม์ - ม์	- - ฟ์ ซ์
- ม์ - ร์	- - ด์ ล	- - ซ ล	- - - ด์	- - ร์ -	ด์ - ร์ -	ด์ – ร์ -	ร์ ม์ - -

- ล์ – ซ์	- ฟ์ - ด์	- ด์ - -	ด์ ร์ ม์ ฟ์	- ซ์ - ฟ์	- ม์ - ร์	- ม์ - ร์	- ร์ - ล์
- ล - ซ	- ด์ - ซ	- ซ – ล	- - - ด์	- ซ - ด์	- ท - ล	- - - ร	- ล - ล

- ล์ – ล์	- ซ์ - -	ฟ์ - - ริ ม์	- ม์ - ร์	- ร์ - ซ	- ล - ซ	- ซ - -	- ม - ม
- ด์ - ล	- ซ - -	ด์ – ด์ -	- - ร -	- ล – ซฺ	- ลฺ - ซฺ	- ด - ด	- - ร -

ซ - - ซ	- ด์ - ฟ์	- ม์ ร์ ด์	- - - ล	- ท - -	ล ท - ล	- ล - ซ	- ซ - ด์
- ร ม ด	- ด - ด	- ม ร ด	- ลฺ - -	- - ล ร	- - ล -	- - ซฺ -	- ด - ด

- ซ - ล	- ด์ - ร์	- ม์ - ร์	- ด์ - ล	- ล - ซ	- ซ – ด์	- ร์ - ด์	- ล – ซ
- ด - ลฺ	- ซ - ร	- ม - ร	- ด - ลฺ	- - ซฺ -	- ด - ด	- ร - ด	- ล - ซ

- ซ - -	- ม์ - ม์	ซ - ม ซ	- ด์ - ฟ์	- ด์ - ฟ์	- ม์ ร์ -	- ม์ ร์ -	- ร์ - ล์
- ด - ด	- - ร -	- ร - ด	- ด - ด	- ด – ด	- - - ร	- - - ร	- ล - ล

- ด์ - ฟ์	- ล์ - ฟ์	- ด์ - ฟ์	- ม์ - ร์	- ร์ - -	- ซ - ซ	- ล - ด์	- ล - ซ
- ด – ด	- - ด -	- ด - ด	- - ร -	- - - ซฺ	- - - -	- ลฺ - ด	- ลฺ - ซฺ

- ซ - -	- ม - ม	ซ - ม ซ	ล ซ - ด	- ม - ม	ซ ม - ม	- ม - ม	ซ ม - -
- ด - ด	- - ร -	- ร - ด	- - ซฺ -	- - ร -	- - ร -	- - ร -	- - ร ร

- ล - ล	- ล - ล	- ล ซ -	- - ซ ล	- ล - ซ	- ล - ด์	- ม์ ร์ -	ท ล - ซ
- - ซ -	ม – ซ -	ม - - ม	ร ม - -	ม - ร -	ม – ด -	ม - - ด์	- - ซฺ -

- ซ - -	- ม - ม	ซ - ม ซ	- ด์ - ฟ์	- ด์ - ฟ์	- ม์ ร์ -	- ม์ ร์ -	- ร์ - ล์
- ด – ด	- - ร -	- ร - ด	- ด - ด	- ด - ด	- - - ร	- - - ร	- ล - ล

-ลำ-ลำ	-ชำ--	ฟ้--ริ้ม้	-ม้-ร้	-ล-ดำ	-ล-ช	-ช--	ชลทดำ
-ดำ-ล	-ช--	ดำ–ดำ-	--ร-	-ลุ-ด	-ลุ-ชุ	-ร-ม	--- ด

-ดำ-ม้	-ริ-ดำ	- ร- ดำ	-ล- ช	-ช--	-ม--	---ด	--รม
-ช-ม	-ร-ด	--ด ด	--ชุ-	-ด-ด	--รร	-ชุ--	-ด--

-ม--	-ดรม	ช-มช	ลช-ด	-ม-ม	ชม-ม	ชม-ม	ชม--
ชุ-ร ด	ช---	- ร--	-- ชุ-	--ร-	-- ร-	-- ร-	--รร

ม–ม-	-- รด	-ร- ร	มร--	ช -- ม	ชม--	ม–ม-	-- ด-
-ลุ- ร	ดล- ชุ	--ด-	-- ดลุ	- มร-	-- รด	-ลุ- ร	ดลุ-ชุ

-ช--	มม-ม	ช- มช	-ดำ–ฟ้	-ดำ–ฟ้	-ม้-ร้	-ม้-ร้	-ร้-ลำ
-ด–ด	-ม--ร	-ร- ด	-ด-ด	-ด-ด	--ร-	--ร-	-ล-ล

-ลำ-ลำ	-ชำ--	ฟ้--ริ้ม้	-ม้--	ร้- ร้ร้	-ร้--	ร้-ร้ม้	-ม้--
-ดำ-ล	-ช--	ดำ–ดำ-	--ร-	ล---	---ช	-ช--	--ร-

ร้--ริ้ม้	-ม้-ร้	-ดำ–ช	--- ล	-ล-ร้	-ดำ–ช	-ช-ดำ	-ดำ-ฟ้
ร-ดำ-	--ร-	-ด-ชุ	-ลุ--	-ม-ร	-ด-ชุ	-ร-ด	-ด-ด

-ดำ-ฟ้	-ม้-ร้	-ดำ–ช	--- ล	-ล-ร้	-ดำ–ช	-ช-ดำ	-ดำ-ฟ้
-ด-ด	--ร-	-ด-ชุ	-ลุ--	-ม-ร	-ด-ชุ	-ร-ด	-ด-ด

-ดำ-ฟ้	-ม้-ร้	-ดำ–ช	--- ล	-ล-ร้	-ดำ–ช	-ช-ดำ	-ร้--
-ด-ด	--ร-	-ด-ชุ	-ลุ--	-ม-ร	-ด-ชุ	-ร-ด	-ร--

ร้- ร้ร้	-ร้--	ร้-ริ้ม้	-ม้--	ร้--ริ้ม้	-ม้-ร้	-ดำ–ช	--- ล
ล---	---ช	-ช--	--ร-	ร-ดำ-	--ร-	-ด-ชุ	-ลุ--

-ล-ร้	-ดำ–ช	-ช-ดำ	-ดำ-ฟ้	-ดำ-ฟ้	-ม้-ร้	-ดำ–ช	--- ล
-ม-ร	-ด-ชุ	-ร-ด	-ด-ด	-ด-ด	--ร-	-ด-ชุ	-ลุ--

-ล-ร้	-ดำ–ช	-ช-ดำ	-ดำ-ฟ้	-ดำ-ฟ้	-ม้-ร้	-ดำ–ช	--- ล
-ม-ร	-ด-ชุ	-ร-ด	-ด-ด	-ด-ด	--ร-	-ด-ชุ	-ลุ--

-ล-ร์	-ด์–ซ	-ซ-ด์	-ด์--	ฟ์--ร์ม์	-ม์-ร์	--ล ท	-ด์--
-ม-ร	-ด-ซ์	-ร-ด	-ด--	ด์–ด์-	--ร-	-ซ--	-ซ--

ร์ ---	-ม-ม	-ม -ม	-ม--	-ล- ซ	-ซ--	-ม-ม	ซม--
ร--ด	--ร-	ด- ร-	ด-รร	--ซ์-	-ด-ด	--ร-	--รร

ซล-ซ	-ซ--	-ม-ม	ซม--	-ท-ท	-ท-ท	-ท-ท	-- ด์ร์
--ซ์-	-ด-ด	--ร-	--รร	--ล-	ซ–ล-	ซ–ล-	ล ท-ร

-ล--	ซ–ซ-	-ซ-ซ	--ร ม	---ด	--ร ม	ซ-ซซ	-ซ-ล
--ซ ม	-ร-ด	-ซ์-ด	-ด--	-ซ์--	-ด--	-ซ์--	-ด-ล์

-ล-ร์	-ด์-ซ	-ซ-ด์	-ด์--	ฟ์--ร์ม์	-ม์-ร์	ม์ร์--	-ด์–ร์
-ม-ร	-ด-ซ	-ร-ด	-ด--	ด์–ด์-	-- ร-	--ด์ล	-ซ–ล

-ช์-ม์	-ร์-ด์	-ร์-ด์	-ล-ซ	- ม-ม	ซล- ซ	- ร์-ด์	-ล-ซ
-ซ-ม	-ร-ด	-ร-ด	-ล์-ซ์	--ล์-	-- ซ์ด	--ด-	--ซ์-

-ซ--	-ม-ม	ซ- มซ	-ด์-ฟ์	-ด์–ฟ์	-ม์ร์-	--ล ท	-ด์-ร์
-ด-ด	--ร-	-ร - ด	-ด-ด	-ด-ด	---ร	-ซ--	-ซ-ล

-ช์-ม์	-ร์-ด์	-ร์-ด์	-ล-ซ	- ม-ม	ซล-ซ	- ร์-ด์	-ล-ซ
-ซ-ม	-ร-ด	-ร-ด	-ล์-ซ์	--ล์-	--ซ์ด	--ด-	--ซ์-

-ซ--	-ม-ม	ซ- มซ	-ด์–ฟ์	-ด์–ฟ์	-ม์-ร์	ม์ร์--	-ด์--
-ด–ด	-- ร-	-ร - ด	-ด-ด	-ด-ด	-- ร-	--ด์ล	-ซ--

ร์- -ม ม	--- ม	--- ม	ซล-ซ	-ม-ม	ซล-ซ	-ร์-ด์	-ล-ซ
ร--ม	-ล์--	-ล์--	-- ซ์-	--ล์-	--ซ์ด	--ด-	--ซ์-

-ซ--	-ม-ม	ซ–มซ	-ด์-ฟ์	-ด์–ฟ์	-ม์-ร์	--ล ท	-ด์--
-ด-ด	--ร-	-ร- ด	-ด-ด	-ด-ด	--ร -	-ซ--	-ซ--

ร์–ร์ร์	-ร์--	ร์–ร์ม์	-ม์-ร์	-ล-ซ	-ซ--	-ม-ม	ซม--
ร---	---ซ	-ซ--	--ร -	--ซ์-	-ด-ด	--ร-	--ร-

---ซ	-ล-ซ	-ซ--	-ม-ม	ซ-มซ	-ด์-ฟ์	-ม์ร์ด์	---ล
ร--ซ์	-ล์–ซ์	-ด–ด	--ร-	-ร-ด	-ด-ด	-มรด	-ล์--

---ล	---ล	-ล-ซ	-ซ-ด์	-ซ-ล	-ด์-ร์	-ม์-ร์	-ด์-ล
---ร	-ล์--	--ซ์-	-ร-ด	-ซ์-ล์	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ล์

-ล-ซ	-ซ-ด์	-ร์–ด์	-ล-ซ	-ซ--	-ม-ม	ซ–มซ	-ด์-ฟ์
--ซ์-	-ร-ด	-ร-ด	-ล์-ซ์	-ด-ด	--ร-	-ร-ด	-ด-ด

-ฟ์-ร์	ฟ์ซ์--	ล์ซ์--	ฟ์ซ์--	-ม์--	ม์ร์--	ด์ร์--	ด์ร์ม์ฟ์
-ด์--	-- ด์ร์	-- ฟ์ร์	-- ด์ร์	--ร์ด์	--ด์ล	--ซล	--- ด์

---ซ	-ล-ซ	-ซ--	-ม-ม	ซ–มซ	-ด์-ฟ์	-ม์ร์ด์	----
---ซ์	-ล์–ซ์	-ด–ด	--ร-	-ร-ด	-ด-ด	-มรด	-ล์--

ล--ล	---ล	---ซ	-ล-ด์	-ซ-ล	-ด์–ร์	-ม์-ร์	-ด์-ล
---ร	-ล์--	-ซ์--	-ล์–ด	-ซ-ล	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ล

-ลซ-	-ซ-ด์	-ร์-ด์	ทล-ซ	-ซ--	มม-ม	ซ-มซ	-ด์–ฟ์
---ซ์	-ร-ด	-- ด-	-- ซ์-	-ด-ด	-ม-ร	-ร-ด	-ด-ด

-ด์-ฟ์	-ม์-ร์	-ม์-ร์	-ร์-ล์	-ล์-ล์	-ซ์--	ฟ์--ร์ม์	-ม์-ร์
-ด-ด	-- ร-	-- ร-	-ร-ล	-ด์-ล	-ซ--	ด์–ด์-	-- ร-

-ร์-ซ	ซซซซ	-ล-ด์	-ล-ซ	-ซ--	-ม-ม	ซ–มซ	ลซ-ด
-ล-ซ์	ซ์ซ์ซ์ซ์	-ล์-ด	-ล์-ซ์	-ด–ด	--ร-	-ร- -	--ซ์-

-ม-ม	ซม-ม	ซม-ม	ซม--	-ล–ล	-ล-ล	-ลซ-	--ซล
--ร-	--ร-	--ร-	--รร	--ซ-	ม–ซ-	ม--ม	รม--

-ล-ล	-ล-ด์	-ม์ร์-	--- ซ	-ซ--	มม-ม	ซ-มซ	-ด์-ฟ์
ม–ซ-	ม–ด-	ม--ด์	ทลซ์-	-ด-ด	-ม-ร	-ร-ด	-ด-ด

-ด์–ฟ์	-ม์-ร์	-ม์-ร์	-ร์-ล์	-ล์-ล์	-ซ์--	ฟ์--ร์ม์	-ม์-ร์
-ด-ด	-- รร	-- ร-	-ร-ล	-ด์-ล	-ซ--	ด์–ด์-	-- ร-

-ล-ดำ	-ล-ซ	-ซ--	ซลทดำ	-ด-มำ	-รำ-ดำ	-รำ-ดำ	-ล-ซ
-ลฺ-ด	-ลฺ-ซฺ	-ร-ม	--- ด	-ซ—ม	-ร-ด	-- ดด	--ซฺ-

-ซ--	-ม--	---ด	--รม	-มร-	--รม	ซ-มซ	ลซ-ด
-ด-ด	-- รร	-ซฺ--	-ด--	ซฺ--ด	ซฺด--	-ร--	--ซฺ-

-ม-ม	ซม-ม	ซม-ม	ซม--	ม-ม-	ด-รด	-ร-ร	มร--
--ร-	--ร-	--ร-	--รร	-ลฺ-ร	-ลฺ-ซฺ	--ด-	--ดลฺ

ซม-ม	ซม--	ม-มร	-—ด-	-ซ--	มม-ม	ซ-มซ	-ดำ-ฟ
-- ร-	--รด	-ลฺ--	ดลฺ-ซฺ	-ด-ด	-ม- ร	-ร-ด	-ด-ด

-ดำ-ฟ	-มำ-รำ	-มำ-รำ	-รำ-ลำ	-ลำ-ลำ	-ซำ--	ฟ --รำมำ	-มำ--
-ด-ด	-- รร	-- ร-	-ร-ล	-ดำ-ล	-ซ--	ดำ—ดำ-	--ร-

รำ—รำรำ	-รำ--	รำ-รำ มำ	-มำรำ-	รำ --รำมำ	-มำ-รำ	-ดำ-ซ	---ล
ล ---	---ซ	-ซ--	----	ซ—ดำ-	-- รซ	-ด-ซฺ	-ลฺ--

-ล-รำ	-ดำ-ซ	-ซ-ดำ	-ดำ-ฟ	-ดำ-ฟ	-มำ-รำ	-ดำ-ซ	---ล
-ม-ร	-ด-ซฺ	-ร-ด	-ด-ด	-ด-ด	-- ร-	-ด-ซฺ	-ลฺ--

-ล-รำ	-ดำ-ซ	-ซ-ดำ	-ดำ-ฟ	---รำมำ	---รำ	-ดำ-ซ	---ล
-ม-ร	-ด-ซฺ	-ร-ด	-ด-ด	--ดำ-	-ร--	-ด-ซฺ	-ลฺ--

-ล-รำ	-ดำ-ซ	-ซ-ดำ	-ดำ-ฟ	-ดำ-ฟ	-มำ--รำ	--ลท	-ดำ--
-ม-ร	-ด-ซฺ	-ร-ด	-ด-ด	-ด-ด	--ร-	-ซ--	-ซ--

รำ---	-ม-ม	-ม-ม	-ม--	-ล-ซ	-ซ--	-ม-ม	ซม--
ร--ด	--ร-	ด—ร-	ด- รร	--ซฺ-	-ด-ด	--ร-	--รร

ซล-ซ	-ซ--	-ม-ม	ซม--	--ดร	ด-ดร	ด-ดร	--มร
--ซฺ-	-ด-ด	--ร-	--รร	-ลฺ--	-ลฺ--	-ลฺ--	ดร--

-ล--	ซ-ซซ	-ซ-ซ	--รม	---ด	--รม	ซ-- ซ	-ซ-ล
--ซม	-ร-ด	-ซ- ด	-ด--	-ซฺ--	-ด--	-ซฺ--	-ด-ลฺ

-ล-ร์	-ด์-ช	-ช-ด์	-ด์-ฟ์	-ช์-ช์	---ล์	---ด์	-ด์-ร์
-ร-ร	-ด-ช์	-ด-ด	-ช-ด์	-ช-ช	---ล	---ด	-ช-ร

เพลงเชิญ

- - - -	- - - รำ	- มำ – รำ	- - - รำ	- - - รำ	-ลท ดำ รำ	- รำ - -	- มำ - มำ
- - - -	- - - ร	- ม - ร	- - - ร	- - - ซ	ซ - ซ ร	- ซ – ม	- - - ม

- ลำ – ซำ	- มำ – รำ	- - - รำ	- ลท ดำ รำ	- - - ท	- - - รำ	- มำ – รำ	- มำ - ซำ
- ล - ซ	- ม - ร	- - - ซ	ซ - ซ ร	- - - ม	- - - ร	- ม - ร	- ม - ซ

- - ทำ ทำ	- ลำ - ซำ	- ลำ - ซำ	- มำ – รำ	- - - -	- ดำ - ดำ	- - - ลท	ท - - -
- ท - -	- ล - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	- - - ด	- - - ซ	- - ซ -	- ลฺ - -
ล - - รำ	ดำ ท - ล	- - - ซ	- - ล ท	- ดำ – รำ	มำ รำ - -	- - ล ท	- ดำ – รำ
ร - ร -	- - - ลฺ	- ร - -	- ซ - -	- ซ - -	- - ดำ ท	ล ซ - -	- ซ - ร

- - มำ มำ	รำ ดำ - ซ	- ซ - -	- - ท ดำ	- - - ซ	- ซ - ซ	- - - ซ	- - ล ท
- ม - -	- ด - ซฺ	- ร - ม	ซ ล - ด	- - - ซฺ	- - ซ -	- ร - -	- ซ - -

ดำ รำ - -	- ดำ - รำ	- มำ - ดำ	- รำ – มำ	- ลำ- ซำ	- มำ – รำ	- ดำ - มำ	- รำ - -
- - ดำ ซ	- - - ร	- ม - ด	- ร - ม	- ล - ซ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - -

ดำ - - ลท	- ท - ล	ท ล - -	ล ซ - ล	- ล - รำ	- มำ - รำ	- ท - -	- ซ ล ท
ด – ซ -	- - ลฺ -	- - ซ ม	- ร - ลฺ	- ม - ร	- ม - ร	- - ล ซ	ร - - -

ดำ รำ ดำ -	- ดำ - รำ	- ซำ - มำ	- รำ – ดำ	- ล - -	- ซ - -	ดำ - - ลท	ลท - -
- - - ซ	- - - ร	- ซ - ม	- ร - ด	- ลฺ -ซฺ	- - - -	ด – ซ -	- - ลฺ -

ล - - รำ	ดำท - ล	ท ล - -	ล ซ – ล	- ล - -	- มำ - มำ	- ซำ - รำ	- ม – ซำ
ร - ร -	- - ลฺ ร	- - ซ ม	- ร - ลฺ	- ม – ม	- - - -	- ซ - ล	- ท - ซ

- รำ - มำ	- ซำ - ลำ	- ทำ - ลำ	- ซำ - มำ	- ลำ - ซำ	- มำ - รำ	- ดำ - มำ	- รำ - -
- ล - ท	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ - ม	- ล - ซ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - -

ดำ - ลท	- ท - ล	- - ซ ซ	- ซ - ซำ	- รำ - มำ	- ซำ - ลำ	- ทำ - ลำ	- ซำ - มำ
ด - ซ -	- - ลฺ -	- ซ - -	- ม - ซ	- ล - ท	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ - ม

- ลำ -ซำ	- มำ - รำ	- ดำ - มำ	- รำ - -	ดำ - ลท	ล ท - -	- - ซ ซ	- ซ - -
- ล – ซ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - -	ด – ซ -	- - ลฺ -	- ซ -	- ม - ม

ล ซ - ซ	ล – ซ -	ล ซ - ซ	ล –ซ -	- - ล ท	ล ท - ล	ท ล - -	- - - ล
- - ม -	- - ร ร	- - ม -	- - ด -	ด – ซ -	- - ล̣ -	- - ซ ม	ร ล̣ - -

- ท - ล	- ล - ม̊	- ล̊ - ซ̊	- ม̊ - ร̊	- ด̊ - ม̊	- ร̊ - -	- - - ลท	ล ท - ล
- - ล̣ -	- ม - ม	- ล - ซ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - -	ด – ซ -	- - ล̣ -

ท ล - -	- - - ล	- - - -	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ล	- ร̊ - ท	ด̊ ร̊ – ด̊
- - ซ ม	ร ล̣ - -	- - - ซ	- - ล -	ซ – ล -	ซ – ล -	- - ล -	- - - ซ

- - - ลท	ล ท - ล	- ร̊ - ท	ด̊ ร̊ – ด̊	- - - ลท	ล ท - ล	- ม̊ – ร̊	- ด̊ - ม̊
- - ซ -	- - ล̣ -	- - ล -	- - - ซ	- - ซ -	- - ล̣ -	- ม - ร	- ด - ม

- ร̊ – ด̊	- ท - ล	- ม̊ - -	ร̊ – ร̊ -	- ร̊ - ร̊	- - ล ท	ด̊ ร̊ - -	- ด̊ – ร̊
- ร - ด	- - ล̣ -	- - ร̊ ท	- ล - ซ	- ร - ซ	- ซ - -	- - ด̊ ซ	- - - ร

- ม̊ – ด̊	- ร̊ – ม̊	- ล̊ - ซ̊	- ม̊ - ร̊	- ด̊ – ม̊	- ร̊ - -	ด̊ - - ลท	ล ท - ล
- ม - ด	- ร – ม	- ล - ซ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - -	ด – ซ -	- - - ล̣

ท ล - -	ล ซ - ล	- ล – ร̊	- ม̊ - -	ด̊ - - ลท	- - - ล	ท ล - -	- ซ - ล
- - ซ ม	- ร - ล̣	- ม - ร	- ม - -	ด – ซ -	- ล̣ - -	- - ซ ม	- ร – ล̣

เพลงยกศพ

---ดำ	----	-ริ-ดำ	---ดำ	---ดำ	----	-ริ-ดำ	---ดำ
---ซ	---ล	---ซ	---ด	---ด	---ล	--- ซ	---ด
---ริ	---ซ	---ริ	---ซ	--ริริ	-ซ-ริ	-ริ-ดำ	ท--ท
---ร	---ร	---ร	---ร	-ร--	-ร-ร	-ร--	-ซ–ม
----	ทดำ--	ริดำ--	-ท-ดำ	-ริ-ดำ	-ท-ดำ	--ริริ	-ซ-ริ
---ซ	--มซ	--ทซ	-ม-ซ	-ร-ด	-ม-ด	-ร--	-ร-ร
---ริ	---ซ	---ริ	---ซ	-- ริริ	-ซ-ริ	-ริ–ดำ	ท--ท
---ร	---ร	---ร	---ร	-ร--	-ร–ร	-ร--	-ซ–ม
----	ทดำ--	ริดำ--	ดำท-ดำ	-ริ-ดำ	-ท-ดำ	-- ริริ	-ซ-ริ
---ซ	--มซ	--ทซ	- ม-ซ	-ร-ด	-ม–ด	-ร--	-ร-ร
---ริ	---ซ	---ริ	---ซ	--ริริ	-ซ-ริ	-ริ–ดำ	ท--ท
---ร	---ร	---ร	---ร	-ร--	-ร-ร	-ร--	-ซ–ม
----	ทดำ--	ริดำ--	-ท-ดำ	-ริ-ดำ	-ท-ดำ	--ริริ	-ซ-ริ
---ซ	--มซ	--ทซ	-ม-ซ	-ร-ด	-ม-ด	-ร--	-ร-ร
-มำ--	-มำ-มำ	ซ์มำ--	-มำ-ริ	-ซ์-ซ์	-ซ์-ซ์	-ซ์ฟ-	ฟ์–ฟ์-
--ริดำ	ริ–ริ-	--ริดำ	ริ--ล	--ฟ์-	ริ–ฟ์-	ริ--ร	-ดำ-ท
----	ทดำ--	ริดำ--	- ท-ดำ	-ริ-ดำ	-ท-ดำ	-- ริริ	-ซ-ริ
---ซ	--มซ	--ทซ	- ม-ซ	-ร-ด	-ม–ด	-ร--	-ร-ร
-มำ--	-มำ-มำ	ซ์มำ--	-มำ-ริ	-ซ์-ซ์	-ซ์-ซ์	-ซ์ฟ-	ฟ์–ฟ์-
--ริดำ	ริ–ริ-	--ริดำ	ริ--ล	--ฟ์-	ริ–ฟ์-	ริ--ร	-ดำ-ท
----	ทดำ--	ริดำ--	- ท-ดำ	-ริ-ดำ	-ท-ดำ	-- ริริ	-ซ-ริ
---ซ	--มซ	--ทซ	- ม-ซ	-ร-ด	-ม–ด	-ร--	-ร-ร
--ซ-	-ซ-ริ	--ซ-	-ซ-ริ	--ซ-	-ซ-ริ	-ซ-ริ	-ดำ-ท
-ซุ--	ร-- ร	-ซุ--	ร-- ร	-ซุ--	ร-- ร	-ร-ร	-ด-ทุ

- ท - -	ท ดำ - -	ร ดำ - -	- ท - ดำ	- ร - ดำ	- ท - ดำ	- - ร ร	- ซ - ร
- - - ซ	- - ม ซ	- - ท ซ	- ม - ซ	- ร - ด	- ม – ด	- ร - -	- ร - ร

- - ซ -	- ซ - ร	- - ซ -	- ซ - ร	- - ซ -	- ซ - ร	- ซ - ร	- ด - ท
- ซุ - -	ร - - ร	- ซุ - -	ร - - ร	- ซุ - -	ร - - ร	- ร - ร	- ด - ทุ

- ท - -	ท ดำ - -	ร ดำ - -	- ท - ดำ	- ร - ดำ	- ท - ดำ	- - ร ร	- ซ - ร
- - - ซ	- - ม ซ	- - ท ซ	- ม - ซ	- ร - ด	- ม – ด	- ร - -	- ร - ร

- - - ดำ	ร มำ ฟ ซำ	- ล - ซำ	ฟ มำ - ร	- ร - ซำ	- ฟ - ร	- ร - ร	ฟ ซำ ฟ ทำ
- - ซ -	- - - ซ	- - ซ -	- - ร -	- ล - ซ	- ด - ล	- - ดำ -	- - - ท

- - - -	ท ดำ - -	ร ดำ - -	ดำ ท - ดำ	- ร - ดำ	- ท - ดำ	- - ร ร	- ซ - ร
- - - ซ	- - ม ซ	- - ท ซ	- ม - ซ	- ร - ด	- ม - ด	- ร - -	- ร – ร

- - มำ -	ร มำ ฟ ซำ	- ล - ซำ	ฟ มำ - ร	- ร - ซำ	- ฟ - ร	- ซำ - -	ฟ – ฟ ทำ
- - - ดำ	- - - ซ	- - ซ -	- - ร -	- ล - ซำ	- ด - ล	- - ฟ ร	- ดำ - ท

- - - -	ท ดำ - -	ร ดำ - -	ดำ ท - ดำ	- ร - ดำ	- ท - ดำ	- - ร ร	- ซ - ร
- - - ซ	- - ม ซ	- - ท ซ	- ม - ซ	- ร - ด	- ม - ด	- ร - -	- ร – ร
- ท - ดำ	- ท - ดำ	- ท - ดำ	- - ร ร	- ท - ดำ	- ท - ดำ	- ท - ดำ	- - ร ร
- ม - ด	- ม - ด	- ม - ด	- ร - -	- ม - ด	- ม - ด	- ม - ด	- ร - -

- ท - ดำ	- - ร ร	- ท - ดำ	- - ร ร	- ดำ - มำ	- ร - ดำ	- ดำ - มำ	- ร - ดำ
- ม - ด	- ร - -	- ม - ด	- ร - -	- ซ - ม	- ร - ด	- ซ - ม	- ร – ด

- ดำ - มำ	- ร - ดำ	- ดำ - มำ	- ร - ดำ	- มำ - -	- มำ - -	- มำ - -	- มำ - -
- ซ - ม	- ร - ด	- ซ - ม	- ร - ด	- - ร ดำ	- - ร ดำ	- - ร ดำ	- - ร ดำ

ภาคผนวก ข

โน้ตสากล

เพลงชุดโหมโรงเย็น

เพลงฉิ่งพระฉัน

เพลงมอญสำหรับพิธีศพ

เพลงสาธุการ
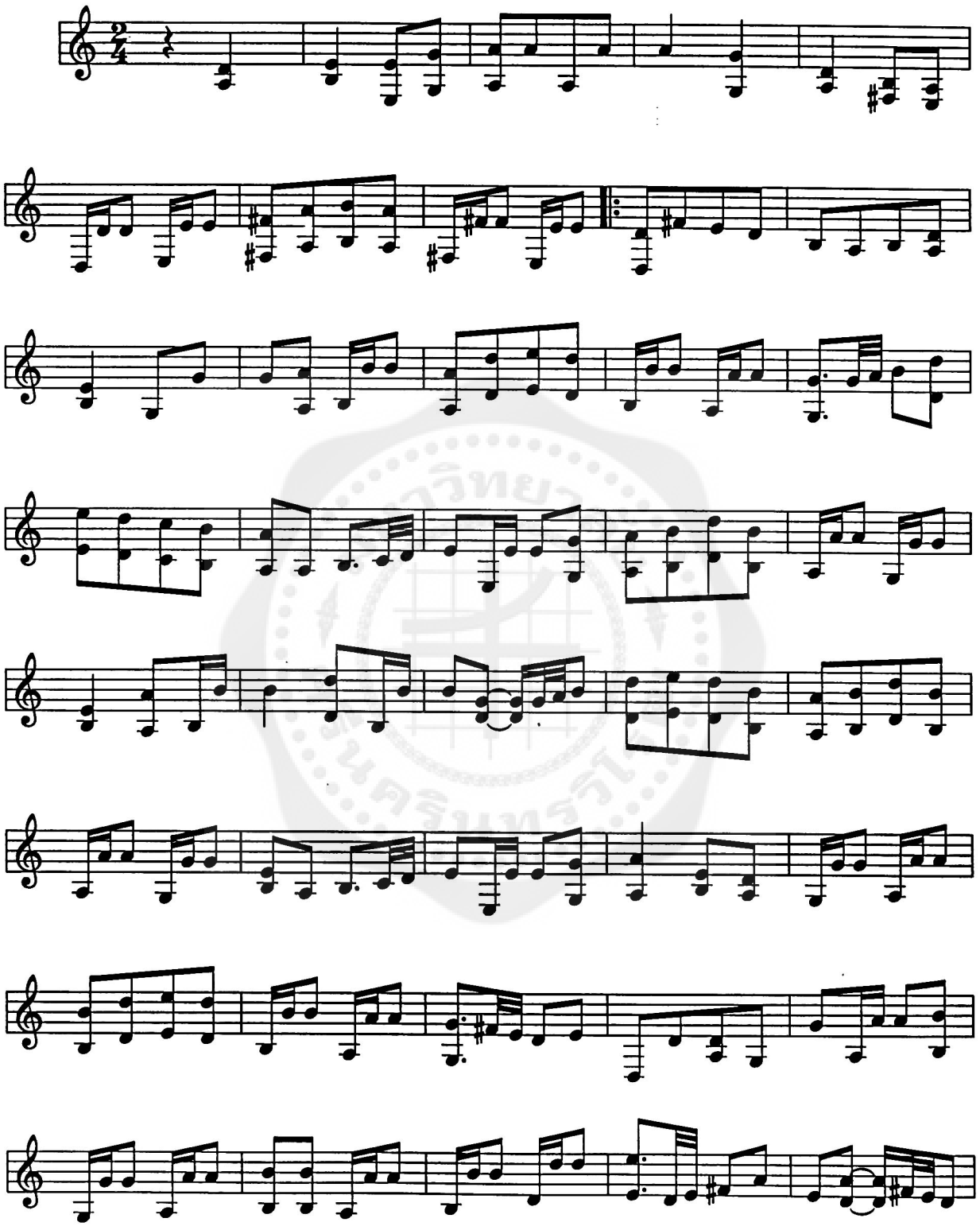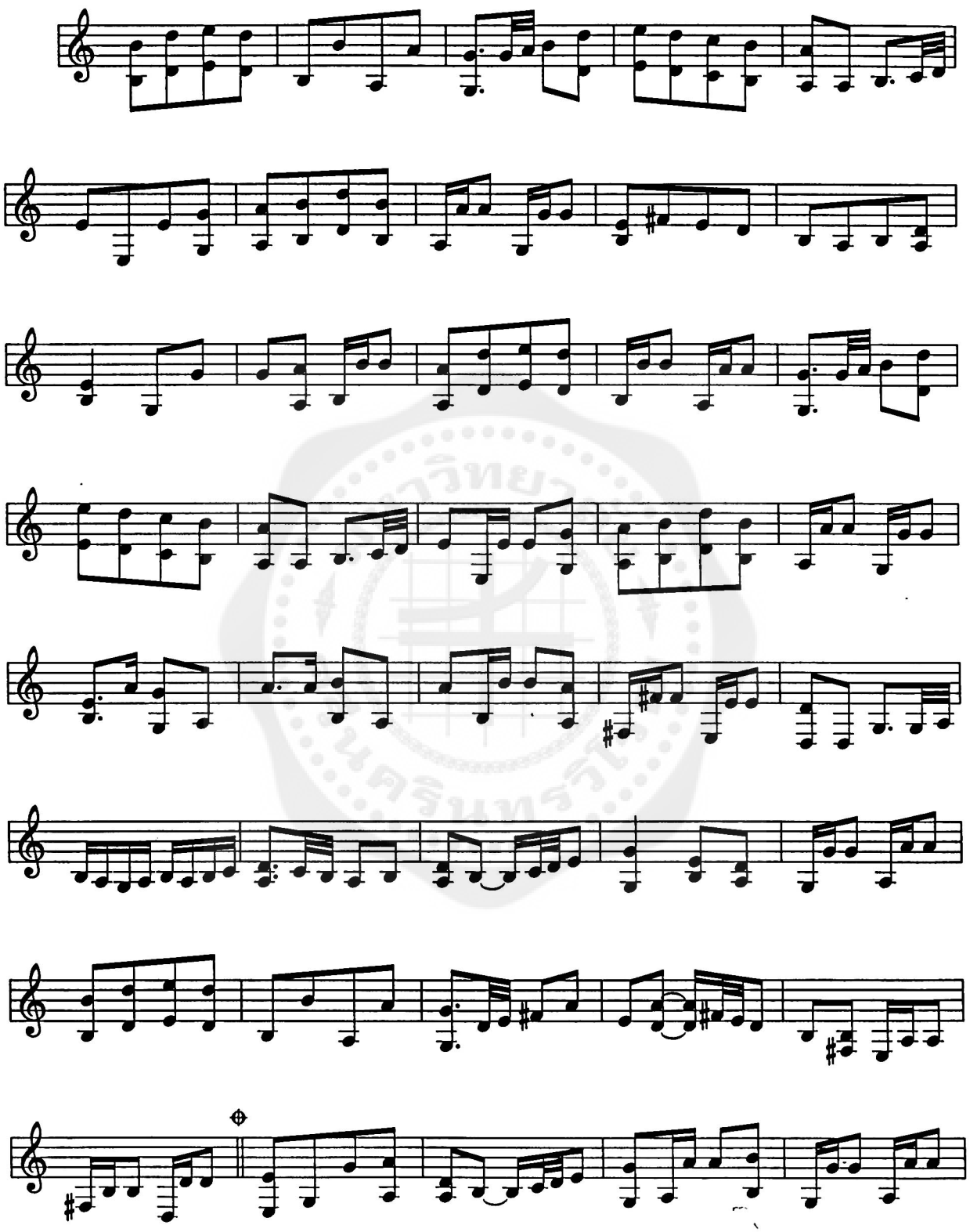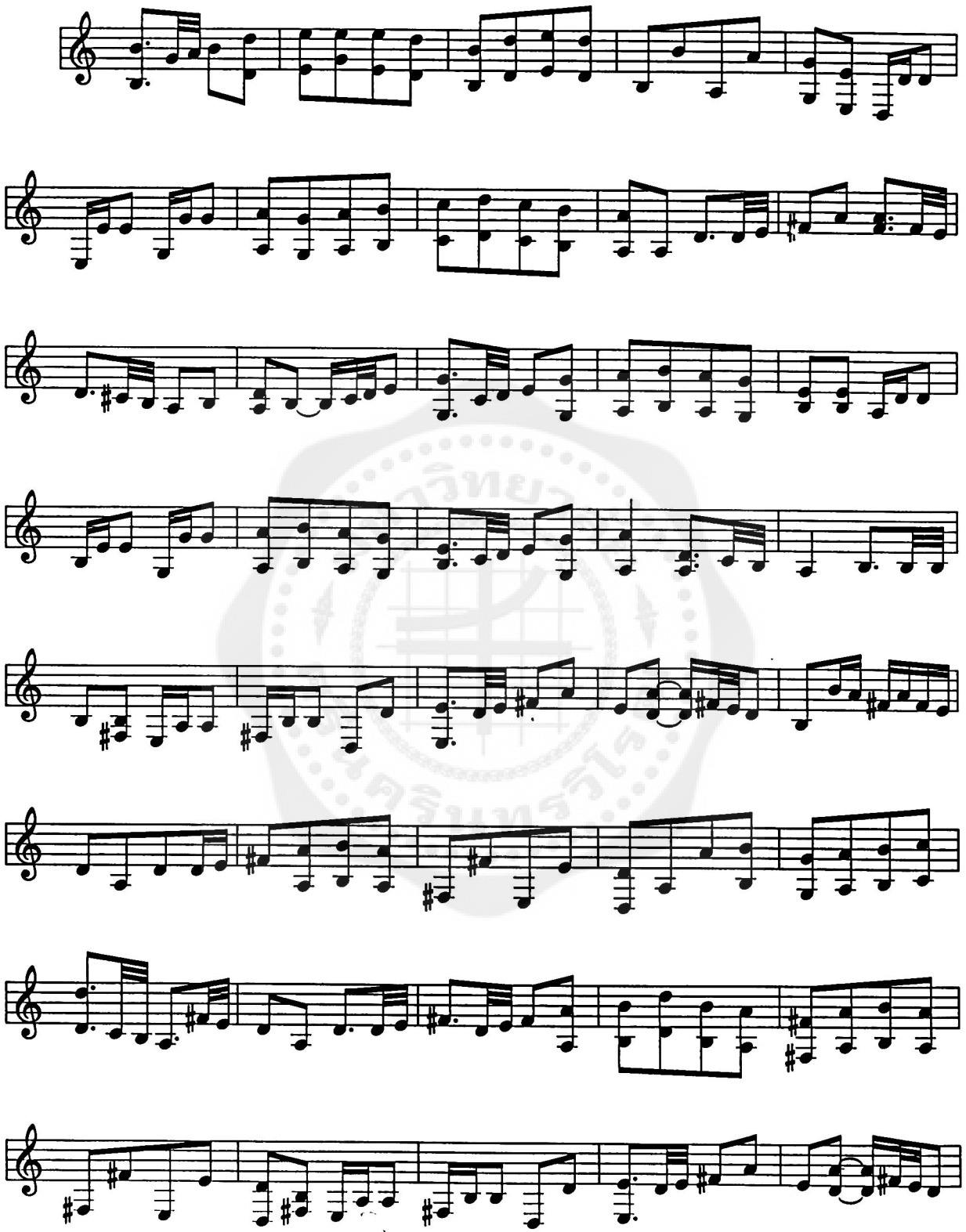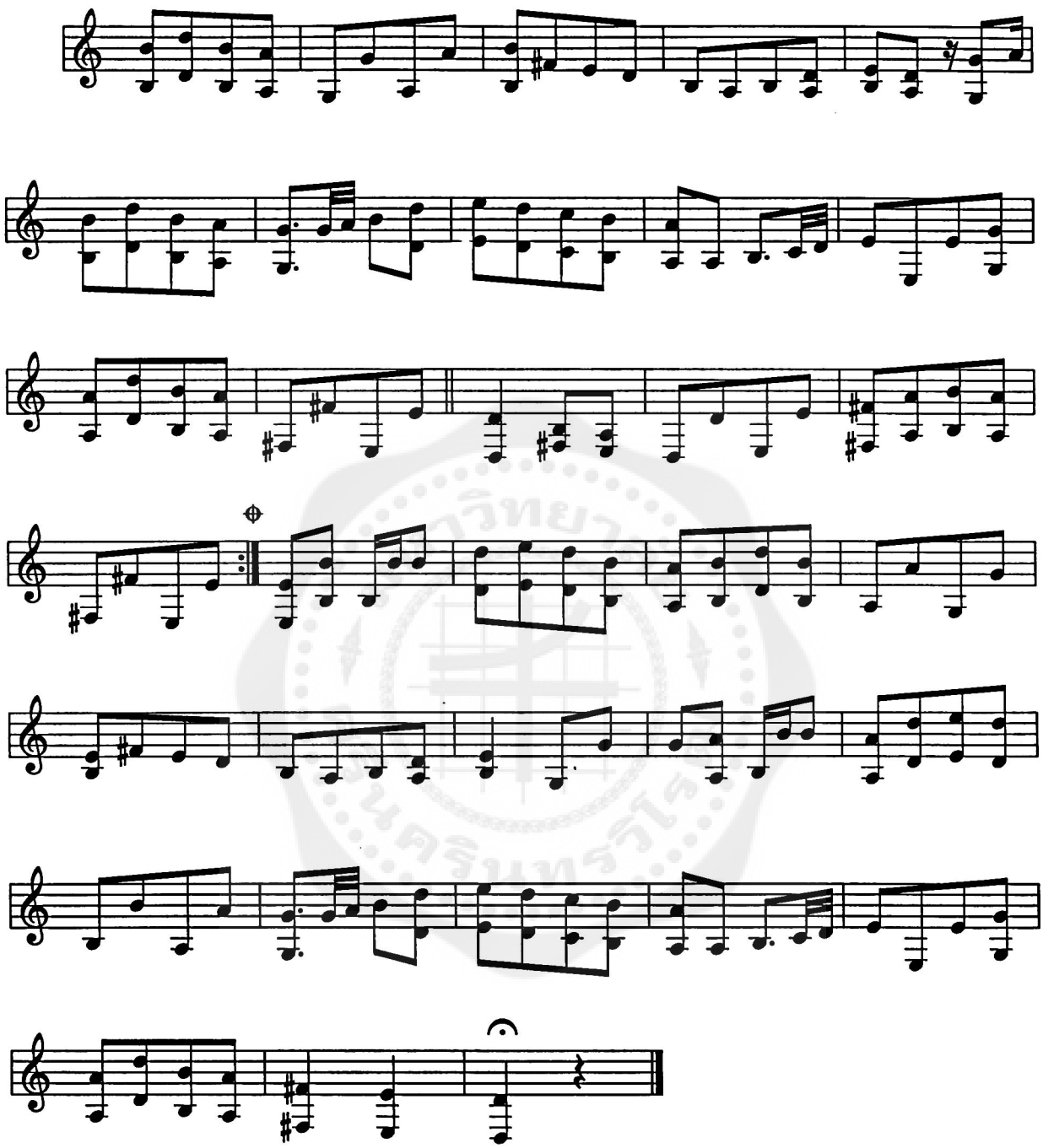
ตระหญ้าปากคอก
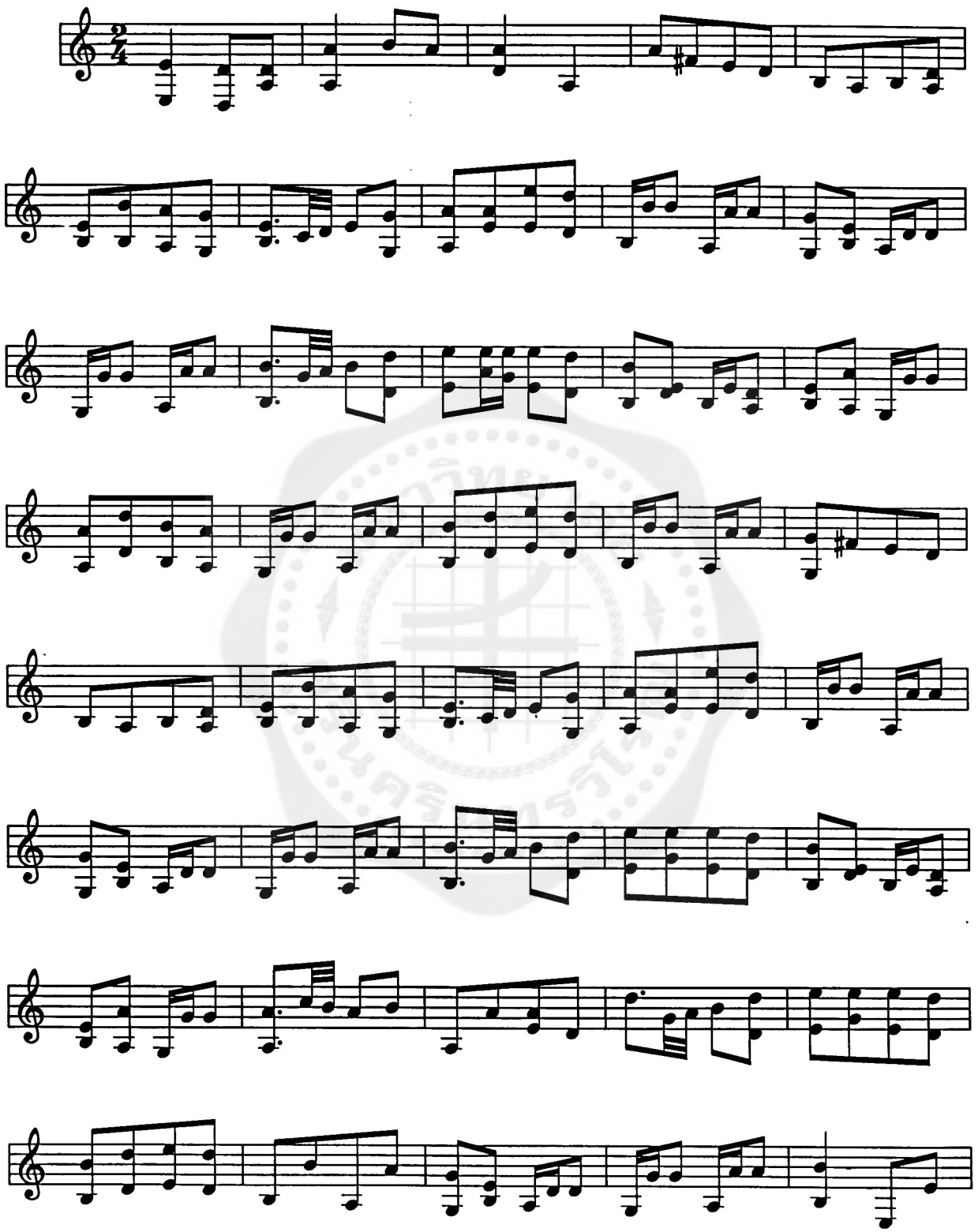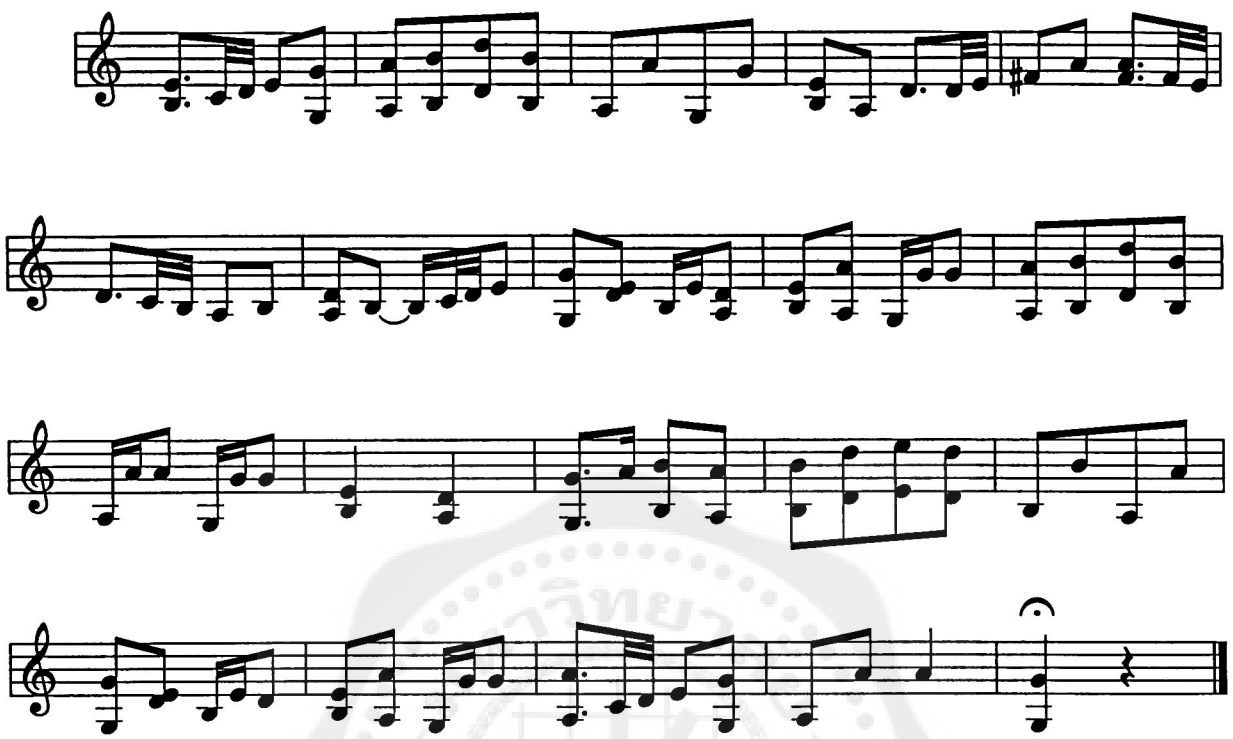
รัวสามลา
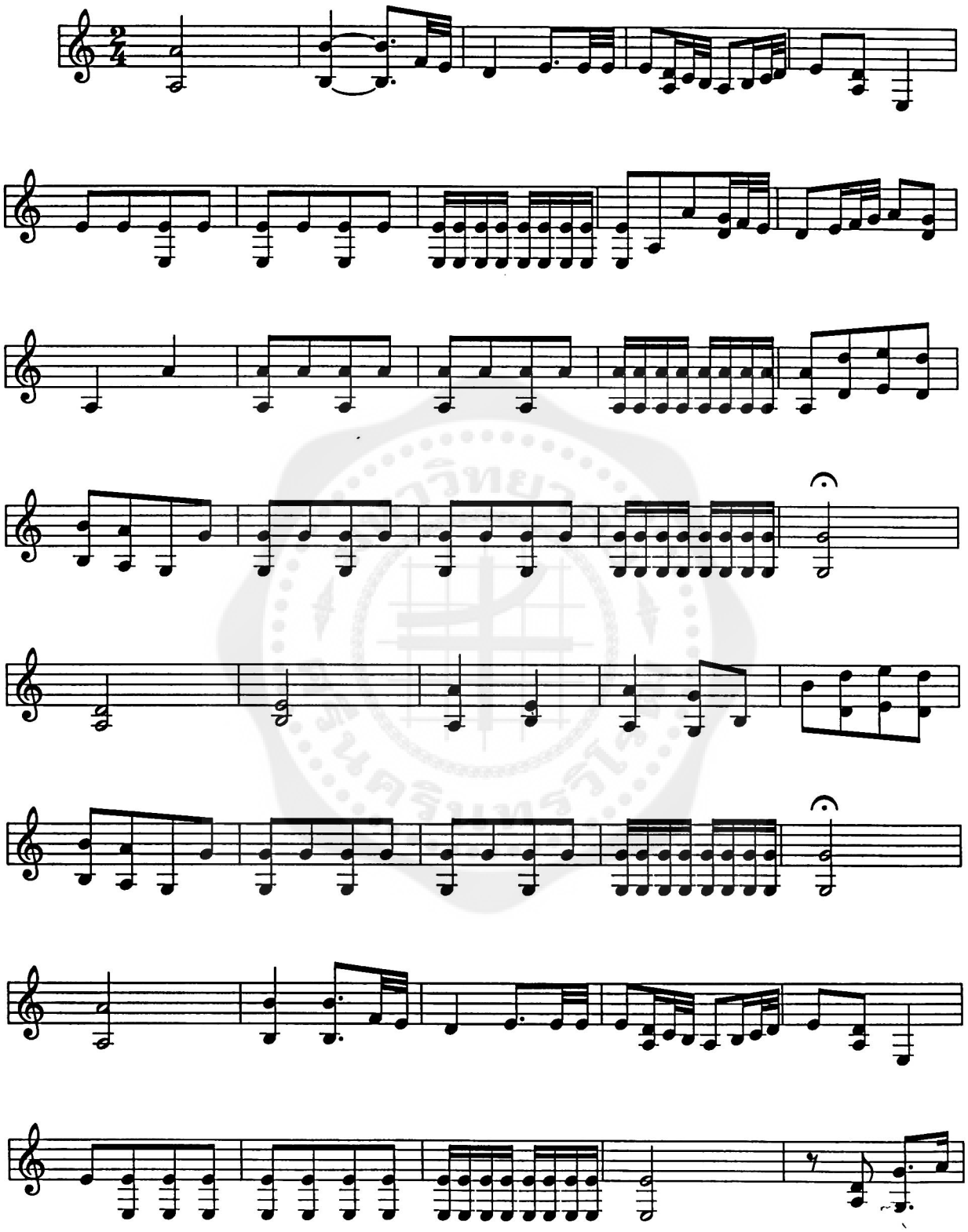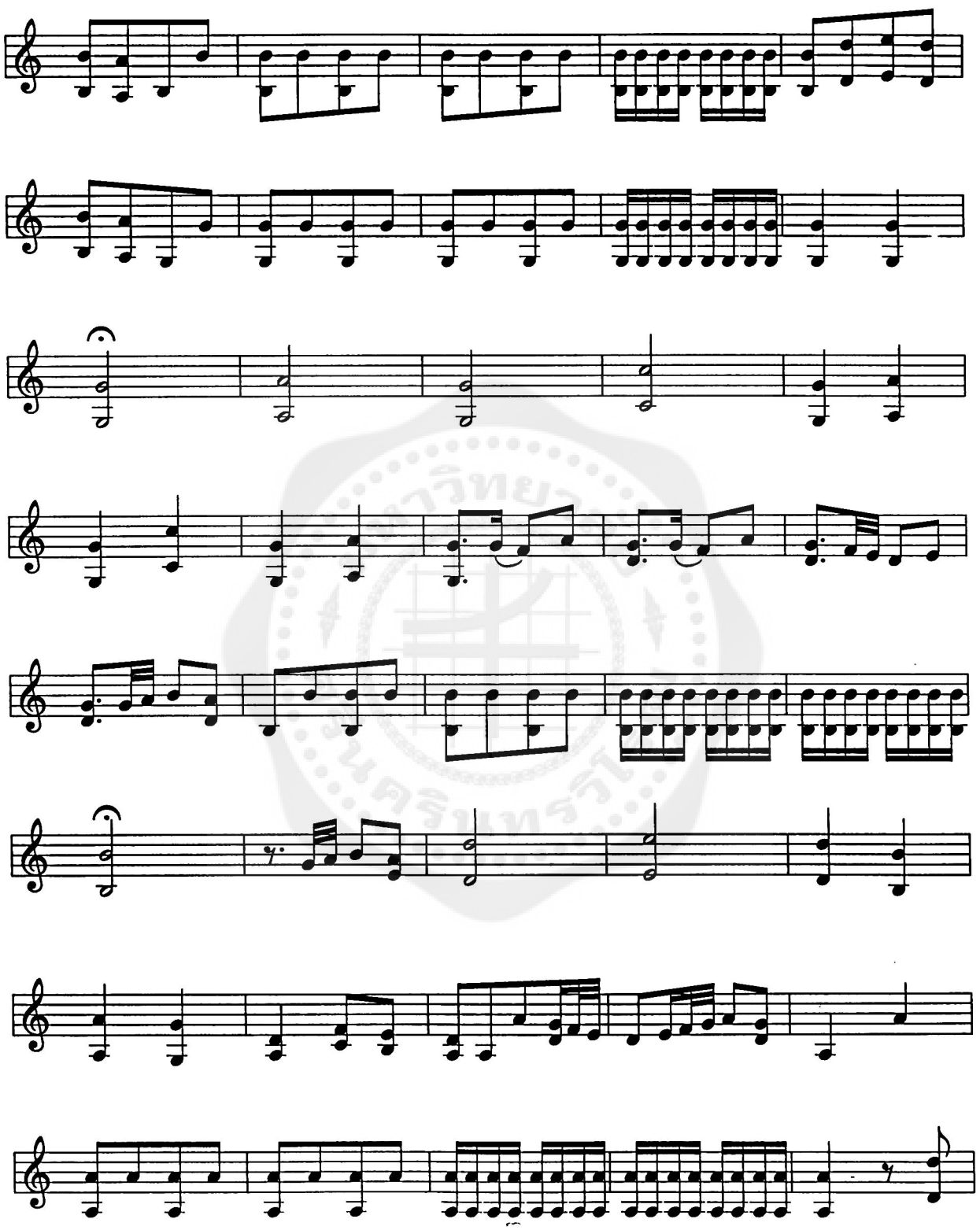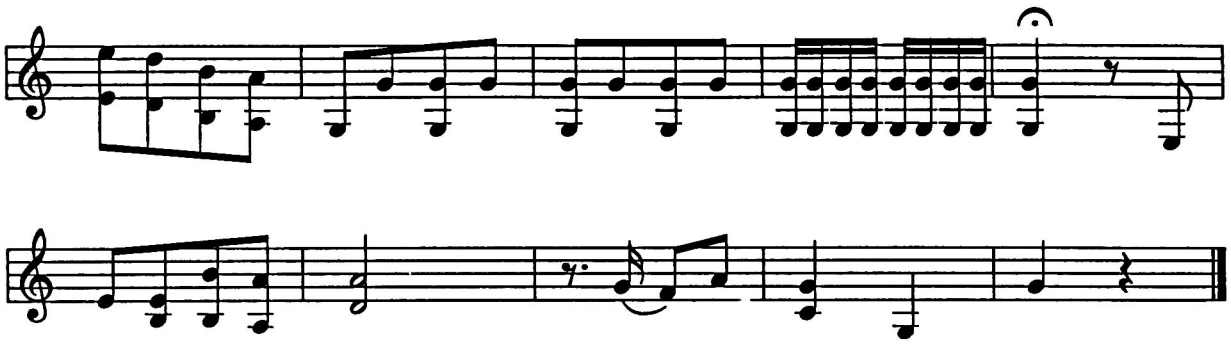
เข้าม่าน
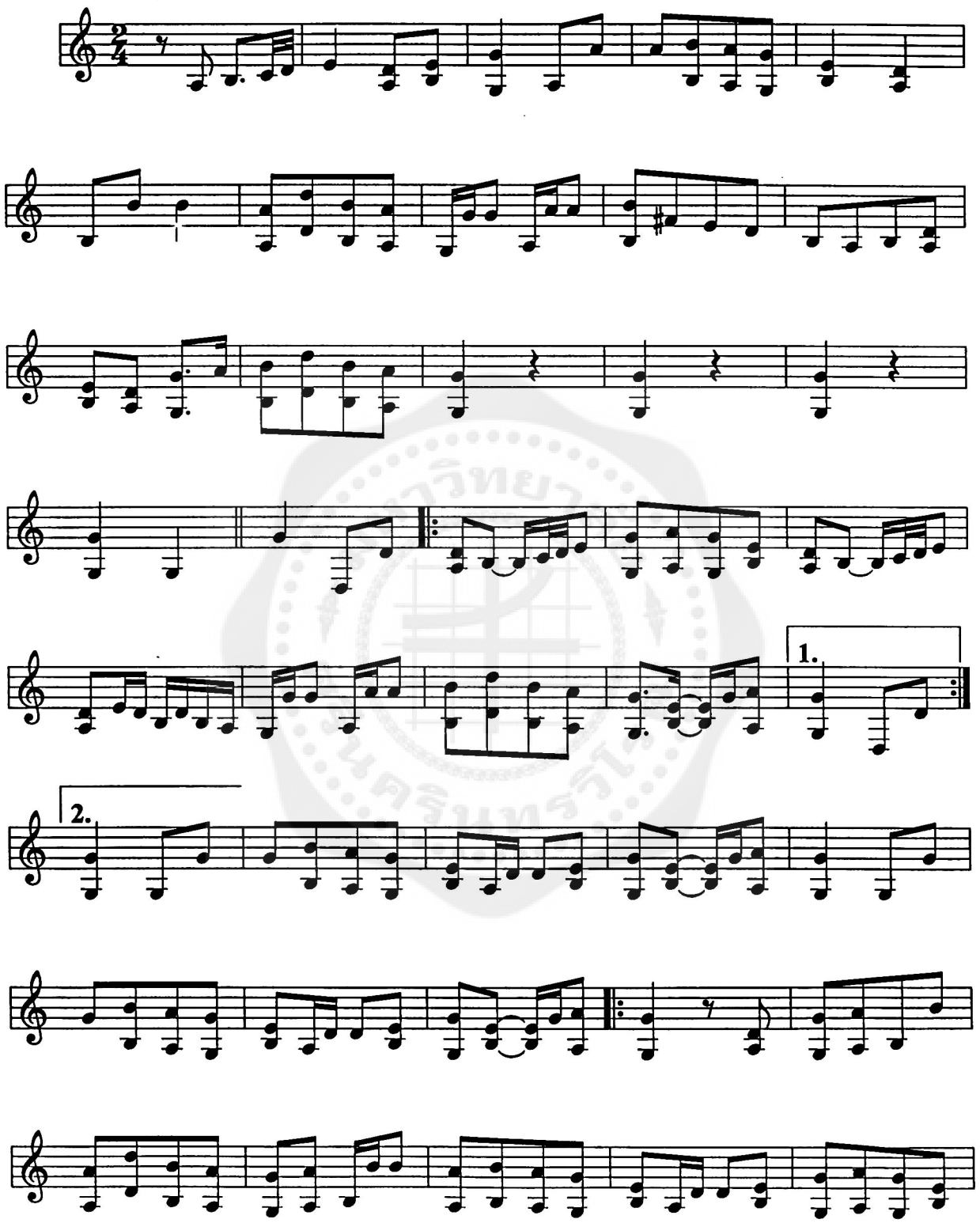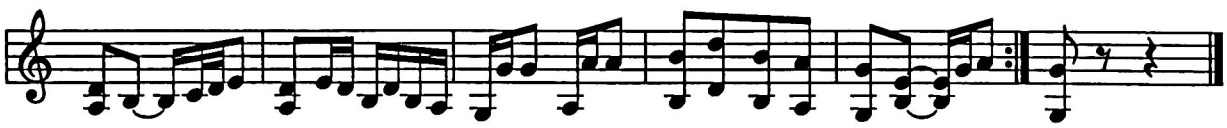
ปฐม
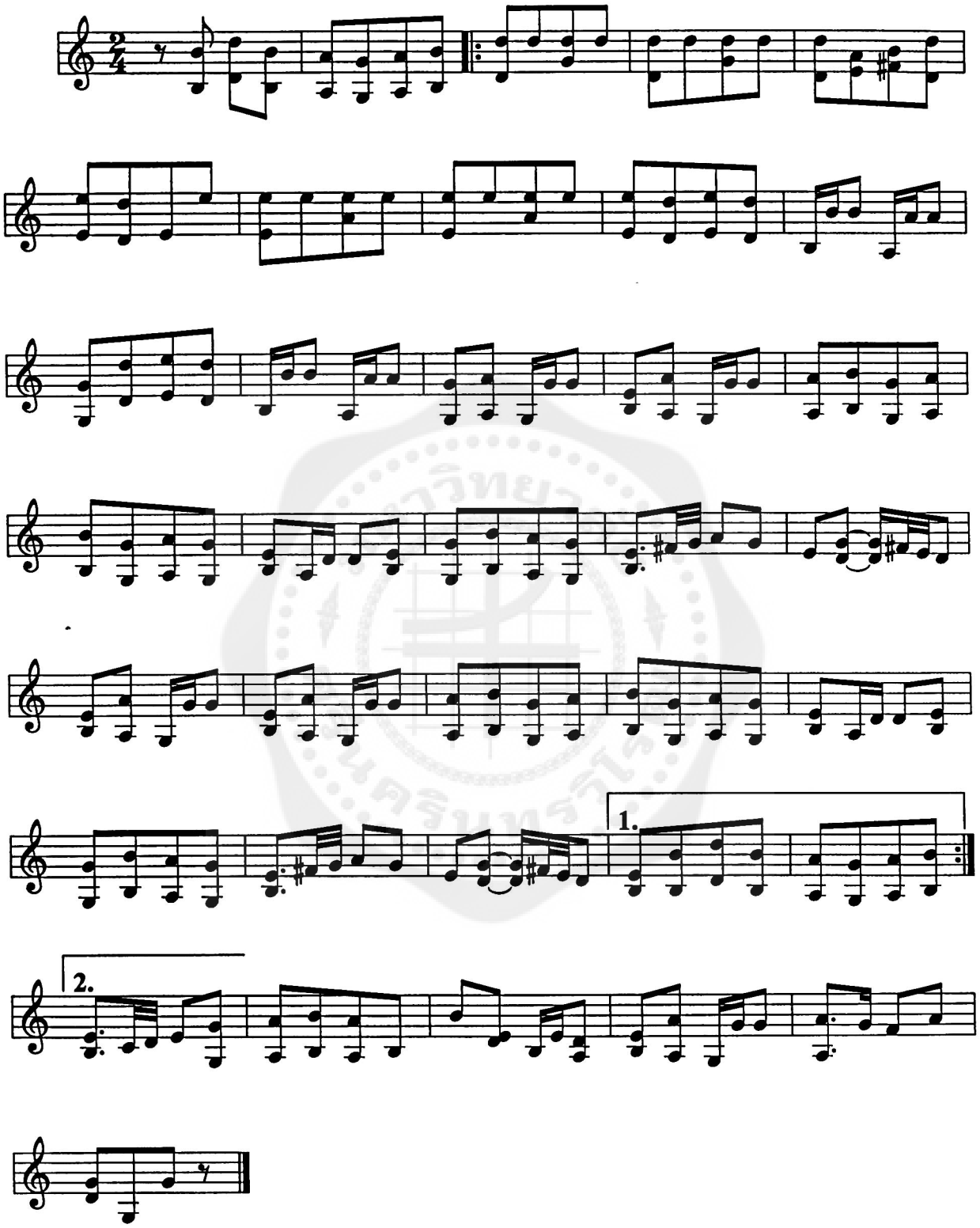
ลา
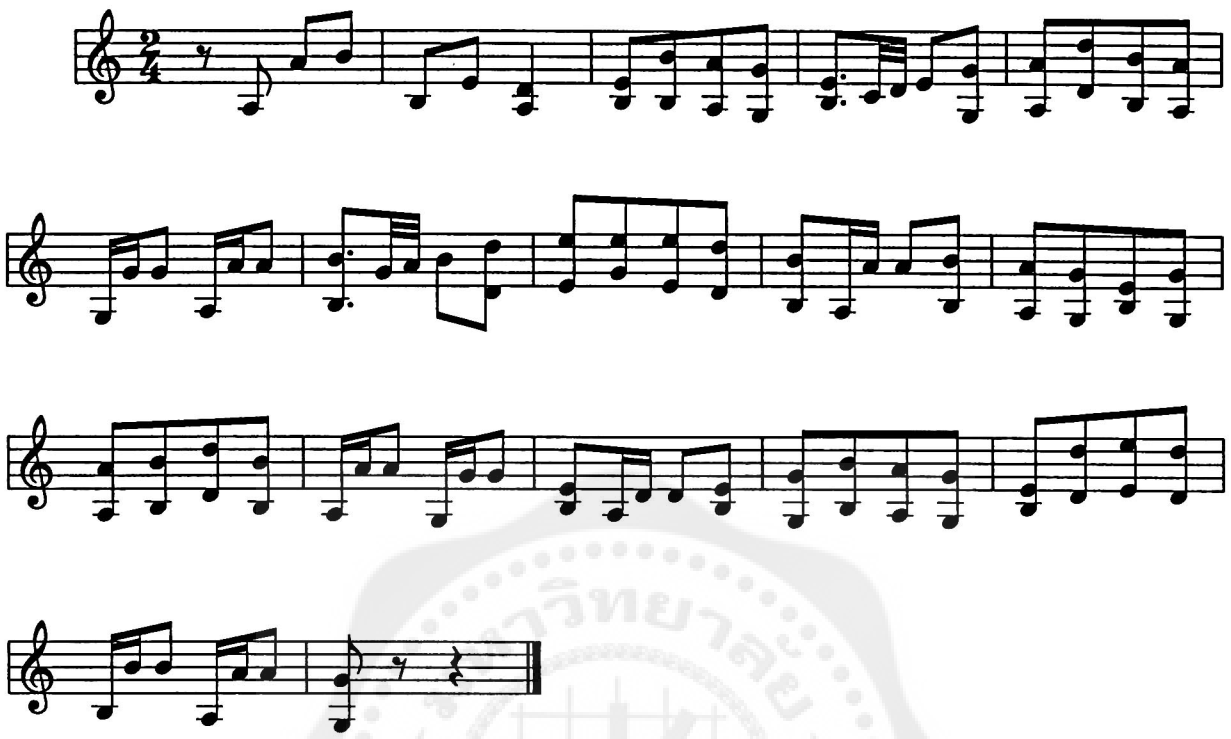
เสมอ
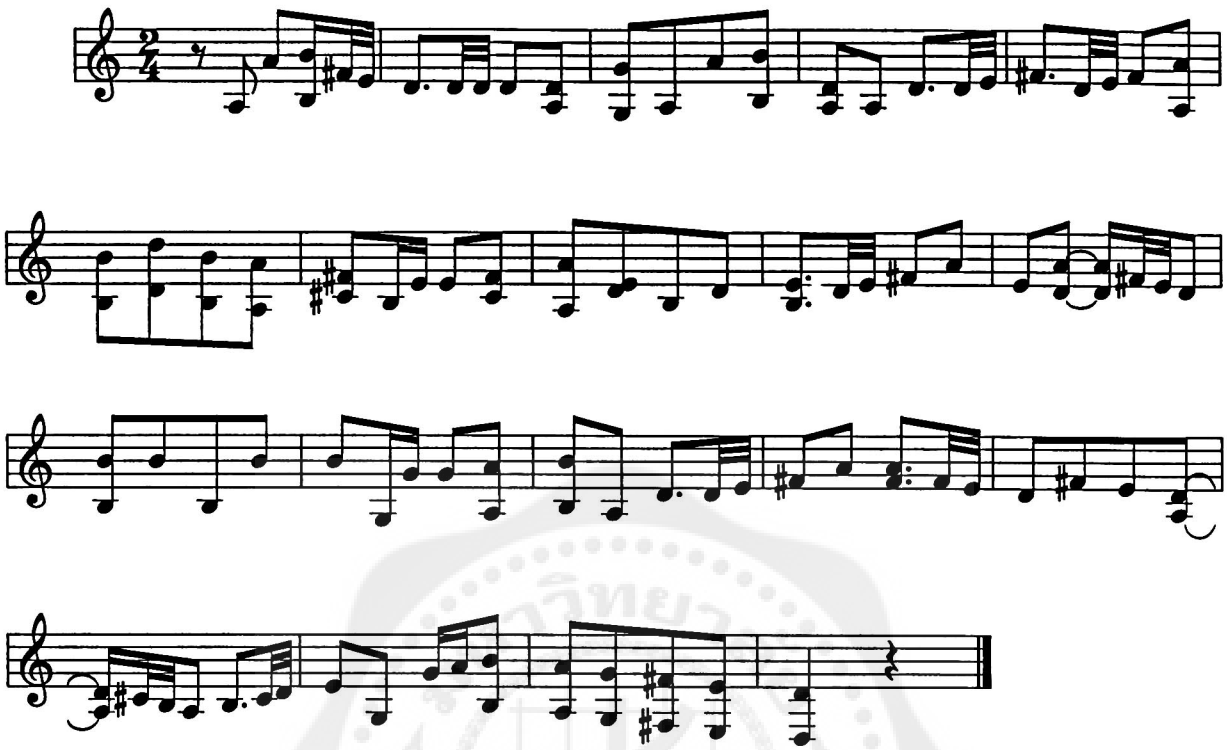
รัวลาเดียว
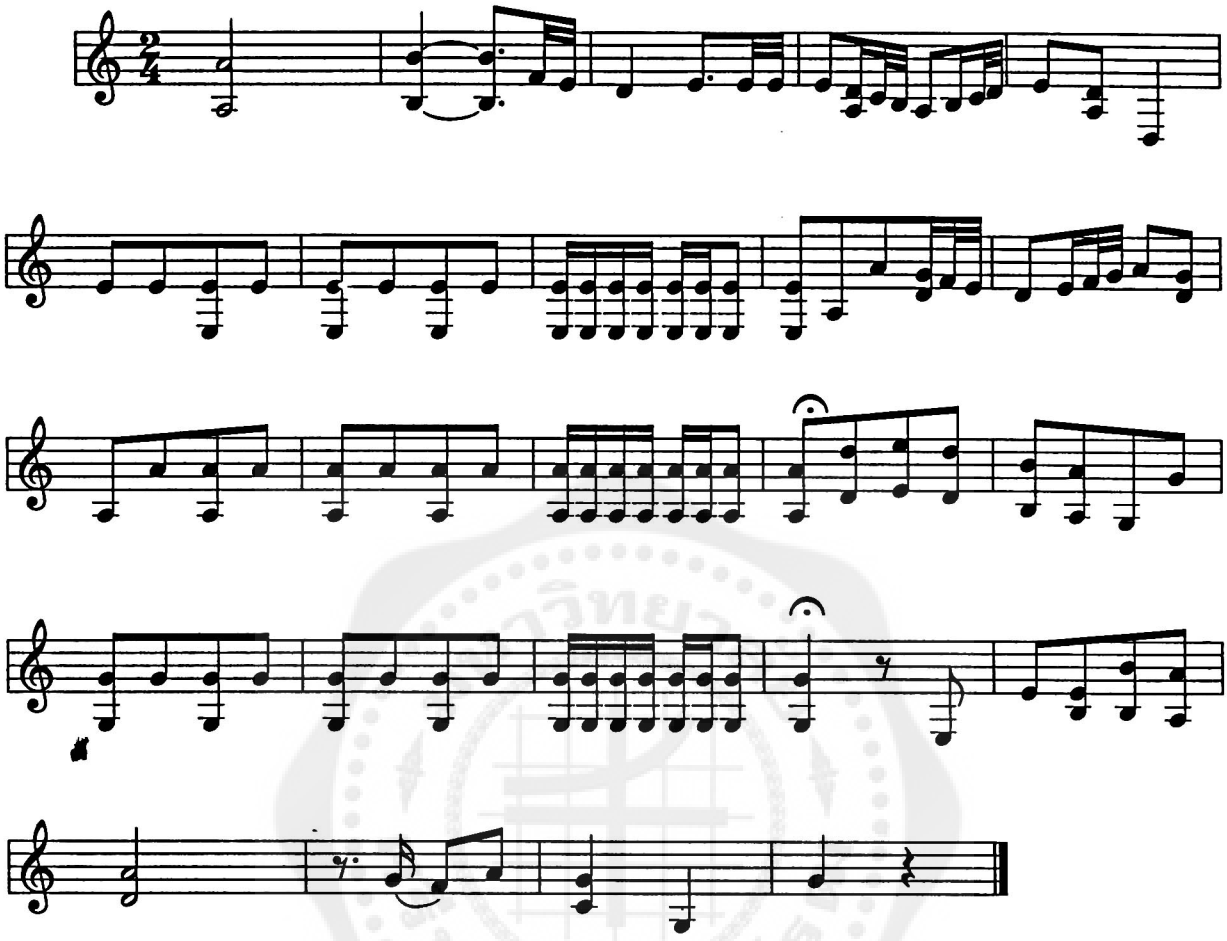
เชิดสองชั้น
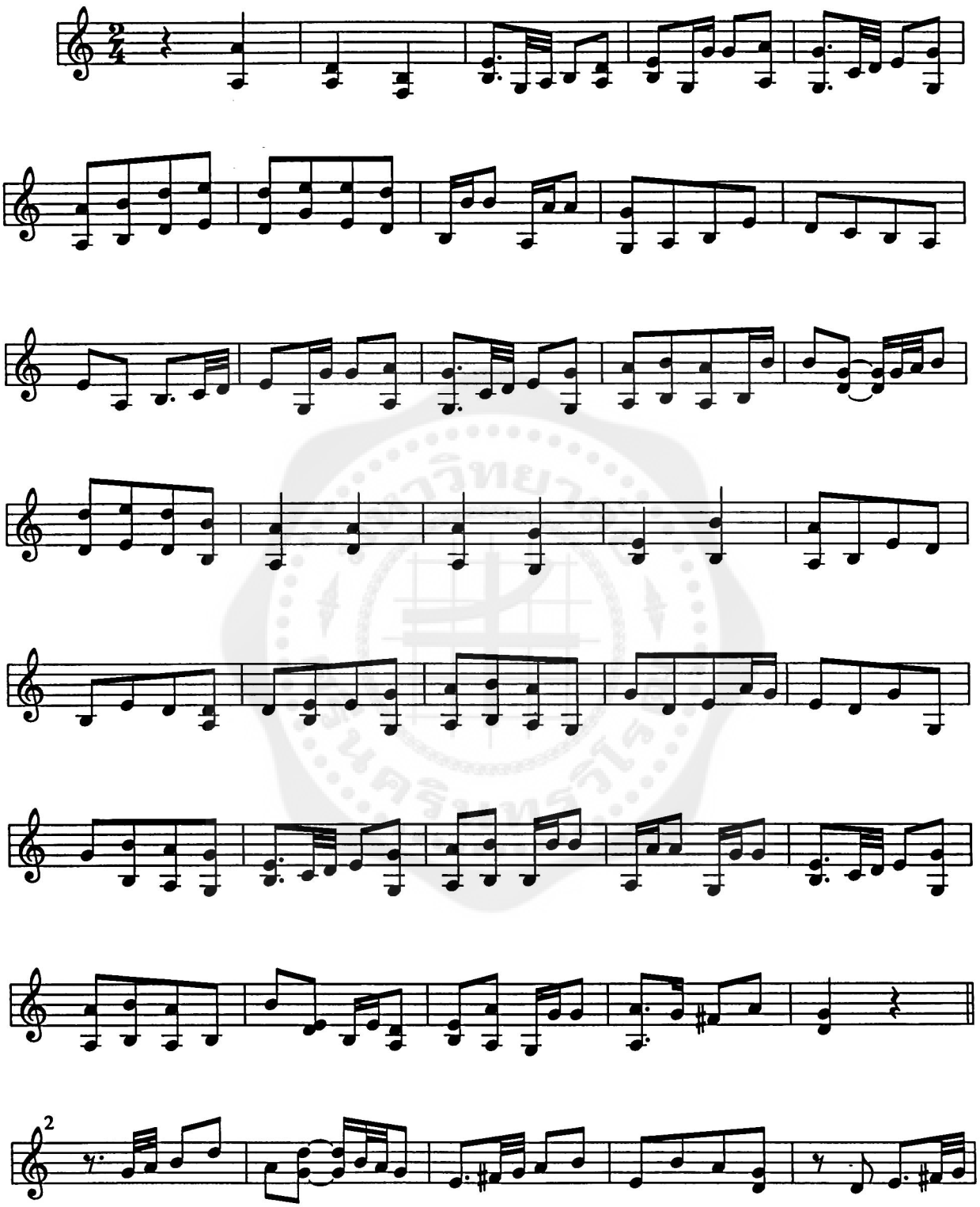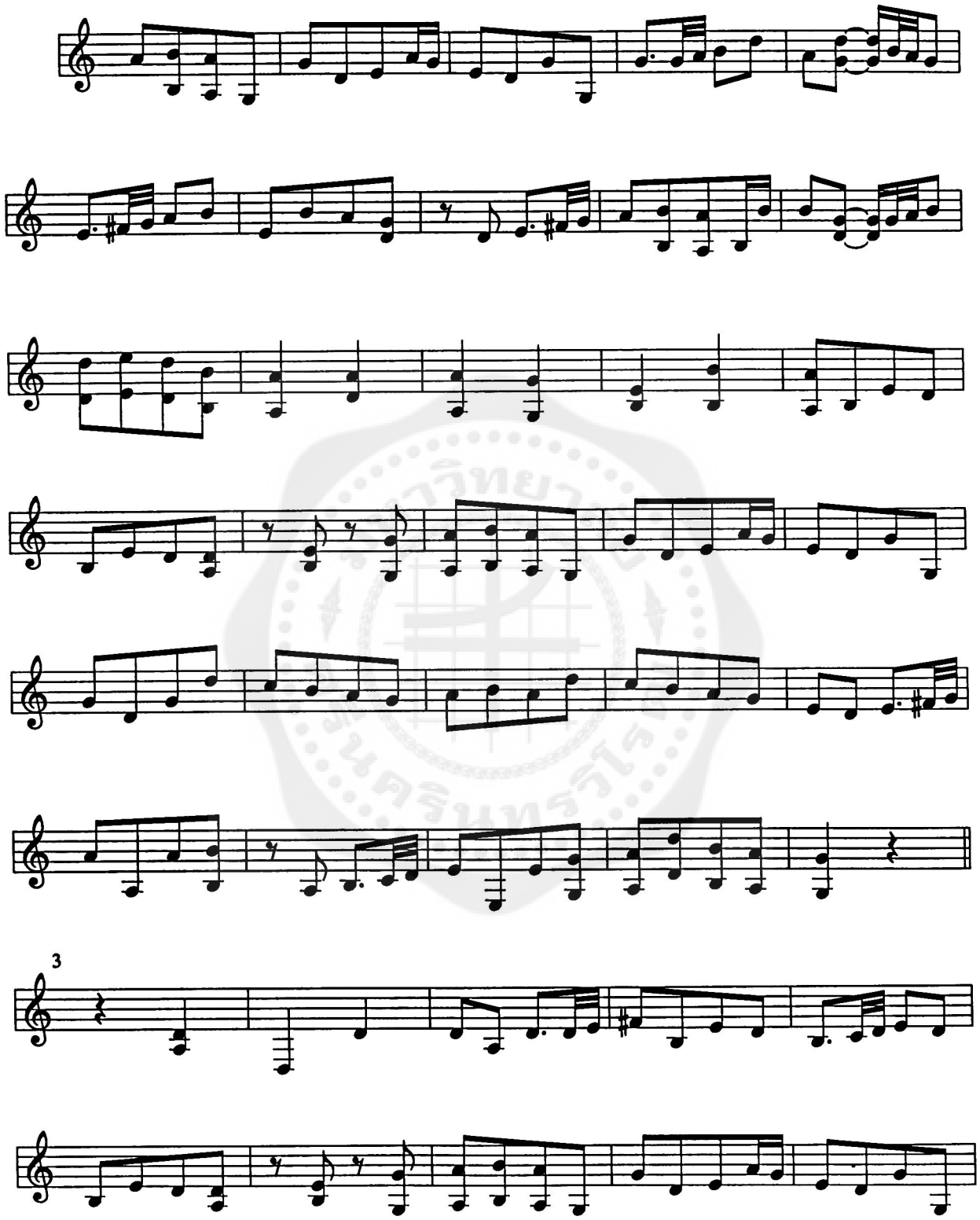
3
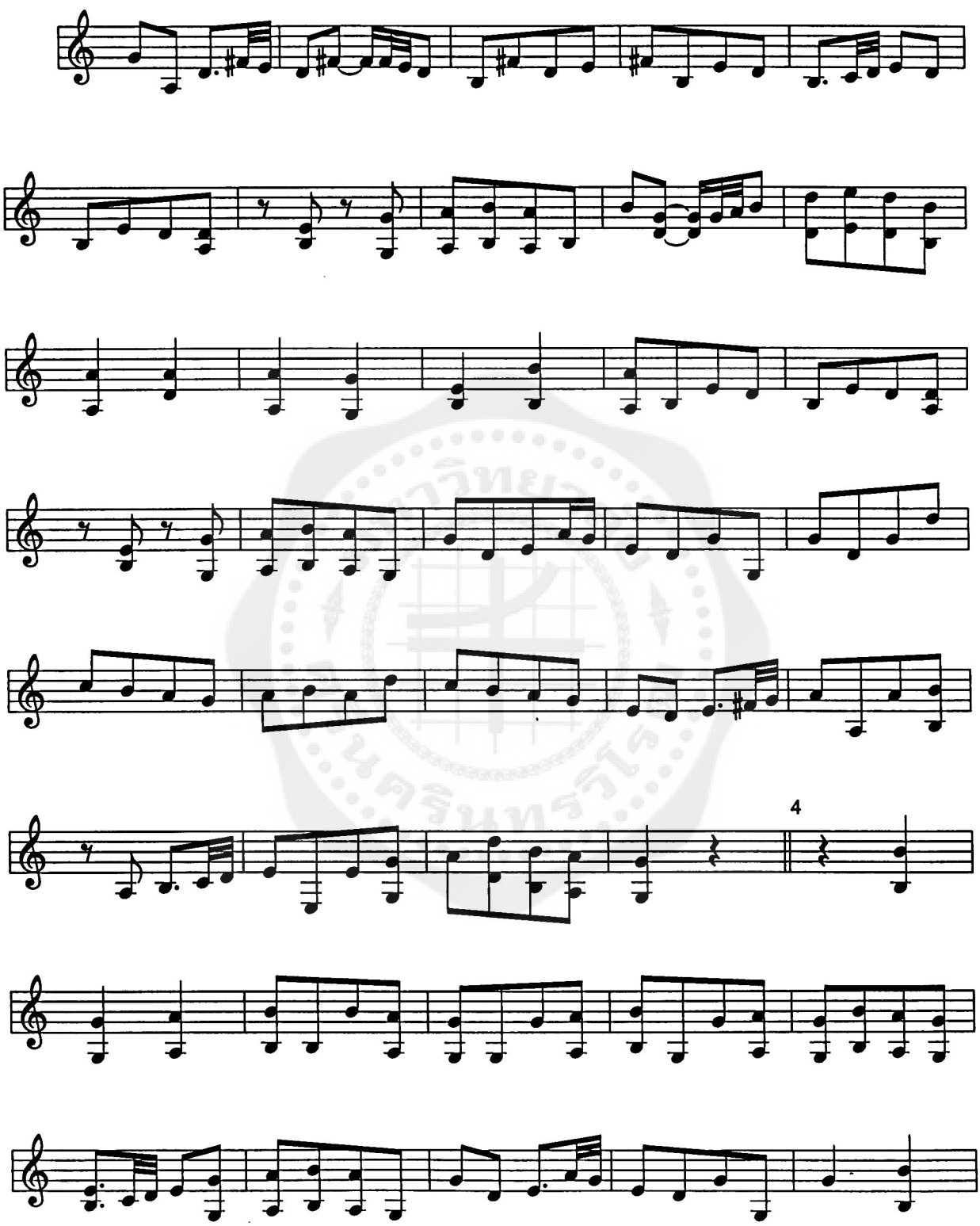
4
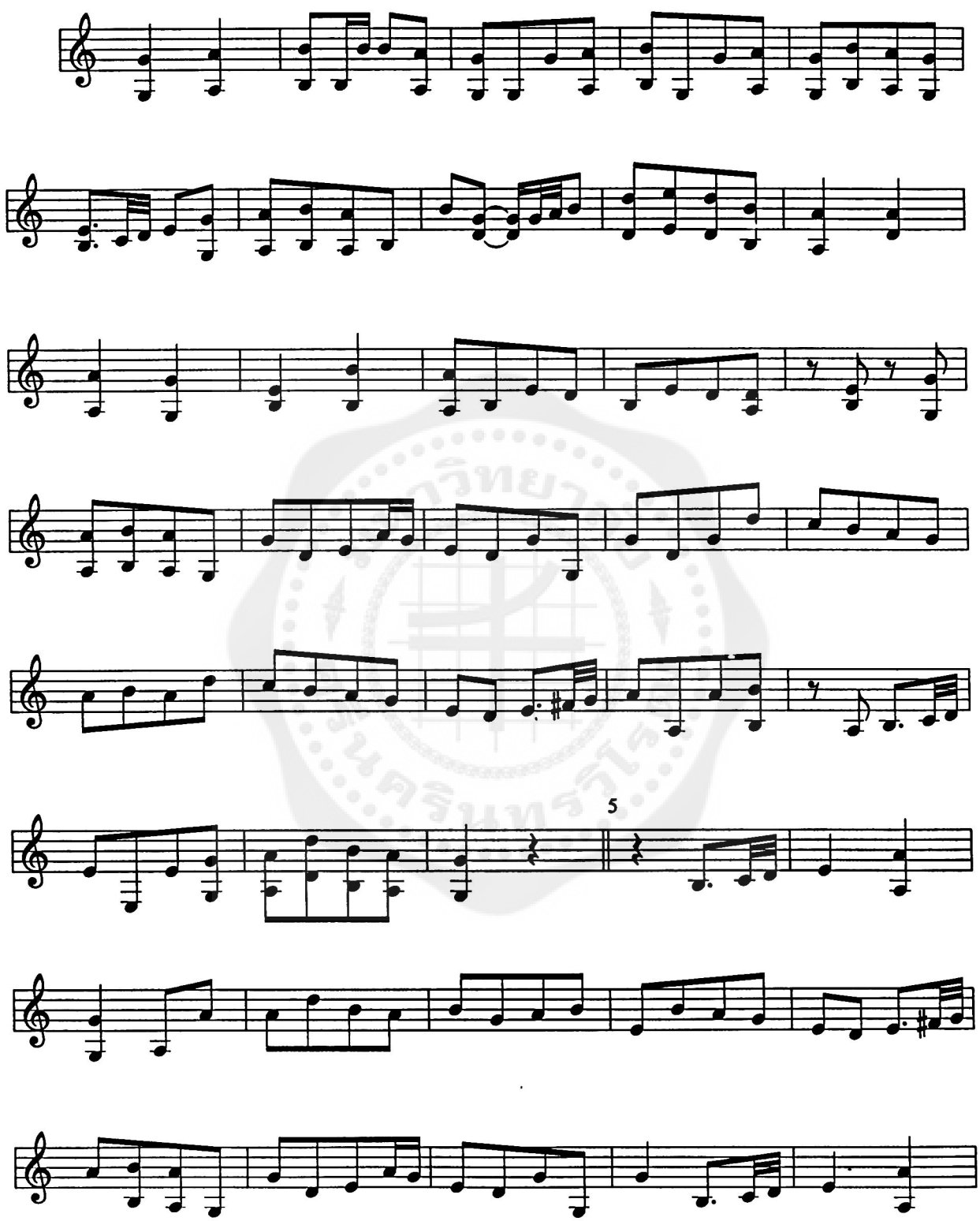
5
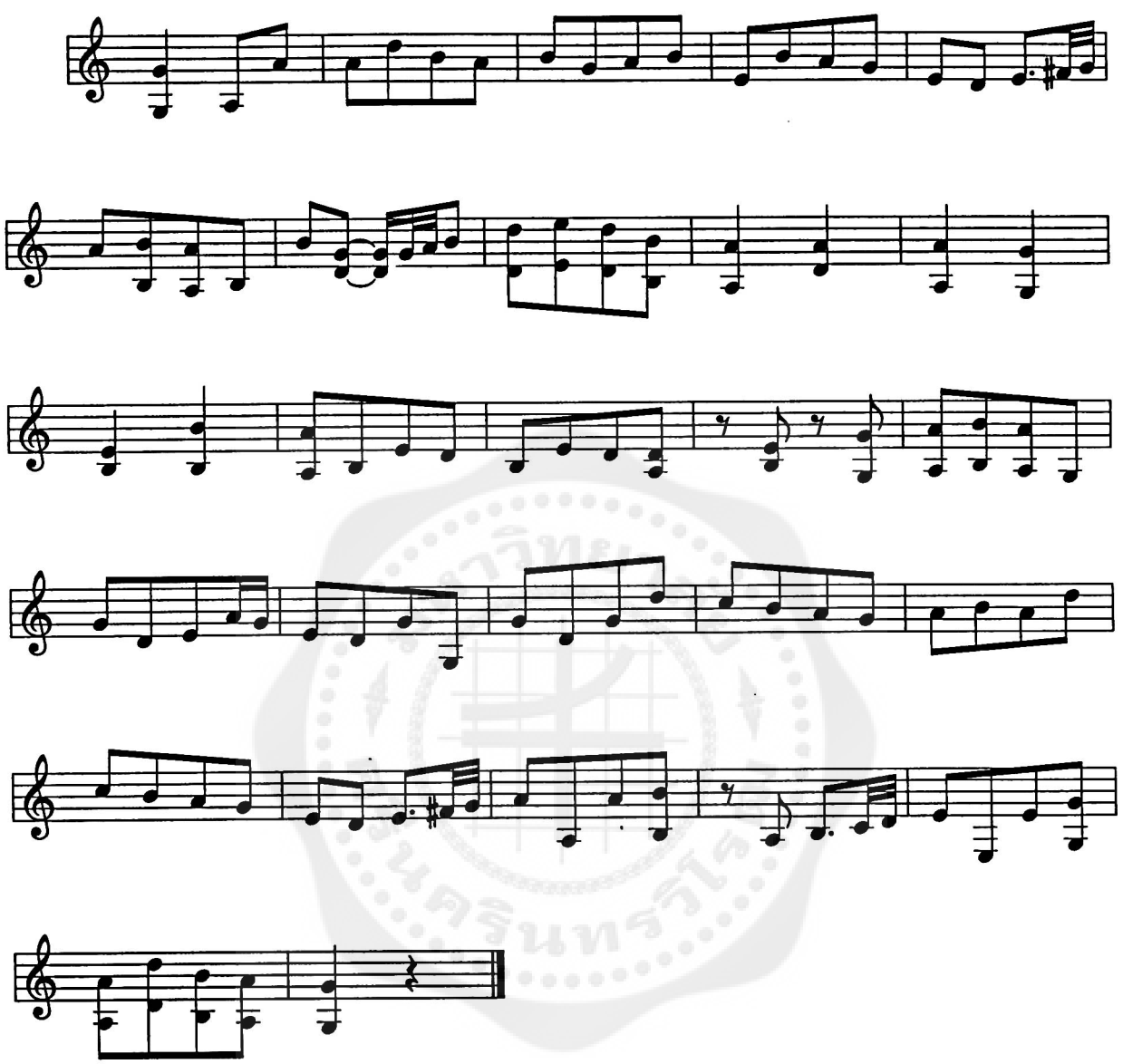
เชิดชั้นเดียว
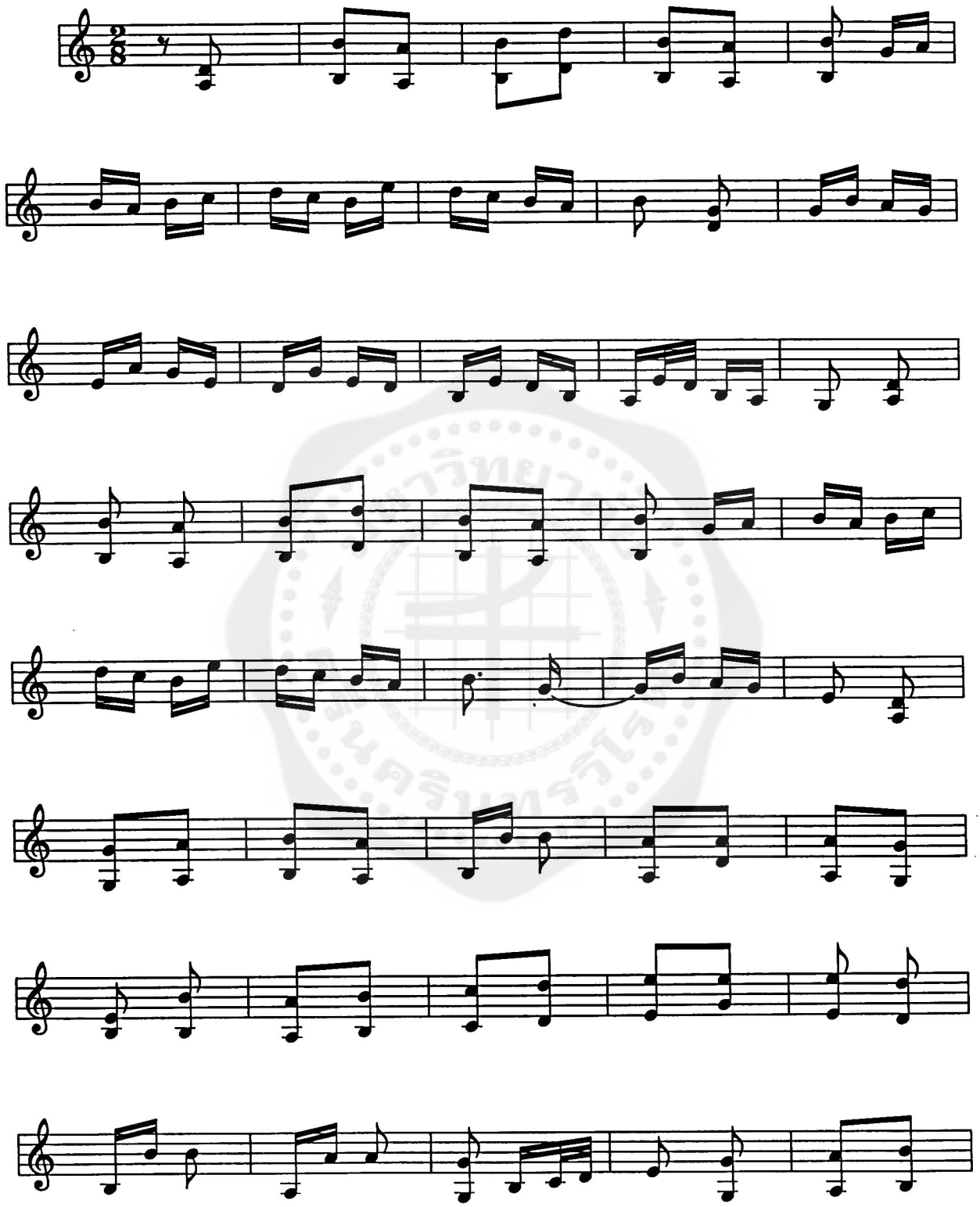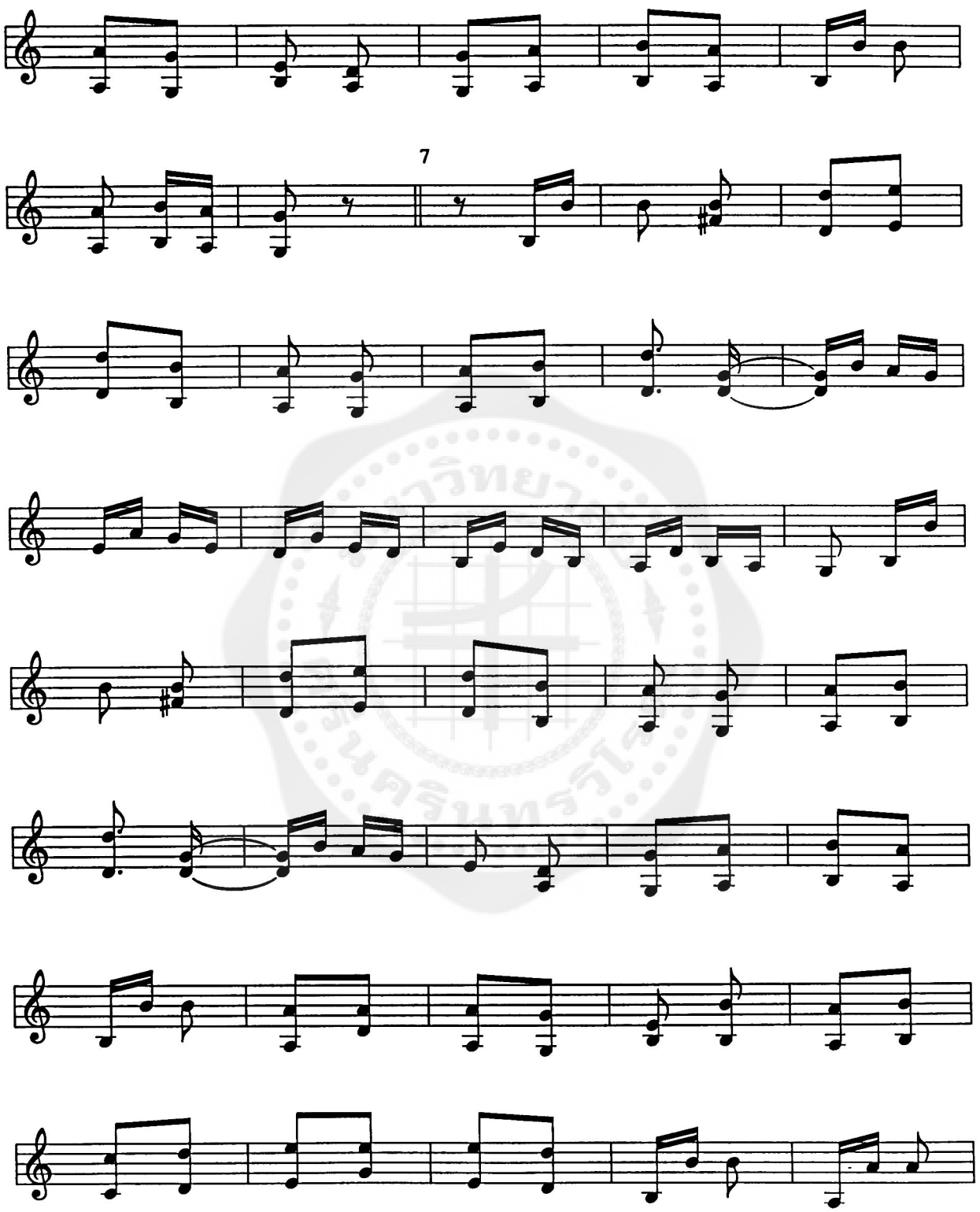
7
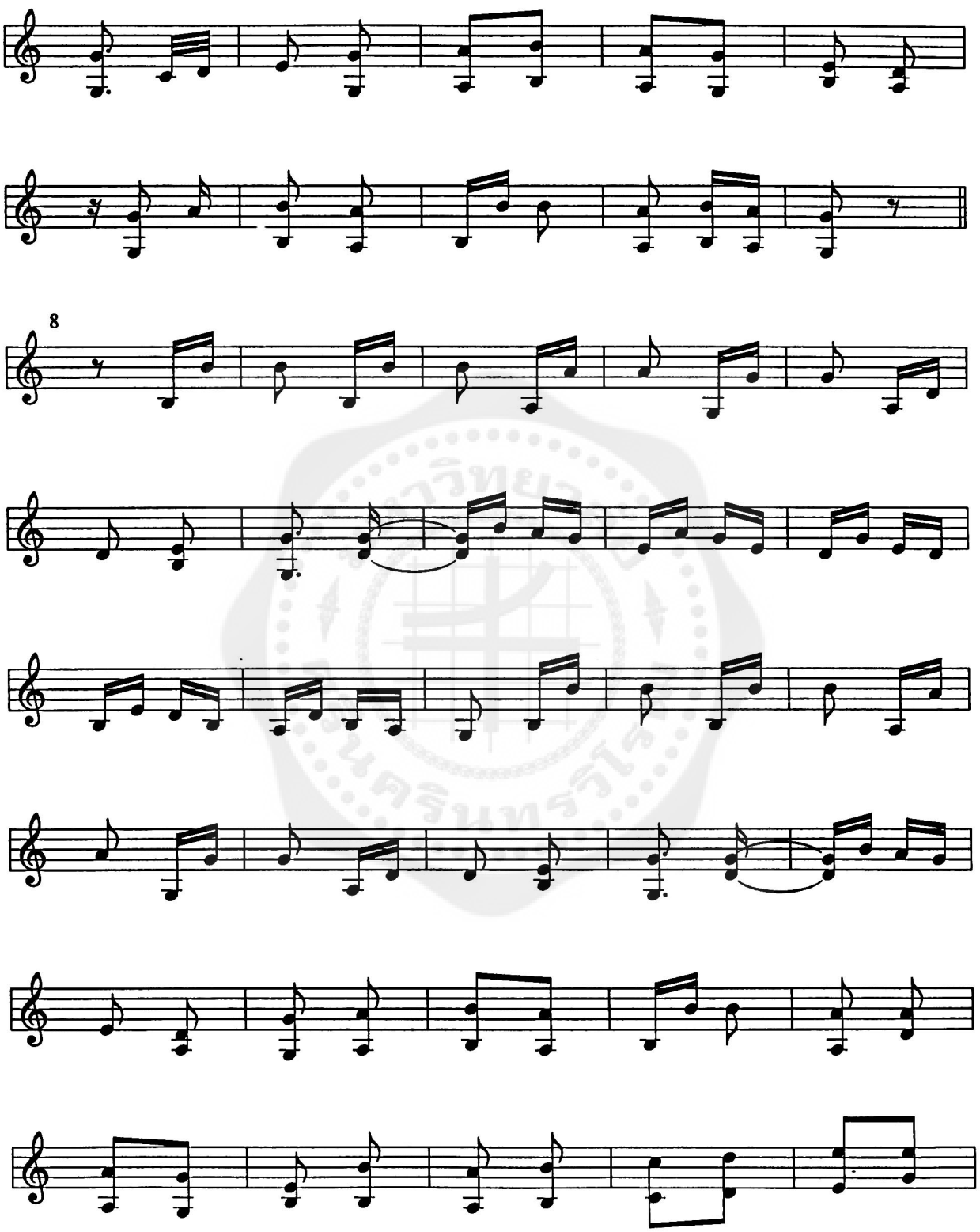
8
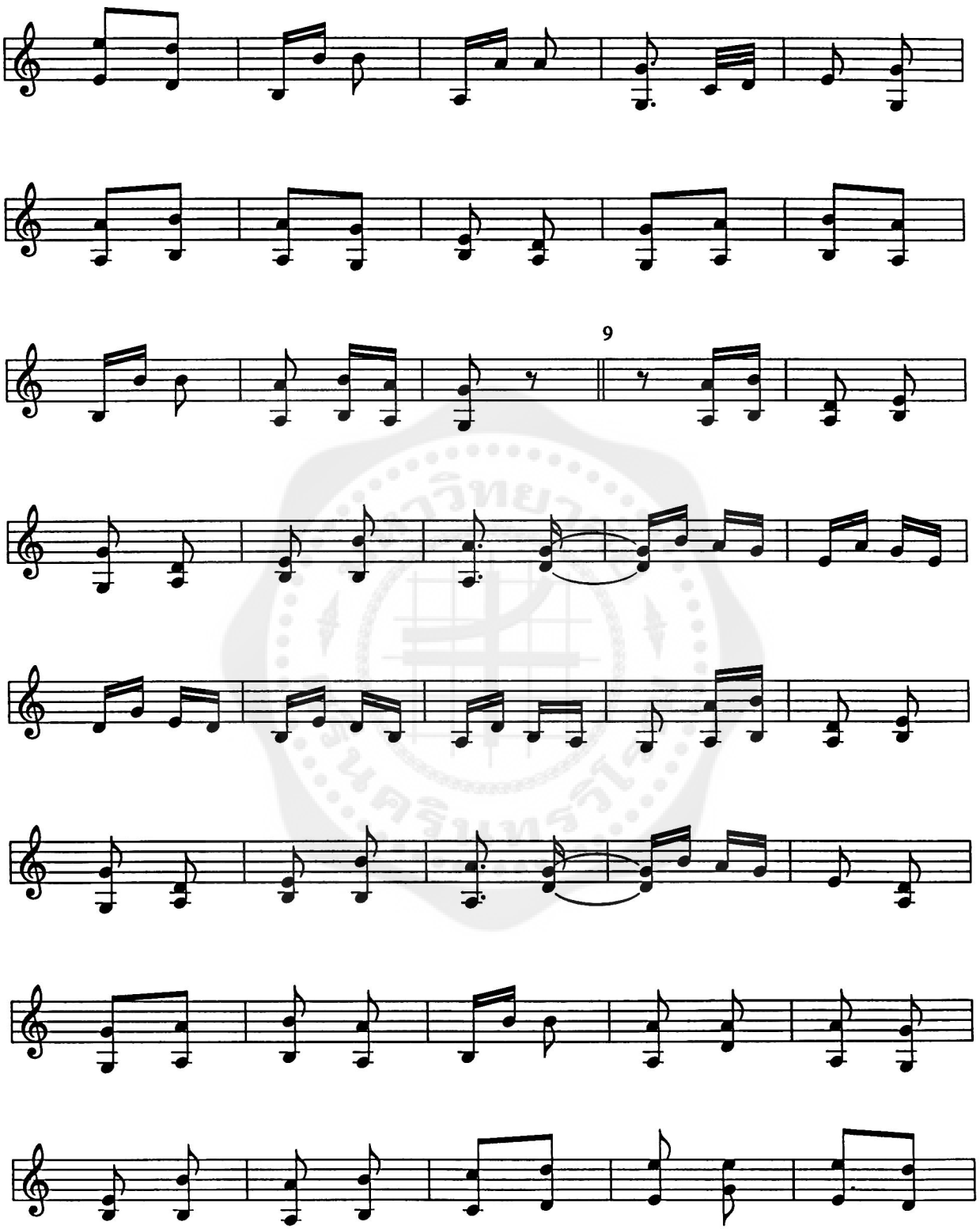
9
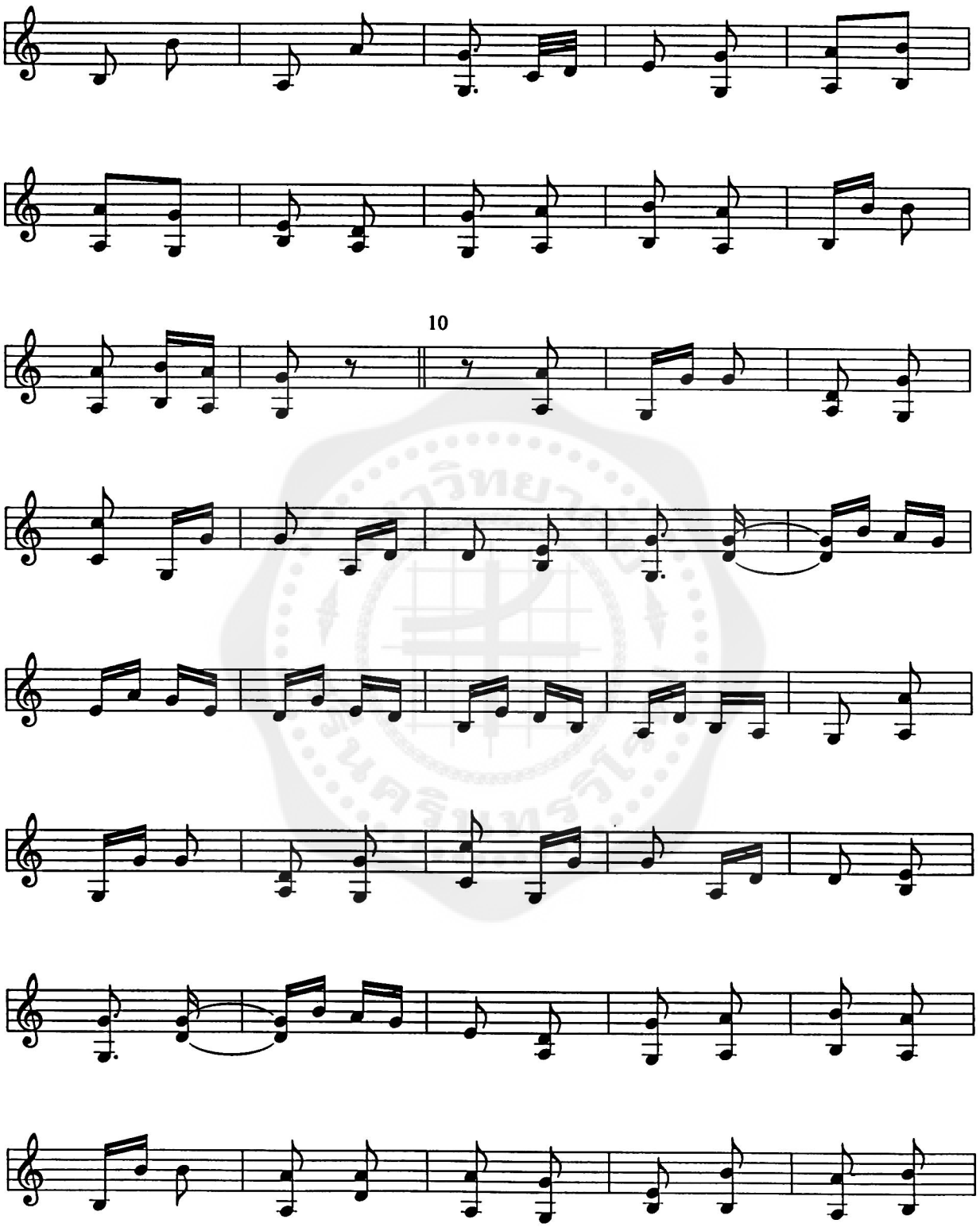
10
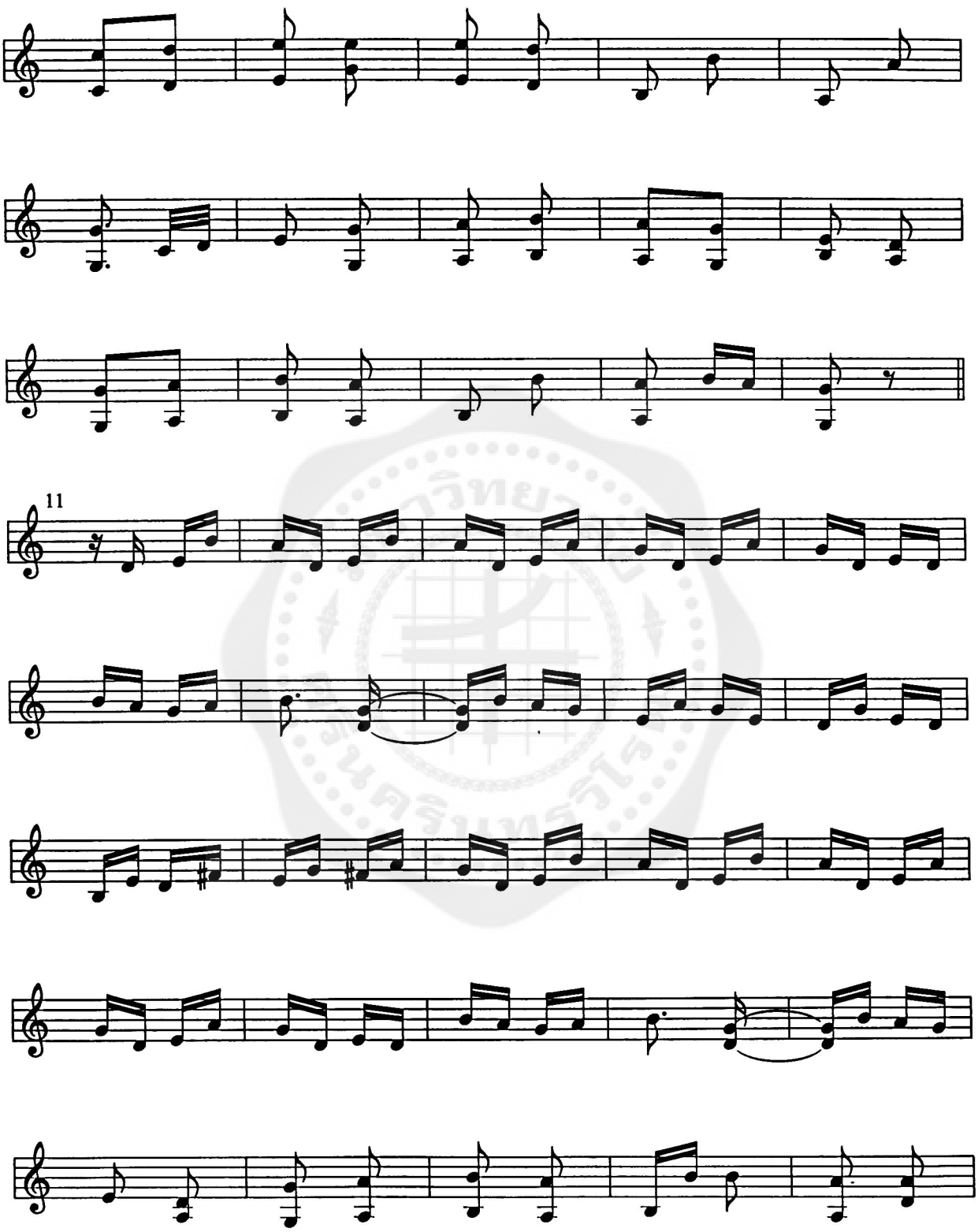
11
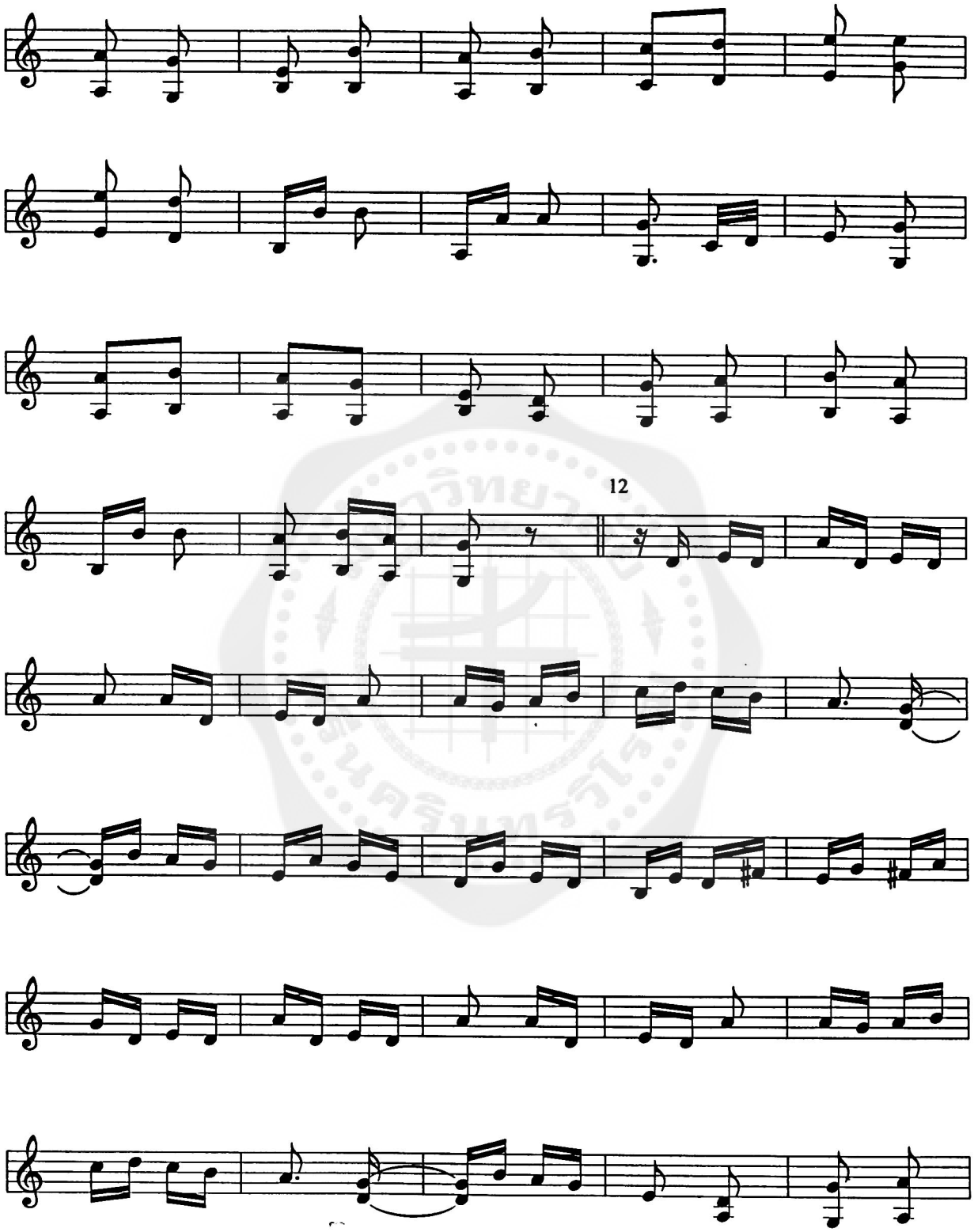
12
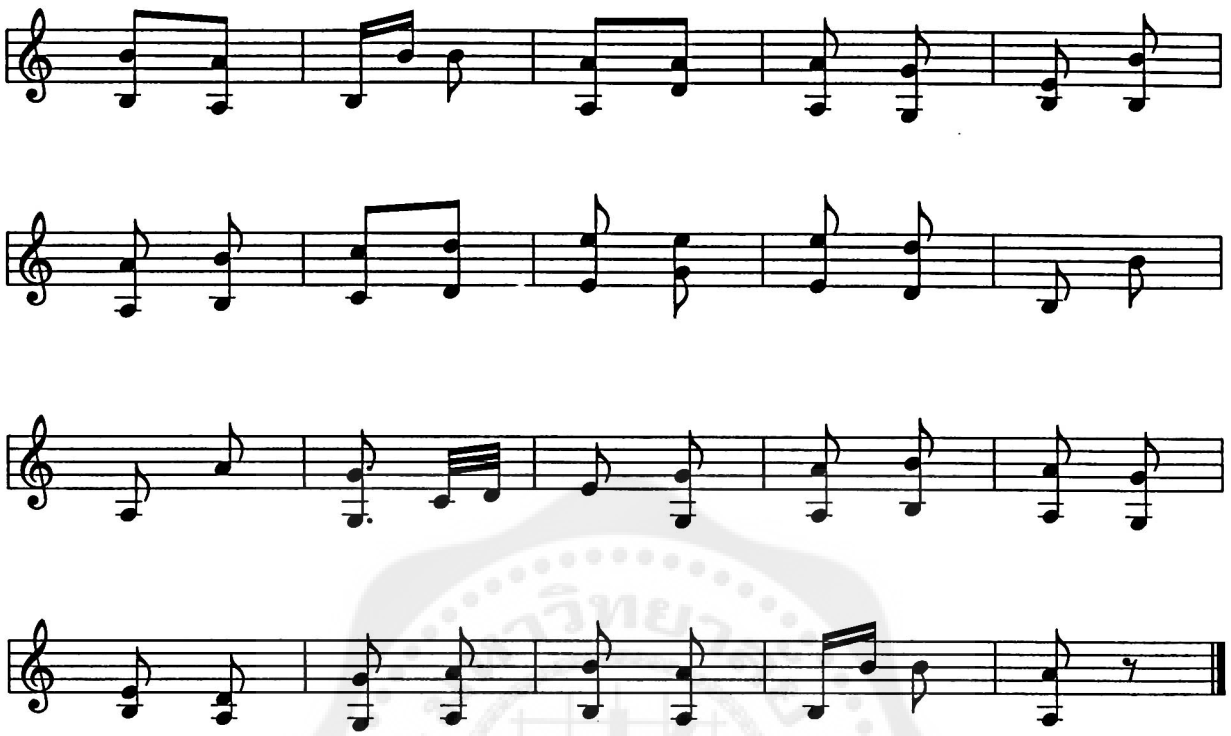
กลม
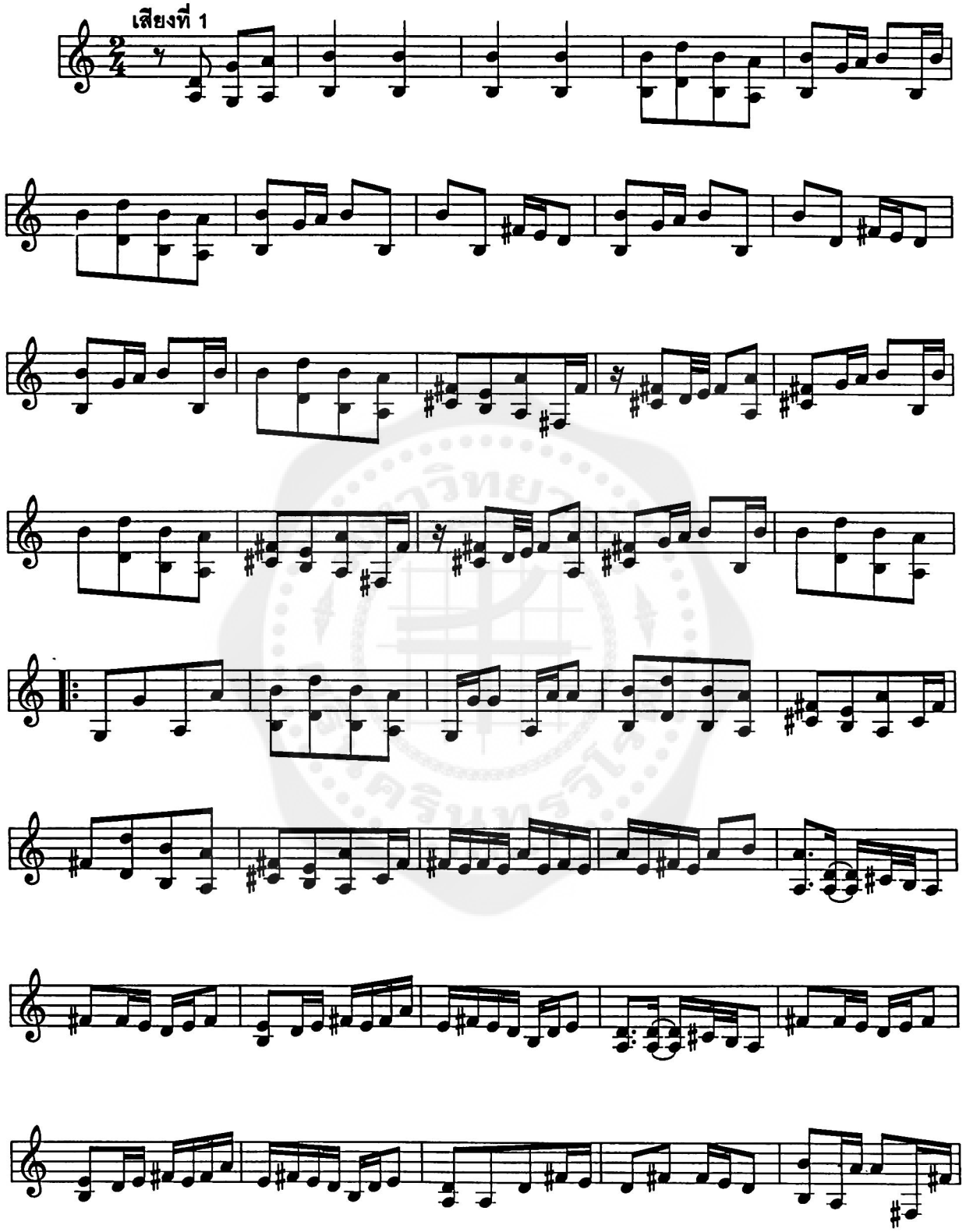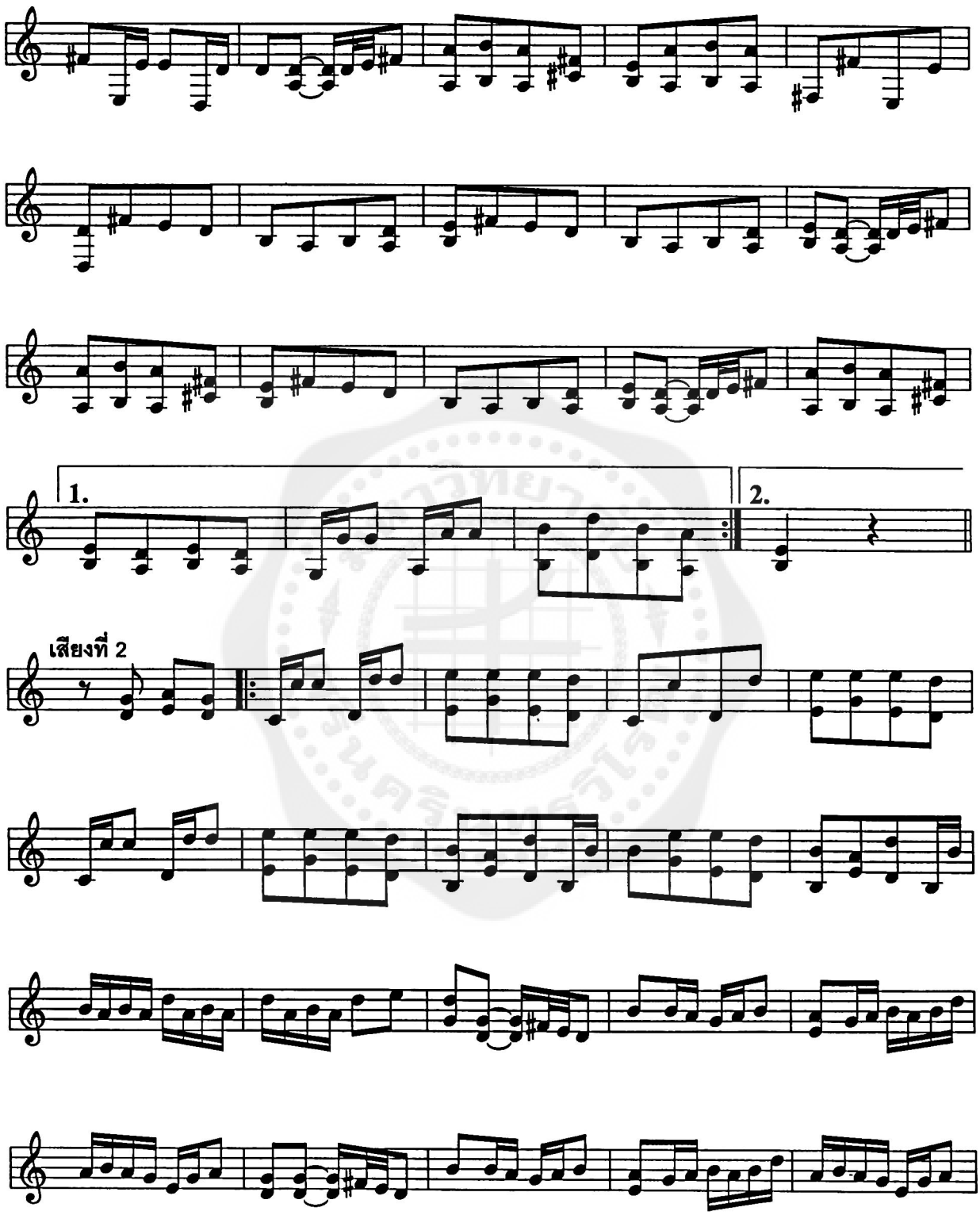
1.
2.
เสียงที่ 2
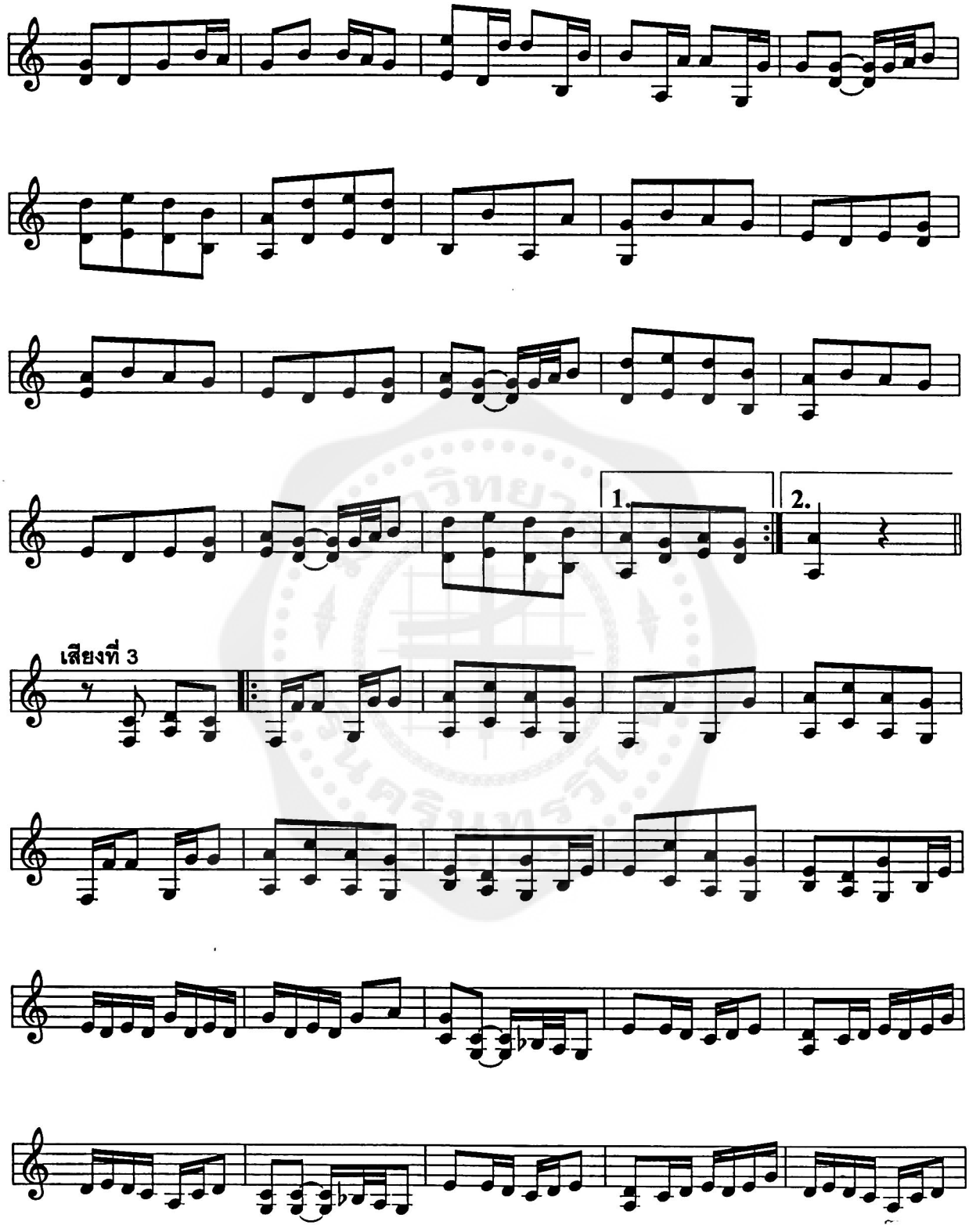
1.
2.
เสียงที่ 3
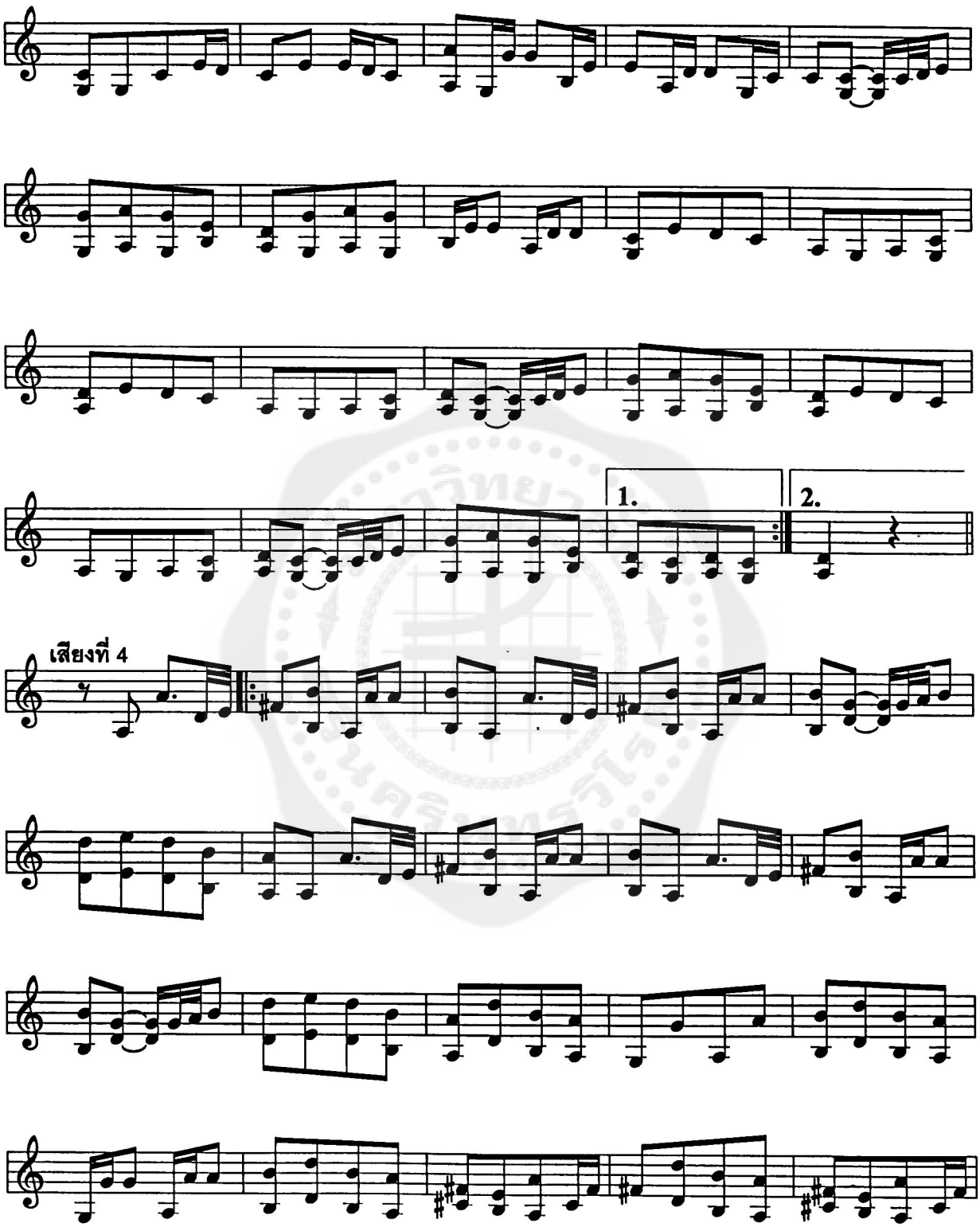
1.
2.
เสียงที่ 4
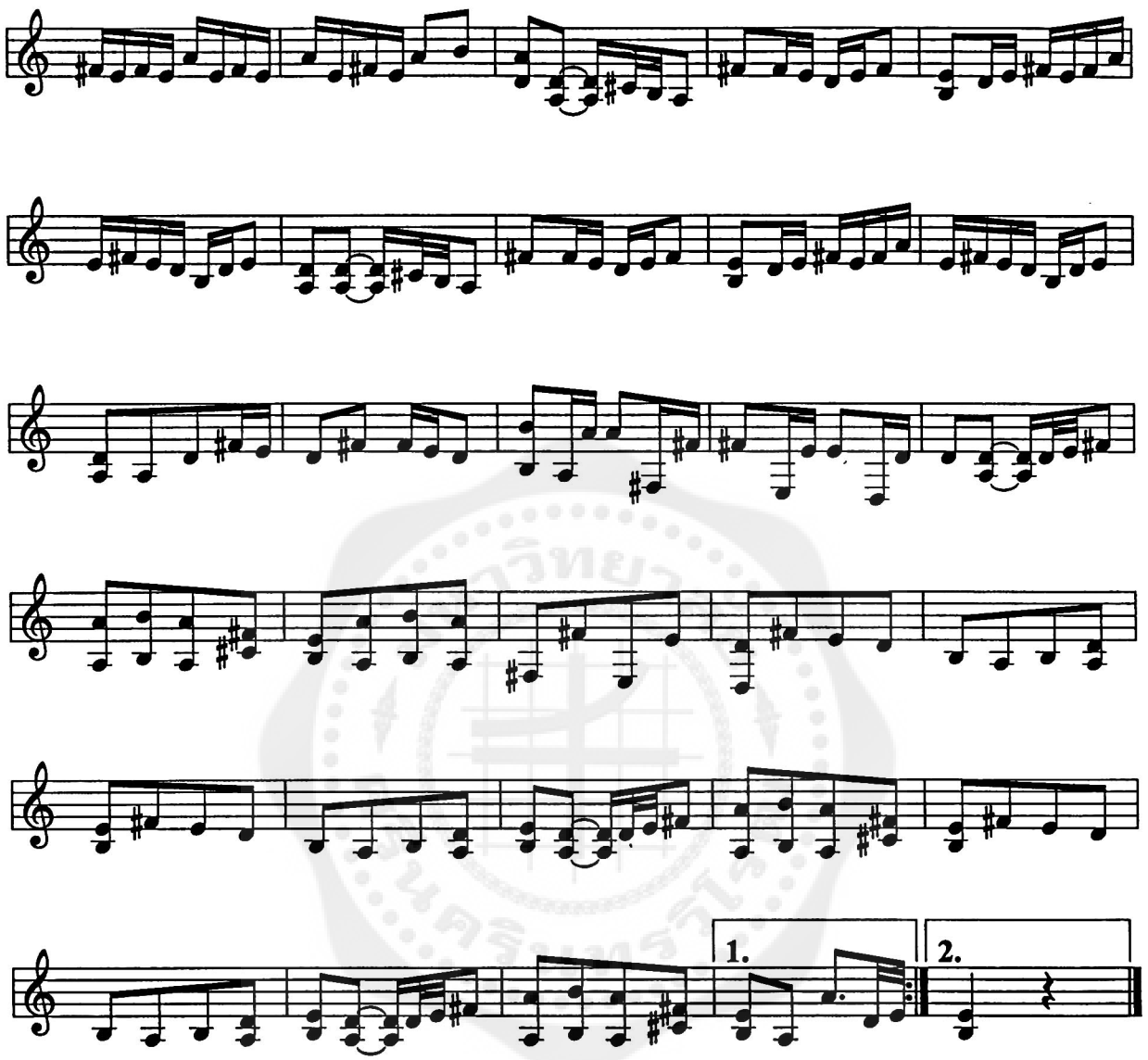
1.
2.

ชำนาญ
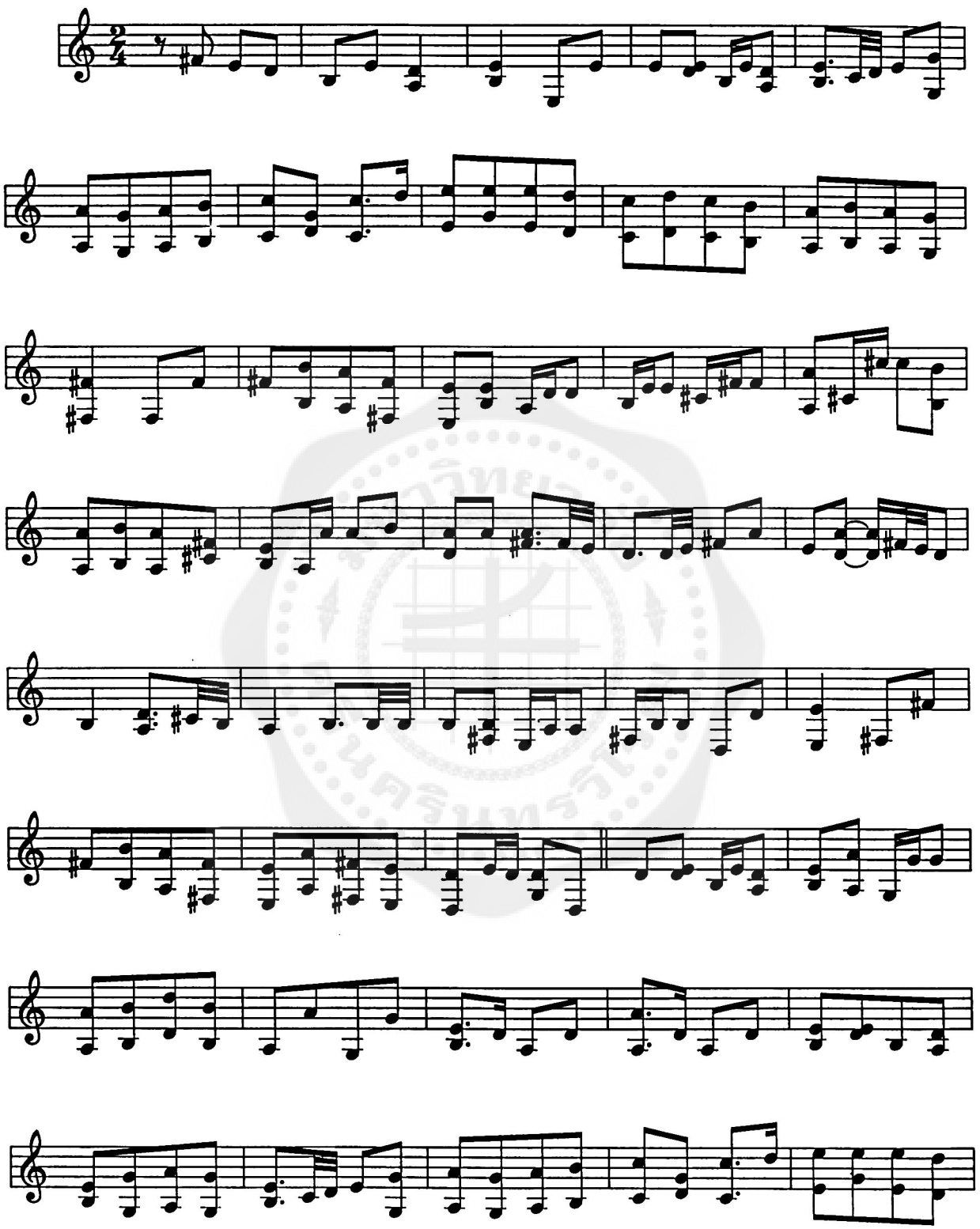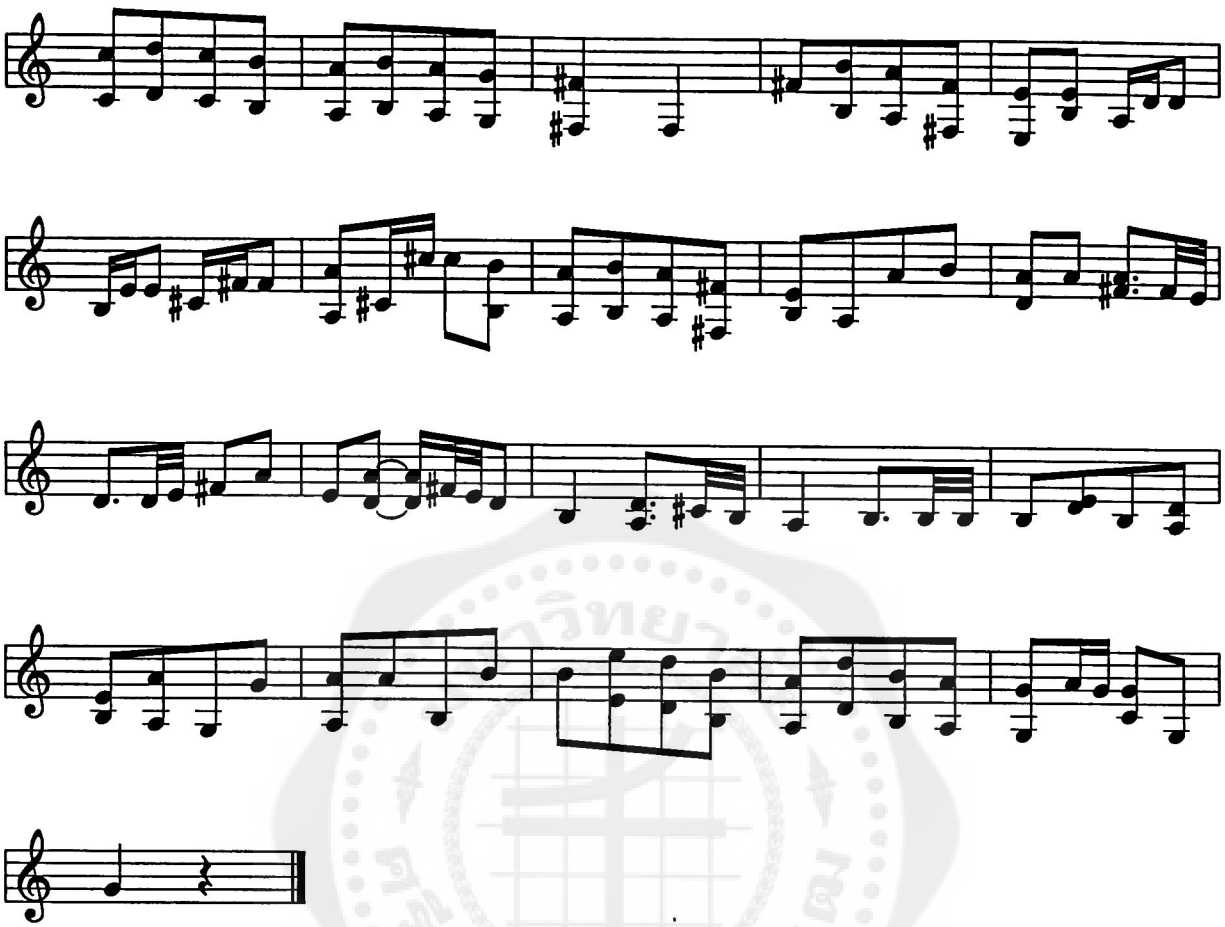
กราวใน
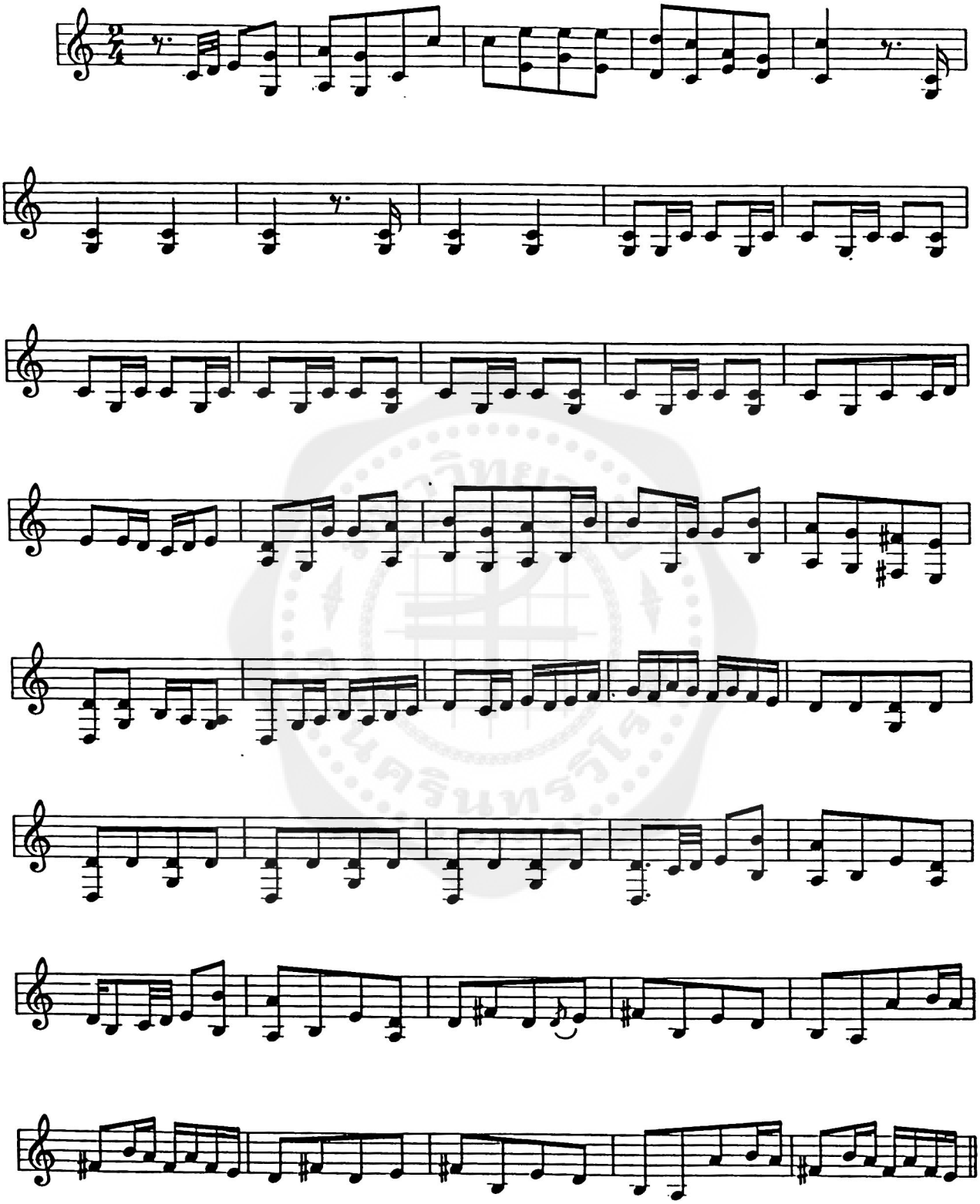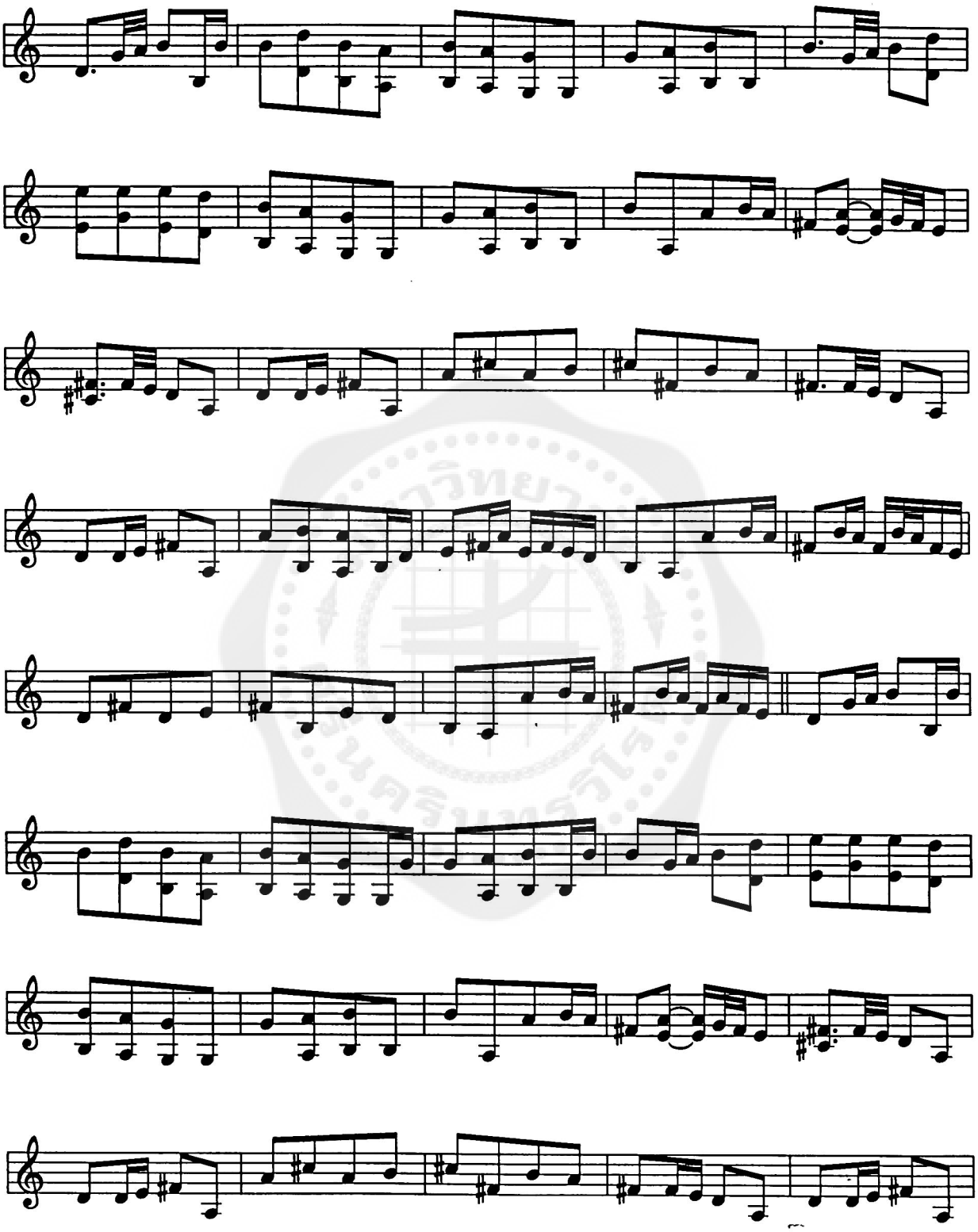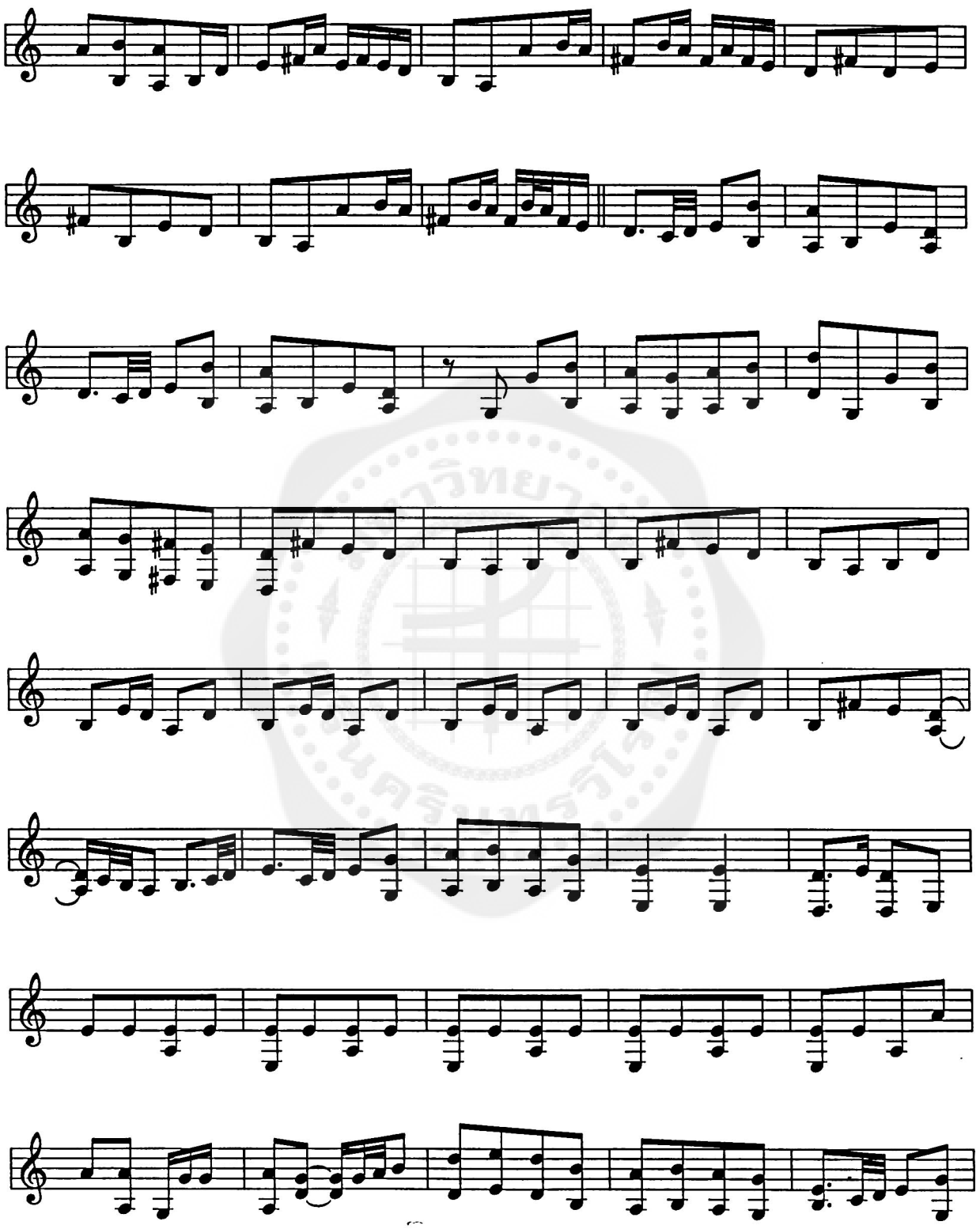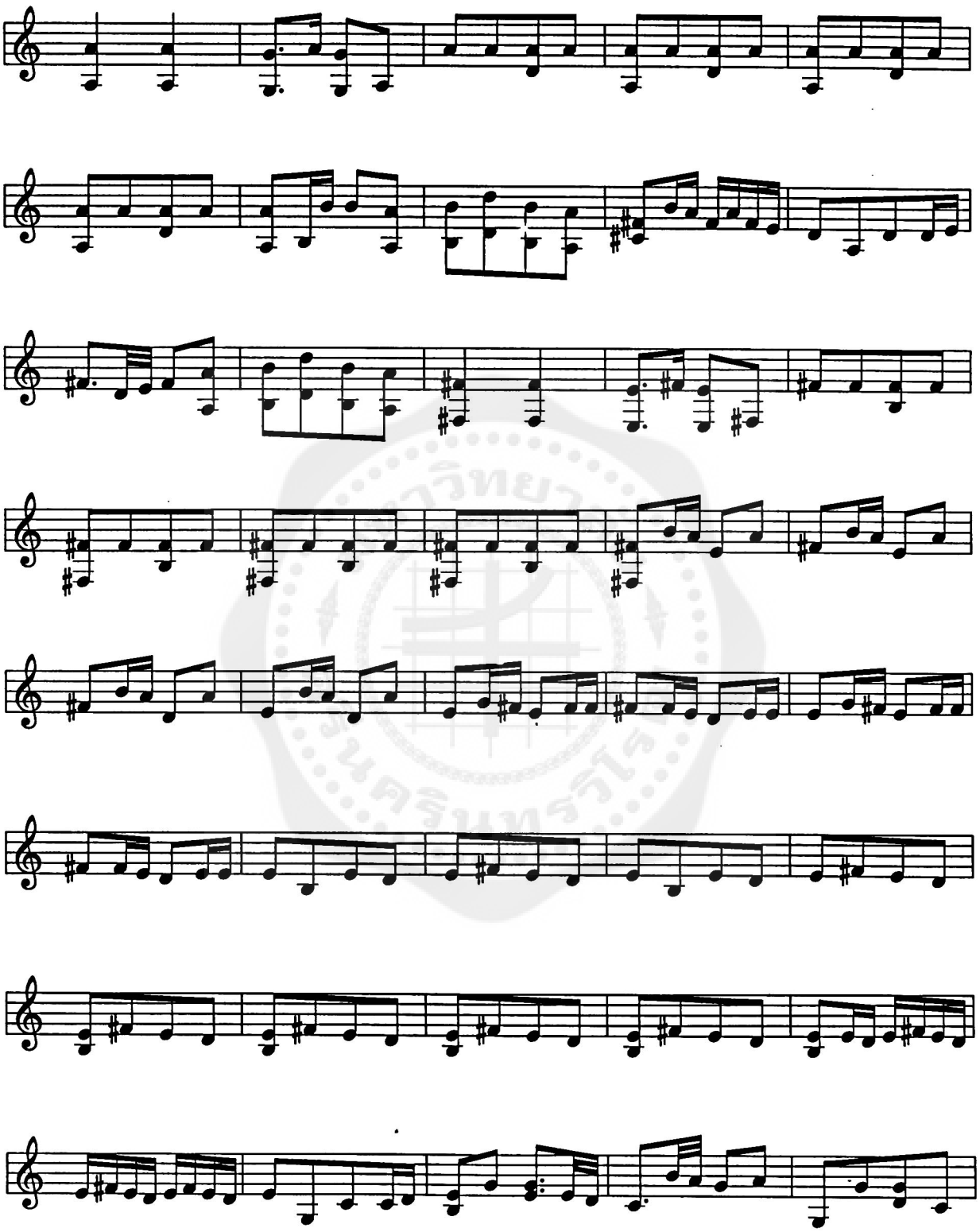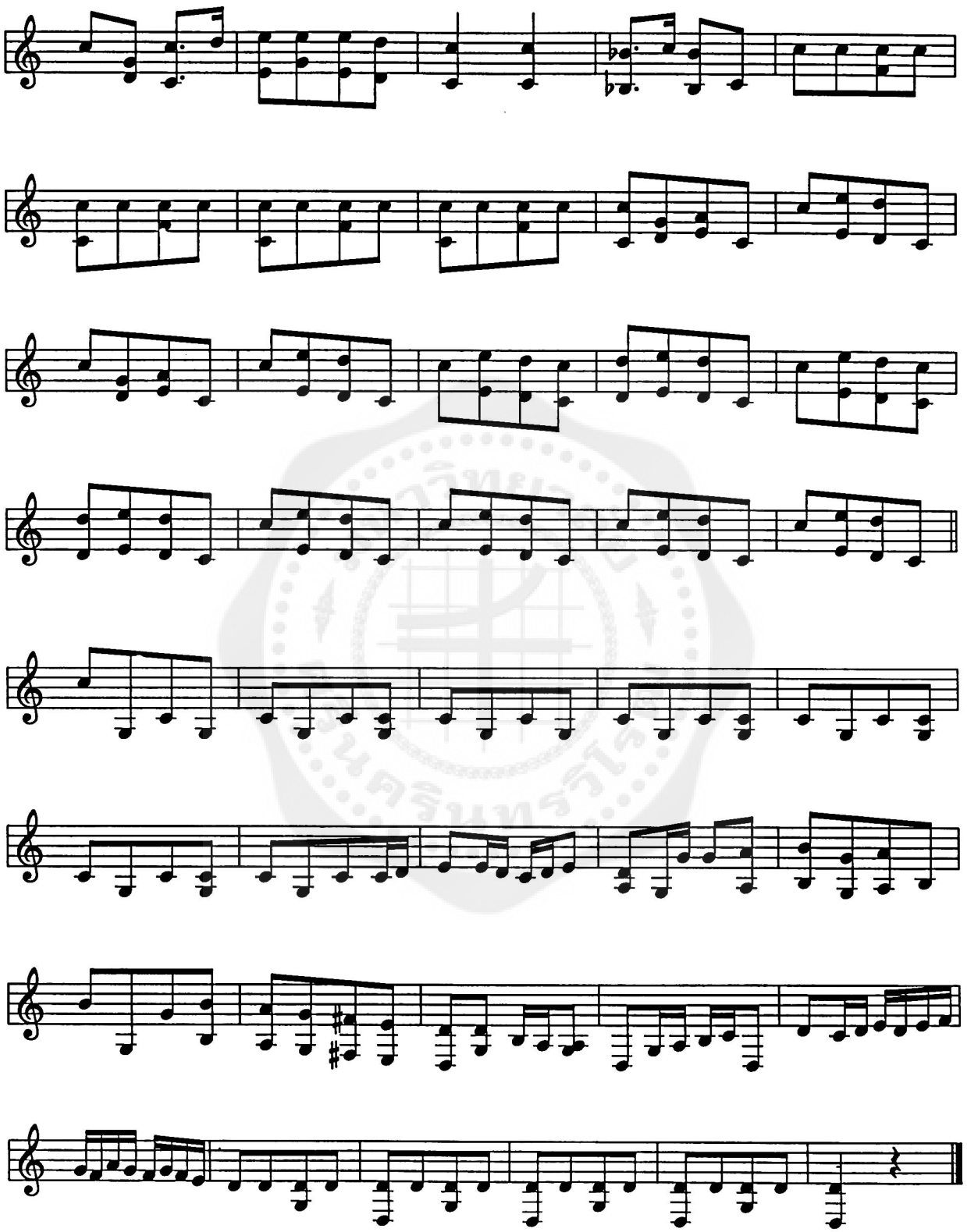
ต้นชุบ
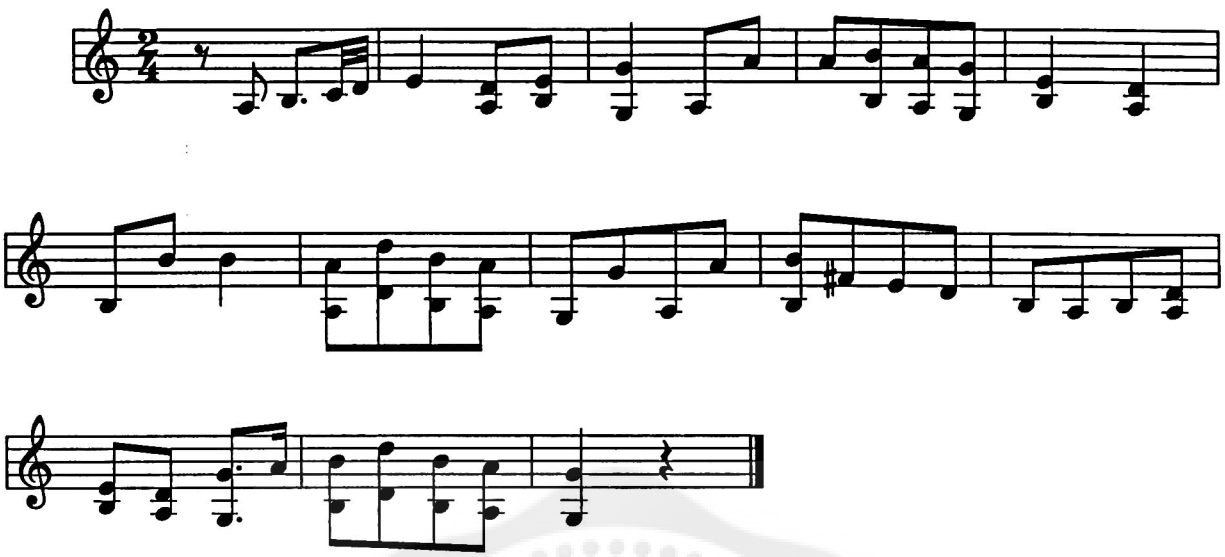
ลา
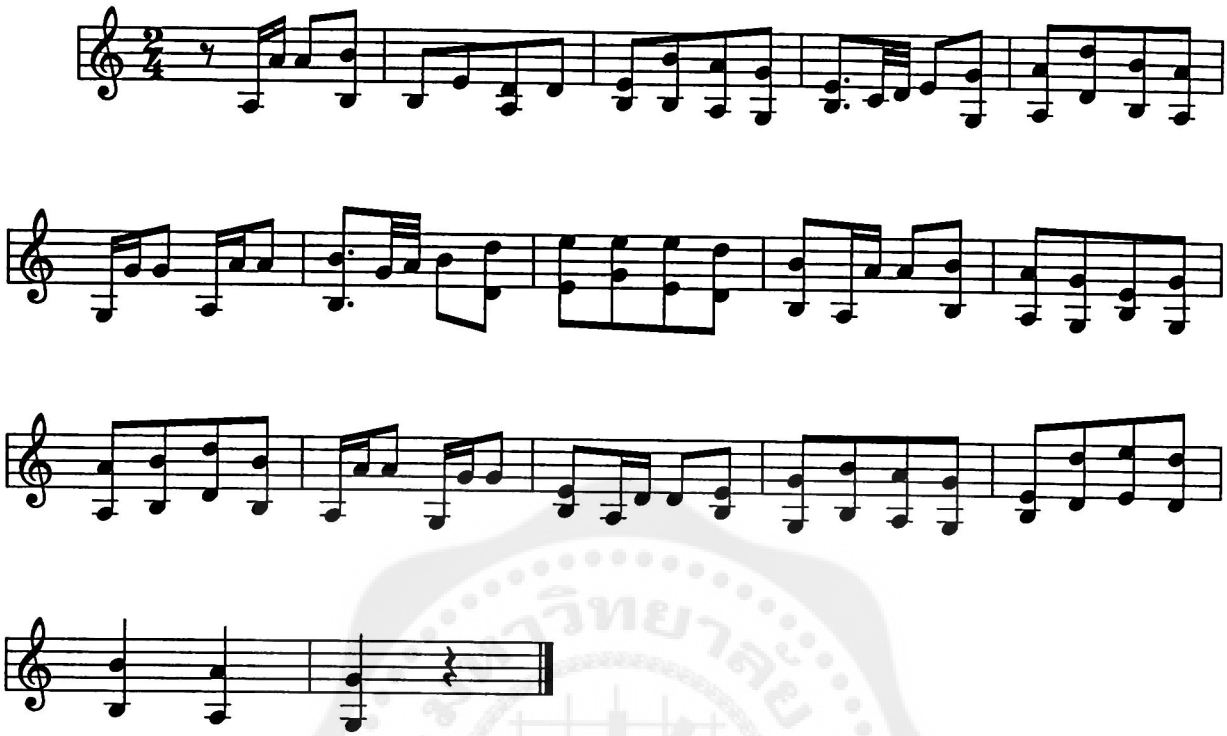
ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

รองศาสตราจารย์มานพ วิสุทธิแพทย์

อายุ 47 ปี

เกิด 1 พฤศจิกายน 2498

คุณวุฒิ

- M.M. (Music Education) University of the Philippines
- กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์) มศว ประสานมิตร
- ป.กศ. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ประวัติรับราชการ

12 มีนาคม 2522	อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย
21 สิงหาคม 2533	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย
15 ธันวาคม 2536	รองศาสตราจารย์ ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย
18 กุมภาพันธ์ 2536	หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย

ผลงาน

ภาระสอน

ระดับปริญญาตรี

- mu 233 Recorder
- mu 323 ทฤษฎีการบันทึกโน้ตเพลงไทย
- mu 341 การวิเคราะห์เพลงไทย
- mu 423 หลักการแต่งเพลงไทย

ระดับบัณฑิตศึกษา

- mu 523 เทคนิคการวิเคราะห์เพลงไทย
- mu 511 ประวัติดนตรีไทย

อาจารย์พิเศษ

- ภาควิชาศิลปนิเทศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ภาควิชาดนตรี สถาบันราชภัฏพระนคร

ผลงานทางวิชาการ

- วิจัยเรื่อง "การศึกษาวิเคราะห์เพลงระบำบ้านนา ตำบลบางลูกเสือ อำเภอองค์รักษ์ จังหวัดนครนายก" 2543
- "LI-GE" Traditional Thai Folk Play
- An Analysis of Ranad Ek Renditions on Pleng Chaa Soi Son
- เอกสารประกอบวิชาการสอน mu 336 ฆ้องวง
- ดนตรีไทยวิเคราะห์
- ทฤษฎีการบันทึกโน้ตเพลงไทย
- หลักการประพันธ์เพลงไทยเบื้องต้น
- วิเคราะห์เพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง
- วิเคราะห์เพลงราตรีประดับดาว
- Theoretical Concepts on Thai Classical Music
- จัดทำโน้ตต้นฉบับทำนองหลักเพลงไทยตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ขั้นที่ 4 - 6
- จัดทำโน้ตต้นฉบับทำนองหลักเพลงไทยตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ขั้นที่ 1 -3
- จัดทำวิดีทัศน์กลวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยขั้นที่ 4 - 6
- บทความ "นาฏศิลป์ดนตรีไทยไปกรีซ" หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 28 สิงหาคม 2541

คณะกรรมการทางวิชาการ

- คณะกรรมการบริหารวิชาการระดับบัณฑิตศึกษาสาขามานุษยดุริยางควิทยา มศว. ประสานมิตร
- คณะกรรมการส่งเสริมการถ่ายทอดดนตรี สำนักงานสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย
- คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาชีพและวิชาชีพดนตรีไทย ด้านเครื่องสาย ทบวงมหาวิทยาลัย
- คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ทฤษฎีดนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย
- คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินด้านเครื่องสายไทย ทบวงมหาวิทยาลัย
- คณะกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา

- กรรมการมูลนิธิ สว่าง-วุฒิ-ดิเรก ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

อาชีพ รับราชการ

สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทร 0 – 2664 – 1000 ต่อ 5108

โทรสาร 0 – 2260 - 0123

ที่อยู่ปัจจุบัน 310/191 ซอยรามคำแหง 72 ถนนรามคำแหง บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 0 – 2370 - 1040

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 0 –1424 – 4524

สถานที่ติดต่อสะดวก สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

รองศาสตราจารย์กาญจนา อินทรสุนานนท์

อายุ 51 ปี

เกิด 17 สิงหาคม 2494

คุณวุฒิ

- ประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปกศ.สูง) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ปริญญาตรีการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ ศิลปศึกษา) วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร
- ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ ระดับ 9 สังกัดสาขาดุริยางคศาสตร์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประสบการณ์ในการทำวิจัย

- วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลาง โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ" 2526
- วิจัยเรื่อง "การศึกษาวิเคราะห์เพลงระบำบ้านนา ตำบลบางลูกเสือ อำเภอองค์รักษ์ จังหวัดนครนายก" 2543

และเขียนบทความทางวิชาการเกี่ยวกับเรื่องพื้นบ้านพื้นเมือง เพลงไทยและดนตรีไทยตลอดจนเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประเพณีไทยอีกประมาณ 30 กว่าบทความ และยังเขียนหนังสือตำราทางวิชาการคือ

. การขับร้องเพลงไทย พ.ศ.2535
. พื้นฐานมานุษยดุริยางควิทยาภาควัฒนธรรม พ.ศ.2541
. เทคนิคการขับร้องเพลงไทย พ.ศ.2541
. สารานุกรมดนตรีและเพลงไทยพ.ศ.2545

อาชีพ รับราชการ

สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โทร 0 – 2664 – 1000 ต่อ 5108

โทรสาร 0 – 2260 - 0123

ที่อยู่ปัจจุบัน 48/12 ซอยจอมทอง 19 ถนนจอมทอง เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 – 2875 – 2206

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 0 – 1627 - 6557

สถานที่ติดต่อสะดวก สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สาขา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

สุรศักดิ์ จำนงค์สาร

อายุ 29

เกิด 28 พฤษภาคม 2516

คุณวุฒิ

2542 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) มานุษยดุริยางควิทยา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ

2539 ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ. บ.)ดุริยางคศาสตร์ไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ

ประสบการณ์การทำงาน

2542 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินวิโรฒ, กรุงเทพฯ

2542- ปัจจุบัน กรรมการสถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2540 – 2541 อาจารย์พิเศษภาควิชาดนตรีสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา , พระนครศรีอยุธยา

2543 – 2544 อาจารย์ผู้ได้รับเชิญ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งอินโดนีเซีย , จาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

ผลงาน

2545 - หัวหน้าคณะนักแสดงไทยในงาน Dubai Shopping Festival 2002 , ดูไบ ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

- ร่วมบรรเลงดนตรีไทย งาน Tehran International Music Festival 2002, เตหราน ประเทศสธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน

2544 - ร่วมโครงการฝึกอบรมนักวิจัยแก่คณาจารย์ วิทยาลัยครูสุวรรณเขต ประเทศ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว

- หัวหน้าคณะนักแสดงไทยในงาน Dubai Shopping Festival 2001 , ดูไบ ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

- เก็บข้อมูลภาคสนามและออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ณ ราชอาณาจักรกัมพูชา

- เข้าอบรมหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติเพื่อการสื่อสาร

2543 - วิจัยภาคสนามวัฒนธรรมดนตรีอินโดนีเซีย ณ เมืองบันดุง เมืองยอร์กยาการ์ตา และนครจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

- เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ ณ ประเทศเนเธอร์แลนด์และสหพันธรัฐเยอรมนี

- กรรมการจัดงานสัมมนานานาชาติ เรื่องพุทธศาสนาวิถีชีวิตของชุมชนลุ่มแม่น้ำโขง

2542 - เสนอผลงานวิชาการในการสัมนานานาชาติ เรื่องพุทธศาสนาและดนตรี : มรดกร่วม กัมพูชา ลาว และไทย

2541 - นิสิตในโครงการ Asean University Arts Festival ณ ประเทศบรูไน

2540 - นิสิตในโครงการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย ณ ประเทศโรมาเนีย , ฮังการี และสาธารณรัฐเชก

- บรรณาธิการหนังสือสามสิบก้าว

2539 - วิทยากรค่ายเยาวชนดนตรีไทยศรทอง

- หัวหน้านิสิตต้อนรับคณะอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยมลายา ประเทศมาเล

เซีย

- นิสิตโครงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ณ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์
- บรรณาธิการหนังสือที่ระลึกงานไหว้ครูดนตรีไทย 2538
- นิสิตในโครงการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย ณ ประเทศอิตาลีและสาธารณรัฐเชก

อาชีพ รับราชการ

สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทร 0 – 2664 – 1000 ต่อ 5108

โทรสาร 0 –2260 - 0123

ที่อยู่ปัจจุบัน 63/11 ม.3 ถนนศรีสรรเพชญ์ ตำบลประตูชัย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000

โทรศัพท์ 0 – 3538 - 6254

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 0 – 1489 - 9508

สถานที่ติดต่อสะดวก สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

อาจารย์เมธี พันธุ์วราทร

อายุ 24 ปี

เกิด 25 สิงหาคม 2521

คุณวุฒิ

- กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย) มศว ประสานมิตร เกียรตินิยมอันดับ 2

ประวัติรับราชการ

12 มีนาคม 2543 อาจารย์สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา

ผลงาน

ภาระสอน

ระดับปริญญาตรี

- mu 101 ดนตรีไทย
- mu 231 , 232 , 331 , 332 , 431 , 432 ทักษะดนตรี 1-6

- mu 323 ทฤษฎีการบันทึกโน้ตเพลงไทย
- mu 341 การวิเคราะห์เพลงไทย
- mu 362 วรรณคดีดนตรีเกี่ยวกับโขน
- mu 423 หลักการแต่งเพลงไทย

อาจารย์พิเศษ

- โรงเรียนมัธยมสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภาควิชาศิลปะนิเทศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ

- วิจัยเรื่อง "การศึกษาวิเคราะห์เพลงระบำบ้านนา ตำบลบางลูกเสือ อำเภอองค์รักษ์ จังหวัดนครนายก" 2543
- บทความทางวิชาการ "นึกถึงครู"
- จัดทำ CD-Rom โน้ตต้นฉบับทำนองหลักเพลงไทยตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ขั้นที่ 1 - 6
- จัดทำวิดีทัศน์กลวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยขั้นที่ 4 – 6

คณะกรรมการทางวิชาการ

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรปริญญาตรีสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา

อาชีพ รับราชการ

สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทร 0 – 2664 – 1000 ต่อ 5108

โทรสาร 0 – 2260 - 0123

ที่อยู่ปัจจุบัน 60/14ซอยพุทธโอสถ ถนนเจริญกรุง แขวงสี่พระยา เขตบางรัก กรุงเทพ 10500

โทรศัพท์ 0 – 2234 - 4246

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 0 – 1805 - 5387

สถานที่ติดต่อสะดวก สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110